

Anno 1790. d. 11ma Febr. Feria 5ta
noctu, hora 5ma. fuit in Excoeno Marchis
deflagratio, Refectorij, Culinae, Patis-
ficij, Quatuor Cellarum, dispensa, totiusq[ue]
Officinae, sub Prioratu A. L. S. Don-
Ambrosij, ex eius motivo, Causa
Maledicta Contra fratres Malitia,
et maxima in Bonni parvitate.

Absolutio
Generalis
pag 204.

~~Hae Constitutio est mihi do-
no data ab A. R. P. Bonaventura
pro tunc Episcopo Cremi Vigrensis.
1772. Ao.~~

Joh. Ludovicus. C. A. M. Ed.

Exemi Marchionalis

M. T. 26

20-
15.
RÈGULA
S. BENEDICTI,

ET
CONSTITUTIONES
CONGREGATIONIS ERE-
MITARUM CAMALDULENSIVM
MONTIS CORONÆ.

Visa, & approbata à summo Pontifice

CLEMENTE NONO.

VIENNÆ AUSTRIÆ,
Typis LEOPOLDI VOIGT, Univ. Typ. 1695.

REGULA
S. BENEDICTI

ET

CONSTITUTIONES
CONGREGATIONIS BR
MITARUM CAMALDULENSIS
MONTIS CORONAE

W. G. Speyerbach's h. J. 1758. T. 1. 1. 1.

CLEMENTE NONO

KIENNE AUSTRIEN
T. de l'Académie de Vior, Paris, 1758.

INDEX CAPITULORUM
PRIMÆ PARTIS.

Proemium.

DE generibus, vel vitâ Monachorum.
Cap. 1. pag. 14.

Qualis debeat esse Abbas. Cap. 2. p. 27.

De adhibendis ad Consilium fratibus. C. 3. p. 33

Quenam sint instrumenta bonorum operum.

Cap. 4. p. 38.

De obedientia. Cap. 5. p. 45.

De Taciturnitate. Cap. 6. p. 49.

De humilitate. Cap. 7. p. 55.

De officiis divinis in noctibus. Cap. 8. p. 64.

Quot psalmi dicendi sunt in nocturnis horis.

Cap. 9. p. 67.

Qualiter etatis tempore nocturna laus agatur.

Cap. 10. p. 71.

Qualiter Dominicis diebus vigiliae agantur.

Cap. 11. p. 72.

Quomodo Matutinarum Solemnitas agatur.

Cap. 12. p. 80.

Qualiter privatis diebus Matutini agantur.

Cap. 13. p. 82.

Qualiter in Natalitiis Sanctorum vigiliae

agantur. Cap. 14. p. 84.

INDEX.

- Quibus temporibus dicatur Alleluja.* Cap. 15.
p. 85.
- Qualiter divina opera per diem agantur.*
Cap. 16. p. 86.
- Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.*
Cap. 17. p. 88.
- Quo ordine Psalmi dicendi sunt.* Cap. 18. p. 99.
- De Disciplina Psallendi.* Cap. 19. p. 103.
- De Reverentia Ordinationis.* Cap. 20. p. 113.
- De Decanis Monasterii.* Cap. 21. p. 115.
- Quomodo dormiant Monachi.* Cap. 22. p. 117.
- De Excommunicatione Culparum.* C. 23. p. 120.
- Qualis debeat esse modus Excommunicationis.*
Cap. 24. p. 122.
- De Gravioribus Culpis.* Cap. 25. p. 125.
- De his qui sine iussione Abbatis junguntur
Excommunicatis.* Cap. 26. p. 129.
- Qualiter debeat Abbas sollicitus esse circa Ex-
communicatos.* Cap. 27. p. 130.
- De his, qui saepius correcti non emendaverint.*
Cap. 28. p. 132.
- Si debeant recipi Fratres egressi de Monaste-
rio.* Cap. 29. p. 136.
- De Pueris minori aetate qualiter corripian-
tur.* Cap. 30. p. 139.

Qua-

INDEX.

15.	<i>Qualis debeat esse Cellerarius Monasterii.</i>	
85.	Cap. 31.	p. 140.
tur.	<i>De Ferramentariis Monasterii. C. 32.</i>	p. 147.
86.	<i>Si quid debeant Monachi proprium habere.</i>	
unt.	Cap. 33.	p. 152.
88.	<i>Si omnes aequaliter debant necessaria accipere.</i>	
99.	Cap. 34.	p. 157.
03.	<i>De Septimanariis Coquina. Cap. 35.</i>	p. 159.
13.	<i>De Infirmis Fratribus. Cap. 36.</i>	p. 163.
15.	<i>De Senibus, vel Infantibus. Cap. 37.</i>	p. 174.
17.	<i>De Hebdomadario Lectore. Cap. 38.</i>	p. 175.
20.	<i>De Mensura Ciborum. Cap. 39.</i>	p. 180.
nis.	<i>De Mensura Potus. Cap. 40.</i>	p. 191.
22.	<i>Quibus horis oporteat reficere Fratres. C. 41.</i>	
25.		p. 193.
tur	<i>Ut post Completorium nemo loquatur. Cap. 42.</i>	
29.		p. 196.
Ex-	<i>De his qui ad opus Dei vel ad mensam tarde</i>	
30.	<i>occurrunt. Cap. 43.</i>	p. 198.
nt.	<i>De his, qui excommunicantur, quomodo satisfaciant. Cap. 44.</i>	p. 202.
32.	<i>De his qui falluntur in Oratorio. C. 45.</i>	p. 206.
te-	<i>De his, qui in aliquibus rebus levibus delin-</i>	
06.	<i>quunt. Cap. 46.</i>	p. 208.
m-	<i>De significanda hora operis Dei. C. 47.</i>	p. 210.
9.		
14-		

INDEX.

- De opere manuum quotidiano. Cap. 48. p. 211.
 De Quadragesima observatione. C. 49 p. 218.
 De Fratribus qui longe ab Oratorio laborant
 aut in via sunt. Cap. 50. p. 221.
 De fratribus, qui non longe proficiscuntur.
 Cap. 51. p. 222.
 De Oratorio Monasterii. Cap. 52. p. 223.
 De Hospitibus suscipiendis. Cap. 53. p. 225.
 Si debeat Monachus Literas, vel eulogia,
 suscipere. Cap. 54. p. 230.
 De Vestimentis, vel calceamentis Fratrum.
 Cap. 55. p. 233.
 De Mensa Abbatis. Cap. 56. p. 240.
 De Artificibus Monasterii. Cap. 57. p. 241.
 De Disciplina suscipiendorum Fratrum.
 Cap. 58. p. 243.
 De Filiis Nobilium vel pauperum, qui offe-
 runtur. Cap. 59. p. 261.
 De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio
 habitare. Cap. 60. p. 262.
 De Monachis peregrinis qualiter suscipian-
 tur. Cap. 61. p. 265.
 De Sacerdotibus Monasterii. Cap. 62. p. 267.
 De Ordine Congregationis. Cap. 63. p. 270.
 De Ordinando Abbate. Cap. 64. p. 276.

De

INDEX.

De Præposito Monasterii. Cap. 65. p. 287.

De Ostiariis Monasterii. Cap. 66. p. 293.

De Fratribus in via directis. Cap. 67. p. 299.

Si Fratri impossibilia junguntur. C. 68. p. 303.

Quòd in Monasterio non præsumat alter alterum defendere. Cap. 69. p. 305.

Ut non præsumat quisquam passim cadere vel

Excommunicare. Cap. 70. p. 308.

Ut Obedientes sint sibi Fratres invicem.

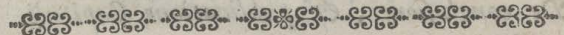
Cap. 71. p. 310.

De Zelo bono, quem debent Monachi habere.

Cap. 72. p. 311.

De eo quod omnis observatio iustitiæ in hac

Regula sit constituta. Cap. 73. p. 313.

INDEX CAPITULORUM
SECUNDÆ PARTIS.

DE Loco, & tempore celebrandi Capituli
Generalis. Cap. 1. fol. 317.

Qui ad Capitulum venire, & quid secum
afferre debeant. Cap. 2. f. 319.

Modus inchoandi Capitulum. Cap. 3. f. 323.

De Electionibus in Communi, quæ fieri debent
in Capitulo Generali. Cap. 4. f. 326.

De

INDEX.

De Renunc. Pralatura, & Absolutione Patrum Vocalium. Cap. 5.	f. 329.
De Electione PP. Definitorum, ac P. Presidentis. Cap. 6.	f. 332.
De Electione Scribae, Vicarii, Capituli, & Officialium. Cap. 7.	f. 335.
De Ordine servando in negotiis per PP. Definitores tractandis. Cap. 8.	f. 339.
De Electione P. Majoris, & aliorum Pralatorum. Cap. 9.	f. 347.
De aliquibus requisitis, Pralatis necessariis. Cap. 10.	f. 352.
De locorum reformatione, ac familiarum Constitutione. Cap. 11.	f. 355.
De conclusione, & publicatione Capituli. Cap. 12.	f. 357.
De auctoritate Patrum Majoris, & Visitatorum. Cap. 13.	f. 361.
De receptione novorum locorum. C. 14.	f. 369.
Conclusio, & Confirmatio Constitutionum. Cap. 15.	f. 370.
Forma induendi Novitios. Cap. 16.	f. 371.
Forma Profutendi Nostrorum Eremitarum. Cap. 17.	f. 376.
Forma Professionis.	f. 377.

REGU.

REGULA

ET

CONSTITUTIONES
EREMITARUM CAMAL-
DULENSIIUM MONTIS
CORONÆ.

PROOEMIUM.

Ausculta o fili precepta Ma-
gistri, & inclina aurem
cordis tui, & admonitio-
nem pii Patris libenter
excipe, & efficaciter com-
ple, ut ad eum per obedientia laborem redeas,
a quo per inobedientia desidia recesseras.
Ad te ergo nunc meus sermo dirigitur, quis-
quis abrenuncians propriis voluntatibus,

A

Do-

Domino Christo vero Regi militaturus. In primis, ut quicquid agendum inchoas boni, ab eo perfici instantissimâ oratione deposcas, ut qui nos jam in Filiorum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de malis actibus nostris contristari. Ita enim ei omni tempore de bonis suis in nobis parendum est; ut non solum ut iratus Pater suos non aliquando filios exheredet, sed nec ut metuendus Dominus irritatus malis nostris: ut nequissimos servos perpetuam tradat ad panam, qui eum noluerint sequi ad gloriam.

Exurgamus tandem aliquando, excitante nos scripturâ ac dicente: Hora est jam nos de somno surgere, & apertis oculis ad Deificum lumen attentis auribus audiamus, divina quotidie clamans: quid nos admoneat vox? dicens: Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra. Et iterum qui habet aures audiendi audiat, quid spiritus dicat Ecclesiis, & quid dicitur; Venite filii audite me, timorem Domini docebo vos. Currite dum lumen vitæ habetis, nè tenebræ mortis vos compræhendant. Et quarens Dominus in multitudine Populi sui,

cui

cui hac clamat, operarium suum, iterum dicit. Quis est homo, qui vult vitam, & cupit dies videre bonos? Quod si tu audiens respondeas: Ego; dicit tibi Deus. Si vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum: Diverte à malo, & fac bonum, inquire pacem, & sequere eam, & cum hæc feceritis, oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras, antequam me invocetis, dicam. Ecce adsum. Quid dulcius nobis hac voce Domini invitantis nos Fratres charissimi. Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vitæ.

Succinctis ergo fide, vel observantiâ bonorum actuum lumbis nostris, & calceatis in præparatione Evangelii pacis pedibus, pergamus itinera ejus, ut mereamur eum, qui nos vocavit, in Regno suo videre. In cujus Regni tabernaculo si volumus habitare, nisi illuc bonis actibus currendo, minimè pervenitur. Sed interrogemus cum Propheta Dominum, dicentes: Domine quis habitabit in Tabernaculo tuo; aut quis requiescet in monte Sancto tuo? Post hanc interro-

gationem Fratres audiamus Dominum respondentem. Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam. Qui loquitur veritatem in corde suo; qui non egit dolum in lingua sua. Qui non fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit adversus proximum suum. Qui malignum Diabolum aliqua suadentem sibi, cum ipsa suasionem sua à conspectibus cordis sui respuens deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus ejus tenuit, & allidit ad Christum.

Qui timent Dominum, de bona observantia sua non se reddunt elatos, sed ipsa in se bona non à se posse, sed à Domino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam, sicut nec Paulus Apostolus de prædicatione sua sibi aliquid imputavit, dicens: Gratiâ Dei sum, id quod sum, & iterum ipse dicit. Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Unde, & Dominus in Evangelio ait. Qui audit verba mea hæc, & facit ea, similabo eum viro sapienti, qui ædificavit Domum suam supra petram.

Ve-

Venerunt flumina flaverunt venti, & im-
gerunt in Domum illam, & non cecidit, quia
fundata erat supra petram. Hæc complens
Dominus, expectat quotidie, his suis Sanctis
monitis, factis nos respondere debere. Ided
nobis propter emendationem malorum hujus
vitæ dies ad inducias relaxantur, dicente
Apostolo: An nescis, quia patientia Dei, ad
pænitentiam te adducit? Nam prius Do-
minus dicit, Nolo mortem peccatoris, sed
ut magis convertatur, & vivat. Cum ergò
interrogassemus Dominum, Fratres, de habi-
tatore Tabernaculi ejus, audivimus habitan-
di præceptum. Sed si compleamus habitato-
ris officium, erimus hæredes Regni Celorum.
Ergò preparanda sunt corda, & corpora
Sanctæ præceptorum obedientia militatura,
& quod minus habet in nobis natura possibi-
le, rogemus Dominum, ut gratiæ suæ tri-
buat nobis adjutorium ministrari. Et si
fugientes gehennæ penas, ad vitam volumus
pervenire perpetuam dum adhuc vacat, &
in hoc corpore sumus: Et hæc omnia per hanc
lucis vitam vacat implere, currendum, &
agendum est modo, quod in perpetuum no-

bis expediat. Constituenda est ergò à nobis Dominici schola servitii, in qua institutione, nihil asperum, nihilque grave nos constituturos speramus, sed & si quid paululum restrictius dictante aequitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis processerit, non illico pavore perterritus refugias viam salutis, qua non est nisi angusto initio incipienda. Processu verò conversationis, & fidei dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via mandatorum Dei, ut ab ipsius nunquam magisterio discedentes, in ejus doctrina usq; ad mortem in Monasterio perseverantes, passionibus Christi per patientiam participemus, ut Regni ejus mereamur esse consortes.

PRO-

PROOEMIUM
CONSTITUTIONUM.

Postquam Beatissimus Pa-
ter noster ROMUALDUS
totius Camaldulensis Or-
dinis Fundator, Monasti-
cam vitam, in Monasterio
Classensi, tribus annis Sanctissimè tradu-
xisset: Beatissimi BENEDICTI Regulam
professus, Eremum subindè ingressus est;
in qua nonaginta septem annis, incredi-
bili vitæ austeritate usus, solis Sanctita-
tis suæ exemplis, crebrisque admonitio-
nibus verum Eremiticum institutum se
sequentibus dereliquit. Nec aliud quic-
quam eis scriptum, præter eandem Bene-
dicti Regulam observandam moriens
commendavit; Licet postmodum, nè la-
bentibus annis, pia Patris exempla per obli-
vionem in desuetudinem venirent, sapien-

ter ab ipsis discipulis , maximè à Beato RODULPHO quarto , à Beato ROMUALDO Eremita Priore in Constitutiones redacta fuère. Hoc autem Eremiticum Camaldulense institutum, ab ipso SS. ROMUALDO divinitus inventum, medium inter Cænobiticum, & Anachoreticum est ; Ità quidem ut utriusque particeps utroque præstantius, longeque securius existat. Nam & si claustralis conversatio ubique summis laudibus extollenda videatur, nihilominus tamen suis incommodis, molestisque occupationibus, quæ sæpè animum à vera pietate longius arcent, minimè caret ; è contra verò solitaria illa Eremitica vita, & conversatio abdita, propter multa incommoda, nec non pericula, quæ humanæ naturæ corruptelâ, seu instabilitate, pati videbatur, minus tuta ; securaque reputata est. Illa enim vivendi libertas, quæ olim solitariis viris competere videbatur, quæ nec Ecclesiam invisere, nec Sacramenta frequentare aliquo Canonico præcepto cogebatur, hodiè nobis per Ecclesiæ Sanctæ

Con-

Constitutiones penitus prohibita est. Non potest igitur non esse laudanda nostra Camaldulensis Eremitica institutio, quæ non periculosa, nec ardua, difficilisq; sicut antiquitus anachoretica comperitur; sed potius omni periculo, extremaque difficultate exclusis, securissima facilis, ac fideli cuique viro suavissima, ac proinde (omni reverentia, ac pace aliorum omnium institutorum) laudabilior, ac securior, cunctis merito dici possit. Ad quam sive ex sæculo, sive ex cænobiis accedentes, procul omnino à Civitatibus, omnique hominum frequentia, sæcularium etiam consortio semoti, in montium recessibus, ac remotissimis locis commorantur. Qui tamen singuli, singulas separatas invicem Cellas incolentes, paupertatis, obedientiæ, & castitatis votis solemniter emissis, sub regula; ut diximus S. BENEDICTI, subque Prælati disciplina, sub tandem proprii Ordinis Constitutionibus, in jugi observantia vivere tenentur: sic nihilominus hanc conversationis formam temperantes, ut Cæ-

nobilitatæ, socialisque vitæ commodis, & securitate, sine variis occupationibus Monasterii, multiplicibusque distractionibus potiantur, & solitudinis læta, felicitique admodum tranquillitate, absque ullis solitariæ vitæ curis; periculis, & anxietatibus perfruantur. Hæc itaque admirabilis, divinitusque inspirata Eremitica institutio, ab ipso foundationis initio, usque ad præsentem diem per annos circiter 670. Fideliter discreto, ac Sancto vigore observata fuit in Sacra Eremita Camaldulensi, quæ in summitate Alpium Tusciæ, ab ipso Sanctissimo Patre nostro ROMUALDO circa Annum 1012. fundata extitit, & tandem ab Annis 144. à nostra Congregatione Eremitarum Camaldulensium S. ROMUALDI Montis Coronæ per Venerabilem Patrem Paulum Justinianum Eremitam supradictæ Sacra Eremitæ Majoris, noviter instituta, & aucta; fuit cum eadem observantia inviolabili perseverat, prout ex constitutionibus patebit, quas efformare intendimus, pro confirmatione & augmen-

mento hujus dictæ Congregationis. Restat denique ut nos juxtà S. Patris nostri BENEDICTI doctrinam in Prologo Regulæ nobis traditæ, in Eremo, quæ nobis pro Monasterio est, unanimes, quasi Apostolici viri, soli DEO enixè famulemur. Ita ut omnibus nobis unum sit cor, & anima una, in vinculo pacis, & charitatis viventibus, sicque demum in regulari, atque Eremitica districtione, in finem usque perseverantes, Socii possimus esse passionum Christi, ut & cohæredes facti congregemur cum eo.

CON-

CONFIRMATIO
 CONSTITUTIONUM ERE-
 MITARUM CAMALDULENSIUM
 MONTIS CORONÆ IN FORMA
 SPECIFICA.

CLEMENS PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ
 folio, meritis licet imparibus
 per inefabilem Divinæ boni-
 tatis abundantiam constituti,
 Congregationes Religiosorum virorum
 piè, sanctèque institutas, ac uberiores
 bonorum operum fructus aspirante su-
 perni favoris auxilio, assiduè perferre sa-
 tagentes, in visceribus paternæ gerimus
 charitatis, & illa quæ pro earum felici re-
 gimine & gubernio, prosperisque in via
 Domini progressibus providè, atque sa-
 pien-

pienter constituta esse noscuntur, ut firma semper, atque, stabilia persistant, Apostolici muniminis patrocinio, cum id à nobis petitur, libenter roboramus. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti Filii Major, ac Procurator Generalis, & alii superiores Congregationis Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ, quod pro felici, prosperoque ejusdem Congregationis regimine, & gubernio, illiusque salubri tam in Spiritualibus, quam in temporalibus directione factæ fuerunt, & in unum volumen collectæ nonnullæ Constitutiones, quæ per Congregationem venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, examinatæ, recognitæ, & correctæ sunt tenoris, qui sequitur videlicet.

DE

DE GENERIBUS,
ET
VITA MONACHORUM.
CAPUT I.

Monachorum quatuor genera esse, Manifestum est. Pm. Canobitarum, militans sub Regula, vel Abbate.

Constitutio.

I.

Remitæ Camaldulenses Congregationis Montis Coronæ Claustris non includuntur, nec in Dormitoriis Monasterii requiescunt; in hoc enim differt Cænobitica conversatio ab Eremitarum Camaldulensium instituto, quod illa in urbibus

ter-

terris, interque. Populi frequentiam liberenter commoratur: hæc verò in Montibus, interque nemora latitare congaudet. Quapropter majorum noſtrorum veſtigia ſequentes ſtatuitur, noſtra Eremitoria ab urbibus, Terrisque uno & minus milliario diſtare debere. Noſtriq̄ue Eremitæ nunquam in Clauſtris permaneant, excepta Abbatiâ S. Salvatoris de Monte, Corona pro ſenium, infirmorum ac forenſium ſolatio; Imo ſi aliquando talis habitatio offeratur, niſi in formam Eremitæ reducta ſit, dimittatur, tantum abeſt, ut de novo Monasterium conſtrui queat, aut ſuſcipi.

2. Sint ergo Eremitoria noſtra inter Sylvas, easq̄ue denſas, talesq̄ue plantando, inferendo, ſcindendo, aliisque opportunis modis conſerventur, & augeantur. Quamobrem intrâ ambitum Eremitæ non licebit ligna cædere, nè ejus pulchritudo deturpetur. Qui verò abſq̄; ſuperioris permiſſu aliquam arborem viridem incidere, pro una quaq̄ue arbore ſemel in pane, & aqua jejuret. Quod ſi loci Prior abſq̄; conſen-

sensu Capituli ipsius Eremiti intra ipsum ambitum arborum incisionem fieri iusserit, à visitatoribus, vel Capitulo Generali, disciplinâ circulari plectatur, & tunc incisio Arborum intelligatur, quando numerum quatuor, aut quinque arborum excedit, & hoc toto sui Prioratus curriculo, quod sine rationabili necessitate fieri nequit, dummodo tamen non sint arbores, quæ loci venustatem, ac pulchritudinem vitient.

3. Sint insuper ædificia cum ambitu loci universo sepe, ac vallo circumdata, ita ut per solum ostium pateat ingressus, unde egredi sine licentia Superioris nemo possit. Et positâ in Eremitis clausura sine licentia Capituli Generalis, augendo, vel minuendo nefas erit alterari.

4. Cellæ insuper non simul junctæ, sed triginta plus, minusvè pedibus invicem, si locus patiat separatae consistent, tantundem ab Ecclesia, & officinis semotæ.

5. Atque ut vera sit solitudo, omnis non necessaria hominum sæcularium familiaritas ab Eremitis nostris (charitate
sal-

salvâ) arceatur. Adeò ut neque vicini habitatores quocunque prætextu in commune Commertium admittendi sint: ac præcipuè cavendum, ne eis unquam ad nos accedendi causa tribuatur. Ideò sæcularium negotiis, etiam consanguineorum nè se nostri immisceant, quod strictè prohibetur, nisi aliter faciendum iustis de causis, superior judicaverit.

6. Minus etiam liceat Eremitis sæcularium Ecclesias frequentare, nec funeralibus, aliisque officiis celebrandis interesse, sicque animarum curam exercere illis penitus est interdictum. Præterea ubiquè locorum foris, & intra Eremum, atque etiam in propria Cella, non solum corporales, sed etiam mentales divagationes effugiant, quæ & solitudinis propositum, & omne Spirituale ædificium destruere solent. Quapropter Superiores valdè cavere debent, nè faciles sint in dimittendis subditis suis, sed necessitate cessante, intra Clausuram in jugi observantia eos retineant. Quin & ipsi nunquam foras, nisi coactè egrediantur.

7. Et ad majorem solitudinis observantiam, nemini permissum censetur in alterius Cellam, officinamvè, nisi annuente Prælato intrare, sed ne caput quidem intus immittere, quæ prohibitio etiam ad hospites tùm religiosos, tùm sæculares extenditur, exceptis casibus incendii, infirmitatis, confessionis vel urgentis cujusque necessitatis, quæ verisimiliter superioris animum ad talem confessionem movere potuisset.

8. Ille verò, qui obtento consensu, vel alias fratrem allocuturus, ad alterius Cellam accedit, pulsans, non aperiens, Deo gratias, altiusculè proferat, responsionem fratris illic immorantis patienter expectans, qui tamen sinè mora audita voce illicò accurrere, & pari tenore respondere debet, & in ipsa anteriori parte Cellæ cum eo colloqui. In cubiculum autem, in quo dormitur, nemini permittitur intrare, nisi in casibus supradictis. Qui autem præter hos casus introjerit, vel qui alium intrare permiserit, dicat culpam suam in Capitulo, & jejunet semel

mel in pane, & aqua, pro unaquaque transgressione. Qui verò in officinam ingressus fuerit, pitantiâ privetur.

9. Et quia solitudo maximè favet castitati, ideò præcipitur nè nostris Eremitis mulieres unquam propinquare, nedum intrare ipsas possint; undè ne ignorantia sit causa erroris, figantur Cruces lignæ magnæ longè à Ianua, quas mulieres sinè excommunicatione latæ sententiæ pertransire nequeunt, prout habetur ex privilegio Pauli III. & Innocentii XI.

10. At Capitulum Generale ad populorum instantiam, juxtà d. Privilegium concedere potest ut semel, bis, aut ad summum ter in anno, juxta d. Capituli nominationem, devotionis causa possint mulieres solùm Ecclesiam ingredi, Eremum autem nullo modo, neque Sacrarium, ejusque vestibulum, ubi per portas Eremitarum Cellulæ conspiciuntur, poterunt tamen ea hospitia ingredi, quibus introduci consuevère. Alias autem talis prohibitio inviolabiliter perseveret. At si pertinacia populi aliter pervic-

vicaciter prætendat, cui resisti honestè non possit, locum potius deferere, ac longius abire consulant Patres.

II. Strictè insuper prohibetur, ne nostri Eremitæ mulierculas regendas, confitendas, custodiendasvè suscipiant. Imò nè illas quidem alloqui sine socio astante possint; quare si aliquis nostrum mulieres intrà Cruces venire permiserit, aut in hospitiiis, & domibus nostrarum Grangiarum introduxerit, aut intrare permiserit, ubi solent Eremitæ habitare, aut earum confessiones exceperint, casu necessitatis excepto, circulari disciplina mulctetur. Monialium Ecclesias ne frequentent, nec in earum Ecclesiis sinè debita licentia audeant celebrare.

Sequitur Regula.

DEindè secundum genus est Anachoretarum, idest Eremitarum, horum qui non conversionis fervore, initio, sed Monasterii probatione diuturna, didicerunt contra Diabolum, multorum solatio jam docti,

*Et, pugnare; & benè instructi fraterna ex
acie ad singularem pugnam Eremiti, securi
jam sinè consolatione alterius, sola manu,
vel brachio contra vitia carnis, vel cogita-
tionum Deo auxiliante, pugnare sufficiunt.*

*Tertium verò Monachorum teterrimum
genus est Sarabaitarum, qui nulla Regulâ
approbati, experienciâ magistrâ, sicut au-
rum fornacis, sed plumbi natura molliti,
adhuc operibus servantes saculo fidem, men-
tiri Deo per tonsuram noscuntur, qui bini,
aut terni, aut certè singuli sinè Pastore, non
Dominicis, sed suis inclusi sunt ovilibus, &
pro lege eis est desideriorum voluptas, cum
quicquid putaverint, vel elegerint, hoc di-
cunt Sanctum, & quod noluerint hoc putant
non licere.*

*Quartum verò genus est Monachorum,
quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita
sua per diversas Provincias ternis, aut
quaternis diebus per diversorum Cellas ho-
spitantur, semper vagi, & nunquam sta-
biles, & propriis voluptatibus, & gula
illecebris servientes, & per omnia deterrio-
res Sarabaitis. De quorum omnium mi-*

ferrima conversatione, melius est silere, quàm loqui. His ergo omiſſis, ad Canobitarum fortiffimum genus diſponendum, adjuvante Deo veniamus.

Conſtitutio.

I.

Alium vivendi modum Anachoretis conſimilem divinitus S. Pr. ROMUALDUS excogitavit, eorum ſcilicet, qui divinâ inspiratione, majorique ſilentii, ac perfectionis deſiderio, ad culmen veræ ſolitudinis pervenire anhelant. Hos autem, qui hanc vitæ aſteritatem arripiunt, jam ab initio incluſos Patres noſtri vocaverunt, eò quia voluntariè intra unius Cellulæ, hortulique parietes, omni hominum conſortio privati, contineantur: Juxta quod inſtitutum hucusque obſervatum, præcipitur, ut Eremitis profeſſis, qui inſtanter talem petunt reclusionem, poſt quinquennium à profeſſione emiſſa, concedi ad tempus, vel perpetuo poſſit, dummodo concedendi,

&

& morum probitas, moresque religiosi innotescant, scilicet regularis observantia, silentium, orationis fervor, aliæque consimiles virtutes petentis.

2. Auctoritas concedendi, si perpetua fuerit, vel ad plures annos Capitulo Generali reservatur. Nec ad longum tempus concedenda est, nisi iis, qui pluries, aut saltem per annum eam experti fuerint: poterit tamen loci Prior alicui ex sua Familia per annum ad summum concedere. At Prælati, Novitiorum Magistro, Sacristæ, ac Cellario, in eorum Prælatura, & officiis persistentibus, penitus interdicitur.

3. Illæ Cellæ reputabuntur Reclusis, quæ remotiores sunt ab aliis, quæ habeant oratorium cum suis ornamentis, ac paramentis ad celebrandum necessariis, quarum hortuli parietibus sint præcincti: cum hac tamen lege, quod Eremitæ reclusi, non secus ac alii suorum superiorum obedientiæ subjaceant; A quo voluntario carcere, nunquam exire debeant, sed superioribus, qui reclusionem

concefferunt. Licitum semper erit illos ab ea penitus eximere siuè perpetua, siue fuerit temporalis.

4. Sciant autem reclusi perpetuum sibi, inuolabileque silentium esse inditum, unde illos quempiam alloqui, nec alloquentem audire valeant, sine expressa licentia scripta, & obsignata sui superioris, exceptis diebus D. Martini, ac Dominicæ Quinquagesimæ, in quibus recreationis, ac charitatis causa Cœremitarum semel tantum colloquia excipere, indulgetur.

5. Litteras ad Eremitas, aliosuè mittere, vel accipere, nisi sciente Priore, illicitum prorsus erit. Si quis autem secùs fecerit, tam mittens, quàm recipens, semel in pane, & aqua jejundet.

6. Canonicas horas intrà oratorium suum persoluent, non ad beneplacitum, sed signum Campanæ communis, tam in diurnis, quàm in nocturnis laudibus observabunt, cum omnibus solitis ceremoniis & observantiis, quæ in istis constitutionibus, Breviarii quæ Rubricis con-

tinentur. In oratorio semper pallium gestent, & in ingressu semper se aquâ benedicta aspergant, ab ipsismet, singulis Dominicis diebus benedicenda, vel ab Ecclesia deferenda. Nequè præmittant Indulgentias nostræ Congregationis, & si quæ aliæ in suis oratoriis sint, lucrari. Feriâ quinta hebdomadæ Sanctæ, exeuntes, ad communem Ecclesiam accedant simul cum aliis communicaturi, refectio, ac mandato præsentis futuri. Feriâ autem sexta, & Sabbato ad Nonam venientes, rem sacram cum cæteris audiant: reliquum omne tempus in reclusorio agentes, si inclusi Sacerdotes non fuerint, Sacerdotum inclusorum Missas audire, eisque sacrificantibus deservire, atque ibi (permittente Prælato) communionem sumere poterunt.

8. Et quia Sanctum illud otium sanctas desiderat occupationes, ideò singulis diebus, ultra ordinarium officium, quinquaginta Psalmos Davidicos recenseant, & lectionem quotidianam ante completorium nunquam omittant; ultra quam,

& alias lectiones, Eremitis apertis communis unius horæ alicujus spiritualis libri lectionem persolvent. Eodem modo solitam unius horæ in mane, & serò divisam, reclusi cum fervore Spiritus utroque tempore duplicabunt.

9. Demum, & victus rationem in hoc saltem ab aliis coërceant, ut præter solitas abstinentias, toto tempore Regularis jejunii, sine alia licentia, singulis hebdomadis duplicare valeant. Quod si strictius, Deo favente, vivere cupiunt, superioris assensum humiliter petant.

10. Ad placitum eorum calopodio, sive focculo aperto uti poterunt, ac pedibus nudis incedere, nec non Cilicium ad carnem mortificandam deferre. Qui ad tempus includuntur, activam vocem

in Capitulo non habent; perpetui
verò neque activam, neque
passivam.

QUA-

QUALIS DEBEAT ESSE ABBAS.

CAPUT II.

*Abbas, qui praesse dignus est in
monasteriis, semper memi-
nisse debet, quod dicitur, &
nomen Majoris implere: Chri-
sti enim agere vices in Monasterio creditur,
quando ipsius vocatur pronomine, dicente
Apostolo, Accepistis Spiritum adoptionis
filiorum, in quo clamamus Abba Pater; Ideoq;
Abbas, nihil extra praeceptum Domini (quod
absit) debet docere, aut Constituere, aut
jubere, sed jussio ejus, vel doctrina ferven-
ter divinae Justitiae in Discipulorum menti-
bus conspergatur. Memor sit semper Ab-
bas, quia doctrinae suae, vel discipulorum
obedientiae utriusque rei in tremendo Judicio
facienda erit discussio; sciatque Abbas, cul-
pa Pastoris incumbere, quicquid in ovibus
Pater familias utilitatis minus poterit inve-
nire. Tantum iterum liber erit, ut si in-
quieto, vel inobedienti Gregi Pastoris fue-
rit omnis diligentia attributa; & morbi-
dis*

dis earum actibus, universa fuerit cura exhibita, Pastor earum in Iudicio Domini absolutus, dicat cum Propheta Domino. Iustitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi. Ipsi autem contemnentes spreverunt me. Et tunc demum inobedientibus curæ suæ ovibus pæna sit, eis prævalens ipsa mors. Cum ergo aliquis suscipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina suis præesse discipulis, idest omnia bona, & Sancta, factis amplius quàm verbis ostendere, ut capacibus discipulis mandata Domini verbis proponat, duris verò corde, & simplicioribus, factis divina præcepta demonstret. Omnia verò, quæ discipulis docuerit esse contraria, in suis factis iudicet non agenda, ne aliis prædicans, ipse reprobus inveniatur, ne quando illi dicat Deus peccanti. Quare tu enarras Iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam, & projecisti sermones meos post te, & qui in fratris tui oculo festucam videbas; in tuo trabem non vidisti. Non ab eo persona in Monasterio

ſterio diſcernatur. Non unus plus ametur, quàm alius, niſi quem in bonis actibus, aut obedientia invenerit meliorem. Non præponatur ingenuus ex ſervitio convertenti, niſi aliqua rationabilis cauſa exiſtat. Quod ſi ita (juſtitiâ dictante) Abbati viſum fuerit, de cujuſlibet ordine id faciat, ſin aliter propria teneant loca. Quia ſivè ſervus, ſivè liber, omnes in Chriſto unum ſumus, & ſub uno Domino æqualem ſervitutis militiam bajulamus. Quia non eſt apud Deum perſonarum acceptio. Solummodo in hac parte apud ipſum diſcernimur, ſi meliores aliis operibus bonis, & humiles inveniamur. Ergò æqualis ſit omnibus ab eo charitas, una præbeat omnibus ſecundum merita diſciplina. In doctrina namquè ſua Abbas Apoſtolicam debet illam ſemper formam ſervare, quâ dicit. Argue, obſecra, increpa, id eſt miſcens temporibus tempora, terroribus blandimenta, dirum magiſtri, pium Patris oſtendat affectum. Id eſt indiſciplinatos & inquietos debet duriùs arguere; obedientes autem, & mites, & patientes, ut in melius proficiant obſecrare.

Negli-

Negligentes autem, & contemnentes, ut increpet, & corripiat, admonemus; neque dissimulet peccata delinquentium, sed mox, ut ceperint oriri, radicitus ea (ut pravalet) amputet, memor periculi Helii Sacerdotis de Silo: & honestiores quidem, atq; intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione verbis corripiat Improbos autē, & duros, ac superbos, vel inobedientes, verborum, vel corporis castigatione in ipso initio peccati coërceat, sciens scriptum. Stultus verbis non corrigitur, & iterum. Percute filium virgâ, & liberabis animam ejus à morte. Meminisse debet semper Abbas, quod est, meminisse quod dicitur: & scire quia, cui plus committitur, plus ab eo exigitur; sciatquè quàm difficilem, & arduam rem suscepit regere animas, & multorum servire moribus, & alium quidem blandimentis, alium verò increpationibus, alium suasionibus, & secundùm uniuscujusque qualitatem, & intelligentiam ità se omnibus conformet, & aptet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiantur, verum & in augmentatione boni gregis

gis gaudeat. Antè omnia nè dissimulans, aut parvipendens salutem animarum sibi commissarum, plus gerat sollicitudinem de rebus transitoriis, & caducis, sed semper cogitet, quia animas suscepit regendas, de quibus & rationem redditurus est: Et nè causetur de minori fortè substantia meminerit scriptum, Primum quærite Regnum Dei, & Justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis; Et iterum, nihil deest timentibus Deum; Sciatquè quia qui suscipit animas regendas, præparet se ad rationem reddendam. Et quantum sub cura sua fratrum se habere sciverit numerum, agnoscat pro certo, quia in die Judicii ipsarum omnium animarum est redditurus Domino rationem, sinè dubio, addita, & sua anima, & itâ timens semper futuram discussionem Pastoris de creditis sibi ovibus, cum de alienis ratiociniis cavet, redditur de suis sollicitus, & cum de admonitionibus suis emendationem aliis subministrat, ipse efficitur à vitiis emendatus.

Constitutio.

IN Congregatione Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ nec nomen, nec dignitas Abbatis usui unquam fuit; Ideò loci nostræ Congregationis, non Abbatix nec Monasteria, sed Eremiti, & superiores non Abbates, sed Priores appellantur, atque adeo supremus totius Congregationis Prælatus, Majoris sibi nomen usurpavit, nec aliter usui fuisse apud Eremitas, Camaldulenses dignoscitur, quamvis parum, aut nihil relevet quo Prælatus nomine nuncupetur, dummodo talis, qualis à S. Patris verbis circumscribitur, existat.

2. Sciant igitur Prælati ipsis traditam esse præsentem Sancti Patris doctrinam, quam, & si observare neglexerint, in tremendo Dei Judicio stricta fiet discussio. Quicumque ergo aliis præfigitur, duplici doctrinâ, verbi scilicet, & exempli, suos discipulos pro viribus instruere conatur, memor Apostolici dicti. *In omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum.*

DE

**DE ADHIBENDIS AD CON-
CILIUM FRATRIBUS.****CAPUT III.**

Quoties aliqua præcipuo agenda sunt in Monasterio, convocet Abbas omnem Congregationem, & dicat ipse undè agitur, & audiens consilium Fratrum, tractet apud se prudenter, & quod utilius judicaverit, faciat. Ideò autem omnes ad consilium vocari diximus, quia sæpe Juniori Dominus revelat, quod melius est. Sic autem dent fratres consilium cum omni humilitatis subjectione; ut non præsumant procaciter defendere, quod eis visum fuerit, sed magis in Abbatis pendeat arbitrio, & quod salubrius esse judicaverit, ei cuncti obediant, sed sicut discipulis convenit obedire Magistro, ita & ipsum providè, & justè concedet cuncta disponere. In omnibus igitur omnes Magistrum sequantur regulam, nequè ab ea temerè declinetur à quoquam. Nullus in Monasterio proprii sequatur cor-

dis voluntatem nequè præsumat quisquam cum Abbate suo protervè intra, aut extra Monasterium contendere. Quod si præsumpserit, regulari disciplina subjaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & observatione Regula omnia faciat, sciens se procul dubio de omnibus Judiciis suis æquissimo Judici Deo rationem redditurum. Si qua vero minora agenda sunt in Monasterii utilitatibus, seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est. Omnia fac cum consilio, & post factum non pænitebit.

Constitutio.

I.

HÆc convocatio Congregationis, si-
vè Consilium vetustissima Religio-
nis consuetudo obtinuit, ut Capitulum
vocetur, & Congregationis hoc loco,
unius Monasterii, aut Religiosæ Domus
Conventus intelligitur. Capitulum au-
tem, aut generale est, aut Conventuale,
aut certè (ut vocant) culparum, quo-
rum unumquodque suum tractatum de-
siderat, cum singulorum diversa sit con-
gre-

gregandi causa, celebrandique modus.
Hic solum de Capitulo conventuali sermo est.

2. Quoties ergò aliqua præcipua tractanda sunt in Eremito, Prior ad sonum Campanulæ, ut moris est, quod signum ad spatium unius Miserere protrahitur cum decem ictibus in fine, omnes vocales, qui Sacerdotes, & Clerici professi unius anni ejusdem loci, ac familiæ tantum intelliguntur, necnon & Visitatores, ubi præsentés reperiantur, convocet. Quibus convocatis, omnes genuflexu secretò dicant. *Pater noster*, & Prior dicat, *Et ne nos, & Emitte Spiritum tuum, &c. & Domine exaudi &c. Dominus vobiscum &c.* cum suis responsoriis, & orationem *Actiones nostras.* Prior postea rem, de qua deliberandum est (nisi major præsens fuerit, ad quem suo Jure spectat) distinctè proponat. Deindè matura cum consideratione, auditis singulorum votis per secreta suffragia, negotium terminetur. Omnes, seclusâ omnî prorsus passione, modestè, ac mansuetè

loquantur, prohibita omni practica sub
 pena privationis vocis activæ, & passivæ
 ad sex menses: Et quod à majori parte
 approbatum fuerit, definitum, ac ratum
 habeatur, ac totum in libro actuum Ca-
 pitularium registretur.

3. Nomine autem rerum præcipua-
 rum, intelliguntur receptiones Novitio-
 rum, tam ad probationem Quadrage-
 nariam, quàm ad habitus susceptionem
 ac professionem, incisionem lignorum
 intra Eremi ambitum faciendam, Con-
 servatoris, ac Medici electionem, Pro-
 curatorisque sæcularis, & Advocati, ac-
 ceptare hæreditates, donationes, ac le-
 gata, quæ tamen renunciari minimè pos-
 sunt, sine consensu Capituli Generalis:
 Quod si dictum Capitulum expectari non
 possit infra annum cum assensu Patrum
 Majoris, ac Visitatoris, aut Dietæ, re-
 nunciari licitè poterunt. Locationes
 etiam possessionum ultra annum, & quas-
 cunque species alienationum, circa quas
 alienationes hæc omnia infrascripta
 omnino observentur; scilicet, propo-
 nan-

nantur primo in Capitulo Conventuali, & à majori parte decretum, ad Capitulum Generale postea deferatur, aut ad Dietam, aut infra annum ad P. Majorem & Visitatores, à quibus approbatum, & confirmatum, ad S. Sedem Romanam pro licentia recurratur, nec alienationis Instrumentum conficiatur antè assensum Apostolicum, vel si cum reservatione d. Beneplaciti Apostolici fiat, non tradatur possessio antè dictum consensum.

Quod si quis quidpiam ex gestis in Capitulo, undè odium, aut scandalum oriri possit, revelaverit, disciplinâ circulari plectatur; si autem leve fuerit revelatum, arbitrio Prioris puniatur.

QUÆNAM SINT INSTRUMENTA BONORUM
OPERUM.

CAPUT IV.

IN primis Dominum Deum diligere ex toto corde, totâ animâ, totâ virtute, deinde proximum, tanquam se ipsum. Deinde non occidere, non adulterari, non facere furtum, non concupiscere, non falsum Testimonium dicere, honorare omnes homines, & quod sibi fieri quis non vult, aliis ne faciat, abnegare semetipsum sibi, ut sequatur Christum, Corpus castigare, divitias non amplecti, jejunium amare, pauperes recreare, nudum vestire, Infirmum visitare, mortuum sepelire, in tribulatione subvenire, dolentem consolari, à seculi actibus alienum se facere, nihil amoris Christi præponere, iram non perficere, iracundiæ tempus non reservare, dolum in corde non tenere, pacem falsam non dare, charitatem non derelinquere, non jurare omnino, ne fortè perjures, veritatem ex corde, & ore proferre,

malum pro malo non reddere, Injuriam non facere, sed factam patienter sufferre, Inimicos diligere, maledicentes nolle maledicere, sed magis benedicere, persecutionem propter Justitiam sustinere, non esse superbum, non vinolentum, non multum edacem, non somnolentum, non pigrum, non murmurosum, non detractorem, spem suam Deo committere, bonum aliquod in se cum viderit Deo applicet, non sibi, malum verò semper à se factum sciat, & sibi reputet, Judicium timere, Gehennam expavescere, vitam æternam omni concupiscentia spirituali desiderare, mortem quotidie ante oculos aspectam habere, actus vitæ suæ omni hora custodire in omni loco Deum se respicere pro certo scire, cogitationes malas cordi suo advenientes, mox ad Christum allidere, & saniori Spiritualis, os suum à malo, & pravo eloquio custodire, multum loqui non amare, verba vana, aut risui apta non loqui, risum multum, aut excessum non amare, lectiones Sanctas libenter audire, orationi frequenter incumbere, mala præterita cum lachrymis, vel gemitu quotidie in

oratione Deo confiteri, de ipsis malis de cætero emendare, desideria Carnis non perficere, voluntatem propriam odisse, præceptis Abbatis in omnibus obedire, & si ipse (quod absit) aliter agat, memor illius Dominici præcepti, quæ dicunt, facite, quæ autem faciunt, facere nolite. Non velle dici Sanctum, antequam sit, sed prius esse, quo verius dicatur, præcepta Dei factis quotidie adimplere, castitatem amare, nullum odisse, Zelum, & invidiam non habere, contentionem non amare, elationem fugere, seniores venerari, Juniores diligere in Christi amore, pro Inimicis orare, cum discordantibus antè solis occasum in pacem redire, & de Dei misericordia nunquam desperare.

Constitutio.

I.

¶ **Q**uanquam hæc bonorum operum instrumentorum doctrina satis plena, ac sufficiens videatur, duo tamen hic addenda visum est, quorum alterum est, Sacramentum Penitentiae, aliud Sacrosanctam Eucharistiam frequentare.

2. O-

2. Omnes ergo nostri Eremitæ singulo quoque octavo die, aut nono ad summum confiteantur : Et Sacerdotes, qui legitimo cessante impedimento, quotidie celebrare solent, secundum nostræ Congregationis morem, ad frequentius confitendum adhortamur : Et si aliquis, seclusâ causâ rationabili, aut licentiâ superioris, infrâ dictum temporis spatium confessus minimè fuerit, privetur omninò pitantia, quousque confiteatur.

3. Prior eligat duos, aut tres, vel etiam plures Confessarios, secundum numerum suæ familiæ subditorum, quibus Eremitæ ad beneplacitum confiteri poterunt, absque alia licentia dicti Prioris, cum libertate adeundi alterum ex expositis, relicto prius electo, quibus pariter nostri Eremitæ extranei confiteri valebunt. Et si aliquis ex extraneis supraddictis fuerit Prælatus, vel à suo superiori expositus, suorum sociorum confessiones poterit audire, sinè superioris localis licentia. Sic pariter PP. Visitatores quocunque loco, & tempore, ac voca-

les ad Capitulum Generale accessi, etiam post suorum officiorum renunciationem, munus confessorii obire poterunt.

4. Nullus primò Sacerdos ad Confessiones audiendas exponatur, nisi accedente examine Prioris, ac visitatoris in actu visitationis: & ubi deerint approbati Confessarii ad familiam sufficientes, poterit Prior ad tempus usque visitationis, quem voluerit, approbare.

5. Novitii suo Patri Magistro confiteantur; quando verò oportunum Prior judicaverit, alium quempiam ex nostris Zelo, ac prudentiâ præditum, ad Novitiorum confessiones bis in anno excipiendas deputabit.

6. Itinerantes, vel ad nostra hospitia divertentes, & ad alia nostræ Congregationis loca accedentes, confiteri poterunt cuicumque ex nostris exposito, ac approbato è superiore, & in defectu Sacerdotis approbati, nostris etiam non approbatis valeant confiteri, vel alteri tum Sæculari, tum regulari Sacerdoti, dummodo necessario, non autem in fraudem

fiat

fiat Confessio, tunc enim nulla esset confessio ipsa.

7. Si sæcularis aliquis nostris confiteri desideret, quod nequè frequenter, nequè cum retributione fiat; decernatur à superiori Sacerdos, qui ab Ordinario fuerit approbatus, quique casus reservatos calleat (quibus si penitens illaqueatus fuerit) ad suum Judicem Ordinarium remittet.

8. In visceribus JESU Christi quilibet Prælatus, ac superior deprecatur, nè piger, & supinus, sed diligens, ac Zelans sit circa curam Animarum sibi subditarum.

9. Eandem auctoritatem absolventi à suo Priore expositi habeant, quam ipse Prior, nisi hic aliquam censuram, vel casum sibi expressè reservaverit, circa quod servetur omninò decretum Clementis VIII. circa casus reservatos: at publica censura ob Clerici percussorem Priori semper reservata censetur.

10. Quod dictum est de frequentia confessionis pariter, & de sacra communio-

nione intelligantur, ut scilicet omnes non Sacerdotes Eremitæ singulis Dominicis diebus communicent, nisi ex aliqua propinqua festivitate, aut alia rationabili causâ superior præveniendam, aut differendam Sacram Communionem judicaverit. Salvis semper Dominicis, Adventus, & Quadragesimæ, in quibus nullo modo ab ipsa vacandum.

11. Feria 5. in Cæna Domini omnes tùm Sacerdotes, tùm non Sacerdotes à suo superiore, qui die illa celebrabit, communicent, & quoties simul plures ad Sacram communionem properant, bini incedentes, servato professionis ordine procedant, pallio omnes texti, & Sacerdotes addant stolam, omnes itaque omni possibili modestiâ, devotione, ac reverentia incedant.

12. Qui frequentius, aut rarius communicare voluerint, à suo superiore veniam petant; & qui contra fecerit, à suo superiore corrigatur, & puniatur.

13. Quocunque in loco Congregationis, ubi viget usus chori, Sacrosanctum

etum Eucharistiæ Sacramentum in Tabernaculo tectum, & obseratum clave, asservetur, ac semel in hebdomada commutetur.

Sciunt igitur nostri Eremitæ, quod omnis doctrina hæc à Sancta Regula, & Constitutionibus tradita, ad reformatum interiorem hominem inservire, ejusque mortificationem maximè juvare; Parum enim corporalia exercitia profunt, nisi veræ pietati associentur. Et qui aliter solitariè vixerit, comparabitur sepulchro dealbato, quòd, Salvatore testante, foris quidem pulchrum apparet, intus verò plenum est ossibus, & omni spurcitia.

DE OBEDIENTIA.

CAPUT V.

Primus obedientiæ gradus est obedientia sinè mora, hæc convenit his, qui nihil sibi Christo charius existimant propter servitium Sanctum, quod professi sunt, seu propter malum Gehenna, vel gloriam vitæ æternæ.

na. Mox, ut aliquid imperatum à Majore fuerit, ac si divinitus imperetur, moram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit. In auditu auris obediuit mihi. Et idem dicit Doctoribus, Qui vos audit, me audit Ergò hi tales relinquentes statim, quæ sua sunt, & voluntatem propriam deserentes, mox exoccupati manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientiæ pede jubentis vocem factis sequuntur. Et velut uno momento prædicta Magistri jussio, & perfectæ discipuli opera, in velocitate timoris Dei, ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit. Ideò angustam vitam arripuit, undè Dominus dicit. Angusta via est, quæ ducit ad vitam; ut non suo arbitrio viventes, vel desideriis suis, & voluptatibus obedientes sed ambulantes alieno Judicio, & Imperio in Canobiis degentes, Abbatem sibi præesse desiderent: sinè dubio hi tales illam Domini imitantur sententiam, quâ dicit. Non veni facere voluntatem meam, sed ejus, qui misit me. Sed hæc ipsa obedientia tunc acceptabilis erit

Deo,

Deo, & dulcis hominibus, si quo iubetur non trepidè non tardè, non tepidè, aut cum murmure, vel cum responso nolentis efficiatur; Quia obedientia, qua Majoribus prabetur, Deo exhibetur. Ipse enim dixit. Qui vos audit me audit, & cum bono animo à Discipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo si obedit discipulus, & non solum ore, verùm, & in corde si murmuraverit, & si impleat jussionem, tamen acceptum iam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis; & pro tali factò, nullam consequitur gratiam, Imò panam murmurantium incurrit, si non cum satisfactione emendaverit.

Constitutio.

I.

Quia ab oservantia eorum, quæ in præsentì Sanctæ Regulæ capite continentur disciplina, bonique conservatio pendet; Ideo nostri Etemitæ omnimodam adhibeant diligentiam in exequendis mandatis, quæ Sanctissimus Pater in perfectæ

festæ obedientiæ conditionibus describendis nobis præbet.

2. Subjiciantur ergo in omnibus suo superiori, nec quisquam quidquam contra eorum voluntatem, aut mandatum agere præsumat; cum rationale valdè sit ibi majorem esse debere obedientiam, ubi austerior, ac perfectior vivendi viget disciplina. Sciant igitur nostri Eremitæ, nihil eis ultra communem vivendi usum licere: nullam exerceant artem, nihil ex una in alteram Cellam, aut à loco in locum transferant, neque vestes, vel aliud quodpiam vestimentum scindant, aut alterent: Imò nec exercitium aliquod quantumvis Spirituale, absque sui superioris licentia aggrediantur Abstineant etiam ab illis, quæ dicto, vel scripto illis interduntur, & ea, quæ minima sunt, quæque eis sine licentia agere licet, cum obedientiæ merito facere delectentur. Quidquid in Sacra Regula, atque his Constitutionibus continetur, totis viribus studeant adimplere.

3. Ad

3. Ad majorem præterea propriæ voluntatis abrenunciationem noverint omnes Eremitæ nostri propter obedientiæ votum omnibus Privilegiis, gratiis, indulgentiis seu concessionibus à Sede Apostolica jam antea in proprium cujusque favorem obtentis, penitus abrenunciassent, sive eam singularitatem vitæ, seu Sacrorum ordinum promotionem, sive subjectionis exemptionem, sive tandem quocunque modo propriæ voluntatis effectum respicere dignoscantur.

DE TACITURNITATE.

CAPUT VI.

 Aciamus, quod ait Propheta,
Dixi, custodiam vias meas,
ut non delinquam in lingua
mea. Posui ori meo custo-
diam, obmutui, & humiliatus sum, & si-
lui à bonis. Hic ostendit Propheta, si à bo-
nis eloquiis interdum propter taciturnita-
tem debet taceri, quanto magis à malis ver-
bis propter panam peccati debet cessari? Er-

go quamvis de bonis, & Sanctis adificationum eloquiis perfectis discipulis propter taciturnitatis gravitatem, rara loquendi concedatur licentia, quia scriptum est in multiloquio non effugies peccatum; & alibi Mors, & vita in manibus linguæ, nam loqui, & docere Magistrum, condecet tacere, & audire, discipulo convenit, & ideò si quæ requirenda sunt à Priore, cum omni humilitate, & sujectione, & reverentia requirantur, ne videatur plus loqui, quàm expedit; scurilitates verò, vel verba otiosa, & risu moventia, aeterna clausura in omnibus locis damnamus, & ad tale eloquium discipulum aperire os non permittimus.

Constitutio.

I.

TAciturnitas Sacro sancta est, dummodo Justitiæ metas non excedat, quæ tacendi, loquendivè tempus docet. Ideò discreta consideratione hæc Sancti BENEDICTI doctrina secundum tempus, ac locum, secundum denique necessitatis, & charitatis indigentiam ob-

scr.

servanda est ; idcirco quandoque in hoc superior dispensare , aliquando verò neutiquam. Declaramus itaque indispensabiles esse omnes per annum Dominicos dies , omnes & solemnitates , ac festa Sanctorum , quæ ex præcepto Ecclesiæ , vel Constitutionum veniunt observanda , ambas Quadragesimas , ac Sextas ferias cujuscunque hebdomadæ , omnes denique dies , in quos abstinencia transfertur. Ac insuper à Completorio cujusque dici , usque ad Primam , sequentes horas quoque , quæ æstivo tempore , orationi , vel dormitioni sunt deputatæ.

2. Eodem modo dispensatio in quibusdam locis , locum non habet , uti sunt Ecclesia , & ejus vestibulum , Sacrarium , Capitulum culparum , & Refectorium. Imo in diebus dispensatis non intelligitur in viis , quæ sunt inter Cellas , ac in plateis ante Ecclesias , & ante Eremitam portam , in quibus silentium frangere nefas est.

3. At è contra sic humana conditione , fraternaque charitate , sic exigentibus , etiam aliquando in diebus , horisve supra

prohibitis, honesta loquendi licentia concedatur. Ideò in Dominica quinquagesimæ, ac in festo S. MARTINI (quia Quadragesimas ingressuri Eremitæ, simul charitativè reficiuntur) silentium à prima diei usq; ad quartam noctis horam relaxabitur. Ecclesia, Sacratio, Capitulo, ac vestibulo semper exceptis, dummodo divinæ laudes in Choro consuetis horis, persolvantur.

4. Obtinuit insuper laudabilis consuetudo, ut bis in hebdomada hyemali tempore, & ter in æstate, per superiorem post Primam in vestibulo Ecclesiæ silentium dispensetur, quæ quidem dispensatio ultra signum Completorii ejusdem diei non extenditur. Hyemem autem dicimus à festo exaltationis Sanctæ Crucis, usque ad Pascha Resurrectionis. Quod verò reliquum est temporis usque ad idem festum, æstatem vocamus. Fiat itaque dispensatio in hyeme feriâ tertiâ, & quinta, sed in æstate addatur Sabbatum. In quibus diebus, vel eorum aliquo si præceptivum festum inciderit, in alium non

impeditū dispensatio transferatur. Quod si tota hebdomada festiva fuerit, in minori fiat festo; Ita ut nunquam in hyemebis, & ter in æstate silentii dispensatio prætermittatur: Caveant tamen omnes in hujuscemodi colloctionibus aliquid sæculare vanum, aut frivolum tractare.

5. Et quia silentium non solum verbis, imo magis quovis importuno tumultu, ac strepitu destruitur, ideo necesse est, dum divina officia, aut missæ celebrantur circa Ecclesiam, dum verò oratio fit, vel somni quies capitur in Cellis, viis, aut locis publicis, ab omni strepitu, vel strepitoso manuali exercitio penitus abstineri. Si quis autem silentii temporibus, absque superioris licentia, alterius Cellam adierit, vel pulsaverit, aut strepitum notabilem fecerit, cum officia celebrantur divina, & Oratio, sive dormitio fit, maximeque nocturno tempore, accuset se in Capitulo, & secundum culpæ qualitatem, superioris arbitrio puniatur. Qui verò silentium simpliciter transgressus fuerit, plus temporis loquendo, quàm ut Psalmus 50.

Miserere dici queat, fructuum portione, quæ vel illa die, vel sequenti illi debita, privabitur; sic garrulæ Aues, vel delitiosæ, & omne animal latrabile, ludicrum, atque inquietum ab Eremitis nostris penitus arceatur. Permittuntur solum canes ad Custodiam, quando, & ubi necessarii videbuntur.

6. Novitiis cum Professis, nulla sit unquam loquendi licentia, nisi illi à suo Patre Magistro, & isti à suo Priore facultatem acceperint. Cum hospitibus, sive sæcularibus, sive Religiosis affinibus, vel amicis, vel operariis, nulla sit conversatio, nisi aliqua ex justa causa jusserit Prælati.

7. Meminerint tandem omnes quotidie, dum signum Primæ datur, ad Deum mente conversi, hos versiculos orando dicere. *Pone Domine Custodiam ori meo, & ostium circumstantiæ labiis meis. Non declines cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.*

DE HUMILITATE.

CAPUT VII.

*L*amat nobis scriptura divina
(Fratres) dicens, Omnis qui
se exaltat humiliabitur, &
qui se humiliat exaltabitur.

*Cum hac ergo dicit, ostendit nobis omnem
exaltationem, genus esse superbia, quod se
cavere Propheta indicat, dicens, Domine
non est exaltatum cor meum, neque
elati sunt oculi mei, neque ambulavi in
magnis, neque in mirabilibus super me,
sed quid? si non humiliter sentiebam, sed
exaltavi animam meam, sicut ab lactatus
super matrem suam, ita retribues in ani-
mam meam, Unde (Fratres) si summa
humilitatis culmen volumus attingere, & ad
exaltationem illam caelestem, ad quam per
praesentis vitae humilitatem ascenditur, vo-
lumus velociter pervenire, actibus nostris
ascendentibus, scala illa erigenda est, qua in
somno Jacob apparuit, per quam ei descen-
dentes Angeli, & ascendentes monstrabantur.*

Non aliud sine dubio descensus ille à nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala verò ipsa erecta nostra est vita in seculo, qua humiliato corde à Domino erigitur ad Cælum; latera enim ejusdem Scala dicimus nostrum esse corpus, & animam, in quibus diversos gradus humilitatis, vel disciplinae vocatio divina ascendendos inseruit. Primus itaq; gradus humilitatis est, ut se timorem Dei sibi ante oculos semper ponens, oblivionem omnino fugiat, & semper sit memor omnium, qua præcipit Deus: & qualiter contemnentes Deum, in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, qua timentibus Deum præparata est, animo suo semper revoluat, & custodiens se omni hora à peccatis, & vitiis, id est cogitationum, lingua, oculorum, manuum, pedum, vel voluntatis propriae, sed & desideria carnis amputare festinet. Existimet se homo de Cælis à Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu divinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Propheta, cum cogitationibus nostris
ita

*ita Deum semper presentem ostendit dicens. Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Dominus novit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt, Et item dicit. Intellexisti cogitationes meas à longè, & quia cogitatio hominis confitebitur tibi; Nam ut sollicitus sit circa cogitationes suas perver-
sas, dicat semper humilis Frater in corde suo. Tunc ero immaculatus coram eo, si observavero me ab iniquitate mea, voluntatem verò propriam ità facere prohibemur, cum dicit scriptura nobis, Et à voluntatibus tuis avertere; Et item rogamus Deum in oratione, ut fiat illius voluntas in nobis. Docemur ergo meritò nostram non facere voluntatem, cum canimus illud, quod dicit scriptura: Sunt viæ quæ videntur hominibus rectæ, quarum finis usque ad profundum inferni demergit. Et cum canimus illud, quod de negligentibus dictum est. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluntatibus suis. In desideriis verò carnis, ita nobis Deum credamus semper esse presentem, cum dicit Propheta Domino. Ante te omne desiderium meum. Cavendum ergo est*

idèd malum desiderium, quia mors secus introitum delectationis posita est. Undè scriptura precipit dicens, Post concupiscencias tuas non eas. Ergo si oculi Domini specularunt bonos, & malos, & Dominus de Cælo semper respicit filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum, & ab Angelis deputatis nobis quotidie, die, noctuq; Domino factori nostro, opera nostra nunciantur, cavendum est omni hora. Fratres, sicut dicit in Psalmo Propheta, ne nos declinantes in malum & inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, & percendo nobis in hoc tempore, quia pius est, & expectat nos converti in melius, nè dicat nobis in futuro. Hæc fecisti, & tacui.

Secundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed vocem illam Domini imitetur dicentis. Non veni facere voluntatem meam, sed ejus qui misit me. Item dicit scriptura: Voluntas habet pænam, & necessitas parit coronam.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia subdat se majori,

jori , imitans Dominum , de quo dicit Apostolus. Factus obediens usque ad mortem.

Quartus humilitatis gradus est , si in ipsa obediendia duris , & contrariis rebus vel etiam quibuslibet irrogatis injuriis , tacitâ conscientia , patientiam amplectatur , & sustinens non lassescat , vel discedat , dicente scriptura. Qui perseveraverit usque in finem , hic salvus erit. Item , Confortetur cor tuum , & sustine Dominum , & ostendes fidelem pro Domino , universa etiam contraria sustinere debere. Dicit ex persona sufferentium. Propter te morte afficimur tota die , æstimati sumus sicut oves occisionis ; Et securi de spe retributionis divina , subsequuntur gaudentes & dicentes ; Sed in his omnibus superamus propter eum , qui dilexit nos ; Et item alio loco scriptura ; probasti nos (inquit) Deus , igne nos examinasti , sicut examinatur argentum. Induxisti nos in laqueum , posuisti tribulationes in dorso nostro. Et ut ostendat sub Priore debere nos esse , subsequitur dicens. Imposuisti homines super capita nostra , sed & præceptum

ceptum Domini in adversis, & in injuriis per patientiam adimplentes, percussi in maxilla, prabeant & aliam, auferenti tunicam, mittant & pallium, angariati, mille passus vadant & duo milliaria, & cum Paulo Apostolo. Falsos fratres, & persecutiones sustinent, & maledicentes se benedicunt.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo advenientes, vel mala à se absconditè commissa, per humilem confessionem Abbati non calaverit suo. Hortatur nos de hac re scriptura, dicens, Revela Domino viam tuam, & spera in eo, Et item dicit; Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus, Et ita Propheta. Delictum meum cognitum tibi feci, & injustitias meas non operui. Dixi pronuntiabo adversum me injustitias meas Domino, & tu remisisti impietatem cordis mei.

Sextus humilitatis gradus est, si omnivilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, qua sibi injunguntur, velut operarium se malum judicet, & indignum, dicens cum Propheta. Ad nihilum

redactus ſum , & nescivi , ut Jumentum factus ſum apud te , & ego ſemper tecum.

Septimus humilitatis gradus eſt ; ſi omnibus ſe inferiorem , & viliorem non ſolum ſuâ lingua pronunciet , ſed etiam intimo cordis credat affectu , humilians ſe , & dicens cum Propheta , Ego autem ſum vermis , & non homo , opprobrium hominum , & abjectio plebis. Exaltatus ſum , & humiliatus , & confuſus. Et item , Bonum mihi , quia humiliasti me , ut diſcam mandata tua.

Octavus humilitatis gradus eſt , ſi nihil agat Monachus , niſi quod communis Monasterii regula , vel Majorum cohortantur exempla.

Nonus humilitatis gradus eſt , ſi linguam ad loquendum prohibeat Monachus , & taciturnitatem habens , uſq; ad interrogationem non loquatur , Monſtrante ſcriptura , quia in multiloquio non effugietur peccatum , & quod vir linguoſus non dirigetur ſuper terram.

Decimus humilitatis gradus eſt. Si non ſit facilis , & promptus in riſu. Quia ſcriptum

ptum est. Stultus in risu exaltat vocem suam.

Undecimus humilitatis gradus est : si cum loquitur Monachus leniter , & sine risu , humiliter cum gravitate , vel pauca verba & rationabilia loquatur , & non sit clamorosus in voce , sicut scriptum est. Sapiens verbis innotescit paucis.

Duodecimus humilitatis gradus est , si non solum corde Monachus , sed etiam corpore humilitatem videntibus se semper indicet. Idest in opere , in Monasterio , in Oratorio , in horto , in via , in agro , vel ubicunq; sedens , ambulans , vel stans , inclinatio sit semper capite , defixis in terram aspectibus , reum se omni hora de peccatis suis existimans , jam se tremendo Iudicio Dei presentari existimet , dicens sibi semper illud , quod Publicanus ille Evangelicus fixis in terram oculis , dixit. Domine non sum dignus ego peccator levare oculos meos ad cælum , Et iterum cum Propheta. Incurvatus sum , & humiliatus sum usquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis , Monachus ad Charitatem Dei perveniet illam , qua perfecta,

fecta, foras mittit timorem, per quam universa quae prius non sine formidine observabat, absq; ullo labore, velut naturaliter ex consuetudine incipiet custodire; non jam timore Gehenna, sed amore Christi, & consuetudine ipsâ bonâ & delectatione virtutum, quae Dominus jam in operarium suum mundum à vitiis, & peccatis, Spiritu S dignabitur demonstrare.

Constitutio.

TAM Sancta est, tamque plena hujus capituli tractatio, ut superfluum videatur aliud quicquam hoc in loco statuere, tantæque utilitatis hujus lectionis series apparet, ut ex se non invitet modò, sed etiam ad sui admirationem, & continuuum studium propriâ virtute compellat.

DE OFFICIIS DIVINIS
IN NOCTIBUS.

CAPUT VIII.

Hyemis tempore, id est à Kalendis
Novembris usq; ad Pascha, jux-
tà considerationem rationis, octa-
vâ hora noctis surgendum est,
ut modico amplius de media nocte pausetur,
& etiam digesti surgant. Quod verò re-
stat post vigiliâs, à Fratribus, qui Psalterii,
vel Lectionum aliquid indigeat, meditationi
inserviatur. A Pascha autem usq; ad su-
pradiçtas Kalendas Novembris sic tempere-
tur hora vigiliarum agenda, ut paucissimo
intervallo, quo Fratres ad necessaria naturæ
exceant, custodito, mox matutini, qui inci-
piente luce, agendi sunt, subsequantur.

Constitutio.

I.

Quod hyemis tempore octavâ hora
surgendum sit, sed juxta noctis
brevitatem, vel longitudinem hora vel
protrahenda, vel retrahenda est.

2. Un-

2. Unde ab Idibus ſeptembris, primum Matutini ſignum horâ ſemptima pulſetur, cum à die ſeptima Octobris quaſi per ſuos gradus aſcendendo, horâ ſeptima, & dimidia; ſic à Kalendis Novembris, horâ octava dictum ſignum fiat. Rurſus à decima Februarii ſenſim retrocedendo, horâ ſeptimâ, & dimidia. A Septima verò Martii, hora ſeptima. A ſecunda die Aprilis hora ſexta, & dimidia. A vigefima quinta ejuſdem hora ſexta, ſimiliter à nona Maji hora quinta, & dimidia, & à die ſecunda Junii hora quinta.

3. Præterea iterum creſcente nocte, iterum etiam ſignum protenditur, undè à decima Julii pulſatur horâ quintâ, & dimidia, & à Kalendis Auguſti, horâ ſexta, & à vigefima ejuſdem uſque ad prædictas Idus ſeptembris hora ſexta, & dimidia. Excipitur nox Dominicæ Nativitatis, in qua ſexta hora pulſatur.

4. Duplex erit Matutini ſignum, ſicut & aliarum Canoniarum horarum, primum Matutini ſignum erit quinque *Miſerere* in hyeme, ſed in æſtate quatuor *Miſerere*

E

ſerere

serere tantum, cum intervallo inter primum, & secundum duorum *Miserere*. Ultimum verò signum unius *Pater noster*, cum Angelica salutatione erit.

5. Audito ergo nocturnæ laudis signo, velociter surgentes ad tantum opus, omnes se præparent: Et statim mentem ad Deum levantes, aliquam ferventem orationem, seu Psalmum pronuncient, aut certè aliquod Passionis, vel Divinitatis Mysterium meditentur, ad Ecclesiam (sic modestâ gravitate servatâ) properent, quo, cum pervenerint, aperto in primis capite, in ipso introitu aqua benedicta se aspergat, dicens, *Asperges me Domine, &c.* quod quidem omnes observare debent, non solum intrantes, verùm & exeuntes, ab Ecclesia postea dicat. *Introibo in Domum tuam, adorabo ad templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine.* Et ante Altare genuflexus postquam aliquantulum oraverit, completo primo matutini signo, surgat, & chorum ingrediens in suo loco genuflectat, expectans superioris signum officii

incipiendi. Reliquis autem horis, & temporibus, quoties intranda est Ecclesia, aperto capite ingrediatur, etiam si frigus maximè vigeat; & altero genu tantum ante Altare ad terram flexo se similiter inclinet, & intret chorum.

QUOT PSALMI DICENDI
SINT IN NOCTURNIS
HORIS.

CAPUT IX.

*H*emis tempore premissis in primis versu, Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina. In secundo ter dicendum est: Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam. Cui subjungendus est tertius Psalmus, & Gloria. Post hunc Psalmus nonagesimus quartus cum Antiphona, aut certè decantandus, indè sequatur Ambrosianus. Deindè sex Psalmi cum Antiphonis. Quibus dictis & dicto versu, benedicat Abbas, & sedentibus omnibus in scamnis, legantur vicissim à Fratibus

in Codice super Analogium tres lectiones, inter quas tria Responsoria cantantur, duo Responsoria sine Gloria dicantur. Post tertiam verò lectionem, qui cantat, dicat gloriam, quam cum incepit Cantor dicere, mox omnes de sedilibus surgant, ob honorem, & reverentiam Sanctæ Trinitatis; Codices autem legantur in vigiliis, auctoritates tam veteris Testamenti, quàm novi, sed & expositiones earum, quæ à nominatissimis, & orthodoxis, Catholicisq; Patribus factæ sint. Post has verò tres lectiones cum responsoriis suis, sequantur reliqui sex Psalmi cum Alleluja canendi. Post hoc lectio Apostoli sequatur ex corde recitanda & versus, & supplicatio, Litanie, idest Kyrie eleyson, & sic finiuntur vigilia nocturna.

Constitutio.

I.

CUM ad amissim Breviarii Monastici ordo, ac forma servanda sit, satis hic modus ac Cæremonias in nocturnis Officiis celebrandis erit recensere. Cessante secundo itaque Campanæ signo, omnibus

in choro genuflexis, ut dictum est, dato ab ipso superiore Officii inchoandi signo, assurgant omnes, & profundè inclinati dicant secretò. *Pater noster, Ave Maria, & Credo*, quibus finitis, iterum superiore signante, erigantur cuncti & Sacerdos hebdomadarius incipiat, *Deus in adiutorium meum intende*, quod cum dicitur, omnes ad Altare conversi, se signo Crucis muniant. Cum verò dicitur, *Domine labia mea aperies*, Os tantum pollice signent. Ad *Gloria Patri*, iterum utrinq; ad Chorum conversi, profundè se inclinent. Postea stantes sequentia prosequantur.

2. Dum dicitur Psalmus *Venite exultemus*, ad Altare convertent facies suas, quod & quando Evangelium super Altare legitur, semper observandum est. Item Sacerdos, quando Capitula, Antiphonas ad *Magnificat*, & *Benedictus* orationesque recitat, faciat, Et Clericus quando Responsoria, Brevia, Versiculos, & Lectiones Officii parvi B. V. & mortuorum,

3. Tres lectiones, quas hic Pater Sanctus vicissim in Choro legi jubet, legat ille, qui ultimus est, sive inferior Chori oppositi Hebdomadario, petita prius benedictione, nisi de homilia Evangelii desumptæ sint. Tunc quidem Sacerdotis hebdomadarii munus erit. Responsorio verò, Clericus hebdomadarius recitabit. Quando superior officium dicit, ut in solemnioribus Festivitatibus, Homilia, Lectiones, non ipse, sed Sacerdos hebdomadarius leget.

4. In Eremitis, in quibus sunt in Choro, præter Priorem, sex Sacerdotes, Prior ad hebdomadam faciendam non tenetur, sed solum officium in solemnioribus festivitatibus: quod intelligitur, quando illi sex Sacerdotes, hebdomadas Sacerdotaliter faciunt. Quando verò Prior hebdomadarii munus subest, Sacerdos illi proximior homiliae lectiones legat, atque ita erit omninò observandus; non enim decet Prælatum à subdito benedici, quòd tamen in superiore nequaquam militat.

QUA-

QUALITER ÆSTATIS TEM-
PORE NOCTURNA LAUS
AGATUR.

CAPUT X.

 Pascha autem, usq^{ue} ad Kalendas
Novembris omnis (ut supradic-
tum est) Psalmodia quantitas
teneatur, excepto, quod lectio-
nes in Codice propter brevitates noctium mi-
nimè legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus,
una de veteri Testamento memoriter dica-
tur, quam breve Responsorium subsequatur,
& cetera omnia (ut supradictum est) im-
pleantur, idest nunquam minus à duodecimo
Psalmorum quantitate ad vigiliis nocturnas
dicatur, exceptis tertio, & nonagesimo
quarto Psalmo.

QUALITER DOMINICIS
DIEBUS VIGILIE AGAN-
TUR.

CAPUT XI.

Dominico die temporius surgatur
ad vigiliis, in quibus vigiliis te-
neatur hac mensura. Idest mo-
dulatis (ut supra disposuimus)
sex Psalmis , & dicto versu, residentibus
cunctis dispositè, & per ordinem in subse-
liis legantur in Codice (ut supra diximus)
quatuor lectiones cum responsoriis suis, ubi
tantum in responsorio quarto dicatur à Can-
tore Gloria. Quam cum incipit more ^{communis}
cum reverentia surgant. Post quas lectio-
nes, sequantur ex ordine alii sex Psalmi cum
Antiphonis, sicut antea, & Versus, post
quas iterum legantur alie quatuor Lectiones,
cum Responsoriis suis ordine, quo supra, post
quas iterum dicantur tria Cantica de Pro-
phetis, quæ instituerit Abbas, quæ Cantica,
cum Alleluja psallantur. Dicto etiam Ver-
su, & benedicente Abbate, legantur alie qui-
tuor Lectiones de novo Testamento ordine quo
supra.

Con.

Constitutio.

I.

REferentes nos ad novi Breviarii ordinem hic de lectionibus, modo que legendi solummodo agendum est. Quilibet ergo praveat, ac perlegat, quod sibi legendum est, suis aptando signacula locis, ne se, aliosque perturbet.

2. Primi nocturni quatuor lectiones, ille legere tenetur, qui infimum locum in Choro tenet ex opposito Hebdomadarii, sive Novitius, sive professus existat. Lectorem in ipso lectionis initio capite inclinato, honorem petat, qua à superiore data, sedentibus cæteris, ipse stans legat, sed quoties benedictio petitur, omnes assurgere debent, iterumque sedere: nemo tamen ante superiorem sedere præsumat.

3. Secundi nocturni lectiones ab eo leguntur, qui in proximo supra prædictum lectorem in eadem parte Chori, loco residet. Tertii verò nocturni lectiones, quæ fere de homilia Evangelii recitantur, semper ad Sacerdotem hebdomadarium

pertineat. Omnes lectiones à supradictis lectoribus in propriis locis recitabuntur.

4. Hebdomadarius autem Sacerdos is dicitur, qui omnibus horis divinis, pariter, & nocturnis divinum opus inchoat. Cujus munus erit ad omnes horas Capitula, & Antiphonas Ad *Magnificat*, & *Benedictus*, in officio Regulari. Item Antiphonas, & Versiculos Commemorationum, nec non versuum post Antiphonam B. MARIE in fine officii cum suis orationibus recitare. Ac etiam *Pretiosa* post primam cum suis pertinentibus. Psalmorum gradualium, pænientialiumque versiculi cum litaniiis, quotiescunq̄ dicenda sunt, per ipsum Hebdomadarium persolvantur. Missam Conventualem quotidie celebrare, & sequenti Dominica, ac tota hebdomada primam Missam dicere tenetur.

5. Clericus hebdomadarius, qui ejusdem Chori erit cum Sacerdote prædicto, pronuntiabit Invitatorium cum Psalmo *Venite exultemus*, Antiphonas, Versiculos,

los, & Responsoria lectionum officii regularis. Lectiones, & Versiculos in officio B. MARIÆ, & Defunctorum, lectionem Martyrologii, & lectionem brevem post Pretiosam; lectionem in Capitulo ante Completorium, & tandem omnes Antiphonas Psalterii in ferialibus simplicibus, & Dominicis intonabit: nam cum integræ dicuntur, ad Chorum spectant. In omnibus Dominicis per annum, ac festis duplicibus in officio Regulari, ac in Anniversariis Defunctorum Clericus hebdomadarius præfens cum præterito, ambo inquam simul, Invitatoria, & Responsoria brevia, tam in Laudibus, quam in Vesperis in medio Chori decantabunt. Attamen in semiduplicibus, simplicibus, atque feriis, solus hebdomadarius in suo proprio loco, hoc munus adimplebit.

6. In festivitatibus solemnioribus idem hebdomadarius Majori, seu Priori celebranti deserviet, & omnibus diebus festivis pacem, more solito, acceptam prius, aliis præbebit. Et ubi solus unus erit Clericus, ultimus professionis Sacerdos,

dos, munera clericalia obibit, tam in Choro, quam in Lectione in Capitulo ante Completorium, & quæcumque solent Clerici peragere, deficientibus ipsis Clericis. Si verò unus solus sit Clericus, hic in solemnitatibus inserviet Missæ, pacemq; dabit, reliquum hebdomadarius ipse perficiet.

7. Convertus autem hebdomadarius, diligens imprimis esse debet, ut quoties opus sit, præsens in Ecclesia reperiat. Is lucernas Chori ad Matutinum accendet, & Candelas Altaris ad Laudes, ad Missam, ad Completorium, ac etiam festivis diebus ad Vesperas, quas divino peracto Officio diligenter extinguet. Crucem tam ad Processiones, quæ in Ecclesia fiunt, quàm ad eas, quæ ad Infirmos communicandos, unguendosue, mortuosque sepeliendos diriguntur, omnes antecedens portabit. Ad Missam insuper Conventualem Sacerdoti deserviet (nisi superiorem in solemnioribus celebrare contingat, cui Clericus hebdomadarius assistere debet) præveniat ergo tempus, seque ad Sanctum opus præparet, ut incepta,

cepta, hora, quæ Missam immediatè præcedit, solitum Campanæ signum pulset, & in Sacratio Sacerdotes expectet. Ac in sequenti hebdomada Missæ, quæ post Primam dicitur inserviet, & die Dominico aquæ benedicendæ, responsa benedicenti Presbytero daturus, assistere tenetur. Si verò quoties opus erit Ministerio suo præsto non fuerit, vel ipse legitimè impeditus, alium sui loco non suffecerit, suam dicat culpam in Capitulo, & à vino abstineat.

8. Quoties aliquis ex his Sacerdos, vel Clericus justè impeditus personaliter his officiis adesse nequit, qui ei in eodem Choro proximè officio successurus est, is Socii munus adimplebit. Laico verò hebdomadario, qui professione ei inferior est, succedet. Atque adèò Sacerdotes noviter professi, completo professionis anno atque à Novitiatu egressi Sacerdotis hebdomadarii munus incipient.

9. Hebdomadarii à Vesperis Sabbati incipient, usque ad Nonam sequentis Sabbati inclusivè, qui Nona expleta, se in medio Chori prosternent, pro erroribus, &
de-

defectibus in officio per totam hebdomadam commissis.

Sequitur Sancta Regula.

Post quartum verò Responsorium, incipiat Abbas Hymnum Te Deum laudamus, quo dicto legat Abbas lectionem de Evangelio cum honore, & tremore, stantibus omnibus. Quâ perlectâ, respondeant omnes, Amen, & subsequatur mox Abbas Hymnum Te decet laus, & data benedictione incipiant Matutinos, Qui ordo vigiliarum omni tempore tam æstatis, quàm hyemis, equaliter in die Dominico teneatur, nisi fortè (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de lectionibus breviandum est, aut Responsorium, quod tamen omninò caveatur, ne proveniat. Quod si contigerit, digne inde satisfaciat in oratorio, per cuius evenerit neglectum.

Constitutio.

I.

Ille qui Choro præsidet, & absolutiones, quæ lectionibus præmittuntur, faciat.

ciat, atque Lectoribus benedictionem petentibus more solito impendat, ac deinde *Te Deum* incipiat, & Evangelium cum stolo ad humeros super pallium, in medio majoris Altaris, stantibus omnibus, illucque respicientibus, luminibusque in eodem Altari accensis, alta & intelligibili voce decantet. Quo finito *Te decet* cum oratione currentis officii dicat, & antequam ab Altari discedat, immediatè laudes incipiat, dicens *Deus in adjutorium meum.*

2. Quocunque in nostræ Congregationis loco præsens in Choro fuerit Pater Major, prædicta omnia ipse perficiet. Qui etiam in omnibus solemnitatibus primæ Classis, ac in festo Sanctissimæ Trinitatis, ac Circumcisionis Domini, nec non Purificationis, Annunciationis, & Nativitatis B MARIÆ divinum Officium in primis, & secundis Vesperis, in Matutino, & Laudibus, ac Tertia, Officium, ac tandem Missam Conventualem dicet. Eandem Missam celebrabit, quoties benedictio aliqua Candelarum, vel Cinerum, & Olivarum, & quodocunque Novitius induen-

duendus est, profiteri debet. Item
Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes,
juxtà Missale Romanum.

QUOMODO MATUTI-
NORUM SOLEMNITAS
AGATUR.

CAPUT XII.

N Matutinis die Dominico in pri-
mis dicatur sexagesimus sextus
Psalmus sine Antiphona in dire-
ctum; postquem dicatur quin-
quagesimus Psalmus cum Alleluja; post-
quem dicatur centesimus decimus septimus,
& sexagesimus secundus; deinde Benedictio-
nes, & Laudes, Lectio de Apocalysi una ex
corde, & Responsorium & Ambrosianum, &
versus, & canticum in Evangelio, Litanie,
& completum est.

Constitutio.

I.

HÆc divini officii pars, præ aliis omni-
bus solemniter, id est majoris vocis
sono, morositateque peragenda est. Il-
lumi-

luminatoque semper Altari. Sed quia festorum dies, non pari modo, nec æqualiter recoluntur, idè in illuminando Altari, varius quoque erit modus.

2. In omnibus primæ Classis solemnitatibus, & aliquibus secundæ, in quibus superior celebrare, ac officium dicere solet (ut supra dictum est) sex candelæ unciarum quatuor ponderis pro qualibet, accendantur. In festis secundæ Classis, quatuor ejusdem ponderis, at in duplicibus tertiæ Classis, & Dominicis etiam quatuor, sed trium unciarum. In officio verò semiduplici, aut de die infra octavam, ac de B. MARIA in Sabbato, duæ tantum trium unciarum. Quæ candelæ, dum *Te Deum* cantatur à Converso hebdomadario sunt accedendæ, & usque ad finem officii lucebunt. Ardebunt etiam ad Missam Conventualem ac Vesperas, verùm in ferialibus diebus, atque in simplicibus festis, ad Laudes, & Vesperas, una sola candela duarum unciarum antè Altare lucere consuevit; idemque ad Completorium servatur.

QUALITER PRIVATIS DIE-
BUS MATUTINI AGAN-
TUR.

CAPUT XIII.

Diebus autem privatis, Matutino-
rum solemnitas ita agatur; id est
sexagesimus Psalmus dicatur sine
antiphona in directum subtra-
hendo modicè sicut Dominica, ut omnes oc-
currant ad quinquagesimum, qui cum Anti-
phona dicatur. Post quem alii duo Psalmi
dicantur (secundum consuetudinem, id est
secundâ feria, Psalmus quintus, & trigesi-
mus quintus. Tertiâ feria quadragesimus
secundus, & quinquagesimus sextus. Quar-
tâ feriâ, sexagesimus tertius, & sexagesimus
quartus. Quintâ feriâ, octuagesimus septi-
mus, & octuagesimus nonus. Sabbato au-
tem centesimus quadragesimus secundus, &
Canticum Deuteronomii, quod dividatur in
duas glorias. Nam ceteris diebus Canticum
unumquodq; die suo ex Prophetis (sicut psallit
Ecclesia Romana) dicatur. Post hæc sequan-
tur Laudes, deinde lectio una Apostoli, memo-
riter

riter recitanda, Responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Evangelio, Titania, & completum est. Planè agenda matutina, vel Vespertina non transeant aliquando, nisi in ultimo per ordinem Oratio Dominica omnibus audientibus dicatur à Priore, propter scandalorum spinas, quæ criri solent; ut conventi per ipsius orationis sponsorshipem, qua dicunt. Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris, purgent se ab hujusmodi vitio. Cæteris verò agendis, ultima pars ejus orationis dicatur, ut ab omnibus respondeatur. Sed libera nos à malo.

Constitutio.

I.

Consuetus Congregationis modus in Psalmis intonandus est, ut scilicet alternati per vices suas utriusque Chori superiores, Psalmos, & Cantica intonent. Hymnos verò incipiat, qui primus est à parte Hebdomadarii: sed Cantica Evangelica, id est *Magnificat, & Benedictus*, in Regulari officio Chori superior intonabit,

bit, nisi ipse superior officium faciat, seu deducat, quia tunc Antiphonam dicturus, non potest utrumque cum decore peragere. Ideò qui post eum Choro præest, dicta Cantica intonabit.

2. Eiusdem superioris onus erit in Laudibus, & Vesperis, Dominicam orationem post *Kyrie eleison* alta, & intelligibili voce pronunciare. *Kyrie eleison* autem semper à parte Prioris incipiet etiamsi ipse à Choro absit, præterquam in Psalmis gradualibus, quando *Gloria Patri* à parte dicti Prioris completur.

3. Incipiet quoque superior Antiphonas Beatissimæ Virginis in fine Horarum, id est *Salve Regina* & *Alma Redemptoris*, &c.

IN NATALITIIS SANCTORUM
QUALITER VIGILÆ
AGANTUR.

CAPUT XIV.

IN Sanctorum verò festiuitatibus, vel omnibus solemnitatibus (sicut diximus die Dominico agendum) ita a-

gatur, excepto, quod Psalmi, aut Antiphona, vel Lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur, modus autem supradictus teneatur.

QUIBUS TEMPORIBUS
DICATUR ALLELUJA.

CAPUT XV.

 Sancto Pascha, usq; ad Pentecosten, sine intermissione dicatur Alleluja, tam in Psalmis, quam in Responsoriiis. A Pentecoste autem, usq; ad caput quadragesimae omnibus noctibus, cum sex posterioribus Psalmis, tantum ad Nocturnos dicatur. Omni vero Dominica extra quadragesimam Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonaq; cum Alleluja dicantur, Vespera autem cum Antiphonis, Responsorii nunquam dicantur cum Alleluja, nisi à Pascha, usq; ad Pentecosten.

QUALITER DIVINA OPERA
PER DIEM AGANTUR.

CAPUT XVI.

Septies in die, ait Propheta, laudem dixi tibi, qui septenarius numerus à nobis sic implebitur, Matutini Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, Vesperæ, Completoriiq; tempore, nostra servitutis officia persolvamus, quia de his horis dixit Propheta, septies in die laudem dixi tibi; Nam de Nocturnis vigiliis, idem ipse Propheta ait, Media nocte surgebam ad confitendum tibi; ergo his temporibus referamus laudes creatori nostro, super Judicia Justitiæ suæ, id est Matutinis, Primâ, Tertiâ, Sextâ, Nonâ, Vesperâ Completorio, sed nocte surgamus ad confitendum ei.

Constitutio.

I.

Quamvis Conversi ad divinum officium recitandum minimè teneantur, tamen cum & ipsi Religiosi sint, nullatenus

tenus à Deo septies in die laudando excusabiles sunt, ac media surgentes nocte, ipsi confiteri. Ideò ex antiqua consuetudine vice dicti officii, ad infrascriptas quotidianas preces recitandas tenentur.

2. Quotidie igitur recitabunt octoginta duas orationes dominicas, ac totidem Angelicas salutationes, ipsas in hunc modum partientes, ut scilicet Matutinis quadraginta, Laudibus decem, Vesperis septem, Primæ, Tertix, Sextæ, Nonæ, ac Completorio ipsarum cuilibet horarum quinas tribuant, idque maxima devotione, attentione, & reverentia persolvant.

3. Debent insuper singulis noctibus pulsante campana ad Ecclesiam accedere, nocturnisque laudibus personaliter assistere, nec inde, donec officium persolutum fuerit, recedere. In die verò propter eorum crebras occupationes, si feria sit, aut dies non festivus, ad Primam, & Completorium tantum, in solemnitatibus, & festivitibus præceptivis etiam

Vesperis intersint.

QUOT PSALMI PER EAS-
DEM HORAS DICENDI
SUNT.

CAPUT XVII.

*Am de Nocturnis, vel Matutinis
digessimus ordinem Psalmodiæ.
Nunc de sequentibus horis vi-
deamus. Primâ hora, dicantur
Psalmi tres sigillatim, & non sub una Gloria.
Hymnus ejusdem horæ post versum. Deus
in adiutorium meum intende, Domine ad
adjuvandum me festina, atequam Psalmi
incipiantur. Post expletionem verò trium
Psalmorum, recitetur lectio una, versus,
Kyrie eleison, Et Missæ sint.*

Constitutio.

I.

Quia magni interest, sic hæc Prima
diei hora suo tempore absolvatur,
ut cætera, quæ domi agenda sunt iusto
ordine succedant. Ideo primus hujus
horæ signum, à tertia decima Septembris,

usque ad Calendas Novembris, & à decima Februarii, usque ad secundam Aprilis, paulo antè solis ortum pulsandum. It. Item ab iisdem Calendis Novembris, usque ad decimam Februarii, ejus signum in Auròra dabitur. A secunda autem Aprilis, usque ad tertiam decimam Septembris orto jam sole. Primum signum ad spatium duorum *Miserere* protrahatur, ac intervallum totidem, ultimum verò trium.

2. Prima completa, *Conversus*, qui primæ Missæ inservire debet, dictam Missam Campanæ signo significabit, quam Sacerdos hebdomadarius hebdomadæ præteritæ dicere tenetur. Quæ quidem Missa nunquam prætermittenda est, ut omnes *EREMITÆ* ei possint assistere. Unde ex nostris nemo omnino sit, qui quotidie non celebret, aut Sacrum non audiat, quod si quispiam diebus privatis Missam audire non poterit, Prioris venia, ommittat.

3. Frequentare autem celebrationes nitantur Sacerdotes, cum nullum sit Deo

charius holocaustum, quàm ipsum dignissimum Eucharistiæ Sacrificium, in quo tamen nec minus prolixi, nec multum celeres sint, sed potiùs inter utrumque extremum, medium tenentes, devotè in tanto ministerio se gerant.

4. Post Primam igitur, usque ad Tertiam curent omnes Sacerdotes celebrare in communi Ecclesia, sed si nec locus, nec tempus datur. Tunc cum Prioris licentia in privatis Cellarum Oratoriis faciant. Et qui antè Tertiam non poterit, postea celebret, dummodo non sit tempus orationis, vel Missæ Conventualis sinè expressa licentia.

5. Curet hebdomadarius, ut Tertia finitâ vel Nona, antè Altare preparatus inveniatur. Missam conventualem celebraturus. Qui etiam die Dominico aquâ benedicta, omnes quot sunt in Choro, & Ecclesia, asperget, ut in Missali habetur, ad quam aspersionem omnes in Choro stare debent, nulloque modo genuflectere. In fine autem Missæ, fratres more solito, communicabit, & Sanctissimi Sacramenti
for-

formas in Tabernaculo reservatas mutabit, seu renovabit.

6. Nunquam apud nos Missam cantare fas fuit, sed in simplicitate EREMITICA, devotè, voce suavi, & cum debitis cæremoniis, excepto Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes.

7. Decretum est, illis tantum indumentis, Sacerdotibus, seu ornamentis utendum esse, quæ ad celebrandum sunt omninò necessaria, id est sine pluviali, Tunicella, aliis Pontificalibus ornamentis. Atque in Missis quantumvis solemnibus ultra unum Ministrum adhiberi nefas erit, qui Minister in majoribus solemnitatibus, in quibus Major, aut Prior celebrat, Clericus erit. In aliis omnibus sufficit Conversus, qui Clericum, ut supra juvabit in thure ministrando, ac in Sacratio Sacerdoti, dum se induit, ac exuit, inserviet.

8. In solemnitatibus primæ Classis, in quibus superior celebrat, & in Communi Refectorio omnes reficiuntur, ac in tribus Missis Nativitatis Domini, nec non in tri-duo hebdomadæ Sanctæ, in Missa Con-
ven-

ventuali incensatur Altare, in qua thurificatione modus, & Ordo Missalis Romani servandus est: Evangelium pariter sine aliqua particulari cæremonia in prædictis festis dicitur, præter incensum.

9. Quando sit dicendus hymnus *Gloria in excelsis Deo* Rubricæ Missalis Monastici monent.

10. Pax omnibus Dominicis totius anni, omnibusque diebus festivis de præcepto; Clericus enim hebdomadarius pacem osculandam celebranti porriget, mox adstantibus cunctis, incipiendo à Prælato, vel seniori usque ad ultimum, dicens unicuique *Pax tecum* & altero respondente, *Et cum Spiritu tuo.*

11. Omnibus Dominicis ab illo Sacerdote, qui primam Missam celebrabit, benedicenda est aqua, depositâ prius planeta, & manipulo, sed cum stola, idque in Sacrario: In aliis autem occasionibus, in quibus stola adhibenda est, sicut in Reliquiarum ostensione, & similibus, assumet Sacerdos suum pallium, seu superpelticum, stola superposita. In ministrandis

autem Infirmis Sacramentis Eucharistiæ, vel unctionis extremæ. Rituale Romanum observabitur.

12. Quando privatæ Missæ in majõri Altari Ecclesiæ celebrandæ erunt festivis diebus, antequam Sacerdos, ad Altare accedat, signum detur unius saltem *Ave Maria* cum quinque ictibus in fine; sed ad primam Missam, & Conventualem signum alterum dabitur unius *Pater noster*, & *Ave Maria* cum quinque pariter ictibus in fine, antequam Sacerdos sacris induatur vestibus.

13. Cum in Missa dicitur Sanctus, & ad elevationem Corporis Christi, si Missa privata fuerit, cum tintinabulo ad hoc parato; si Conventualis, cum magna Campana signum, fiet spatio unius *Ave Maria*, pro qualibet vice. Quo audito omnes ubicunq; fuerint genuflectant, & capite aperto Deum in tanto Sacramento humiliter adorent. At quando in præcipuis festivitibus Majorem, aut Priorem celebrare contingit, tunc prædicta signa fiant cum magna, & parva simul campana,

na, quod pariter ad *Gloria in Excelsis*, observandum est.

14. Sacerdotes qui non præsto sunt, quando debent in Sacrario quinque ictibus magnæ Campanæ vocentur, Ministri verò tribus. Qui omnes solliciti ad hæc esse debent, ac se invicem prævenire præcipuè servientes.

15. Sed quia Missarum celebrationi lumina adesse debent ad Conventualem in duplicibus, & semiduplicibus festivitibus, Dominicis, ac infra octavas iidem Cerei, qui Laudibus inservierunt, inservient. In simplicibus, ac ferialibus diebus duæ Candelæ duarum unciarum ponderis ardeant, sicut in omnibus privatis Missis, excepta Dominica palmarum, & vigilia Pentecostes, in quibus quatuor Cerei, quatuor unciarum ardebunt.

16. Rursus semper ante Altare majus duo Cerei in magnis Candelabris esse consueverunt, qui in Missis Conventualibus ad elevationem Sanctissimi Sacramenti accendantur, nec donec Sacerdos communicaverit, extinguendi sunt. Quod
pa-

pariter in minoribus Altaribus fiet, unico tamen cereo.

Sequitur Regula.

Tertia verò, Sexta, Nona, eodem ordine celebretur, id est versus, Hymni eandem horarum terni Psalmi, Lectio, & versus Kyrie eleison, & Missæ sint. Si major Congregatio fuerit cum Antiphonis, si verò minor in directum psallantur. Vespertina autem Synaxis quatuor Psalmis cum Antiphonis terminetur, post quos Psalmos Lectio recitanda est; inde responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Evangelio Litanæ, & oratio Dominica, & fiant Missæ. Completorium autem trium Psalmorum dictione terminetur, qui Psalmi directanei sine Antiphona dicendi sunt, post quos hymnos ejusdem horæ Lectio una Versus, Kyrie eleison, & Benedictio, & Missæ fiant.

Constitutio.

I.

Signum Tertiæ, ab Idibus Septembris usque ad Pascha, mediâ hora post pri-

primam Missam dandum est ; & si fortè post primam non celebretur , ad unius horæ spatium signum tendatur. A Pascha autem, usque ad tertiam decimam Septembris, quando non jejunatur, post horam ac dimidiam, post primam missam, pulsabitur ; si verò jejunatur, semihora tardius.

2. Primum signum tertiæ erit unius *Miserere*, intervallum duorum, secundum signum item duorum. In die verò Nativitatis Domini, & Sancti ROMUALDI tria dantur signa ejusdem mensuræ.

3. Signum Sextæ, quod unicum est, erit spatii unius *Pater noster*, & unius *Ave Maria*, quæ in quadragesima consecutivè post Tertiam dicitur ac in vigilia Pentecostes, & quoties deficit Missa ordinaria Tertiarum. In duplicibus, Dominicis, semiduplicibus, simplicibus, & Feriis, post dictam ordinariam Tertia, Sexta semper dicitur.

4. Nona per totum annum ea hora nunciabitur (ut ipsa, quando sola dicitur) finita, & cum Missa, ac Vesperæ subequan-

quantur, ipsis absolutis adsit merities, sed in Jejunio Regulari per mediam horam anticipari poterit. Excipiuntur hinc etiam omnes Dominicæ à Kalendis Novembris usque ad Pascha, necnon dies, in quibus tempore æstivo fit dormitiò antè Nonam. In quibus Nona, in ipso meridie signatur. Primum ergo signum, quando dormitur ante Nonam, erit duorum *Miserere*, quando verò non dormitur, unius tantum, sed intervallum, & secundum signum, erit duorum *Miserere*.

5. Vesperæ ab Idibus Septembris usq; ad Pascha horâ vigesima primâ signandæ sunt, exceptis Dominicis quadragesimæ Magnæ, in quibus, & toto tempore à Pascha usque ad festum S. CRUCIS Septembris, horâ vigesima significandæ sunt. Primum, & secundum erunt duorum *Miserere*, tantumdem intervallum erit, at in diebus Jejunii quadragesimæ unicum signum unius *Miserere* sufficit. In festis autem duplicibus ipsa signa longiora esse debent, & in festivitibus Nativitatis Domini

mini ac S. ROMUALDI tria fiant signa ejusdem mensuræ.

6. Completorii tandem signum datur circà vigesimam tertiam horam, sed adstat Sacrista, dum id agit, maximè in æstate, ut post Completorium usque *Ave Maria* signum, solitæ orationis tempus supersit. In Hyeme autem Completorio finito, statim *Ave Maria* pulsetur, id est à Kalendis Novembris usque ad decimam Februarii. Eadem consideratione uti oportet, cum officium Defunctorum dicendum est, ut eo finito, dicatur *Ave Maria*. Signum Completorii ad tres, aut quatuor ad summum miserere protrahatur. Quando autem Eremitæ omnes in Ecclesia esse noscuntur, breviari potest divini officii signum, verum vel uno absente ad justam mensuram protrahatur.

5. Signum Campanulæ post lectionem Completorii non omittatur, quod unius *Pater noster*, & *Ave Maria* erit. Venerabile tandem signum Salutationis Angelicæ dicto Completorio post Solis occasum pulsabitur. In nocte verò
in

in fine Laudum Regularis officii. At in meridie post Nonam, aut Vesperas pro temporis qualitate.

8. Signa tribus vicibus dabuntur, uniuscujusque signi spatium erit unius *Ave Mariae* cum suis debitis intervallis. Quo audito genuflectant omnes, & aperto capite dicant *Ave Mariae*. Sed toto tempore Paschali, & diebus Dominicis à primis Vesperis non genuflectitur.

QUO ORDINE PSALMI DICENDI SINT.

CAPUT XVIII.

IN primis semper diurnis horis dicatur versus. Deus in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina. Et Gloria. Indè hymnus uniuscujusq; horæ; deindè Primâ hora Dominica dicenda quatuor Capitula, Psalmi, centesimi octavi; Reliquis verò horis, id est Tertia, Sexta, & Nonâ, terna Capitula suprascripti Psalmi centesimi decimi octavi dicantur. Ad Primam autem secundæ feriæ, dicantur tres Psalmi, id est

est primus, secundus & sextus & ita per singulos dies ad Primam usque ad Dominicam, dicantur per ordinem terni Psalmi usque ad decimum nonum Psalmum, ita sane, ut nonus Psalmus, & decimus septimus partiantur in binas glorias, & sic fiat, ut ad vigiliam Dominicae, semper a vigesimo incipiatur. Ad Tertiam vero, Sextam, & Nonam secunda feria novem Capitula, quae residua sunt de centesimo decimo octavo, ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expenso ergo Psalmo centesimo decimo octavo, duobus diebus, id est Dominico, & Secunda feria, Tertia feria tam ad Tertiam Sextam, & Nonam, psallantur terni Psalmi, a centesimo decimo nono, usque ad centesimum vigesimum septimum, id est Psalmi novem. Qui Psalmi semper usque ad Dominicam per easdem horas itidem repetantur. Hymnorum nihilominus, Lectionum, vel Versuum dispositione uniformi cunctis diebus servata. Et ita scilicet, ut semper a Dominica centesimo decimo octavo incipiatur. Vesperae autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canantur. Qui psalmi incipiuntur a centesimo nono, usque ad centesimum qua-

dra.

dragesimum septimum, exceptis his, qui diversis horis ex eis sequestrantur, id est à centesimo decimo, usq; ad centesimum vigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, & centesimo quadragesimo secundo. Reliqui omnes in Vespera dicendi sunt, qui in numero suprascripto fortiores inveniuntur, id est centesimus trigessimus octavus & centesimus quadragesimus sextus, quia parvus est, cum centesimo decimo quinto jungatur. Digesto ergo ordine Psalmorum Vespertinorum, reliqua id est lectiones, responsoria, Hymni, Versus, vel Cantica (sicut supra taxavimus) impleantur. Ad Completorium verò quotidie iidem Psalmi repetantur, id est quartus, nonagesimus, & centesimus trigessimus tertius. Disposito ordine Psalmodia divina, reliqui omnes Psalmi, qui super sunt, equaliter dividantur in septem noctium vigiliis, partiendo scilicet, qui inter eos proxiores sunt psalmi, & duodecim per unamquamq; constituentur noctem. Hoc præcipuè commonentes ut si cui fortè, hæc distributio Psalmorum displicuerit, ordinet, si melius aliter judicaverit, dummodo omnibus

modis id attendatur, ut omni hebdomada
 Psalterium ex integro numero centum
 quinquaginta Psalmorum psallatur, &
 Dominico die semper à capite repetatur ad
 vigilias. Quia nimis iners devotionis suæ
 servitium ostendunt Monachi, qui minus
 Psalterio cum Canticis consuetudinariis per
 septimana circulum psallunt, cum legamus
 Sanctos Patres nostros uno die, hoc strenuè
 implevisse, quod nos tepidè utinam septima-
 nâ integrâ persolvamus.

Constitutio.

I.

AD integram perfectamque regulæ
 satisfactionem, cum non semper
 fiat officium de feria; quilibet tùm Sacer-
 dos, tùm Clericus qualibet hebdomada
 totum David Psalterium sive ore,
 sive memoriter privatim
 recitabit.

DE DISCIPLINA PSAL-
LENDI.

CAPUT XIX.

Vigil³ credimus divinam esse præ-
sentiam, & oculos Domini in
omni loco speculari bonos & ma-
los. Maximè tamen hoc sine
aliqua dubitatione credimus, cum ad opus
divinum assistimus; Ideò semper memores
simus, quod ait Propheta, Servite Domino
in timore, & iterum, Psallite sapienter,
& in conspectu Angelorum psallam tibi.
Ergo consideremus qualiter oporteat nos in
conspectu Divinitatis, & Angelorum esse,
& sic stemus ad psallendum, ut mens nostra
concordet voci nostræ.

Constitutio.

I.

IN omnibus nostræ Congregationis lo-
cis, omnes Sacerdotes, ac Clerici tam
Professi, quàm Novitii, auditò officii si-
gno, quotidie ad singulas horas, tam diur-
nas, quàm nocturnas, ad Ecclesiam pro-

perent, ibique ante SS. SACRAMENTUM devotè, & reverenter officium perfolvant. Quod ita strictè observandum est, ut si fortè pauci, Imò si duo, vel unus tantum in EREMO præsens fuerit, illi duo, vel unus id per se in Ecclesia implere teneantur, sinè cantu tamen, secundum antiquum Stylum, morem, ac consuetudinem Religionis, distinctis verbis, voce clara concordi, ac sonora, simul incipientes ac pariter desinentes cum debitis pausis, seu punctis, monastico more; Ideò omnes ad quos spectat Psalmos incipere, Responsorialia, Versus, & alia intonare, diligenter advertant, ut cum voce mediocri, alta, ac sonora id faciant. Qui autem lectiones legunt, semper in eodem tono Chori incipiant, ac finiant, ut alii commodius eundem tonum sequantur, & præcipuè cum duo simul Invitatorium, aut Responsorium concinunt.

2. Et ne decor divini cultus perturbetur, omnes perseverantes usque in finem officii, maneant in Choro, nisi necessitas naturæ indè exire cogat. Neque
Præ

Prelatus pro aliquo quamvis magno negotio, dum divinis laudibus cum aliis vacat, interpelletur, neque ipse interpellatus foras egrediatur.

3. Officium parvum Beatissimæ Virginis *MARIÆ* quotidie recitabitur, at quando in Choro non dicitur, Magister Novitiorum cum suis Novitiis in Capitulo, vel Sacrario honestâ mora persolvat. Cæteri verò privatim, ubi voluerint recitabunt.

4. In Choro semper recitabitur; exceptis duplicibus, Dominicis, triduo ante hebdomadæ Sanctæ infra octavas B. Virginis, Vigiliæ Nativitatis, & Epiphaniæ Pentecostes, & Assumptionis, & in semiduplicibus, solum excipies Matutinum, quod item observandum in loco Capituli Generalis, quando suo debito, & ordinario tempore, celebratur, durante ipso Capitulo propter noctium brevitatem.

5. Defunctorum Officium in Choro semel in hebdomada recitandum, exceptâ hebdomada Sancta, Paschatis, Pentecostes, & infra octavam Epiphaniæ, ap-

plicata tamen semper Missa, etiam si omit-
tatur Officium, quo officio Rubricæ Bre-
viarii præcipientis talem officii recitatio-
nem prima quoque die mensis non impe-
dita, fit satis. Declarantes propter An-
niversaria, quæ fiunt, per annum, tolli
obligationem talis Defunctorum officii
prima mensis non impedita, & cujuslibet
hebdomadæ in quadragesimis.

6. Et quia modestia, & reverentia in-
terior, non parum interiorem devotio-
nem juvat, ideò quilibet pro virili care-
monias, maximè quæ in Choro fiunt, can-
tari solent, servare studeat. Illicitum
quippè imò turpe reputatur, si stantes in
Choro ad aliquam sedilium partem dor-
sum, latiusve reclinent, aut cubitis inni-
tantur, nisi Senectus, vel infirmitas defe-
ctum excuset, quod tamen omni mode-
stiâ, gravitateque fiat, nè scandalo, aut
admirationi Novitiis, ac Junioribus sint,
Tandem quando omnes genuflexi ma-
nent, Chorus, Chorum alterum respiciat.

7. Verùm superior, cum post Can-
tica *Magnificat*, & *Benedictus* altâ voce to-
tum

tum recitat *Pater noster*, stabit versâ facie ad Altare. Stabit item, quando dat benedictiones, stat etiam Hebdomadarius, quando recitat orationes.

8. Capitis profundæ inclinationes, semper fiunt, ad *Gloria Patri*, in Hymnorum ultimis Versibus ad *Sanctus, Sanctus, &c. Fiat misericordia tua Domine, &c. Te Deum laudamus. Ad Te decet laus, &c.* post lectum Evangelium in Matutino: ad Primam in secundo Hymni Versu. *Deum precemur supplices, &c.* Ad Tertiam cum dicitur. *Nunc Sancte nobis, &c. & Veniat super nos misericordia, &c.* Ad Vesperas, quando dicitur. *Sit nomen Domini benedictum.* Quando dicitur, *ò Gloriosa Domina, & Maria Mater gratia, &c.* ac tandem quoties nominatur *JESUS, & MARIA* inclinetur caput.

9. Cum in hymno *Pange lingua, &c.* dicitur *Tantum ergo Sacramentum.* Et quando ad, *Te Deum laudamus, &c.* dicitur, *Te ergo quæsumus, &c.* Et in festiuitatibus Beatæ Virginis primæ aut secundæ Classis, quando intonatur *Ave*

Ma-

Maris stella, &c. ac in Pentecoste ad *Veni Creator Spiritus, &c.* genuflectendum ad primos quatuor Versus utriusque hymni, sicut in hymno Crucis in Versibus, *O Crux ave spes unica, &c.* ad primos duos Versus tantum, quod pariter toto passionis tempore observandum erit, & semper in Psalmo *Venite exultemus*, ad verba, *Venite adoremus, & procidamus ante Deum, &c.*

10. Ad omnes Lectiones, & Responsorialia, exceptis officii parvi B. MARIE, & in initio Evangelii, quod antè Lectiones homiliae recitatur, sedebunt.

11. Dum Psalmi canuntur, ac Cantica veteris Testamenti, & Lectiones in officio regulari leguntur, ac mortuorum, operto capite manebunt, exceptis Lectoribus, qui nudum, aut seminudum pro temporis qualitate habebunt, & sic in hyeme in Choro inter utrumque signum omnes operto, in æstate aperto capite erunt.

12. In omnibus aliis, quæ ad cultum divinum pertinent, aut suis Cæremoniis, & observantiis, tam in Ecclesia, & Choro, quam

quàm extra ab Idibus Septembris usq; ad Pascha Resurrectionis, dimidiũ capitis detegitur, & à Paschate usque ad Idus prædictas, totum opertum tenetur. Excipe tamẽ toto anni tempore principium divini officii, quousque Psalmi cantari incipiant, quando legitur Evangelium, aut elevatur SS. SACRAMENTUM, quousque Sacerdos (aut alii si qui sint) communicaverit, quando datur signum salutationis Angelicæ, quando dicitur *Salve Regina*, aut alia similis Antiphona, in quibus totum caput aperiendum.

13. Ad hanc autem observantiam non adstringuntur infirmi, nisi in quantum ipsis videbitur, & placuerit, dummodo omnia faciant sciente, & consentiente superiore, qui poterit, & post Pascha & ante Idus Septembris, si forte nimirum frigescet, dispensare, ut quisque saltem dimidium caput operire valeat, sicut in hyeme.

14. In Cæremoniis cum decore faciendis, multum juvat una omnium conformitas, ut scilicet omnes simul, & semel
aqua-

æqualiter caput aperiant, & operiant. Sic item in erigendo se, & inclinando, inci- piendo aliquid, & finiendo, genuflecten- do, & assurgendo, & tandem in omnibus, idem tempus, eundem modum, formam denique ac mensuram eandem obser- vent.

15. Finito verò officio nemò exur- gat, nisi superior erectus incipiat abire, aut signum dederit discedendi, ipso in Choro remanente. Studeant insuper, non solùm in Cæremoniis conformes per omnia esse, sed etiam in vestitu, incessu, & cæteris omnibus.

16. Intrent in Ecclesiam cum mode- stia, habitu composito, solitisque vesti- bus, & signanter cum pallio, sinè quo nul- lus (etiam si hospes fuerit) chorum aut Refectorium intrare præsumat: Et si quis hospes sæcularis, aut Regularis illuc in- gressus fuerit, per Sacristam blandè prius admonitus extrahatur, nisi à Priore, vel de eius licentia introductus fuerit.

17. Processiones, quæ licet apud nos non sint in usu sicut in sæcularium Eccle- siis,

fiis, fieri tamen debent, quando præcipiuntur à summo Pontifice ad consequendas Indulgentias, quæque à Missali præscribuntur, in quibus Ritualis Romani ordo omninò servandus est.

18. In Processionibus Feriarum Quintæ, & Sextæ majoris Hebdomadæ, singuli EREMITÆ, singulas candelas duarum unciarum accensas gestabunt, quod ad honorem SS. SACRAMENTI inconcusse observabitur, quod item faciendum, cum ad tumulum deferuntur Defuncti. Duarum pariter unciarum erunt Candelæ, quæ in triangulo dicta Sacra hebdomada ad Matutinum accenduntur; illæ verò quæ in Altari ad Crucis adorationem accenduntur, trium unciarum erunt: ejusdem item ponderis debent esse tres illæ, quæ novo igne primæ in arundine accenduntur Sabbato sancto, & tales erunt illæ, quæ in die Purificationis EREMITIS distribuuntur; privatis in cellulis conservandis.

19. Cereus autem Paschalis sex librarum circiter erit, qui à die Sabbati Sancti, usque ad Ascensionem Domini, completo

Evan-

Evangelio dicti Festi in Missis conventualibus, Vesperis, ac Laudibus perpetuò ardebit.

20. Cera, quæ in nostris Ecclesiis consumitur, debet esse alba, exceptis illis cereis, quæ in triduo Majoris hebdomadæ in officiis, & Missa feriæ sextæ insuntur, & in Anniversario omnium Defunctorum, quæ erunt ceræ communis.

21. Ad Crucem feriâ sextâ in Parasceve adorandam, Celebrans depositis solum crepidis alii verò EREMITÆ pedibus nudis, singullatim peragant, secundum eorum gradum, quod pariter ad mandatum in die Cænæ Domini observabunt. Prophetiæ Sabbati Sancti, ac Vigiliæ Pentecostes, inter Clericos, & Sacerdotes distribuuntur, secundum superioris ordinem, semper verò à Junioribus, ac ultimis sumatur initium.

DE REVERENTIA ORATIONIS.

CAPUT XX.

*Sc*um hominibus potentibus volumus aliqua suggerere, non presumimus, nisi cum humilitate, & reverentia, quanto magis Domino Deo universorum cum omni humilitate, & puritatis devotione supplicandum est, & non in multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lachrymarum nos exaudiri sciamus? & ideo brevis debet esse, & pura oratio, nisi fortè ex affectu inspirationis divine gratia protendatur. In Conventu tamen omninò breviter, & facto signo à Priore, omnes pariter surgant.

Constitutio.

I.

QUAMVIS EREMITICA vita continua debeat esse oratio, illa tamen communis quam hic Sancta præcipit Regula brevis erit, unius scilicet horæ spatii bipar-

H

titi

titi bifariam, mediæ scilicet horæ de mane, & mediæ pariter de sero post Completorium. Oratio tempore æstivo, à Pascha videlicet Resurrectionis, usque ad tertiam decimam Septembris, propter noctium brevitatem, post Nonam erit, nisi jejunetur, si verò Jejunatur, post Sextæ. Hyemis verò tempore post Matutinas Laudes fiet.

2. Signum verò tam primum, quam secundum Orationis, erit Campanulæ, ad spatium unius *Ave Maria*, cum quinque ictibus in fine, quod semper omnique tempore observabitur, etiam si oratione completa pulsetur signum *Ave Maria*, quæ oratio in communi fiat, id est statim completo Matutino in hyeme, ac statim finitâ Nonâ, aut Sextâ in æstate, ac illico finito Completorio toto anni cursu, cum non debeant EREMITÆ à Choro, Ecclesia, aut Cappellis discedere, nisi oratione completa, exceptâ urgente aliqua necessitate, ac veniâ à superiore acceptâ, & Conversi qui non adsunt, accedant ad Ecclesiam anticipatè, ità ut ad signum orationis sint ibi præsentés : Officium Beatissimæ Virginis

ginis immediatè post , à Novitiis recita-
bitur.

3. Solliciti sint nostri EREMITÆ lu-
crari Indulgentiam vulgo dictam. *Exau-
diat*, specialiter nostræ Congregationi ab
URBANO VIII. concessam. Illas PAULI V.
& alias si quæ sint. Meminerint etiam
omnes præter hanc præscriptam orandi,
tempora, formamque, per breves aspira-
tiones ardenti desiderio frequenter jacu-
latas, orationi incumbere, sic enim adim-
plebitur, quod scriptum est ; oportet sem-
per orare & non deficere, & illud *Orate
sinè intermissione*. Hic siquidem vitæ ERE-
MITICÆ finis est.

DE DECANIS MONA-

STERII.

CAPUT XXI.

I major fuerit Congregatio, eli-
gantur de ipsis fratres boni Testi-
monii, & Sanctæ Conversationis,
& Constituantur Decani, qui sol-
licitudinem gerant super Decanias suas in
omnibus secundum mandata Dei, & præcepta

*Abbat̄is sui. Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas partiatur onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vita meritum, & sapientia doctrinam. Quod si quis ex eis aliqua fortè inflatus superbia re-
pertus fuerit reprehensibilis, correctus semel, & iterum, & tertio, si emendare noluerit, de-
jiciatur, & alter in loco ejus, qui dignus sit, subrogetur, & de Praeposito eadem con-
stituimus.*

Constitutio.

I.

QUAMVIS apud nos Decani non eligantur, magna tamen sollicitudo, curaque particularis, ergà noviter Profes-
sos adhibenda est; Ideoque statuitur, ut Novitii post emissam professionem, etiam per annum sub cura, & disciplina Patris Magistri maneant, quo anno post Profes-
sionem durante, etiam si Sacerdotes sint, vocem in Capitulo minimè habeant, cul-
pamque cum aliis Novitiis dicent, post di-
ctum tempus, loci Prior curabit, ut bis in hebdomada in suam cellam evocari,
suo-

suorum Spiritualium exercitiorum exactam rationem reddant, etsi Clerici fuerint, in materia etiam SACRAMENTORUM eos erudiat, quod si Prior fuerit impeditus, alium ad hoc idoneum Sacerdotem subrogabit, alias pænæ Patrum visitatorum arbitrio subjaceat.

QUOMODO DORMIANT
MONACHI.

CAPUT XXII.

*S*inguli per singulos lectos dormiant. Lectisternia pro modo conversationis, secundum dispensationem Abbatis sui accipiant, si fieri potest omnes in uno loco dormiant: si autem multitudo non sinit, deni, aut viceni cum senioribus suis, qui super eos solliciti sint, pausent. Candela jugiter in eadem Cella ardeat usq; mane. Vestiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, nè fortè per somnium vulnerentur dormientes. Et parati sint Monachi semper, ut facto signo, absq; mora surgentes festinent invicem se pravenire ad

opus Dei, cum omni tamen gravitate, & modestia. Adolescentiores fratres iuxta se non habeant lectos, sed permixti sint cum Senioribus: surgentes verò ad opus Dei, invicem se moderatè cohortentur propter somnolentorum excusationes.

Constitutio.

Dormiant nostri EREMITÆ soli semper in suis Cellulis, nisi extra EREMUM, vel in itinere cum Socio dormire necessitas cogat. Induti, ac vestiti, præcinctique eisdem vestibus (pallio, ac tibialibus ad eorum arbitrium exceptis) quibus per diem amicti incedunt, quas neque itineris, neque æstus causâ exuere licet, neque unquam fas sit sola tunica, neque solo tunicello uti; si quis secus fecerit, ter in pane, & aqua jejunet. Omni modestâ compositione, at non supini quiescant. Sint autem solliciti antè primam noctis horam cubitum ire, ultra quam sinè superioris licentia immorari non

non licet, & transgressor, culpam in Capitulo dicat.

2. Lectuli ex ligneis tabulis simplici schemate compositi sint, & uniformes, quibus pro culcitra, stramenta palarum apparentur, & si alicui magis placuerit storea concedatur, plumea verò culcitra, aut laneo anacliterio, ac linreaminibus penitus, & in perpetuum denegatis.

3. Opertoria omnibus uniformia dentur, nempe stragula Dalmatina, vulgò clavinæ, villosa, & aspera; numquam meliora, ac lanea permittantur, cui verò unum opertorium non sufficit, addatur secundum, & non ultra.

4. Pro cervicali, sacculus paleis similiter plenus singulis lectis adaptetur, plumeum namque aut laneum EREMITAM habere strictè prohibetur.

5. Verùm quæ de austeritate lecti- sternii dicta sunt ad infirmos, & debiles, senioque confectos non extenduntur, cum quibus superior arbitrio suo charitativè poterit dispensare.

6. In hospitio forensium, ac Peregrinorum ejusdem formæ, & ornatus, lectuli parentur.

DE EXCOMMUNICATIO- NE CULPARUM.

CAPUT XXIII.

Siquis frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans, vel in aliquo contrarius existens Sanctæ Regule, & præceptis Seniorum suorum contemptor repertus fuerit. Hic secundum Domini nostri præceptum admonetur semel, & secundò à senioribus suis; si non emandaverit, objurgetur publicè coram omnibus, si verò nequè sic correxerit, si intelligit qualis pœna sit, excommunicationi subjaceat: si autem improbus est, vindictæ Corporali subdatur.

Constitutio.

I.

HOc, & aliis sequentibus Capitulis, de excommunicatione agit Sanctus Pater, pœnaque culpis infligenda; At quia

inter nos non viget excommunicatio regularis, & Ecclesiastica, majorem requirit tractationem; ideò hic solùm de pœnis culpis dandis tractabitur.

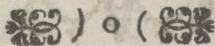
2. Multâ prudentiâ, sagaciq̃ue Judicio Superiores, justâ quasi trutina librent, non solùm culparum qualitates, earumq̃; circumstantias, verùm etiam, & conditiones, ingenium, naturamq̃ue errantium considerent, aut salubri convenientiq̃ue remedio utantur; sæpè enim pharmacus, quod uni prodest infirmo, alteri nocet, ideoq̃ue aliter Juvenis, senex aliter, uno modo, qui ex malitia, alio, qui ex fragilitate deliquit, corrigendus erit. His ac aliis similibus considerationibus ad culparum correctionem deveniat superior, ut humilibus parcat, superbosq̃ue deprimat.

QUALIS DEBEAT ESSE
EXCOMMUNICATIONIS
MODUS.

CAPUT XXIV.

Secundum modum culpæ excommu-
nicationis vel disciplina debet exten-
di mensura. Qui culparum modus
in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen
Frater in Levioribus culpis invenitur, tan-
tum à Mensa participatione privetur. Pri-
vatus autem à Mensa Consortio, ista erit ra-
tio, ut in Oratorio Psalmum, aut Antiphon-
nam non imponat, neq̃ lectionem recitet,
usq̃ ad satisfactionem, Refectionem autem
eibi post fratrum refectionem solus accipiat,
mensura, vel hora, qua præviderit Abbas
ei competere, ut si verbi gratia fratres re-
ficiant sexta horâ, ille frater nona, si fra-
tres nona, ille vespertina, usq̃ dum
satisfactione congruâ veniam
consequatur.

Constitutio.**I.**

Sciebat utique Sanctus Pater scriptum esse, pro mensura peccati erit, & plagarum modus: Ideò ne à recto Justitiæ tramite declinemus, culparum qualitates oportet noscere, aliæ enim leves, aliæ graves, graviores, aliæ gravissimæ.

2. Declaratur itaque leves culpas esse intelligendas, errores, seu transgressiones illas Regulæ, & Constitutionum, quæ parvi momenti esse noscuntur, veluti sunt defectus, qui circa cæremonias admittuntur, puta non genuflectere, non operire, vel operire caput debito tempore, vel hora, tardè ad Chorum, seu Ecclesiam venire, silentium paucis verbis violare, vas aliquod, vel aliud incautè frangere, & hujusmodi innumera. Animadvertendum tamen est, has culpas de sui natura leves, malitiâ, seu depravatâ intentione, & ex consuetudine, graves fieri posse. Equum igitur erit leviores culpas mitioribus pænis deleri, quæ licet arbitrariæ sint,

sint, poterit tamen delinquens verborum secretâ admonitione primò , deindè si opus est, publicâ repræhensione corripì : mox aliquâ levi pænitentia , puta Psalmum dicere quinquagesimum , aut Coronam Domini , abstinere à fructibus, vino, vel pitantia, ac prostrationem coram omnibus facere, terram osculari, & simile.

3. Graves autem culpæ sunt, si frater cum fratre intrâ, vel extra EREMUM lites, contentionesvè habuerit, si quis alicui fratri opprobrium dixerit, si quis mendacium de Industria dixisse depræhensus fuerit, si quis silentium violare in consuetudinem duxerit, si quis silentium in Ecclesia, Sacratio, aut Capitulo sine necessitate pro-caciter fregerit. Si quis jejunia regularia sine causa, & licentia non servaverit, & similibus; Pæna autem gravi culpæ debita, erit, ut delinquens culpam suam dicat in Capitulo, & jejuset in pane, & aqua semel, vel pluries ad arbitrium Prioris, fratrum pedes deosculetur, dicat semel, vel pluries septem Psalmos pænitentia-

tiales, & cætera hujusmodi. Declarantes, quod ubi in Constitutionibus dicitur, quempiam graviter esse puniendum, aut corrigendum sinè addito, intelligendum de similibus pænis hic supradictis.

DE GRAVIORIBUS
CULPIS.

CAPUT XXV.

SI autem frater, qui gravioris culpa noxa tenetur, suspendatur à mensa simul, & ab oratorio: nullus ei fratrum in ullo jungatur consortio, neq; in colloquio; solus sit ad opus sibi injunctum persistens in penitentia luctu, sciens illam terribilem Apostoli sententiam, dicentis. Traditum hujusmodi hominem Sathanæ in interitum carnis, ut Spiritus salvus sit in die Domini. Cibi autem refectionem solus percipiat, mensura, vel hora, quæ præviderit ei Abbas competere, nec à quoquam benedicatur transeunte, nec cibus, qui ei datur.

Constitutio.

I.

Hic de culpis gravioribus agitur, quæ sunt, quando EREMITA delibera-
to animo id agere non dubitat, quod à superiore, vel publicè, vel sibi privatim vetitum, vel è contra noluerit agere, quod impositum est.

2. Graviore etiam culpæ sunt, contumacia videlicet, rebellio, injuriæ illatio, percussio, blasphemia, contemptio Regulæ & Constitutionum, sed multò magis mandatorum DEI, & Ecclesiæ, quæ quidem absque peccato mortali operari non possunt, & hæc pauca pro exemplo posita sufficiant.

3. Attamen nè hic superiores temerè, nimis citò murruratoribus credentes, extrà ordinem aliquando procedant, quoties ista corrigenda sunt, superior, ad quem pertinet, præmissa diligenti inquisitione, nisi reus crimen confiteatur, & duorum saltem testium assertionem ad castigationem justis considerationibus personæ,

&

& delicti, adhibitis, cum timore, & charitate procedat, quæ quidem in scriptis redigenda sunt, ut Capitulo Generali, aut Dietæ constet, superiores contrà delinquentes Juridice processisse.

4. Pœnæ quidem pro his gravioribus delictis infligendæ, & si ad arbitrium superiorum relinquuntur, aliquæ hic ad exemplum enarrentur, ut pane, & aqua in Communi Refectorio in terra refici, toties quoties Prælato videbitur expedire, disciplinam circularem publicè in Capitulo culparum suscipere, vel à se ipso semel, vel pluries facere, aut ante ostium Ecclesiæ, seu Chori jacere, super quem omnes transire, ac etiam discretè calcare debeant, confortio fratrum eum penitus privare, in propria Cella sequestrare, delinquentem degradare, id est infra omnes sui Ordinis ponere, eum voce activa, & passiva privare, & si fuerit Prælatus, eum deponere: carceri mancipare, ibique jejuniis, abstinentiis, flagris, manicis, ac compedibus ferreis affligere, ac gravare, & similibus pænis mulctare. Declaran-

do Corporis p̄nam infamiam non afferre, nec privationem, aut ab officio inhabilitatem, nisi delictum, propter quod datur carcer, de sui natura, inhabilitatem, aut infamiam afferat.

5. Et si quispiam contra Castitatem, quod Deus avertat, deliquerit, carceretur, ibique abstinentiis, disciplinis mulctetur; Etsi peccatum etiam sæcularibus innotuerit iisdem, aliisque ad Patrum Majoris, & Visitatorum arbitrium, p̄nis puniatur. Quod si delinquens fuerit Prælati, deponatur, & aliis p̄nis ad Patrum superiorum, ut supra, arbitrium mulctetur.

6. Sed nè Justitiæ prætextu scandala oriantur: præcipitur, ut semper levibus culpis, secretæ dentur p̄nitentiæ.

DE HIS QUI SINE JUSSIO-
NE ABBATIS JUNGUNTUR EX-
COMMUNICATIS.

CAPUT XXVI.

*I*quis præsumpserit sine jussione Ab-
batis, fratri excommunicato, quo-
libet modo se jungere. aut loqui cum
eo, vel mandatum ei dirigere, similem sortia-
tur excommunicationis vindictam.

Constitutio.

Juxta Sacræ Regulæ præscriptum nemo
cum Carceratis loquatur, nevé eis au-
xilium, favorem, aut aliquod adjutorium
præbeat, declarantes eos, qui captos ad
fugam hortati fuerint, vel consilium, sive
auxilium quocunq̄ue modo dederint, quin
etiam si eos velle fugere sciverint, & non
superioribus revelaverint, eadem Carce-
ris pena plectantur. Reliqui verò (ex-
cepto Carceris Ministro) qui allocuti eos
fuerint, graviter puniantur. Quod & de
sequestratis in Cella, & silentio constri-
ctis, intelligatur.

QUALITER DEBEAT ESSE
 ABBAS SOLLICITUS CIRCA EX-
 COMMUNICATOS.

CAPUT XXVII.

 Mni sollicitudine curam gerat
 Abbas circa delinquentes Fratres,
 quia non est opus sanis Medico,
 sed malè habentibus, & ideo uti
 debet omni modo, ut Sapiens Medicus immit-
 tere quasi occultos Consolutores senipetas, id
 est Seniores sapientes Fratres, qui quasi se-
 cretè consolentur Fratrem fluctuantem, &
 provocent eum ad humilitatis satisfactio-
 nem & consolentur eum, ne abundantiori
 tristitiâ absorbeat, sed (sicut ait Apostolus)
 confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo
 ab omnibus. Magnoperè enim debet sollici-
 tudinem gerere Abbas, & omni sagacitate,
 & Industriâ curare, ne aliquam de ovi-
 bus sibi creditis perdat. Noverit se in-
 firmarum curam animarum, non super
 sanas tyrannidem exercere; & metuat
 Prophetae comminationem, per quem dicit
 Deus. Quod Crassum videbatis, assume-
 ba-

batis, & quod debile erat projiciebatis, & Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis nonaginta novem ovibus in Montibus, abiit unam ovem, qua perierat querere. Cujus infirmitati in tantum compassus est, ut eam sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

Constitutio.

SEquantur Sanctæ Regulæ doctrinam Somnes, qui aliis præsumunt. Discant inquam errantem ovem querere, inventam humeris suis imponere, ac tandem ad gregem reducere. O quàm peruersè agunt Pastores illi, qui etiam contagiosos hircos blanditiis demulgent, mansuetas autem oves, atque fatosas ubique percutiunt, & irritant: sed vix illis, ac animabus illorum, qui strictam rationem de animabus illorum reddent, qui culpâ, & negligentia eorum perierunt.

DE HIS QUI SÆPIUS COR-
RECTI NON EMENDA-
VERINT.

CAPUT XXVIII.

SI quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa, si etiam excommunicatus non emendaverit, acrior ei accedat correptio, id est verberum vindicta in eum procedat, quod si nec ita correxerit, aut fortè (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua, tunc Abbas faciat, quod sapiens Medicus, si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina scripturarum divinarum, si ad ultimum ultionem excommunicationis, vel plagas virgarum, & si viderit nihil suam prevalere industriam, adhibeat etiam (quod majus est) sua, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc jam utatur Abbas ferro abscissionis (ut ait Apostolus) Auferte malum ex nobis, & ite-

rum.

rum. Infidelis ſi diſcedit, diſcedat, ne una ovis morbida totam gregem contaminet.

Conſtitutio.

I.

Hic jam de atrociffimis criminibus agitur, quorum prima incorrigibilitas eſt, circa quam **URBANI VIII.** decreta de *Apoſtatis, & ejectis* omnino obſerventur. Graviffimæ item culpæ ſunt, aliquem ad mortem vulnerare, ſuum Prælatum percutere, pluries à Religione diſcedere, & eo magis ſi cum ſcandalo, ac Religionis infamiâ fecerit, ex quibus alia ſimilia delicta facilè dignoſcentur.

2. Si quis igitur de ſupradictis, aut ſimilibus criminibus, vel culpis, vel earum aliquâ convictus fuerit, pænis, & afflictationibus carceris, flagrorum, ſeu Ergaſtuli. Et ſi delicti gravitas (quod **DEUS** avertat) poſtulat, perpetuo poterit carceri mancipari, & hæc ultima Judicia expoliandi, ejiciendi, aut ad ergaſtula, aut perpetuo carceri condemnandi, ſolum Ca-

pitulo Generali, aut Dietæ reservantur, aut infrà annum Patri majori, & omnibus visitatoribus; in quibus Judiciis Peritorum consilio utantur, in ferenda sententia, in expoliatione, & electione, observetur decretum URBANI VIII. *de Apostatis & ejectis.*

3. Debent nostri Superiores locales, contra hujusmodi delinquentes procedere, culpabilesque repertos carcerare, eorum tamen causas judicare nullatenus possunt, sed quam primum supradictos certiorare.

4. In similibus gravissimarum culparum causis quoad fieri potest, Juris ordo servandus circà Judicii substantialia, omis-
sis solemnitatibus, & Apicibus Juris; at si Prælatus fuerit in causa, non ad ipsum inquisitio pertinebit, ac Judicium, sed ad duos Seniores Patres de mandato ejusdem Prioris; postea verò completo processu, Reoque datis defensionibus, clauso-
que, sigilloque benè munito, ad competentes Judices transmittatur, nempe ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut

infra annum ad Patres, Majorem, & Visitatores: quem ordinem si quis Prior observare noluerit, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Visitoribus in actu visitationis graviter pro culpæ qualitate puniatur: sed contra illos, qui propria delicta fatentur, penitentiamque acceptant, defensionibusque renunciantes, præsentibus duobus testibus, qui propria manu sicut Reus, se subscribant, processus neutiquam fiat.

5. At nè sub prætextu Justitiæ Diabolo ansa præbeatur malignandi, statuitur, ut si accusator ille fratris sui delatum crimen non probaverit, aut ex malitia illum accusare convictus fuerit, graviter secundum delicti gravitatem puniatur, talionisque pænæ subjaceat, si ità expedire judicabitur, undè in visitationibus, Fratres omnes suas depositiones subscribant, ac denunciations, quod pariter Priores observabunt. Qui autem scribere nesciunt, signo Crucis signent.

SI DEBEANT RECIPI FRA-
TRES EGRESSI DE MONA-
STERIO.

CAPUT XXIX.

Rater, qui proprio vitio egredi-
tur, aut projicitur de Monasterio,
si reverti voluerit, spondeat prius
omnem emendationem vitii, pro
quo egressus est, & sic in ultimo gradu re-
cipiatur, ut ex hoc ejus humilitas compro-
betur: Quod si denuo exierit, usq; tertio, ita
recipiatur. Jam verò postea sciat omnem
sibi reversionis aditum, denegari.

Constitutio.

I.

SI quis Apostataverit, aut fugæ se dede-
rit, non segnes, negligentesve sint su-
periores in perquirendo, procurandove
ejus regressu, & reversus infra hebdoma-
dam, circulari disciplina mulctetur, & ad
mensum carceris custodiâ puniatur, re-
vertens infra mensum, ultra panas prædi-
ctas

Etas professionis loco, voceque activâ & passiva per biennium privetur; sed si post dictum tempus ad aliquam ex nostris EREMIS revertatur, recipiendus est à superiore, & si habitum deposuerit, ab excommunicatione incurfa absolvatur juxtâ formam Ritualis, nunciando Patri Majori, ac Visitatoribus, qui vel in loco à quo, vel in quo est, culpam coram omnibus in Capitulo dicere ordinabunt, ac disciplina circulari mulctetur: tum solito longo scapulari spolietur, & alio mutilato usque ad cingulū curto induatur, quod distinctum portabit, & in hac pænitentia erit Novitiùs sub omnibus aliis uno anno, si semel aufugerit, si autem bis, biennio, si autem ter, triennio, dictumque pænitentiae tempus incipiat à die traditionis Scapularis supradicti brevis, ac mutilati, quo tempore durante, carebit voce activâ, & passivâ, diesque fugæ ejus solito in libro adnotetur.

2. Hujus novitiatus tempore completo, novo Scapulari vestiatur, & ut prius cingatur, & ab eo die suæ professionis

nis tempus incipiet, absque ulla spe ascendendi amplius ad gradum pristinum, nec eligendi in Prælatum, nisi post annos octo, à duobus Capitulis Generalibus, dispensetur.

3. Quod si ante discessum, flagitium aliquod patriverit, vel postquam recessit, habitum EREMITICUM deposuerit, aut irreligiousè vixerit, ultrà supradictas pœnas, conjiciatur etiam in Carcerem, ac pane, & aqua, disciplinisque ad superioris arbitrium plectatur.

4. Si quis Romam iverit, sinè superiorum debitâ licentia, immediatè carceri mancipetur, statimque Superiores certiores reddantur, qui quid agendum erit, ordinabunt, ultrâ pœnam à CLEMENTE VIII. statutam, privationis activæ, & passivæ pro Clericis, Mensis que unius Carceris pro Laicis, quæ pœna à solo Summo Pontifice relaxari poterit. Qui absque licentia ab aliquo ex nostris locis discesserit, & ad alterum iverit, ad mensem pœna Carceris, aliisque pœnitentiis Superiorum arbitrio puniatur.

5. Sed si quispiam ad Patrem majorem sine ejus licentia, recursu iverit, pari penâ puniatur, nisi causam sui recursus probaverit, à D. P. Majore judicanda.

DE PUERIS MINORI ÆTATE QUALITER CORRIPIANTUR.

CAPUT XXX.

Quoniam *Mnis atas, vel intellectus, proprias debet habere mensuras; Ideoq; quoties Pueri, vel Adolescentes atate, aut qui minus intelligere possunt, quanta pena sit excommunicationis. Hi tales cum deliquerint, jeuniis nimis affligantur, aut acribus verberibus coërceantur, ut sanentur.*

Constitutio.

CUM in nostra Congregatione adultâ Novitii recipiantur atate, nihil de pueris, aut Junioribus, de quibus in hoc Regulæ Capite fit mentio, ad nos pertinebit. Non enim illis robur naturæ inest ad EREMI labores perferendos, neque men-

mentis discretiò ad tentationum fluctus
superandos.

QUALIS DEBEAT ESSE
CELLERARIUS MONA-
STERII.

CAPUT XXXI.

*Cellerarius Monasterii eligatur de
Congregatione Sapiens, maturus
moribus, non multum edax,
non elatus, non turbulentus, non
injuriosus, non tardus, non prodigus, sed ti-
mens Deum. Qui omni Congregationi sit si-
cut Pater. Curam gerat de omnibus, sine
iussione Abbatis nihil faciat, quæ jubentur cu-
stodiat, Fratrem non contristet. Si quis au-
tem Frater ab eo aliqua fortè irrationabiliter
postulat, non spernendo eum contristet, sed ra-
tionabiliter cum humilitate malè petenti, de-
neget. Animam suam custodiat, memor
semper illius Apostolici præcepti. Quia qui
benè ministraverit, gradum bonum sibi ac-
quirit. Infirmorum infantium, hospitem,
pauperumq; cum omni sollicitudine curam ge-
rat, sciens sine dubio, quia pro his omnibus*

in

in die Iudicii rationem redditurus est. Omnia vasa Monasterii, Cunctamq; substantiam, ac si Altaris vasa sacrata conspiciat, nihil ducat negligendum, neq; avaritia studeat neq; prodigus sit, aut extirpator substantie Monasterii, sed omnia mensuratè faciat, & secundum iussionem Abbatis sui. Humilitatem antè omnia habeat, & cui substantia non est, quæ tribuatur, sermo responsionis porrigatur bonus, quia scriptum est. Sermo bonus super datum optimum. Omnia, quæ ei junxerit Abbas, ipse habeat sub cura sua, à quibus cum prohibuerit, non presumat. Fratribus constitutam Annonam sine aliquo typo, vel mora offerat, ut non scandalizentur, memor divini eloquii, quid mereatur, qui scandalizaverit unum de pusillis. Si Congregatio major fuerit, solatia ei dentur, à quibus adjutus & ipse a quo animo impleat officium sibi commissum. Horis competentibus dentur, quæ danda sunt, & petantur, quæ petenda sunt, ut nemo perturbetur, neq; contristetur in Domo

Dei.

Con.

Constitutio.

I.

Qualitates, onera Cellerarii tam exactè depinxit hic Sanctus Pater, ut omnes nostrorum locorum Cellerarii, hoc Regulæ Sanctæ Caput, non solum legant attentè, ac sæpè, sed etiam omnia in eo contenta strenuè adimplere niantur.

2. Eligatur itaque Cellerarius à Capitulo Conventuali, qui saltem Professionis suæ quinque annos habeat, exceptis Cellerario, ac Censuario Abbatix Montis Coronæ, qui à Capitulo Generali eliguntur, quem Cellerarium loci Prior proponet, qui si non probetur à Capitulo, alterum proponet, & si etiam hic improbetur, denunciatur superioribus, qui opportunè providebunt, & si infra annum necesse sit, de Cellerario providere possit Prior, de consensu superiorum.

3. Sit talis Cellerarius, qui si non omnes, saltem præcipuas condiciones in Sancta regula requisitas habeat, & quem
ad-

admodum illi omnium rerum (cum superioris tamen autoritate) cura, & administratio committitur, ita ipse codicem rationum conficere teneatur, in quo data, & accepta, ab eo fideliter notata, distinctè appareant intus in scriptura, foris verò per Abacum. Item alium habeat Codicem, in quo debita, & credita, statusque domus pariter appareat, quibus adde, & Libellum diurnum, diuturnalem nuncupatum, in quo breviter quidem, sed exactè cujuslibet diei expensas, & exactiones describet.

4. Ad ejus ergo curam pertinebunt omnia Eremiti bona, mobilia, & immobilia, redditus & proventus, sive in pecuniis, sive in fructibus consistant. Ejus item erit credita exigere, debitaque justo tempore, ac sine mora Creditoribus solvere, caveat ne cum pauperibus, qui non sunt solvendo, durè, rigidevè procedat. Lites, ac controversias fugiat, temporalium rerum, sed quando necesse sit de aliquo interesse tractare, modis debitis, omnia media, ac remedia concordiaè prius tenten-

tentur. Ad ipsum pariter spectabit necessaria emere, superflua, quæ superabundant, Domi vendere. Annonam insuper, & quæcunq̃ue ad Eremitarum victum pertinent, diligenterq̃ue, ac prudenter colligere, ac providere, & in locis aptis collocata sapienter conservare.

5. Ea verò, quæ ad fratrum indigentias spectant, sive vestimentorum, sive suppellectilium Cellarum, sive alimoniorum, diligenter parare debet, non singulatum, minutimue eas Indies emendo, sed in notabili summa, vel quantitate, temporibus, locisque opportunis, semel, vel bis in anno, dando prius superiori schedulas rerum emendarum, & secundum suum placitum omnia operetur.

6. Curet autem, ut vasa omnia, tam quæ mensæ deserviunt, quàm quæ in cella communia, vel privata, & præcipuè sciphi, seu crateres in quibus bibitur, omnia Lutea, vel fictilia sint, aut certè lignea, nec unquam vitrea, seu alterius cujuscunq̃ue rei in usum deduci queant. Idque etiam in hospitem hospitius ser-

vandum erit, sicut providus Paterfamilias ea curet emere, nec propter rerum inopiam, iusta petentibus, negare cogatur.

7. Super omnia sataget Cellerarius debito tempore Luna crescente ligna incidere, & intrâ menses Septembris ad summum, unicuique iustam quantitatem tribuere. Animadvertat tamen, nè in cedendis lignis, sylvæ extirpentur, sed potius conserventur; & circa vias publicas ad ornatum, & umbram illarum, aliquæ arbores relinquantur. E converso caveant Eremitæ, ne huiusmodi lignorum abundantia malè superflueque abutantur, ne, & ipsi propter hoc & Purgatorii ignes diutius experiantur.

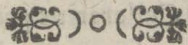
8. Et sicut Cellerarius omnia cum consensu superioris sui facerè tenetur, ita, & singulis mensibus eidem, aut cui ipse voluerit, administrationis suæ rationem reddet. At si Cellerarius propria voluntate, non autem superiori obediendo, se gerat, tunc superior cum duobus senioribus Domûs, illum amovere possit, quamvis à Capitulo Generali electus fuerit.

K

9. At

9. At quia Cellerarius solus rei domesticæ administrandæ pondus portare nequit, frater Conversus pro Dispensatore ei adjungatur, qui, & ipse idoneus sit ad hujusmodi munus exercendum. Ei ergò omnia, quæ ad usum Domûs, & Eremitarum tam in victu, quàm in vestitu sunt necessaria, commituntur, undè magnam debet adhibere diligentiam, ut cuncta munda, beneque disposita suis singula in locis collocentur, & cautè custodiantur, cautiusque distribuantur.

10. Eidem etiam addatur Cellæ vinarie custos, qui eam benè custodiat, vinum per singulas Cellas, oportuno tempore deferat, Poma idem, & agrumina distribuat juxta superioris ordinationem, curans nè communis eorum acervus marcescat.

DE FERRAMENTARIIS
MONASTERII.
CAPUT XXXII.

Substantia Monasterii in ferramentis, vel vestibus, seu quibuslibet rebus, provideat Abbas fratres, de quorum vita vel moribus securus sit, & eis singula (ut utile iudicaverit) consignet custodienda, atque recolligenda, ex quibus Abbas brevem teneat, ut, cum sibi in ipsa assignata fratres vicissim succedunt, sciat quid dat, aut quid recipit. Si quis autem sordide, aut negligenter res Monasterii tractaverit, corripiatur, si non emendaverit, disciplina subjaceat.

Constitutio.

I.

Sub nomine substantiæ hoc loco Pater Sanctus ferè omnia mobilia, cujuscunque speciei existant, planè comprehendere videtur. Quapropter non ab uno, sed à pluribus Ministris custodienda sunt. Qui omnes quotannis à Conven-

tuali Capitulo in singulis Locis, statim post ingressum novi Prioris eligendi sunt. Quorum primus erit Sacrista, cui vasa sacra, vestes, & omnia ornamenta Altaris, & Sacrarii custodienda, tractanda, atque dispensanda committuntur. Ideoque cum Inventarii confectione eadem recipere, & omni tempore finito, omnium rationem reddere tenetur, quod si non fecerit, à superiore corripatur. Quæ ornamenta, & sacrarii suppellectilia secularibus, eorumque Ecclesiis sinè assensu Capituli Conventualis, commodari non licebit.

2. Sacristæ etiam officium erit horologium temperare, singulasque horas canonicas tam diurni, quàm nocturni officii pulsû campanæ, congruis temporibus, debitisque interpositis spatiis, & alia quæcunque simili egent sono, significare, qua in re quoties horam pulsandi præterire, sive prævenire contigerit, à Priore corrigatur, item Ecclesiam, Sacrarium, atque Capitulum, vasa sacrasque vestes, Altariumque ornamenta, universalem denique Ecclesiæ sacrariique suppellectilem,

lem, munda, beneque composita, suisque in Locis constituta summa cum diligentia custodire, Lampades, tam antè Tabernaculum SS. Sacramenti, quam alibi ardere, solitas tenere, & accensas continuo servare, simili modo Lucernas in Choro (nisi adsint Novitii) & ipsas mundas, suis aptando locis singulis noctibus; paramenta Altarium, secundum officii qualitatem mutabit, ac tandem quidquid ad bonum, fidelemque Ecclesiæ ad Sacrii Custodes pertinet, exactè peraget, idque auxiliantibus Novitiis, & si opus sit, socius addatur.

3. Specialiter, & super omnia sacras Reliquias expositas, atque autenticas custodiat, de quibus nemini quidquam auferre, aut asportare licebit, sub pæna disciplinæ circularis, neque reus absolutio- nis beneficio, nisi prius facta restitutione gaudebit.

4. Secundus inter rerum domestica- rum Custodes, erit Bibliothecarius, qui communis Bibliothecæ curam gerat, perpolitam tenens, ac ab humiditate, aliisque necessariis diligentis, custodiat, libros

omnes, competenti ordine, & secundum eorum materias distinctos, in eo locabit, quo facilius ille, qui quaritur, inveniatur. Caveat ne in illa Codex aliquis contra bonos mores, aut lascivus, aut tractans, ut dicitur, de Cavallaria, & similes, multoq; plus Libri prohibiti, aut suspensi, nisi legendi & retinendi adsit licentia.

5. Super omnia autem caveat, nè aliquis Codex sua incuria pereat, quod ut melius adimplere possit, Catalogum, seu Indicem conficiat, in quo omnes libros tam eos qui in communi Bibliotheca, quam eos, qui ad Eremitarum usum in privatis cellulis continentur, de quibus Indicem particularem conscribet, cumq; aliquis ab Eremita discedit, omnes libros, quos in Cella invenerit, ad Bibliothecam asportabit.

6. Adsit quoque ferramentarius, qui ferramenta, seu instrumenta manualis operis, in aliqua ad hoc deputata officina custodiat, clave obserrata; undè quoties opus erit, proferat, tradatque operariis volentibus, opere tamen consumato, ca-

dem in ipsam officinam restituere curabit, ut benè tractentur, curabit etiam, ut necessaria fiant, si desint, & contracta reficiant.

7. Multum interest nostrarum Eremitorum sylvas inñunes conservari, ideoq; illarum custos Juvenis, robustusq; esse debet, qui singulis quibusq; diebus semel, vel etiam bis, si oportuerit, nemora circuire, vicinorumq; animalia ab ipsis arcere, damnaq; omnia declinare. Quare sylvarum Custos, ex oblatiis semper erit (vel quod honestius est) merè Laicus mercede conductus, qui habitum regularem omninò non deferat.

8. Nec solùm supradicti officiales, verùm etiam omnes, quicumq; ad suam cujuscunq; generis obedientiam, aliqua habuerint Instrumenta, eadem benè tractare, reficere, & custodire non negligent, quia res omnes Monasterii sacras reputandas, ac de earum administratione negligenti, Deo rationem esse reddendam certum est; si quis autem infra mensem, post acceptam obedientiam, ac officium, Inventarium non conficiet omnium, quæ

sub custodia habet, ac in fine anni rationem non reddet, à Superiore puniatur.

SI QUID DEBEANT MONACHICI PROPRIUM HABERE.
CAPUT LXXIII.

Recipuè hoc vitium radicitus amputetur de Monasterio, ne quis præsumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neq; aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neq; codicem, neq; tabulas, neq; graphium, sed nihil omnino, quippe nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia verò necessaria à Patre Monasterii sperare, neq; quicquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiserit, omniaq; omnibus sint communia, ut (sicut scriptum est) nec quisquam suum esse aliquid dicat, vel præsumat. Quod si quisquam huic nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admoneatur semel, & iterum, si non emendaverit, correctioni subiaceat.

Constitutio.

I.

Generalis prohibitio hujus Capituli omnem prorsus proprietatem à vero Religioso arcere dignoscitur. Quamobrem præceptum istud strictè ab omnibus, & singulis Eremitis observandum est: Ita certè, ut nullus omnino Eremita (præter cellerarium, seu in ejus defectu ipsum loci Priorem pecuniam, vel in minima quantitate, neque in Cella sua, neque extra eam, neque per se, neque per alium, non nomine depositi, vel dati, aut quovis alio titulo, seu colore retinere possit. Qui autem secùs fecerit, carceri mancipetur, & ibi pane, & aquà, & disciplinis secundum qualitatem culpæ, superioris plectatur arbitrio.

2. Si quisquam, (quod Deus avertat) aliquo modo proprietarius deprehendatur, ultra pænitentiam in hac sacra Regula, & constitutione, pænæ etiam Ecclesiasticæ privationis vocis activæ, ac passivæ.

per biennium positæ in sacro Concilio Tridentino sess. 25. cap. 2. subjaceat.

3. Quod si Cellerarius in sua administratione aliquam fraudem in damnum loci, seu proximi commiserit, officio privetur, & simili pænæ subjaceat. Prælatus verò tali vitio infectus, à Visitatoribus puniatur, & Visitator, ac Major à Capitulo Generali.

4. Quin, & res ipsæ, quæ singulis ad proprium, ac necessarium usum ab ipsis Prælati, tam ad victum, & vestitum quàm ad alias necessitates concessæ sunt, singulæ ad nutum Prælati illis permissæ censentur: Caveant autem Priores ne superflua, curiosa, ac pretiosa aliquo modo fratribus usum permittant, ut ornamenta Reliquiarum, aut Agnus Dei aurati, argentati, margaritis, aut gemis pertexti, Horologia item, quæ tum ictibus, tum signis horas prænunciant. Item picturæ oleo factæ, exceptis Oratoriis, prohibentur.

5. Et ne hoc vitium invalescere queat, frequenter aut saltem bis in anno Prior cum Cellerario, aut ex senioribus ali-

aliquo Eremitarum cellas visitet, ac diligenter scrutetur, atque indè quidquid superfluum invenerit, illico extrahat, quod si pretiosum aliquid, quod malitiosè absconditum, ac reservatum fuerit, invenerit, pro prima vice semel in pane, & aqua delinquens jejuret, secundâ vice circulari disciplina plectatur, tertio carceribus ut suprâ puniatur.

6. Quamobrem quò semper cellarum omnium Priori ingressus pateat, unius formæ sera erit, ita ut una clavis cunctas cellas aperire, & claudere valeat, exceptis officinis, sacrario, Superioris, Visitatoris, & Cellarii Cellis.

7. Sciant autem Eremitæ illis non licere in die, sive intus, sive fortis existant, ostium cellæ, obserrare, nisi eremo egressi, illa die non sint reversuri, quo casu clavis tum cellæ, tum officinæ per ipsos forsan administrata, Priori tradenda est.

8. Non tamen putent nostri Eremitæ rerum concessarum primam benedictionem, perpetuam esse; sed necessarium est, singulis annis in ingressu novi Prioris
(etiam

(etiam si idem sit) novam de omnibus, quæ ad usum habent, humiliter petere; licebit autem Priori omnia confirmare, vel minuere, prout melius judicaverit.

9. Studeant nihilominus ipsi Prælati semper, & in omnibus pauperiores suis subditis esse, ut discipuli videntes Magistri opera, glorificent Deum, possunt autem sibi assumere, quæ aliis justè permittuntur.

10. Dum Eremicolæ de loco ad locum in familiam proficiuntur, illa solum, quibus induti sunt vestimenta deferant, & aliquem Codicem devotum Prioris arbitrio; qui verò indumenta aliudvè sine Prioris licentia deferet, secundum culpæ qualitatem corripatur, ac totus ad locum, unde discessit, remittatur. Discedens autem teneat Indicem rerum omnium, quas secum fert, Priori exhibere, & per eundem, visis tamen prius omnibus, subscriptionem recipere, quod si Priores negligant, à visitatoribus puniantur: quod & de transitu de cella in cellam strictè observabunt.

11. Itinerantes verò, pecunias pro viatico acceptas non nisi ad necessaria itineris expendant, si quis aliquid aliud emerit, eo privetur, & superioris arbitrio puniatur.

12. Qui ad alium Religionis locum destinantur, statim ac ad locum pervenerint, quique ad extera loca negotiorum causâ mittuntur, ut ad proprium Locum reversi fuerint, pecunias, quæ ex viatico supersunt, Cellerario, aut eo absente, Priori, nihil penitus sibi retinentes consignent.

SI OMNES ÆQUALITER
DEBEANT NECESSARIA
ACCIPERE.

CAPUT XXXIV.

Sicut scriptum est, dividebatur singulis, prout cuiq; opus erat, ubi non dicimus, ut personarum (quod absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio, ubi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur qui verò plus
in-

indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro misericordia, & ita omnia membra erunt in pace, ante omnia ne murmurationes malum pro qualicunq; causa, in aliquo qualicunq; verbo, vel significatione appareat. Quod si depræhensus fuerit quis, distinctiori disciplina subdatur.

Constitutio.

I.

Super hæc æqualitatis verba, non solum Prælati, sed etiam Ministris omnibus præcipitur, quatenus omnibus petentibus, atque indigentibus, faciles, benignosque se præbeant, numquam, quod præstare possunt, negantes, atque omnibus æqualiter secundum cuiusque necessitatem tribuentes. Quibus autem satisfieri nequit, blandè saltem, ac consolatoriè loquantur.

2. Quicumque ergo partialis ergà aliquem depræhensus fuerit, Superior, aut Cellerarius sit, aut Dispensator, aut quicumque ex Ministris aliquis, qui non indigenti tribuat, & deneget indigenti, quod

quod licitè dare potest, aut duris respondeat verbis, à Visitoribus in actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut à Dicta puniantur.

DE SEPTIMANARIIS
COQUINÆ.

CAPUT XXV.

Ratres sic sibi invicem serviant, ut nullus excusetur à coquina officio, nisi aut egritudine, aut in causa gravis utilitatis quis occupatus fuerit, quia exinde major merces acquiritur. Imbecilibus autem procurantur solatia, ut non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes solatia secundum modum congregationis, aut positionem loci. Si major congregatio fuerit, Cellerarius excusetur à Coquina, vel si qui (ut diximus) in majoribus utilitatibus occupantur. Cateri verò sibi sub charitate invicem serviant. Egressurus de septimana, Sabbato munditias faciat, linteamina, cum quibus ipsi fratres manus, ac pedes tergunt, lavet, pedes verò, tum ipse qui egreditur, tum ille, qui in-
ira.

traturus est omnibus lavet, vasa ministerii sui munda, & sana, Cellerario consignet, ut sciat quid dat, aut quid recipit. Septimanarii autem ante unam horam refectiois accipiant super statutam Annonam, singulos biberes, & panem, ut horam refectiois sine murmuratione, & gravi labore serviant fratribus suis. In diebus tamen solennibus, usq; ad missas sustineant. Intrantes autem, & exeuntes hebdomadarii in Oratorio mox matutinis finitis, Dominica omnium genibus provoluantur. postulantes pro se orari. Egrediens autem de septimana, dicat hunc versum. Benedictus es Domine Deus, qui adjuvisti me, & consolatus es me. Quo dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens, subsequatur ingrediens, & dicat Deus in Adjutorium meum inde, Domine ad adjuvandum me festina, & hoc idem tertio repetatur ab omnibus, & accepta benedictione ingredia-
tur.

Con-

Constitutio.

I.

Quia Eremitica institutio, quæ commune Refectorium non novit, minime patitur per hebdomadarios, seu varios coquinæ Ministros, tale ministerium adimpleri. Idcirco semel electus Coquus per annum in sua obedientia perseveret.

2. Cujus partes erunt Cibos pro Eremitis, ac hospitibus parare, ac coquere, præveniendò tempus, ut horis competentibus, sine mora ad singulas Eremitarum Cellas (ut moris est) cuique ciborum portiunculam, quæ illi contingit, deferat; Ad quem etiam spectat singulis Cellis oleum, sal, & acetum, quoties opus est ministrare.

3. Erit insuper continuus temporum, dierumve observator, ut secundum eorum diversitatem, ciborum qualitatem mutare possit, secundum nostrum Eremiticum morem. Præcipua tamen ejus cura erit, ut omnes æqualia recipiant: Infirmis, senibus, ac debilibus exceptis,

L

qui-

quibus (Priore sciente, & annuente) charitate comite indulgere , ac servire non omittant. Insuper vasa, quæ ab Eremitis sibi nitida restituenda sunt , uno quoque mane è cellulis in coquinam asportabit.

4. Statis quoque temporibus sollicitè à cellerario sibi non solum comestibilia, verùm etiam vasa, Lintheamina, aliaq; ad suum officium necessaria petere, atque recipere debet.

5. Ubi major est fratrum numerus, illi socius (sicut regula jubet) adjungatur, omneque aliud opportunum auxilium præstetur. Semper autem in corde suo retineat Coqus, se non hominibus, sed Christo ministrare, qui dixit, qui mihi ministraverit, honorabit illum Pater meus.

DE INFIRMIS FRAT-
TRIBUS.

CAPUT XXXVI.

Infirmorum cura super omnia ad-
hibenda est, ut sicut revera Chri-
sto, ita eis serviatur, quia ipse di-
xit, infirmus fui, & visitastis me,
& quod fecistis uni de his minimis meis,
mihi fecistis, sed ipsi infirmi considerent, in
honorem Dei sibi servire, & non superfluitate
sua contristent fratres suos servientes sibi. Quæ
tamen patienter portandi sunt, quia de tali-
bus copiosior merces acquiritur. Ergo cura
maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam
patiantur. Quibus fratribus infirmis, sit
cella per se deputata, & servitor timens
Deum, & diligens, ac sollicitus. Balneorum
usus infirmis quoties expedit offeratur: sanis
autem, & maximè Juvenibus tardius conce-
datur. Sed & carniæ esus infirmis,
omninoq; debilibus, pro reparatione con-
cedatur, ut ubi meliorati fuerint, à car-
nibus more solito omnes abstineant. Curam

autem maximam habeat Abbas, ne à Cellariis, aut seruatoribus negligantur Infirmi : quia ad ipsum respicit, quicquid à discipulis delinquitur.

Constitutio.

I.

Cella, quam piissimus noster Pater infirmis præcipit, deputari pro comuni valetudinario intelligitur, in quo non una tantum, sed plures Cellulæ existant, quæ pluribus existentibus infirmis, singulis singulæ consignentur Camerae, ne alter alteri impedimento esse queat.

2. Hoc valetudinarium, quam primum in unaquaque nostra Eremita fiat, in loco salubri, & à concursu domesticorum semoto. Adsit ibi Sacellum ad celebrandum, sit & officinula, in qua diversa Pharmaca, puta unguenta, olei conditi varia genera, herbarum distillationes, succi, & fasciculi, nec non saccarum, & confectiones, aliaque hujusmodi pro Infirmorum usu asserventur. Adsit quoque Coquina, pro cibis infirmorum decoquen-

dis.

dis. Omnis quippè Camercula ſuum habeat Caminum cum lectulo ſine linetaminibus tamen, Eremitico more, quamvis graveſcente morbo cervical etiam plumbeum, & anaclyterium laneum concedi poſſit.

3. Qui verò ad Infirmorum curam præſtitur, non ſolùm perpetua diligentia, magnâque charitate illis ſervire debet, Verùm etiam in præparandis rebus neceſſariis viriliter inſudabit. Super omnia autem morbo laborantibus, peritorum Medicorum viſitatio non deſit, aut ſaltem infirmitate accedente, ad eos plena informatio cum qualitatibus tum infirmi, quàm morbi, mittatur, & omnia ſecundum eorum conſilium (nulla expenſarum ratione habita) ſiant.

4. At ſicut Superiores, & infirmorum Præſecti ſolliciti eſſe debent in medicis conſulendis, & accerſendis, ita nemini licebit Medicum adire, eumque de ſua infirmitate informare, ſine Superiorum licentia, imo in unaquaque Eremitico Medici à Capitulo Conventuali eligatur, qui

toti loci familiæ medeatur, nec aliquo alio medico uti valeat, nisi in gravium infirmitatum consultationibus.

5. Hoc etiam strictè prohibetur, ne quis Eremitarum in sæcularium domibus, etiam Consanguineorum, nec in publicis Xenodochiis, imò nec nostris in Hospitiis curetur. Qui verò secùs fecerit, & superior permittens graviter à Visitatoribus puniatur.

6. Sit Prior frequens infirmorum visitator, & Ministrorum sollicitator, & cum opus fuerit Infirmario Socium, qui die, noctuque infirmorum lectulis assistat, secundum indigentiam, dare non negligat.

7. Pro solamine insuper infirmorum, charitatisque causâ, cuilibet quoties in die libuerit (prohibitis temporibus exceptis) eos invisere, ibique, servatâ tamen omnimoda modestia, silentium frangere licebit, ad sublevandum quo ad melius potuerit animum Infirmi. Caveant autem Eremitæ, ne tali benignâ charitativa indulgentia abutantur, finem

immutando, quod utique fieret, si quis-
piam (quod absit) valetudinarium, non
ex principali charitatis objecto, frequen-
taret, sed ad violandum procaciter silen-
tium, vana, curiosa, & quod pejus esset
murmuratoria colloquia, immiscendo,
ad quod præcavendum, ultra Infirmarium,
non poterunt nisi duo simul eodem tem-
pore infirmi cellula commorari, quique
tertius aderit, panis aquæve pænitentia
plectatur, suamque in Capitulo culpam
dicat. Si quis autem diutius, ultra discre-
tionis terminos immoretur, frequen-
tiusque ibidem reperiat, ita ut reliqui ex-
cludantur. Invigilet in hoc summo opere
superior, eique valetudinarii ingressum,
quousque sibi placuerit, prohibeat, ne al-
terius indiscretio tale charitatis opus non
impediat: Nemo tamen infirmos recu-
sos sine facultate superioris, nec eos, qui
in propriis Cellis, ubi valetudinarium adest,
in visere, aut visitare permittitur.

8. Balneorum usus raro, vel nun-
quam, (si fieri potest) concedatur, quod
siürgens necessitas cogat, trium medico-

rum, aut certè duorum consilio fiat, de consensu tamen Capituli generalis, aut Diætæ, aut infrà annum, Majoris, ac Visitatorum (nisi Domi balneatio fiat) quiq; aliter fecerit, & superior, qui hoc permiserit, ambo à Visitatoribus puniantur. Balneandis nihilominus, sufficiens pecuniarum provisio, cum prudente, maturoq; socio, detur.

9. Carnium esus medicorum suasu morbo laborantibus intrâ valetudinarium, ubi aderit, & commode fieri poterit, concedatur, & ubi non adest valetudinarium, aut plenum fuerit: propria in Cellula, aut alibi prout expedire superiori videbitur, concedatur.

10. Qui tamen carnibus vescuntur, ab omnibus Cibis ægrotis vetari solitis penitus abstineant, ideoq; carnibus indigentes, ad instructionem, & medicorum consilium regantur, circa qualitatem, & quantitatem, nec temerè, quo carnibus vescuntur, aliud illis concedatur, nisi quod medicus præscripserit, & in hoc Prior invigilet, qui non concedet, ut quis eodem

tem-

tempore pisces, & carnes edat, aut quidpiam infirmo in salubre, & noxium, & super hoc inquirent visitatores ad plectendos delinquentes. Insinuatur tamen Prioribus charitas, & ut secundum infirmitatis qualitatem, gravitati morbi compatiantur. Postremò summopere caveant superiores, nedum convalescentibus, senibus, ac debilibus rationaliter indulgent, sanis offendiculum pateat.

11. Ante omnia sagaciter attendat Prior, ne anima ipsius infirmi, suis solatiis privetur, suaviter illi suadens atque adeò (si ita res postulat) jubens quatenus peccata sua confiteatur, sacramque sumat communionem. Ubi verò mortis periculum imminet, sacro eum inungat oleo. Et tandem, sicut in Ecclesiæ Rituali continetur, quantum fieri poterit, ad felicem exitum adhortetur.

12. Profectò si infirmis, dum vivunt, cura (quam diximus) adhibenda est, multò magis eisdem defunctis exequiarum charitas, ac suffragiorum impendenda. Defuncto igitur Infirmo, signum Angeli-

cæ salutationis (ut omnibus notum sit, quod pro eo orare incipiant) statim pulsandum erit. Fiunt etiã tria signa per ictus, cum eadem Campana, singula per quatuor *Miserere* protracta. Primum statim post *Ave Maria*. Secundum cum defertur ad Ecclesiam: Tertium donec sepultus sit perdurabit.

13. Deinde (si ita expedit) sequenti mane, sin minus eadem die processionaliter ad Ecclesiam cum feretro corpus præ defuncti deferatur, omnibus Eremitis præsentibus, ac binis, concomitantibus, ibique piè, ac devotè funeralia persolvantur, secundùm Rubricas in fine Breviarii positas; quod si manè fiat, missa præsentis cadavere celebretur, quã expleta, deposita casula, ac manipulo, reliquum exequiarum explebit.

14. Præterea, & pro defunctis quatuor Anniversaria singulis annis celebrentur. Quorum primum illud est, quod jubet Ecclesia Kalendis Novembris; secundum feriã servanda post festum SS. MARTINI pro Eremitis, ac Congregatio-
nis

nis Benefactoribus. Tertium feriâ secunda post primam Dominicam Quadragesimæ pro Genitoribus Eremitarum. Quartum in uno quoque loco post octavam Epiphaniæ, pro animabus Eremitarum eo anno defunctorum, quod si præscripti dies à festis duplicibus impediuntur, in alios oportunos dies transferantur. In quibus Anniversariis, quotiescunq̃e fiunt, quilibet Sacerdos quamprimum poterit unum Sacrum faciet pro salute earum animarum, pro quibus Anniversarium celebratur, & satis erit pro eis applicare sacrificia. Clerici fratres pro unoquoque Anniversario, unum Psalterium recitabunt de illis, quæ privatim recitare tenentur, addito versu *Requiem eternam* in fine cujuslibet Psalmi. Fratres verò conversi quinquaginta *Pater*, & quinquaginta *Ave*.

15. Et quia dicta Anniversaria more festi duplicis aguntur, quatuor candelæ trium unciarum in Altari ardebunt, dum Laudes, ac Missa peraguntur. Quod simili modo in sepultura, sive exequiis defunctorum nostrorum servatur, adduntur
duæ

duæ Candelæ, una ad caput, altera ad pedes defuncti, quæ donec sepultus fuerit, non extinguuntur, sic item in Anniversariis ad lecticam in medio Ecclesiæ positam, duæ Candelæ ardere solent.

16. Quando aliquis ex nostræ Congregationis fratribus, licet oblatus fuerit, omnes tam Sacerdotes, quàm Clerici, ejus loci, in quo ipse humanæ naturæ debitum persolvit, pro eo totum defunctorum officium, idest vespas cum tribus nocturnis, invitatorio, ac Laudibus, & hoc circum circa feretrum antiquæ sepulturæ demandetur, cum oratione in fine *Absolve quasumus Domine, &c.* recitabunt, eo quo à Breviario ordine disponitur, ac pro ejusdem anima unum trentesimum.

17. Insuper omnes tenentur intra duorum Mensium spatium, à die habitæ notitiæ alicujus mortis computandum, Sacerdotes pro anima defuncti privati, tres Missas celebrare; Clerici tria Psalteria, concludendo singulos Psalmos cum Versu *Requiem æternam*, Conversi, & Oblati ducentos *Pater noster*, & ducentos

Ave

Ave Maria. Si erat Prælatus, quando mortuus fuit, aut per tria Sexennia Prælatura fuerat insignitus : Sacerdotes 5. Missas. Clerici 5. Psalteria, & Conversi 300. *Pater noster*, & 300. *Ave Maria*; si erat Major, Sacerdotes Missas decem, persolvent, Clerici decem Psalteria, & Conversi 100. *Paternoster*, & 100. *Ave Maria.* Et qui intra dictum terminum suum non persolvet pensum, abstineat à vino, donec adimpleat.

18. Insuper in loco, in quo quis obibit, præter consuetas eleemosinas pro ejus anima pauperibus Julii quindecim (aut æquivalens) tradatur, quod licebit uni, vel pluribus vicibus, dummodo infra mensem fiat, super quo superior, ac loci cellerarius invigilabit.

DE SENIBUS, VEL IN-
FANTIBUS.

CAPUT XXXVII.

Icet ipsa natura humana trahatur ad misericordiam in his at-
tibus senum videlicet, & Infan-
tum: tamen, & regule auctori-
tas eis prospiciat. Consideretur semper in iis
imbecillitas, & nullatenus eis districtio Re-
gule teneatur in alimentis, sed in eis pia con-
sideratio, & praeveniant horas Canonicas.

Constitutio.

Quoniam ipsa senectus morbus per-
petuus est, ratio ipsa postulat senio
contectos, quasi Infirmos, ac debiles esse
tractandos: unde senes, qui sexagesimum
annum expleverunt non tenentur ad jeju-
nium panis, & aquæ. Propterea in visce-
ribus JESU Christi omnes admonentur,
ut cuncti ad quos eorum cura spectat.
Praelati, & Ministri, semper misericordes,
& compatibles erga senes esse velint, ut
&

& ipsi misericordiam consequantur, neq;
inhumani, ac sine pietate, & male se cum
tenibus habentes sine correctione eva-
dant, imò graviter muniantur,

DE HEBDOMADARIO
LECTORE.

CAPUT XXXVIII.

*Mensis fratrum edentium, Lectio
deesse non debet nec fortuito casu,
qui arripuerit codicem, legere
audeat ibi, sed lecturus tota heb-
domada, Dominica ingrediatur. Qui ingre-
diens post missas, & communionem, petat ab
omnibus pro se orari, ut avertat ab eo Spiri-
tum elationis, & dicatur hic versus in Ora-
torio tertio ab omnibus: ipso tamen incipien-
te, Domine labia mea aperies. Et os
meum annunciabit laudem tuam. Et
sic accepta benedictione ingrediatur ad legen-
dum, summumque fiat silentium ad Mensam,
ut nullius mussitatio vel vox, nisi solius legen-
tis ibi audiatur. Quæ verò necessaria sunt
comedentibus, & bibentibus, sic sibi invicem
ministrent fratres, ut nullus indigeat petere
ali.*

*aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu
cujuscunq; signi potius petatur, quam voce,
nec presumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut
aliud eo quidquam require, ne detur occasio
maligno, nisi fortè Prior pro edificatione vo-
luerit aliquid breviter dicere; frater autem
Hebdomadarius accipiat mixtum prius,
quàm incipiat legere propter Communionem
Sanctam. & nè fortè grave sit ei Jejunium su-
stinere. Postea autem cum Coquina Hebdo-
madarius, & servitoribus reficiat. Fratres
autem non per ordinem legant; aut cantent,
sed qui edificent audientes.*

Constitutio.

I.

JAM à nostri Ordinis exordio, ab ipso
Sanctissimo Patre nostro Fundatore
ROMUALDO, fuit ordinatum, & in hunc
usque diem tenaciter per nostros Eremitas
extat observatum, ut unusquisque in
sua, quam incolit, cella (dum in Eremito
manet) solus reficiat, sic namque majori
silentio intendere, strictiori que parsimo-
niæ sine alterius admiratione, propriique

animi elatione, ſolus uti poterit fervens
Eremita,

2. Excipiuntur quædam præcipuæ feſtivities, in quibus omnes ad commune Refectorium conveniunt, ſcilicet dies Dominicæ, Reſurrectionis, Pentecoſtes, aſſumptionis Beatiffimæ MARIÆ, omnium Sanctorum, Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Feriâ Quinta in Cæna Domini. S. ROMUALDI in utraq; ſolemnitate, S. BENEDICTI, Feſtorum Dedicacionis, ac Tituli Eccleſiæ, nec non durante Capitulo Generali in loco, ubi celebratur. In quibus diebus Clericus, qui in Choro eſt hebdomadarius, communis menſæ lectioni incumbit, qui abſolutè à ſuperiore benedictione petitâ, & accepta, legere incipiet. In ſecunda verò menſa, erit Lector hebdomadæ præteritæ Clericus.

3. Signa autem duo danda ſunt tam prandii, quàm cænæ, quando communiter fratres reficiuntur, quæ ſingula viginti ictus Campanulæ rari, quorum interval-la duorum *Miferere* erunt. Secundæ verò Menſæ unicum erit ejuſdem Menſuræ,

& si dies erit Jejunii pro collatione serotina, ad Cellas vinum cum aliquibus fructibus deferatur, quod semper observabitur, excepto loco, ubi celebratur Generale Capitulum.

4. Reliquis verò totius anni diebus horâ prandii, vel cænæ, acceptâ ciborum portione sibi à ministris tradita, Eremita more solito Mensam benedicat, quâ finita benedictione, aliquantulum ex Biblia, aut alio Spirituali libro legat, & deinde cibum ad DEI gloriam sumat, non tamen omittat, cum corpus reficit, mentem ad Deum levare, & quasi Christum continuò ante se habens, Spiritum, meditando, recreare. Postea paulisper legat deinde gratias agat.

5. Cæterum quoties dies abstinentiæ panis, & aquæ occurrerit, non super mensam, sed in terra sedens, tabulâ suppositâ, pedibus nudis aut seminudis) sine ullo apparatu panem tanquam cinerem cum gemitu, & humilitate manducet, & aquam velut potum lachrymarum, verâ contritione bibat.

6. Ab

6. Ab hac observatione, ac reficiendi modo eximuntur duæ ſolemnitates, ſcilicet SS. MARTINI, & Dominicæ quinquageſimæ, in quibus propter ingreſſum Quadrageſimarum, quâdam piâ ac charitatis plenâ libertate alacrius, lautiusque bis in die reficiuntur Fratres, & quamvis ſimul, atque in eâdem Mentâ, non tamen in Refectorio, ſed in alio quodam ad hoc præparato ſeorſum loco. Quæ nihilominus recreatio, cum religioſa modeſtiâ, omni proſus profano, ſæcularivè luxu expulſo, imò expreſſè prohibito fieri debet; ideò non licebit à ſæcularibus inſtrumenta ad ſonum ſumere.

7. At quia per conſuetudinem ſolet Priori præcedenti hebdomadâ fratres ſuos, bipartitos tamen, non unâ die, omnes foras ad aliquod loci membrum, ſervatâ ibidem eâdem, quâ in Eremo modeſtiâ, ad comedendum mittere, eâdem quidem die ſub vespèram reverſuros, ibique in prædicto recreationis loco ſimul Cænaturos.

8. Caveant autem in ſæcularium, aut Regularium domibus comedere,

quod si quis secus fecerit, graviter puniatur, sicut illi, qui post Prioris recessum, in loco recreationis permanebunt, & qui in talibus recreationibus quidquam fecerit, aut fieri permiserit, nostro statui repugnans.

9. Ubi non erit membrum Eremiti, ad fratres pro dicta recreatione mittendos, debent Priores domi concedere. Consuevit item singulis annis tempore vindemiæ, unâ die Eremitas recreationis causâ mittere.

DE MENSURA CIBORUM.

CAPUT XXXIX.

Sufficere credimus ad refectionem quotidianam, tam sexta, quàm Nona omnibus mensis cocta duo pulmentaria, propter diversorum infirmitates, ut fortè, qui ex uno non potuerit edere, ex alio reficiatur, ergò duo pulmentaria cocta fratribus sufficiant, & si fuerint inde poma, aut nascentia leguminum addatur, & tertium.

Con-

Constitutio.

I.

Quia Eremitica austeritas majorem victus austeritatem requirit; ideò in cibis ministrandis infrascriptus servandus erit. A Pascha Resurrectionis, usq; ad exaltationem S. CRUCIS (exceptis feriâ quarta, & sexta, in quibus jejunitur singulis diebus in mane unicum pulmentum ministrabitur, sed si festum duplex primæ, vel secundæ Classis celebratur, pitantia addatur. Ad Cenam etiam pitantia dabitur, & insuper quando superiori videbitur dari poterit pulmentum ex herbis decoctis, quod intelligitur in Dominicis tempore hyemali.

2. Acetarim ex herbulis condire nemini prohibetur in cæna, quod etiam de mane in diebus Jejuniarum, extrâ quadragesimas, & abstinentias, & quando in Jejuniis unum tantum ferculum deferatur, permittitur. At nemini licebit acetarium à Ministro delatum, & quod quis sibi fortè paraverat manducare, quia tunc unum relinquere omnino debet.

M 3

3. Si

3. Si quis extra dies jejuniorum semel tantum, quasi jejunaturus, vellet refectioem accipere, mane hora refectioem solita tribuatur, quicquid aliis tam mane, quam serò aliis dandum erit.

4. Jejunium quartæ feriæ in æstate, si officium feriale occurrit, cum uno pulmento quadragesimali, ac acetario fiat; at si de festo etiam simplici agi contingat, aut de die infra octavam, aut ubi Capitulum Generale celebratur, tunc duo pulmenta crassa ministranda erunt, intellige minestram, & pitantiam: idem in Rogationum militabit, etiam si de simplici sola fieret commemoratio, quibus diebus jejunium, ut in quarta feria dictum est supra, servandum erit.

5. Feriâ verò sextâ æstivo tempore in pane, & aqua jejunetur additis fructibus, seu agruminibus, vel herbulis cum sale sine aliquo condimento. Sed si in feria sexta aliquod duplex festum inciderit, abstinentia transfertur, & duo pulmenta quadragesimalia deferantur, id est minestra, ac pitantia, quod in omnibus sextis feriis

feriis per annum observetur : abstinentia verò in alium diem jejunii, qui duplici careat, transferatur. Quod si omnes dies sint duplices, feriâ sexta etiam duplici fiat abstinentia, & hoc strictissimè observandum, ut nulla decurrat per annum hebdomada sine aliqua panis, aquæquè abstinentia.

6. Qui tamen in sexta feria abstinere voluerit (nisi in communi reficiatur) abstineat in Domino. Declarando quando abstinentia ex pœnitentia sit, extrâ quadragesimas fieri cum fructibus.

7. Ab Idibus septembris usq; ad Pascha (ut Pater Sanctissimus præcepit) perpetuū indicitur Jejunium, exceptis Dominicis diebus; in quibus Jejunium ad cuiuscunq; arbitrium relinquitur. Quamobrem in mane pulmentum cum ferculo simul datur, ut qui unâ refectioe uti voluerit, libere possit, sed ei, qui de sero cœnare voluerit tunc pitantia de sero detur, & de mane pulmentum, si ita placuerit.

8. Ab eadem die festo S. CRUCIS, usque ad festum S. MARTINI, & à Nativi-

tate Domini, usque ad quinquagesimam, ter in hebdomada nempè Dominicâ, feriâ tertiâ, & quintâ, cum pulmento pitantia ex ovis ministratur, quod in omnibus festis duplicibus intra eadem tempora observatur: Et quando Anniversaria cum tribus nocturnis celebrantur; Atqui feriâ secundâ, & Sabbatho pulmentum crassum cum insalatitio defertur. Feriâ verò sextâ abstinetur, ut supra.

9. Postremò in utraque quadregesimâ singulis Dominicis, & feriâ quintâ cum festis duplicibus, duo fercula macra quisque habere debet; feriâ tertiâ, & Sabbatho, unum simili condimento pulmentum cum acetario, feriâ verò secundâ, quartâ, & sextâ in pane, aquâ ac sale, additâ etiam herbulâ coctâ unius tantum speciei, & volenti, panis coctus in aqua, & sale concedatur. In quibus feriis, vel earum aliqua, si festum duplex inciderit, abstinencia relaxatur, dummodo in hebdomada semel fiat, ut supradictum est, & in abstinencia diebus conversis propter continuû laborem,

vi-

vinum cum fructibus, quos in Cellulis habent, conceduntur.

10. At Vigilia Nativitatis Domini (nisi venerit in die abstinentiæ) & Sabbatho Sancto Jejunium cum vino, fructibus, soloque pulmento servabitur.

11. Præter Quadragesimas, & alia jejunia ab Ecclesia indicta, ex speciali Religionis nostræ devotione jejunetur, in Vigilia Epiphaniæ, Purificationis, Nativitatis B. MARIE, ac S. Patris nostri ROMUALDI septimâ februarii, quæ habet octavam, sed non in festo altero de mense Junii, in quibus vigiliis jejunatur, cibus quadragesimalibus, cum ferculis, quæ alias illa die danda forent.

12. Quoties autem in sexta feria Nativitatis Domini aut S. ROMUALDI festivitas occurret, ovorum & casei pulmentaria comedantur, Jejunium verò minimè solvitur. Intrà septa Eremiti nunquam licet feriæ sextæ Jejunium violare, neque quoad ciborum qualitatem, exceptis supradictis, sed neque hospitibus, neque operariis, aut servientibus in feriis sextis ova, seu lacti-

cinia ministrare licet, nisi infirmitate, aut debilitate laborent, aut personæ valdè nobiles, multumque delicatæ fuerint, aut alia ex causa superiori benè visa nostri omninò tam intrà, quàm extrà Eremos ova, aut quodcunq̃e crassum strictissimè prohibentur edere.

13. Si denique ea die festum S. MARTINI contigerit celebrari solita, illius diei recreatio, præcedenti die fieri consuevit.

14. Ovorum pitantia, duo ova, piscium recentium, sex uncias Salsamentorum benè expurgatorum, quatuor ponderis uncias non excedat in pulmentis condendis, singulis Eremitis ovum unum, & casei quantum necesse est tribuatur.

15. Et quia hic pulmenta crassi, & macri appellatione disponuntur, declaratur illud Macrum dici, quod sine ovis, aut lacticiinis fit, crassum illud quod ovorum casei, butyri, lactisvè mixtione conditur, macrum quippe pro crasso, & non crassum pro macro fas est ministrare.

16. Strictè quoque prohibetur, ne quis in privata Cella aliquid, quod pulmen-

menti ſpeciem ſapiat, coquat, præter fructus, ut ſunt poma, acrumina, & qui contra fecerit ſemel in aqua ; & pane mulctetur.

17. Præter comestibilia, quæ è coquina Eremitis deportantur, per ſingulas Cellas ſaltem ſemel in hebdomada, vel bis, ſi commodè poterit, vel pluries in æſtate, juſta fructuum portio deferatur. Dari quoque aliquando ſolent, ſecundum temporum qualitatem, acrumina, radices, vel aliud hujusmodi Nulla tandem hebdomada tranſeat ſine aliqua prædictorum portiuncula.

18. Caſei quoque pitantia ſex unciarum ponderis erit, quæ die Dominico tantum ſingulis datur, cujuſque diſcretionem in totam hebdomadam compariendi.

19. Omnia ergo quæcunque Eremitis miniſtrantur ex decoctis Epulis, ſi cuiquam ſuperſit, quod ſcilicet non manducaverit, in craſtinum ſibi reſervare omnino nequit, ſed eadem die foras deponat, ſic

&

& vasa, quibus usus est, munda in Armarium à Coquo asportanda.

20. Vetatur etiam cunctis ex Cellarum, seu communibus hortulis acrumina, fructus, sellaros finiculos, seu quid simile, sine licentia superioris, colligere, & carpere, omnes tamen poterunt ex propriis, aut communibus hortulis, herbulas sibi ad proprium usum sumere; solus autem Coqus undecunq̄ue pro Coquinæ usu colligere poterit.

21. Collatio serotina fit cum fructibus, vel pane, benedictione præmissâ, & gratiarum actione subsequente: sed in quadragesimis, in diebus abstinentiæ pro collatione, panis tantum adhibeatur.

Sequitur Regula.

Anis libra una pro mensa sufficiat in dies, siue una sit refectio, siue prandii, & cana. Quod si canaturi sunt, de eâdem librâ tertia pars à Cellerario reservetur, reddenda canaturis. Quod si labor fortè factus fuerit maior, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, (s̄

expediat) aliquid augere, remotâ præ omnibus crapula, ut numquam subrepat Monacho indigeries, quia nihil sic contrarium est omni Christiano quomodo Crapula, sicut ait Dominus noster. Videte ne graventur corda vestra crapula, & ebrietate. Pueris verò minori etate non eadem servetur quantitas, sed minor, quàm majoribus, servata in omnibus parcitate.

Constitutio.

Quia complexiones hominum variæ existunt, nulla certa panis mensura nobis à majoribus nostris, constituta invenitur. Quin potiùs secundum antiquorum ritum, tanta panis quantitas, quoties recens coquitur, cuique à ministro in Cellã defertur, quanta rationabiliter ei sufficere possit, quousque recens iterum deportetur: verùm pane deficiente mittat foras in armariolo buccellum pro signo, & statim supplementum ab eodem ministro recipiat. Panis tandem cibariorum, seu communis, bonus, beneque condi-

ditionatus, & non nimis delicatus, aut exquisitus erit.

Sequitur Regula.

Quadrupedum omninò ab omnibus abstineatur comestio præter omninò debiles, & aegros.

Constitutio.

Quadrupedum appellatione hoc loco, & bipedum carnes comprehendendi minimè ambigitur, ac proinde esus omnium carnum Quadrupedum, & bipedum, ac volatilium, Eremitis prohibitus censetur, imo verò, & etiam omnium rerum, quæ per commixtionem carnis sapore, vel gustum contraxerunt, nec non earum quæ jusculo, seu adipe conditæ sunt. Quæ prohibitio semper, & ubique tam in Eremo, quàm extrà in itinere, ac omni tandem loco indispensabilis omninò maneat, nisi morbi necessitas aliter requirat: Et tunc superiores, medici consilio si haberi potest, feciliter concedant, modo supra expresso.

2. At-

2. Atque per hanc prohibitionem, nec sæcularibus quidem cujuscunq̄ue statũs, conditionis fuerint, intra Cruces Eremiti, carnes concedi nequeunt, quod & in oblatiis, atque famulis observabitur.

3. Transgressores verò, qui manducaverint vel manducare permiserint, disciplinã circulari plectantur, ac tribus in diebus in pane, & aqua jejunent; Et si delinquens fuerit Prælatus, à visitatoribus, si autem visitator, aut major, à Capitulo Generali, aut dieta eãdem pænitiã puniatur, & qui manducari à sæcularibus permiserint, ter in pane, & aqua jejunent.

DE MENSURA POTUS.

CAPUT XL.

UNusquisque proprium habet donum ex Deo, alius sic, alius verò sic, & ideo cum aliqua scrupolositate à nobis mensura victus aliorum constituitur. Tamen infirmorum contuentes imbecillitatem credimus, heminam vini per singulos sufficere per diem. Quibus autem donat Deus to-
lera-

lerationem abſtinentiæ, propriam ſe habitu-
ros mercedem ſciant. Quod ſi aut loci neceſ-
ſitas, vel labor, aut ardor æſtatis amplius
popoſcerit, in arbitrio Prioris conſiſtat, con-
ſiderando in omnibus ne ſubrepat ſacietas, aut
ebrietas, licet legamus vinum omnino mona-
chorum non eſſe, ſed quia noſtris temporibus
id Monachis perſuaderi non poteſt, ſaltem vel
hoc conſentiamus, ut non uſq̄ ad ſacietatem
bibamus, ſed parcius, quia vinum apoſta-
tare facit etiam ſapientes: ubi autem neceſſi-
tas loci expoſcit, ut nec ſupraſcripta menſu-
ra inveniri poſſit, ſed multo minus aut ex to-
to nihil, benedicant Deum, qui ibi habitant,
& non murmurent. Hoc autem ante omnia
admonemus, ut abſq̄ murmurationibus ſint.

Conſtitutio.

I.

Quia inter Eremitas noſtros magna
eſt citrà vini potum diverſitas,
ideo vaſculum, quod quisque de conſenſu
Prioris in Cella habet, ſingulis diebus non
prohibitis Miniſter impleat.

2. Sed

ne
Eren
vert
parſi
unqu
bant
taru
amb

QU

agro
eſt au
jejun
ad ſ
oper
nim
ſit p
diſp

2. Sed diligenter advertant Prælati, ne vascula modestiam, sobrietatemque Eremiticam excedant, magis autem advertant subditi, ut semper Religiosam parsimoniam constanter retineant, nec unquam vinum, nisi aquâ dilutum, bibant, & dum bibunt (secundum Eremitarum antiquam consuetudinem) sedeant, ambabus manibus craterem tenentes.

QUIBUS HORIS OPORTEAT
REFICERE FRATRES.

CAPUT XLI.

Sancto Pascha, usq̄ ad Pentecostem ad Sextam reficiant fratres, & ad seram canent. A Pentecoste autem totâ estate, si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æstatis non perturbat, quartâ, & sextâ feriâ Jejunent usq̄ ad nonam. reliquis verò diebus ad sextam tarent. Que sexta prandii, si opera in agris habuerint, aut æstatis feruor nimis fuerit, continuanda erit. & in Abbatis sit providentia, & sic omnia temperet, atq̄ disponat, qualiter animæ salventur, & quod

*faciunt fratres, absq̄ ulla murmuratione
faciant. Ab Idibus autem Septembris, usq̄
ad caput quadragesimæ, ad nonam semper
reficiant fratres. In quadragesima autem
usq̄ ad Pascha, ad Vesperam reficiant. Ipsa
tamen Vespera sic agatur, ut lumine lucerne
non indigeant reficientes, & luce adhuc diei
omnia consumentur, sed & omni tempore,
sive Cænæ, sive refectiōnis hora, sic temperen-
tur, ut cum luce diei fiant omnia.*

Constitutio.

I.

Æ Stivo tempore cū non jejunatur,
hora prandii erit post Sextam, ho-
ra verò cænæ, post Vesperas ante tamen
Completorium.

2. In hyeme qui diebus Dominicis
cænare de sero voluerit, propter dierum
brevitatem ad sanitatem tuendam, post
Completorium licebit, post orationem
(ita etiam de collatione serotina in aliis
diebus intellige) sed inter prandium,
& cænā quidquam potus, aut cibi su-
mere non licet.

3. In Jejuniorum diebus post Nonam reficiant fratres , sed in Quadragesima post Vesperas.

4. Hæc est nostræ Congregationis vitæ forma, quam omnes Professi , ac Novitii observare tenentur, nec sine Superioris licentia , nec in totum, nec in partem quidquam addere, vel relaxare possunt.

5. Si autem aliquis Spiritu Sancto inflammatus , majori austeritate uti desiderat , cum Prioris benedictione agat, dummodo sua singularitate aliis admirationem , Ministrisque molestiam non inferat.

6. Superiores verò relaxandi, perinde ac restringendi, sibi ipsis, sicut cæteris, discretionis magistræ auctoritatem habent, & specialiter cum oblati, qui non, sicut professi, ad tantam observantiam tenentur.

UT POST COMPLETO-
RIUM NEMO LOQUA-
TUR.

CAPUT XLII.

OMni tempore silentio studere de-
bent Monachi, maximè ta-
men nocturnis horis, & ideò
omni tempore sive Jejunii, sive
prandii, si tempus fuerit prandii, mox, ut
surrexerint à Cæna, sedeant omnes in unum,
& legat unus collationes, vel vitas Patrum,
aut certè aliquid, quod adificet audientes,
non autem Eptaticum, aut Regum; quia infir-
mis intellectibus non erit utile illa hora hanc
scripturam audire: aliis verò horis legantur;
si autem jejunii dies fuerit, dicta Vespera pau-
co intervallo, mox accedant ad lectionem
collationum, ut diximus, & lectis quatuor, aut
quinque foliis, vel quantum hora permittit,
omnibus in unum concurrentibus per hanc
horam lectionis. Si quis fortè in assignato
sibi commisso, fuerit occupatus, occurrat,
omnes ergo in unum positi compleant, & ex-
eun-

euantes à Completorio nulla sit licentia denuo cuiquam loqui aliquid. Quod si inventus fuerit quisquam prævaricari hanc taciturnitatis regulam, graviori vindicta subiaceat, excepto si necessitas hospitum supervenerit, aut fortè Abbas alicui aliquid iusserit. Quod tamen, & ipsum cum summa gravitate, & moderatione honestissimè fiat.

Constitutio.

I.

Vespertinæ lectionis, quam hic fieri præcipit Pater Sanctus, in nostra Societate, hic fuit, & erit semper præscriptus modus. Pullante completorii signo, omnes Fratres ad Ecclesiam decore servato, concurrent, ubi ante Sacramentum flexis genibus manebunt, signo postea completo, cunctis aulam Capituli ingressis, & attentè audientibus, ibi Clericus hebdomadarius, ad quartam horæ partem, vel donec per Superiorem, signum datum, more solito fecerit, librum collationum, sive alium vulgarem similem,

ut & Laici intelligant, alta, & intelligibili voce perleget.

2. Undè surgentes ad Ecclesiam reversi completorium persolvent, & usque ad horam primam finitam sequentis diei, in perpetuo, inviolabilique silentio permanebunt.

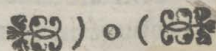
3. Si verò aliquis ad hanc lectionem non venerit, dicat suam culpam, & corripiatur à Superiore.

DE HIS, QUI AD OPUS
DEI, VEL AD MENSAM TARDE
OCCURRUNT.

CAPUT XLIII.

 D horam Divini officii mox, ut auditum fuerit signum, relictis omnibus quacunq; fuerint in manibus, summâ cum festinatione curratur, cum gravitate tamen, ut scurilitas non inveniat fomitem. Ergo nihil operi Dei preponatur. Quod si quis ad nocturnas vigiliâs post gloriam psalmi nonagesimi quarti (quem propter hoc omnino protrahendum,

dum, & morosè volumus dici) occurrerit, non ſtet in ordine ſuo in Choro, ſed ultimus omnium, aut in loco, quem talibus negligentibus, ſeorſum conſtituerit Abbas, ut videatur ab ipſo, vel ab omnibus. uſq; dum completo opere Dei, publicâ ſatisfactione paniteat, Ideò autem eos in ultimo, aut ſeorſum iudicavimus debere ſtare, ut viſi ab omnibus, vel pro ipſa verecundia ſua emendentur. Nam ſi extra oratorium remaneant, erit fortè talis, qui ſe, aut collocet, aut dormiat, aut certè ſedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occaſio maligno. ſed ingrediatur intro, ut nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei poſt verſum, & gloriam primi psalmi, qui poſt verſum dicitur, occurrerit, lege, quam ſuprà diximus, in ultimo ſtet, nec præſumat ſociari choro psallentium, uſq; ad ſatisfactionem, niſi fortè Abbas licentiam dederit permiſſione ſuâ, ita tamen, ut ſatisfaciat reus ex hoc.

Constitutio.

I.

Modus à regula præscriptus, sic à nobis hodie usui est, aut quodcumque aliquis Sacerdos, vel Clericus in Choro, seu etiam Laicus extra eum, excepto Matutini, vel primæ officio, abesse apprehenditur, statim hebdomadarius frater eundem vocabit, in aliis verò horis diei, Sacrista, cui officii signandi cura est, pigros quoque accersendi curam habebit. Vigilabit nihilominus Prior, aliquo à Choro deficiente (ut moris est) signum statim dare festinet, & vocetur.

2. Ipse verò tarditatis amator, post scilicet completo Venite exultemus in Matutino, & in aliis horis incepto primo Psalmo accedens extra Chorum, in ea parte, in qua ipse residet ad terram profunde humiliatus tandiu maneat, donec illi Superior signum præbuerit, ut assurgat, quo facto in suam sedem ascendet. Quod & Conversi observabunt in horis, in quibus in Ecclesia sistere debent, atque ideò
quan-

quan
rint
niam
expe

Mat
pane

sub u
negli
rit, u
piatu
tatu
sed se
solus
tisfac
autem
fuere
quisq
vel p
sed en

quando tardè venerint, vel inde recesserint, durante officio, in Chori porta veniam petere, ibique Superioris signum expectare.

3. Si quis propter negligentiam ad Matutinum non venerit, jejunet semel in pane, & aqua.

Sequitur Regula.

AD horam verò refectiōnis, qui ante versum non occurrerit, ut simul omnes dicant versum, & orent & sub uno omnes accedant ad mensam. Qui per negligentiam suam, aut vitium non occurrerit, usque ad secundam vicem pro hoc corripiatur, si denuò non emendaverit, non permittatur ad mensæ communis participationem, sed sequestratus à consortiò omnium, reficiat solus, sublatà ei portione sua vini, usq; ad satisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui, & ad illum versum non fuerit præsens, qui post cibum dicitur. Nec quisquam præsumat ante statutam horam, vel postea quidquam cibi, vel potus percipere; sed etsi cui offertur aliquid à Priore, & acci-

pere renuerit, horâ, quâ desiderauerit hoc, quod prius recusauit, aut aliud omninò non percipiat, usq; ad emendationem congruam.

Constitutio.

Quod Pater Sanctus de tardè ad mensam venientibus disponit, idem in nostris Refectoriis (licet rarius accidat) strictius observetur.

DE HIS QUI EXCOMMUNICANTUR QUOMODO SATISFACIANT.

CAPUT XLIV.

Qui pro grauioribus culpis ab oratorio & à mensa excommunicantur, horâ quâ opus Dei in oratorio percelebratur, ante fores oratorii prostratus pronus omnium de oratorio exeuntium pedibus se projiciat, & hoc tamdiu faciat usque dum Abbas iudicauerit satisfactum esse. Qui cum iussus ab Abbate venerit, provoluat se ipsius Abbatis pedibus, deinde omnium vestigiis fratrum, ut orent pro

pro eo, & tunc si jusserit Abbas, recipiatur in Choro, vel in ordine, quo Abbas decreverit, ita sanè, ut psalmum, aut lectionem, vel aliud quid, non præsumat in oratorio impnere, nisi iterum Abbas jusserit, & omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciat, usq; dum ei jubeat iterum Abbas, ut quiescat jam ab hac satisfactione. Qui verò pro levibus culpis excommunicantur, tantum à mensa, & oratorio, satisfaciant usq; ad jussionem Abbatis, & hoc semper faciant, usq; dum benedicat & dicat sufficit.

Constitutio.

I.

Eremita, qui quomodolibet in foro exteriori excommunicatus declaratus fuerit juxtà nostrorum privilegiorum facultatem, debitâ præmissâ satisfactione absolvatur, servatâ omninò formâ super hoc Ritualis Romani, quæ nunquam omittatur.

2. Insuper casibus, omnibus, qui accidere possunt, consulendo, statuitur, ut quin-

quinquies in anno , quilibet Prior in sua Eremo , suos subditos generaliter absolvat , at ubi Pater Major fuerit , suum id munus erit , quæ absolutio tradenda est in Capitulo culparum de sero ante Completorium , in Vigiliis Nativitatis Domini , Paschæ , Resurrectionis , Pentecostes , Assumptionis B. V. & Capitulo Generali absoluto , lectâ tabula . Sic autem fiat , omnes Eremitæ congregati , ac genuflexi ; Sacerdos primus recitabit *Confiteor Deo &c* & postea adhibita super pallio stola Superior stans dicat *Misereatur , &c.* & *Indulgentiam* , &c. postea absolutionem secundum sequentem formam , recitabit .

3. Si tenemini aliquibus vinculis sive sententiis excommunicationis majoris , vel minoris , suspensionis , vel interdicti , sive pænis quibuscunq̄ue tam à Jure , quàm ab homine latis , vel alias quotiescunq̄ue , & quomodolibet incuris , auctoritate Apostolicâ mihi commissâ , & vobis concessâ , in quantum se extendunt gratiæ , & privilegia nostra . Ego absolvo vos omnes

Ju-

Jurisdictioni meæ subjectos tam præsen-
tes, quàm absentes ab omnibus vinculis,
censuris, & pænis prædictis, & restituo vos
Sacrosanctæ Ecclesiæ gremio, ac unitati
fidelium, & dispenso vobiscum super omni
irregularitate, sive irregularitatibus si-
quam, vel si quas contraxistis, & absolvo
vos ab omnibus defectibus, & negligentis
commissis in administratione ordinum,
& Sacramentorum & officiorum vestro-
rum, & à transgressionibus Regulæ,
& Constitutionum, admonitionumque
majorum vestrorum, & earum pænitentis
incurtis, non tamen sub hujusmodi abso-
lutionis prætextu, vel expectatione com-
missis, vel dimissis: Aboleoque à vobis
omnem infamiæ & inhabilitatis macu-
lam, undecunquæ contractam, & restituo,
ac habilito vos ad status, famam, & exe-
cutionem ordinum, & officiorum vestro-
rum, nec non ad omnes gradus dignita-
tum, & honorum, ad participationem
quoque privilegiorum omnium; & bene-
ficiorum Ecclesiasticorum, in quantum
possum, & indigetis. In nomine Patris,
&

& Filii, & Spiritus Sancti, Amen. Injun-
gat postea omnibus unum *Pater*, & unum
Ave Maria.

DE HIS, QUI FALLUNTUR
IN ORATORIO.

CAPUT XLV.

Siquis dum pronunciat *Psalmum*,
Responsorium, aut *Antiphonam*, vel
lectionem, fallitur, nisi cum per sa-
tisfactionem, ibi coram omnibus humiliatus
fuerit, *majori vindicta subiaceat*, quippe qui
noluit humilitate corrigere, quod negligenti-
à deliquit. *Infantes verò pro tali culpa*
vapulent.

Constitutio.

Circa emendationem errorum, qui in
Choro occurrere solent, consuetu-
do antiqua nostræ Congregationis tenuit,
ut qui *Versiculum*, *Responsorium*, *Anti-*
phonam, *Capitulum*, *Orationem*, *Lectio-*
nem vè dicendo perverterit, & qui alium
errare facit, *Chorum* vè perturbat; finito
Officio in medium Chori exiens, ibi pro-
stra-

stratus super terram signum superioris, vel pænitentiam immobilis expectet. At qui in verbis tantum, seu ceremoniis naturali defectu labitur, secundum qualitatem erroris, vel genuflectit statim, vel certè in proprio loco caput profundè inclinat; Quòd si enim tremore, negligentivè sopitus, facere recusat, jussu Prioris, finito officio, foras exire, & condignam pænitentiam suscipere cogitur.

2. Et si aliquis in illis rebus, quæ fieri, aut dici debent in Choro, vel alibi, si ille qui juxta errantem manet, tacitè signo, aliove modo defectui mederi potest, cum submissa voce moneat, attamen cum alta, sive manifesta correctio desideratur, tunc quoad professos corrigendos, solius Prioris officium est. Novitios verò ipsorum Magister instruat, atque corrigat. Non tamen Priori prohibitum est, & Novitios in Choro, & ubique corrigere, & reprehendere, tandem nulli privato licet superioribus præsentibus aliquem errantem reprehendere, seu emendare, nisi Prælati-
ne.

negligentibus, sive non advertentibus, talis error scandalum, absurdumvè esset allaturus, eo enim casu, non erit indecens, sed opportuna talis correctio.

2. Animadvertant tamen omnes, ut correctiones huiusmodi in divinis officiis, nutu potius, signovè faciant, quàm ore aperto, nè perturbatio sequatur. Unde consultius erit in his, quæ pauci momenti sunt, dissimulare, quàm pro nihilo officium interrumpere, vel alios in admirationem ducere.

DE HIS, QUI IN ALIQUIBUS
REBUS LEVIBUS DELIN-
QUUNT.

CAPUT XLVI.

*S*iquis dum in labore quovis in Coquina, in Cellario, in Monasterio, in pistrino, in horto, in arte aliqua dum laborat, vel in quocunq; loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdidit aut aliud quid excess.

*cefferit; ubi, & non veniens continuò ante
Abbatem, vel Congregationem, ipse ultrò
satisfecerit, & prodiderit delictum suum,
cum per alium cognitum fuerit, majori sub-
jaceat emendationi: Si animæ peccati causa
latens fuerit, tantum Abbati, aut Spirituali-
bus senioribus patefaciat, qui sciant curare
sua, & aliena vulnera, non detegere, ac pub-
licare.*

Constitutio.

I.

Discretissime Sanctus Pater (sicut sa-
gacissimus animarum Medicus) sanc-
civit debere unumquemque ægrotum
suam detegere infirmitatem, latens enim
morbus curari non potest, idcirco Eremitæ
nostri omnes Constitutionum trans-
gressiones, defectusque manifestos in Ca-
pitulo culparum, coram omnibus dicant,
quatenus Superior unicuique vulnere con-
gruentia adhibeat medicamenta.

2. Oblati quoque in Capitulo culpam
dicere tenentur, uti faciunt professi, sed

O

an-

ante omnes etiam novitios, qua dicta omnes simul discedant.

DE SIGNIFICANDA HORA
OPERIS DEI.

CAPUT XLVII.

Nuncianda hora operis Dei, die, noctuq; sit cura Abbatis, ut aut ipse nunciare, aut tali sollicito fratri injungat hanc curam, ut omnia horis competentibus compleantur, Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus iussum fuerit imponat. Cantare autem, & legere non præsumat, nisi qui potest ipsum officium implere, ut adificentur audientes quod cum humilitate, & gravitate, & timore fiat, & cui jusserit Abbas.

Constitutio.

I.

Licet ut supra Capitulo trigesimo secundo dictum est, divinum officium Campanæ signo nunciare, munus esse sacristæ; Invigilabit tamen Superior, ut id op-

opportunitis, congruisque horis peragatur; & ut hoc, ut decet, exequatur; statuitur, ut in omnibus nostris Eremitis unica sit campana magna ad canonicas pulsandas horas, duæ verò minores, ad alias domus obedientias significandas.

2. Horologium quoque necessarium est, atque ideò ubi non fuerit, quamprimum, fiat, ut domus servitia ordinatim currant, Sacristæ autem si necesse sit, à Capitulo Conventuali, aut à Priore socius detur.

3. Circà psalmodum, & antiphonarum intonationem dictum est in Capitulo tertio decimo.

DE OPERE MANUUM
QUOTIDIANO.

CAPUT XLVIII.

 Quisitas inimica est anima, & ideò certis temporibus occupari debent fratres in labore manuum, certis iterum horis, in lectione divina. Ideoq; hac dispositione credimus utraq; tempora ordinari, idest ut à Pascha,

usq; ad Kalendas Octobris, manè exeuntes à primâ, usq; ad horam penè quartam laborent, quod necessarium fuerit. Ab hora autem quarta usq; ad horam quasi sextam lectioni vacent.

Constitutio.

I.

CONSIDERANTES Patres, non posse adimplere, quod sanctâ regula præcipit, propter continuas officiorum, & missarum occupationes, cavetur nè ullo unquam die non impedito festo de præcepto, aut temporis injuriâ, aut à ferventi calore in æstate, in sole scilicet in leone, ab horario corporali exercitio vacent.

2. A die Resurrectionis Dominicæ, usq; ad festum Exaltationis S. Crucis post secundam missam, campanulæ signo, omnes Eremitæ ad locum per superiorem designatū operaturi concurrent, ubi præmissa genibus flexis salutatione Angelica, in proposito opere per horam integram exercebuntur; Reliquo verò anni tempore idipsum, & eodem ordine finitâ Sextâ fieri

fieri consuevit. Absoluto tandem opere incipiente superiore, dicitur psalmus De profundis pro Defunctis cum Versiculis, & Oratione Deus veniæ largitor.

3. Novitii cum suo Magistro seorsum hujusmodi exercitium persolvere tenentur, nisi Superiori aliud visum fuerit.

4. Pigri verò, ac negligentes, seu recusantes venire, graviter corripiantur: qui sua sponte horam exercitii excedere voluerint, non illis prohibetur. Verùm quando adest Capitulum culparum, aut fit Panis, vel communis tonsura, illa die non tenentur ad manuale opus. In panis confectione si numerus Fratrum sufficiat, semper lectio adesse debet.

5. Signa autem exercitii, Panificii erunt viginti campanulæ ictus.

6. Possunt præterea, imò debent, unusquisque in propriis cellis, aut alibi privatim, aliquod opus exercere, uti scribere, libros legere, signacula, vel globulos coronæ perficere, coclearia, sportulas junceas, mattas, & similia. Prohibentur

tamen Coclearia, coronasue ex ebore,
aut aliis pretiosis materiis conficere.

Sequitur Regula.

Post Sextam autem surgentes à men-
sa, pausent in Lectulis suis cum
omni silentio, aut forte qui voluerit
sibi legere, sic legat, ut alium non inquiet, &
agatur Nona temporibus, mediante octava
hora, & iterum quod faciendum est, operen-
tur usq; ad Vesperam: si autem necessitas loci,
aut paupertas exegerit, ut ad fruges colligen-
das per se occupentur, non contristentur.
Quia tunc verè monachi sunt, si de labore
manuum suarum vivunt, sic, ut & Patres
nostri, & Apostoli. Omnia tamen mensu-
ratè fiant propter pusillanimes. A Kalendis
autem Octobris usq; ad Caput quadragesimæ
usq; ad horam secundam plenam lectioni va-
cent. Hora secunda agatur Tertia, & usq;
ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod
eis injungitur. Facto autem primo signo
horæ nonæ, disjungant se ab opere suo singuli,
& sint parati cum secundum pulsaverit.

Constitutio.

Quia homini à natura insitum est post laborem anhelare quietem, ideò æstivo tempore à Pascha scilicet Resurrectionis usque ad Exaltationem S. Crucis statuitur, ut Eremitæ sumpta refectione paululum quiescant, ita ut noctis, & meridiei somnus septem horarum saltem spatium æquet.

2. Sacrifa igitur post prandium, hora scilicet, ac dimidia post dictam Sextam, vel Nonam, solita campanula dormitionis signum dabit, ad spatium unius Pater noster cum ictibus quinque.

3. Audito itaque signo, unusquisque in cellam suam se recipiat, & in lectulo suo, vel si maluerit sedendo per horam, & dimidiam, vel duas quiescat, sed qui dormire nolit, quietus in silentiò maneat, ne ipse aliis aliquo modo impedimento sit, quod superiores animaduertere debent.

4. Dormitionis finis, erit signum Nonæ, sed quando jejunatur, pulsanda erit campanula per duo Pater noster cum ictibus quinque.

5. Qui post matutinum quiescere exoptat, ab ipso superiore licentiam obtineat.

Sequitur Regula.

Rost refectioem autem, vacent
 Lectionibus suis, aut Psalmis.
 In quadragesima verò diebus, à
 manè usque ad tertiam plenam
 lectioni vacent, & usq; ad decimam plenam
 operentur, quod eis injungitur. In quibus
 diebus quadragesimæ accipiant omnes singu-
 los Codices de Bibliotheca; quos per ordinem
 ex integro legant, qui Codices in capite qua-
 dragesimæ, dandi sunt. Ante omnia sanè
 deputetur unus, aut duo seniores, qui circum-
 eant Monasterium, horis, quibus vacant
 fratres Lectioni, & videant ne fortè inve-
 niatur frater accidiosus, qui vacet otio, aut
 fabulis & non sit intentus lectioni, & non so-
 lum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat.

Hic

Hic talis si (quod absit) repertus fuerit, cor-
ripiatur semel, & secundò, si non emendave-
rit, correctioni regulari subjaceat, taliter ut
ceteri metum habeant. Neque frater ad
fratrem jungatur horis incompetentibus.
Dominico die lectioni vacent omnes, exceptis
his, qui variis officiis deputati sunt. Si quis
verò ità negligens, & desidiosus fuerit, ut
non velit, aut non possit meditari, aut legere,
injungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet.
Fratribus infirmis, aut delicatis talis opera,
aut ars injungatur, ut nec otiosi sint, nec vio-
lentiâ laboris opprimantur, aut effugentur,
quorum imbecillitas ab Abbate consideran-
da est.

Constitutio.

I.

AD sacræ regulæ complementum in
unaquaque Eremito, deputetur Pa-
ter, qui bis in hebdomada, scilicet die
Lunæ, ac Jovis per horam ante, vel
post Vesperas Lectionem moralis Theo-
logiæ habeat, postquam inter se mutuò
fratres conferant, quod etiam in Adven-

tu, & Quadragesima observabitur, & si quis ex prædictis diebus impeditus fuerit, in altero suppleatur, in illis verò locis, ubi commodè lector haberi non poterit, curabit Pater Prior iisdem temporibus, ac horis, ut de iisdem materiis per fratres differatur, ubi ipse cum omnibus Choristis interveniet, juxta constitutionem Clementis VIII.

2. Insuper quilibet Sacerdos, Clericusvè unicum sacrae Bibliæ caput, vel alterius libri spiritualis indies legat, quia lectio præmissa multum juvat orationem.

DE QUADRAGESIMÆ OBSERVATIONE.

CAPUT XLIX.

Icet. *omni tempore vita Monachi quadragesimæ debent observationem habere, tamen quia paucorum est ista virtus: ideò suademus istis diebus quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire, omnes pariter negligentias aliorum temporum, his diebus.*

San-

Sanctis diluere. Quod tunc digne fit, ſi ab omnibus vitiis nos temperemus, Orationi cum ſletibus, lectioni, & compunctioni cordis atq; abſtinentiæ operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad ſolitum penſum ſervitutis noſtræ, orationes peculiareſ, Ciborum, & potus abſtinentiam, & unusquisque ſuper menſuram ſibi indiſtam aliquid propriâ voluntate cum gaudio Spiritus Sancti offerat Deo. Id eſt ſubtrahat corpori ſuo de cibo, de potu, de ſomno, de loquacitate de ſcurrilitate, & cum Spirituâliſ deſideriî gaudio, Sanctum Paſcha expectet. Hoc ipſum tamen, quod unusquisque offert, Abbati ſuggerat, & cum ejus fiat oratione, & voluntate. Quia quod ſine permiſſione Patris Spirituâliſ fit, præſumptioni deputabitur, & vanæ gloriæ, non mercedi. Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda ſunt.

Conſtitutio.

I.

SI veris Cænobitiſ tantoperè expedit in Quadrageſima Regularibuſ inſtitutiſ aliquid addere, Certè nobiſ Eremi Cul-

to-

toribus necessarium videtur, totum integrū annū, nedum quadragesimas quibusdam piorum operū additamentis exornare. Ideo Eremita singulis feriis sextis totius anni, hora, quæ cuique commodior visa fuerit, quisque in sua Cella se ipsum flagris tamdiū cedat, quamdiū bis psalmum quinquagesimum pronunciando immorabitur, quam flagellationem, seu disciplinam in hebdomada majori in memoriam passionis Dominicæ triplicabunt, scilicet eam feriâ quartâ, quintâ, & sextâ faciendo. Hortantur insuper Patres omnes coëremitas, ut in honorem quadragesimæ, singulis diebus abstinentiæ eam frequentent, & professi, qui toto anni curriculo voluerint, valeant sine alia licentia, at novitii habeant consensum sui Magistri.

2. Si qui ad certum tempus, vel perpetuò voluerit cilicio uti, sicuti multi Sanctorum Patrum fecerunt, quod maxime in quadragesima fieri solet, de licentia Patris Spiritualis, & Novitii sui Magistri, valeant.

DE FRATRIBUS QUI LONGE
AB ORATORIO LABORANT,
AUT IN VIA SUNT.

CAPUT L.

Ratres qui omnino longè sunt in labore, & non possunt occurrere horâ competenti ad Oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ita est, agant ibidem opus Dei, ubi operantur, cum tremore Divino flectentes genua, similiter qui in itinere directi sunt, non eos pretereant horæ constituta, sed ut possunt, agant sibi, & servitutis pensum non negligant reddere.

Constitutio.

NOtent omnes Religiosi, ex hac S. Patris exhortatione neminem ab officio, horisvè Canonicis, vel alio debito orationis ex constitutione Ecclesiæ, vel ex professione, votoque contracta, propter opera manualia immunem fieri, nequè itineris labore, semper igitur domo, nostri Eremitæ Choro addicti debitum Divini

vini officii, ac laici orationum suarum integrum devotè persolvant.

DE FRATRIBUS, QUI NON
SATIS LONGE PROFICISCUN-
TUR.

CAPUT LI.

Ratres, qui pro quovis responso proficiscuntur & eâdem die sperant reverti ad Monasterium, non præsumant foris manducare, etiam si à quovis rogentur, nisi fortè eis ab Abbate suo præcipiatur. Quod si aliter fecerint, excommunicentur.

Constitutio.

I.

Quod hic de excommunicatione dicitur, de Regulari intelligendum est, ideo qui foras exeunt, nec congruo refectiois tempore reverti poterunt in nostris (si adsunt) hospitiiis, alibi reficiantur de sui licentia Prælati, tacitâ, vel expressa : & si extra Eremum pernoctare

coguntur, ubi nostra aderunt hospitia, neque superiores extra illa dormire nequeant, neque extrâ illa comedere sine licentia: & qui secus fecerint, semel in pane, & aqua jejurent.

2. Non potest Prior sibi, neque suis veniam dare itinerandi ultra quinquaginta milliaria, sed solius Patris Majoris, aut Vice-Majoris, munus erit, quod si dictus Pater Major, aut Vice-Major longè abesset, & periculum esset in mora, tunc Prior cum suo Capitulo Conventuali, talem impartiri licentiam poterit, & qui tali ordinationi non paruerit, carcerali pœna per mensem puniatur.

DE ORATORIO MONASTERII.

CAPUT LII.

 Quætorium sit hoc, quod dicitur, nec ibi quicquam aliud geratur, aut condatur expleto opere Dei, omnes cum summo silentio exeant, & agatur reverentia Deo, ut frater, qui

qui fortè sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate, sed si alter vult sibi forte secretus orare, simpliciter intret, & oret non in clamorosa voce, sed in lachrymis, & intentione cordis. Ergò qui simile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in oratorio, sicut dictum est, ne aliis impedimentum patiatur.

Constitutio.

I.

Domus Dei Ecclesia est, quæ Domus orationis vocatur; Ideò Sanctus Benedictus ab exercitio, oratorium appellat. Cum ergo oratio silentium, & quietem desideret, necesse est ab Ecclesia omnem strepitum, omnemque tumultum propulsare: In tota itaque Ecclesia, sed præcipuè in Choro, Summum, perpetuumque silentium servetur, ut non solum ibi omnis superflua locutio, seu vociferatio prohibita intelligatur, sed etiam omnis strepitus, qui ad aures pervenire, seu mentem distrahere valeat, qualis est sedilium demissio, seu elevatio, librorum

in-

indiscreta revolutio, inurbana tussis, modesta consputatio, atque oscitatio, & alia similia, & maximè quando aliquid secretè dicitur, vel recitantur Lectiones, Antiphonæ, & similia, ac in Missa cum legitur Evangelium, & dum Canon, ac alia secreta peraguntur.

2. Cura sit insuper sacrifixæ ne aliquis per Ecclesiam deambulet; nemini item in Ecclesia alium alloqui licet, seu alta voce orare. Quicumque ergo colloquentes, quacunq̄ue diei hora, vel noctis inventi fuerint, illo vel sequenti die, in pane, & aqua abstineant. In reliquis supradictis defectibus Prioris discretioni, correctio, vel pænitentia relinquitur.

DE HOSPITIBUS SUSCIPIENDIS.

CAPUT LIII.

 Mnes pervenientes hospites, tanquam Christus suscipiantur, quia ipse dicturus est. Hospes fui, & suscepistis me, & honor congruus omnibus exhibe-

hibeatur, maximè tamen domesticis Fidei, & Peregrinis, ut ergo nunciatus fuerit hospes occurratur ei à Priore, vel à fratribus cum omni officio charitatis, & primitus orent pariter, & sic sibi socientur in pace, quòd pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione premissa, propter illusiones Diabolicas. In ipsa autem salutatione omnis exhibeatur humilitas omnibus venientibus, sive discedentibus hospitibus inclinato capite, vel prostrato omni corpore in terra. Christus in eis adoretur, qui & suscipitur. Suscepti autem hospites ducantur ad oratorium, & postea sedeat cum eis Prior, aut is, cui iusserit ipse, legatur coram hospite Lex divina, ut adificetur, & post hac omnis ei exhibeatur humanitas, Jejunium à Priore frangatur propter hospitem, nisi fortè præcipuus sit dies Jejunii, quod non possit violari, fratres autem Jejuniorum consuetudines prosequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det, pedes hospitibus omnibus, tam Abbas quam cuncta Congregatio lavet: Quibus lotis, hunc versum dicant: Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio Templi tui. Pauperum autem, &

Peregrinorum maximè susceptio omni cura exhibeatur, quia in ipsis Christus magis suscipitur, nam divitum terror, ipse tibi exigit honorem. Coquina Abbatis, & hospitum pe- se sit, ut incertis horis supervenientes hospites, qui numquam desunt Monasterio, non inquietent fratres, in quam Coquinam ingrediuntur duo fratres ad annum, qui officium bene impleant. Quibus (ut indigent) sodalia administrentur, ut absq; murmuratione serviant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera, & non solum in ipsis, sed & in omnibus officiis Monasterii ista sit consideratio, ut quando indigent, sodalia accomodentur eis, & iterum quando vacant, obediant imperanti.

Constitutio.

I.

Hospitia loco commodo tam hospitibus, quam suscipientibus, & ab officinis, & Ecclesia aliquantulum, & multo plus à solitariis cellulis sint separata, quo hospites maximè, qui de longinquo

venerunt, benignè deducantur, adsint ibi lectisternia per omnia Eremitis similia; sed cum personæ dignitas, seu hospitis infirmitas mollioribus egerit, ipse Prior pia adhibita consideratione, eadem concedere valebit.

2. Frater ille ad hoc charitatis munus deputatus, præscriptas in Regula qualitates habeat, ad quem pertinebit mensam parare, mensæque providere necessaria, & ea hospitibus ministrare. Nec tantum Dominorum necessitatibus, sed etiam famulorum, jumentorumque (secundum loci facultatem) benignè satisfaciat. Huic si opus habuerit, socius, & ipse diligens, ac pius dabitur.

3. Nec non illis Sacerdos, qui associet hospites in Ecclesiam, perque Eremitum, ut fieri solet deducat, atque reducat, nec ultra agat, nisi à Superiore habeat in mandatis.

4. Super omnia tamen unusquisque eorum in suo Ministerio sagaciter attendat, ne in aliquo Peregrinos offendat, sed potius, tam verbis, quam factis eos ædifi-

care nitatur , pietatis virtutisque exem-
plis coram ipsis ſemper inſiſtendo.

5. Eiſdem & Miniſtris (quia hodie ob
varias occupationes officiorum , rerumq;
domesticarum Prior non poteſt) tam
manuum , quàm pedum lotioni incum-
bat, hoc addito, quòd ad pedum lotionem
præter Verſiculum : Suſcepimus Deus, &c.
Pſalmum Miſerere vel aliòs, ſive hymnos
addant, ſi quis autem hanc pedum lotio-
nem prætermiſerit ſemel in pane, & aqua
ijejnet.

6. Diſcedentibus hoſpitibus itineris
directio, ſi alias ignorant, negari minimè
debet.

7. Caveant autem Priores, ne in ſuis
locis Banditos, ære alieno gravatos , vel
alia quacunq; ex cauſa ſæculari Curie
obnoxios (niſi coacti fuerint) hoſpitio
recipiant, qui ſecus fecerit ſecundum
culpæ gravitatem punia-

tur.

SI DEBEAT MONACHUS
LITTERAS, VEL EULOGIA
SUSCIPERE.

CAPUT LIV.

Nullatenus liceat Monacho nec à parentibus suis, nec à quoquam hominum, nec sibi invicem litteras, aut eulogia, vel qualibet munuscula accipere, aut dare sine praecepto Abbatis sui. Quod si etiam à parentibus suis ei quidquam directum fuerit, praesumat suscipere illud, nisi prius indicatum fuerit Abbati, quod si iusserit suscipi, in Abbatis sit potestate, cui illud jubeat dari, & non contristetur frater, cui fortè directum fuerat, ut non detur Occasio Diabolo: Qui autem aliter praesumpserit, disciplina regulari subiaceat.

Constitutio.

I.

Cum violatio hujus Capituli, sine vitio proprietatis atque inobedientiae esse

U
S
esse non poſſit, ideo ſtrictè omnio in eo contenta inviolabiter obſerventur in literis dandis ſeu recipiendis, quam muſculis hinc inde mittendis, vel in aliis quibuscunq̄e rebus, præter fructus, qui mutuò inter Eremitas dari poſſunt.

2. Et ad majorem paupertatis obſervantiam prohibetur, ne Piores cuiquam Eremitæ petendi pecunias à parentibus, vel amicis, ſub quovis prætextu, ac colore etiam eleæmoſynæ pro miſſis ad ſingularia ſibi comparanda, facultatem faciant. Quod ita ſtrictè prohibetur, ut iſ pro proprietario habeatur, qui hujusmodi eleæmoſynis, particularia ſibi emit, cum non poſſit Superior talem licentiam impartiri, ſed hujusmodi eleæmoſynæ Cellerario conſignentur, qui ad introitum, ſicut rem emptam, ad exitum deſcribat: Prior qui aliter permiferit, à Viſitatoribus puniatur, & ſubditus proprietarii pæna mulctetur.

3. Quod ut facilius ſuum ſortiatur effectum, teneantur Piores ſubditorum

litteras antequam ad eorum manus perveniant aperire, ac legere, nisi fortè à Majore, aut Visitatoribus sint directæ, quas sub pœna circularis disciplinæ aperire non possunt, si constet ab eis missas, quod facile innotescet, si in fronte apparet M. aut V. sic interim Pater Major, ac Visitatores observabunt, ut unus alterius litteras non aperiat.

4. Sic pariter locorum superiores teneantur, ut supra legere, quas subditi scribunt Epistolas, & ad suum arbitrium mittent, vel retinebunt: subditi verò, qui furtive mittent, sine superiorum scientia, manifestata fraude, pro qualibet vice per decem dies, subtus omnes degradati maneant, dummodo gravis sit transgressio, quod arbitrio Prioris relinquitur, quod etiam in recipiendis Epistolis intelligatur.

5. Sic graviter plectatur quilibet subditus, qui alterius privati litteras referare præsumpserit, & multo gravius puniatur quicumque sui Prioris Epistolas aperuerit: nec superior, absente Priore, illius litteras aperire poterit, nisi prius licentiam dederit.

6. Omnes

6. Omnes Epistolæ in loco, ubi adest Pater Major ipsi tradantur, qui suis sibi retentis, reliquas integras Priori transmittet, nisi ob rationabilem aliquam causam dicto Patri Majori visum fuerit alicujus illius familiæ Epistolas aperire.

7. Nemo uti potest Congregationis, aut particularis loci sigillo, præterquam superiores respectivè.

DE VESTIMENTIS, VEL CALCEAMENTIS FRA- TRUM.

CAPUT LV.

Vestimenta Fratribus secundum locorum qualitatem ubi habitant, vel rerum temperiem dentur, quia in frigidis regionibus amplius indigetur, in calidis verò minus. Hac ergo consideratio penes Abbatem sit. Nos tamen mediocribus locis, sufficere credimus Monachis singulis Cucullam, & Tunicam, Cucullam in hyeme villosam, in estate puram, aut vetustam, & Scapulare propter

opera, indumenta pedum, pedules, & caligas. De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur Monachi, sed quales inveniri possunt in Provincia in qua habitant, aut quo vilius comparari potest. Abbas autem de mensura provideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus eis, sed mensurata; Accipientes nova, vetera semper reddant in prasenti deponenda in vestiario propter pauperes, sufficit enim Monacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter notes, & propter lavare ipsas res. Jam quod superfuerit, superfluum est, & amputari debet: & pedules, & quodcunq; est vetustum reddant, cum accipiunt novum. Femoralia hi, qui in via diriguntur de vestiario accipiant, qui revertentes lota ibi restituant: etiam Cuculle, & Tunica sint aliquanto, his, quas habere soliti sunt, meliores, quas exeuntes in viam accipiant de vestiario, & restituant. Stramenta autem lectorum, sufficiant matta, sagum, lena, & capitale, qui tamen lecti frequenter ab Abbate scrutandi sunt, propter opus peculiare, & si cui inventum fuerit, quod ab Abbate non acceperit,

gravissima disciplina subjaceat. Et ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur, dentur ab Abbate omnia quæ sunt necessaria, id est Cuculla, Tunica, pedales, caligæ, brachile, cultellus, graphium, acus, mapula, tabula, ut omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen Abbate semper consideretur illa sententia actuum Apostolorum, quod dabatur singulis, prout cuius opus erat. Ita ergo, & Abbas consideret infirmitates indigentium, non malam voluntatem Invidentium. In omnibus tamen Judiciis suis Dei retributionem cogitet.

Constitutio.

I.

PRior, ac Cellerarius specialiter curabunt, ut pannorum provisio, & eorum omnium, quæ ad hoc necessaria sunt, congruo fiant tempore, ita ut ante Sanctorum omnium solemnitatem, aut ad summum Sancti MARTINI Eremitarum quilibet, vestes, quibus indiget, recipiat.

2. Et ad hoc de mense Augusti per Priorem tam Cellæ, quam fratres visiten-

tur, inquirendo, & investigando, quod unicuique loco, personæ defit, inde memoriale diligenter conficiendo. Nemo tamen Prælati, aut Ministris molestus sit, ante tempus, sed patienter expectet, donec eorum negligentia manifesta fiat, & tunc necessitate constrictus, humiliter, quæ sibi defunt, poscat.

3. Cuncti itaque nostræ Congregationis Eremitæ albi coloris amictum sine aliqua admixtione deferant, quo per vestium candorem, animi innocentiam præferant quam habere debent.

4. Indumentorum materia vilis, rudis, parvique pretii semper quærenda est, puta levidensa, quæ rasciam mulionum vulgo, seu sclavonica dicitur, ex qua Tunicellæ, & Scapularia fiant, quæ cuilibet annis singulis dari consuevit.

5. Tunicella ad dimidium Tibiarum descendat, Scapularium verò quatuor digitorum altius tunica dependeat, cui circa collum cucullus confutus sit.

6. Tunica item ex panno rudi, ac stricto singulis danda est, licet non quotan-

tannis, sed quando Prælatus opus esse judicabit quæ pro choristis usque ad talos protrahatur, pro conversis quatuor digitorum brevior sit.

7. Pallium quoque ex rudi, ac villosa griso, indigentibus, non omnibus dandum, palmo tunica brevius, ligneo globulo ante pectus clausum.

8. Habeat insuper aliud pallium vetustum ad commodum lotionis, cui ratione itineris, vel pluvix adnecti poterit, Caputium, dummodo dictum Caputium in choro, Ecclesia, aut Refectorio non appareat, quodque nunquam à pallio se junctum gestare possunt Eremitæ.

9. Eiusdem rationis, ac formæ Conversorum pallium cum Caputio erit, sed eorum tunica palmo brevior.

10. Conceditur etiam volentibus alia vestis, vulgò guardacuore, ex Tunicarum panno, qua subtus utimur, ad genua usque descendens: cujus vice si quispiam maluerit Tunicellam, poterit Prior concedere.

11. Dentur etiam tibialia, vulgò Cal-

zet.

zette, quæ paulo supra genua protrahantur, quia femorialis non permittuntur Eremitis, quamquam campestris vulgò mutandæ ex tela linea tantum subtus aperta concedantur.

12. Habeant insuper singuli udones, sive pedules (vulgò scarpini) ex griso, seu lazza, rudissimo panno, ac punctas secundum consuetudinem: & cingulum ex ora panni, quo super Scapulare Professi, Novitii subtus cingantur, & conversi ex corio, cum annulo ex osse ad majoris digiti latitudinem, & Scapularis longitudinem.

13. Calapodia lignea tecta, quæ pro calceis, crepidisvè succedunt, quoties opus erit. Sit etiam unicuique pars calceorum, qui non sint nimis alti, more Eremitico. Possunt etiam Eremitæ habere albos galeros, sed non ex fina lana, seu pretiosa, sed ordinario, & communi, caveantque ne solo unquam bireto utantur.

14. Strictè prohibetur ne chirothecas, ocreas, vel aliquod aliud vestium genus

nas induere, ſive geſtare audeant, volentes inſuper (juxta regulam) ut novis veſtibus receptis, illico vetera Diſpensatori reſtituantur, benignè propter munditiam indulgentes, ut duas ſubuculas, duas tunicas, novam ſcilicet, & veterem, duo ſimiliter Scapularia cum duobus biretis, ac geminatum par punctarum, nec aliud duplicatum habeant, nec unquam tela pro pedulis, nec ſubtus tibialibus utantur, niſi pro maſupio juxtà noſtrum antiquum uſum, nec ante, vel in ſæmoralibus ad ſæcularium morem.

15. Ex eodem panno ac raſcia induantur oblatis, ſed horum Tunica habeat os citra collum erectum, & Scapulare ſine Caputio ſupra dictum Tunicam, ea quatuor digitorum brevius, & corio ſicuti converſi cingantur, eorum pallium erit ſicuti converſorum, ſed brevius.

16. Qui oblatoꝝ habitus quovis quaſito colore, ac prætextu, nec cauſa devotionis concedi poſſit.

17. Peritum ergo in arte ſartoria eum eſſe oportet, cui hoc munus delegatur

(ad

(ad quod munus nullus sæcularium admit-
tatur, nisi in Tibialibus scindendis, suendis-
ve) in scindendis vestibus iusta seruetur
mensura, in dandis æqualitas, neminem
contristando: Quod si non fecerit per Prio-
rem, aut eo negligente, per Visitatores, cor-
ripiatur, atq; puniatur. Quæq; in vestibus
emendentur, & in debitam formam redu-
cantur. Neque vestibus novis induantur
Eremitæ, nisi à Priore, vel Superiore prius
benedictionem acceperint.

DE MENSA ABBATIS.

CAPUT LVI.

*M*ensa Abbatis cum hospitibus, &
Peregrinis sit semper, quoties ta-
men minus sunt hospites, quos
vult de fratribus vocare, in ipsius
sit potestate, seniorum unum tamen, aut duos
semper cum fratribus dimittendos procuret
propter disciplinam.

Constitutio.

Quoniam apud nos neque Priores,
neque etiam Pater Major, propriam
Men-

Mensam habent, sed una, & eadem est illis cum ministris, ac servientibus ciborum portio, solique sicut cæteri omnes, in privata cella manducant. Ideò quæ hic iubet Sanctus Pater, nec observare possunt, cum penitus usui Eremitico contraria existant. Minus etiam cum Peregrinis, hospitibusvè, esse convenit mensam Prælatorum nostrorum, cum hodie frequentia adventantium vix dinumerari queat, nisi hospes Prælati Religiosus, aut vir insignis fuerit; tunc enim cum illis in hospitio poterunt manducare, charitatis, ac reverentiæ causa.

DE ARTIFICIBUS MONASTERII.

CAPUT LVII.

Artifices si sunt in Monasterio, cum omni humilitate, & reverentia faciant ipsas artes si tamen iusserit Abbas. Quod si aliquis ex eis extollitur, pro scientia sue artis eo quod videatur aliquid conferre Monasterio, hic talis evellatur ab ipsa

Q

27

arte, & denuo per eam non transeat, nisi forte humiliato, ei iterum Abbas jubeat. Si quid verò ex operibus artificum venundandum est, videant ipsi, per quorum manus transigenda sunt, ne aliquam fraudem præsument inferre. Memorentur Anania & Saphira, ne fortè mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes qui aliquam fraudem de rebus Monasterii fecerint in Anima patiantur. In ipsis autem pretiis non ubreat avaritiæ malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quam ab aliis secularibus datur, ut in omnibus glorificetur Deus.

Constitutio.

AD hujus Sanctæ Regulæ observantiam, statuitur, ut nemo in scio Priore artem aliquam exerceat, & quidquid Eremitæ fecerint, sive Coronas, sive coclearia, aut aliud, Superiori deferant, aut de ejus mandato Cellerario in communem dispensam deferendum, nec cuiquam promittere, multo minus donare, aut vendere sine expressa Prioris licentia. Et qui

qui aliter fecerint graviter puniantur juxta culpæ qualitatem, & in hoc invigilet Prior, ita ut infallibiliter observetur.

DE DISCIPLINA SUSCIPIENDORUM FRATRUM.

CAPUT LVIII.

Noviter veniat si quis ad conversionem, non ei facilis tribuatur ingressus; sed sicut ait Apostolus, probentur Spiritus, si ex Deo sunt. Ergo si veniens perseveraverit pulsans, & illatas sibi injurias, & difficultatem ingressus, post quatuor, aut quinque dies, visus fuerit patienter portare, & persistere, petitioni suæ, annuatur ei ingressus, & sit in Cella Hospitum paucis diebus; postea autem sit in Cella Novitiorum, ubi meditetur, & manducet, & dormiat.

Constitutio.

I.

AD hanc considerationem probationemvè, quam in recipiendis Novitiis hic Pater Sanctus requirit, multa sunt

Q 2

ho-

hodie attendenda quorum primum sit ætas, nam minores viginti annorum inceptorum, aspectuque puerili, aut majores quadraginta quinque, ad Eremiticam vitam tanquam insufficientes, ac debiles recipi non possunt, licet in majoribus per Capitulum Generale, usque ad quinquagesimum dispensari possit, quæ ætatis ratio, & in Oblatis habenda est.

2. Diligenter inquirantur; an sint rei, aut delictorum commissorum suspecti, pro quibus jam condemnandos fore timeretur, si supra vires ære alieno gravati, aut ratiociniis reddendis alicujus administrationis obnoxii, ita ut per hoc lis mota, vel movenda dubitetur, & ut non sæculi, humanivi respectu, sed ex devotionis, spiritusvè fervore, sponte Religiosam vitam eligant, juxta Bullam Sixti V. ejusque moderationem, Matrimonio quoquo modo obligati, manifesta infamia notati, ac hæreseos suspecti, omninò excludendi sunt; Perquiratur & diligentissimè de eorum legitimis natalibus, moribus, vitæque antea.

3. Postremè professi alterius Religio-
nis non recipiantur, nisi habita prius infor-
matione vitæ, ac morum eorum, ac licen-
tiæ petitiæ, licet non obtentiæ suorum Su-
periorum: & quod non discedant ab eorū
Religione ob malas satisfationes; se ma-
joris perfectionis desiderio, cautè tamen,
ac prudenter procedendum, ita ut solum-
modo Capitulum Generale tales Profes-
sos, Novitiosvè recipere queat.

4. Si quis recipiatur, qui non manife-
staverit se fuisse Novitium alterius Reli-
gionis, aut aliquam gravem, incurabilem,
aut contagiosam infirmitatem tacuerit, &
si talis profiteatur, ejiciatur, tanquam pro-
fessus contra voluntatem vocalium, qui
receperunt, servata tamen forma sacri
Concilii Tridentini *Cap. 19. Sess. 25.* de
Regularibus, & declarationi Sacræ Con-
gregationis supradicti Concilii 23. Janua-
rii 1666. quod tunc procedit, quando in
Capitulo pro habitu suscipiendo, Professio-
nevè emittenda, interrogatus, ac in-
timatus fuerit, suam professionem
fore nullam, si quid ex supradictis ne-

gaverit, quæ protestationes, ac intimatio-
nes, semper in libro actuum Capitularium
Eremiti ascribi registrentur.

5. Cessantibus igitur impedimentis,
congregentur simul Patres, Major, Prior,
Visitatores, ac Novitiorum Magister, aut
eorum major pars, absentibus aliis, ita ut
minoris partis absentia non præjudicet:
In aliis verò locis, ubi non fuerit Pater
Major, eodem modo Prior, Novitiorum
Magister, ac duo Sacerdotes ad hoc à Ca-
pitulo conventuali specialiter electi insi-
mul conveniant, & coram eis Novitius
constitutus, diligenter circa scientiam in-
terrogetur (si ad Clericatum assumendus
erit) ad quem gradum nemo, nisi suffici-
enter latinam calleat linguam, non ad-
mittatur, & de aliis ut supra.

6. Qui verò in Conversorum Classem
ascisci debent, & ipsi de ingenii vigore,
& industria, & aptitudine, imò prompti-
tudine ad obedientiam, de corporis viri-
bus, sed super omnia tam Clerici, quam
Conversi, de spiritu, an ex Deo sit, ac
mundum ex devotione, perfectionisque
zelo

zelo mundo renuncient, an verò levitas, vel necessitas aliqua de mundo depellat, interrogetur: si voverunt Religionem, si ad toleranda adversa, & ad obediendum prompti sunt.

7. Item prudenter, ac sagaciter, qui ingredi cupit Religionem, interrogetur, an aliquam habeat secretam infirmitatem, si Parentes, filii, aut sorores sua præsencia, ac industria egent. Manifestentur ei difficultates, laboresq; quos in Religione passurus est, at si ità examinatus idoneus, liber, & constans à supradictis Patribus inventus fuerit, & approbatus, tunc convocato Capitulo conventuali, ipse Pater Major, vel eo absente, idem Prior proponat, ac calculis de more jactis, si majorem partem obtinuerit, electus intelligatur, atque inter Novitios in Novitiatu admittatur, quod si secus, honeste dimittatur.

8. Semel verò receptus à Generali, vel Conventuali tantum Capitulo, non autem à quovis Prælato ejici potest.

Q4.

9. Ista

9. Ista prima receptio, non statim ad habitum suscipiendū factam intelligatur, sed solum ad probationem quadraginta dierum, quibus elapsis, tunc nova Capituli approbatione habitus ei concedatur, habita prius Patribus Majore ac visitatoribus venia, quibus primo qualitatis Novitii informatio transmittatur.

10. Interim prædicta quadragenaria probatione durante, antequam propriis vestibus exvatur ut S. Pater monet, Regulam hanc cum constitutione diligenter perlegat, aut si litteras nescit, ab alio legatur, aut summarie substantialia innentur. Qui accurate attendere curet, quid sibi faciendum, ac adimplendum est, in eo gradu, ad quem admissus est; & pluries ei dura, & aspera, quæ sustinere debet, replicentur, ne amplius ignorantiam valeat allegare.

11. Nec ignorare fas est, si in eo statu, seu gradu ad quem semel assumitur, perpetuo esse mansurum, aut saltem ad altiorem nunquam sibi ascensum esse futurum, quamquam ad inferiorem descen-

scendi (quale est è Clerico conversum fieri) plena reservetur Capitulo Generali dispensandi auctoritas.

12. Præterea ante habitus susceptionem, Novitius Generalem Confessionem cum suo Magistro faciat, aut cum alio ex expositis Patribus ad majorem libertatem confessionis. Quibus omnibus, & singulis, feliciter cum Dei adjutorio expeditis, nova Capituli approbatione præmissa, habitus ei more solito tradatur, ut supra dictum est.

13. Ex decreto Sanctæ Memoræ Alexandri VII. quolibet quarto mense Novitius in Capitulo Conventuali calculis exponatur, ubi si major suffragiorum pars contraria fuerit, dimittatur; si verò major pars propitia, ac favens, aut etiam æqualis existat, prosequatur suum Novitiatum, quod de duobus intermediis scrutiniis intelligatur; In approbationibus autem ad habitum, & professionem, major pars favorabilis omninò esse debet; dicta autem duo intermedia scrutinia fieri solent pro omnibus Novitiis simul, licet

non omnes in quarto existant mense, secundum discretam prudentiam Patris Majoris, aut Prioris respectivè, dummodo dicta tria scrutinia præcedant.

14. Oblati à Capitulo Conventuali recipiuntur, præmissâ licentia Patris Majoris, ac visitatorum quolibet tempore, & loco, ubi sub disciplina alicujus Patris maneant, quousque religiosos mores, & quæcunque ad verum Christianum necessaria sunt, ad salutem animæ didicerint. Habeatur tractatus prius, ac diligens fiat inquisitio de eorum vita, ac moribus, atque etiam de valetudine, corporisque viribus, ac si aliquo impedimento detineantur.

15. Qui postquam annum expleverint in habitu Religionis, non nisi à Capitulo Generali, Dietæ, aut Patris Majoris, ac Visitatorum, & ex gravi admodum causa expelli possint, licet ad eorum beneplacitum redire possint ad sæculum.

16. Cum bene se in Religione gesserint, post septennium in Conversorum numerum à Capitulo Generali coaptari possunt, ex sola tamen gratia, ac beneplacito dicti

dicti Capituli Generalis. Et sciendum quod quando pro Conversis proponuntur si major pars votorum favorabilium deficeret, non ideo à Religione excluduntur, sed ut prius, oblatis, remanent.

17. In eorum insuper ingressum publico mediante Instrumento Deo se offerent, Religioniq̄ue gratis servire promittent, renunciantes eorum medio juramento cuicunq̄ue mercedi, aut remunerationi pro laboribus exhibitis; qui verò tale noluerint conficere instrumentum, rejiciantur; At si aliqua in ingressu Religionis dederint sive mobilia, sive immobilia, sive pecunias numeratas, in discessu singula sine fructibus restituantur. Si quis oblatus sponte exierit, vel à Religione licentiatus fuerit, numquam recipiatur.

18. Non possunt Oblati pecunias, aut rem aliquam propriam penes se retinere, sed omnia apud Cellarium ad conservationem deponantur, ut supra, & si bona stabilia possideat, non faciat fructus suos, donec in Religione vixerint, sed intra primum annum de bonis, ac fructibus

ad

ad eorum libitum disponere teneantur, quia in Religione nihil proprium habere possunt.

Sequitur Regula.

I Senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, qui super eum omnino curiosè intendat, & sollicitus, si verè Deum quarit, & si sollicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria.

Constitutio.

I.

AD Sancti Patris Doctrinam adimplendam statuitur, ut Novitiorum Magister solum à Capitulo Generali eligatur, qui non juvenis, sed senex nondum ætate, sed morum, scientiâ, in incessu gravis, ac in omnibus suis actibus exemplaris, Sanctique silentii amator, atque in Religione saltem per quadriennium versatus, nisi aliter justis de causis Capitulum Generale decreverit, & sit alios docere peritus.

2. At-

2. Attendat is semper discipulos suos ad perfectionem spiritualem promovere, eorum naturales affectus, corruptasque consuetudines cum charitate, verbis, monitionibus retundere, mortificare, radicatusque assiduis correctionibus evellere, nec non vitiorum loco, virtutes, ac maxime humilitatē, obedientiam plantare. Instruat deinde eos in his, quæ ad divinum cultum pertinent, tum in horis Canonicis rite secundum Regulas Breviarii persolvendas, tum in solitis cæremoniis, cum humili gestu, & modestia, sollicitudine, devotioneque observandis, tum etiam in solitudine Cellæ, in oris custodia, visus modestia, strenue retinendis. Et in reliquis omnibus, in quibus internus, externusque veri Religiosi ornatus consistit, ac præcipuè instruat in oratione mentali.

3. Præterea ad minus semel in die eos, & Cellas eorum visitabit, & eis opportunis temporibus necessaria præbebit, & curam animarum eorum sollicitè geret, atq; sæpè aliquo exercitio spirituali eos depascet. Post completorium tandem illis convo-

catis, seorsum eorum culpis (prout ipsi de omnibus defectibus illa die commissis, eas dicere tenentur) auditis, pænitentiisq; iunctis, necessaria monitiuncula præmissa, eos benedicat : Benedictio Dei Patris omnipotentis, &c.

4 Meminerit autem perpetuo Novitiorum Magister, tales omnino suos discipulos futuros usque ad mortem, quales ipsi suis instructionibus, & exemplis tempore probationis effecerit, sciens uberem à Deo mercedem suorum laborum recepturum.

5. At è contra si non rectè se habeat, possit loci Prior, cum duorum ex Senioribus Patribus, interventu, illum ab officio suspendere, & alium in ejus locum subrogare, donec superiores aliter providerint.

Sequitur Regula.

Radicentur ei dura, & aspera, per que itur ad Deum, & si promiserit de stabilitate sua perseverantiam, post duorum mensium circulum, legatur ei hæc regula per ordinem,

& dicatur ei. Ecce lex, ſub qua militare vis, ſi potes obſervare, ingredere, ſi verò non potes, liber diſcede, ſi adhuc ſteterit, tunc ducatur in ſupradictam Cellam Novitiorum, & iterum probetur in omni patientia. Et poſt ſex menſium circulum, relegatur ei Regula, ut ſciat ad quid ingreditur, & ſi adhuc ſtat, poſt quatuor menſes iterum relegatur ei eadem Regula, etſi habita ſecum deliberatione promiſerit ſe omnia cuſtodire, & cuncta imperata ſervare: tunc ſuſcipiatur in Congregatione, ſciens ſe ſub lege Regulae conſtitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Mōnaſterio, nec collum excutere de ſub iugo regulae, quam ſub tam moroſa deliberatione, licuit recuſare, aut ſuſcipere. Suſcipiendus autem in oratorio coram omnibus promittat de ſtabilitate ſua, & converſione morum ſuorum, & obedientia coram Deo, & Sanctis ejus, ut ſi aliquando aliter fecerit, à Deo ſe damnandum ſciat, quem irridet. De qua promiſſione ſua, faciat petitionē ad nomen Sanctorum, quorum Reliquia ibi ſunt, & Abbatis praſentis, quam petitionem manu ſua ſcribat, aut certe ſi non ſcit litteras, alter

ter ab eo rogatus scribat, & ille Novitius signum faciat, & manu sua, eam super Altare ponat. Quam cum posuerit, incipiat ipse Novitius mox hunc Versum, *Sucipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea. Quem versum omnis congregatio tertio respondeat, adjungentes, Gloria Patri, &c. Tunc ipse frater Novitius prosternatur singulorum pedibus, ut orent pro eo, & jam ex illa hora in Congregatione reputetur.*

Constitutio.

Postquam per annum variis exercitiis, ac correctionibus probatus est Novitius, ac in suo gradu probè exercitatus, tunc iterum legat, aut legatur ei Regula, & Constitutiones, ut supradictum est, ut plenius deliberare valeat, velit ne discedere, vel perseverare. Quod si interrogatus constans inventus fuerit, si Capitulum, audito ab ipso Magistro, & aliis de ejus moribus & in Religione progressu, discussione facta, eum tanquam idoneum, ac benemeritum, ad Professionem

nem admiserit, præmissa iterum confessione Generali saltem illius anni, profiteatur, secundum formam in fine constitutionum apposita. Quam professionem ipsemet Novitius manu propria subscribat, præsentibus duobus testibus sæcularibus, sive fratribus, qui pariter se subscribant. Quæ professio intelligatur semper facta ad præscriptum Sanctæ Regulæ ac nostrarum Constitutionum sub eadem vita communi, ita ut nunquam sic professus ex quavis antiqua consuetudine prætereundere possit se liberum, ac immunem ab ulla, vel minima observantia his in constitutionibus expressa, qui usus, ac consuetudines forsan introductæ, abusus, ac corruptelæ nominentur.

Sequitur Regula.

Res, si quas habet, aut erogat prius pauperibus, aut factâ solemniter donatione conferat Monasterio, nihil sibi reservans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec proprii corporis potestatem se habiturum sciat. Mox

R

et-

ergo in oratorio exuatur rebus propriis, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterii. Illa autem vestimenta, quibus exatus est, reponantur in vestiario conservanda, ut si aliquando suadente Diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio, (quod absit) tunc exutus rebus Monasterii projiciatur : illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in Monasterio servetur.

Constitutio.

I.

UT hæc Regulæ dispositio sincerius sortiatur effectum, vestes, ac pecuniæ, & quæcunq̃ secum attulit Novitius, illico suscepto Religionis habitu, penes Cellerarium in custodiam, & conservationem deponantur. Quæ res nullo modo ante ejus professionem, neque à Superioribus, neque à Cellerario, nec ab ipso etiam Novitio, vel ejus jussu, ab ipsa dispensa extrahi, nec distrahi debent quocunque nomine, vel prætextu venditi, vel

com.

commodati, nec eleemosynæ quidem, sed ipse Novitius ante professionem de rebus suis plene, ac libere disponat.

2. Nec ab eo quisquam pro se, vel pro aliis petere audeat quidquam sub pæna circularis disciplinæ, quam etiam incurret, qui petere suggererit, vel ante professionem aliquid de ejus rebus disposuerit.

3. Attamen si ipse de rebus suis, disponere recusaverit, aut certe voluerit, eo casu quæcunq̄ue ex ejus spoliis remanent, in usum Ecclesiæ convertantur, in ornamentis scilicet Altarium, ac sacrarii; idem de eleemosynis in Ecclesia relictis observandum.

4. Quæ omnia si quis ad alium usum converterit, ter in pane & aqua jejunet, & legata Congregationi relicta, non nisi in usum à Benefactore statutum, convertantur.

5. Quoad verò ad acceptationem missarum perpetuam, observetur omninò decretum Sac. Congregationis Concilii de celebratione Missarum, suisq̄ue con-

gruis temporibus adimpleantur, & missæ quotidianæ non recipiantur, si congruo tempore adimpleri non possunt. Nec anticipate pro personis, aut eleæmofynis incertis applicentur: nec obligentur Sacerdotes continuo celebrare, sed bis in hebdomada secundum eorum intentionem, & quinque, quæ restant ad superioris intentionem, secundum quam tenentur celebrare: qui duo dies non habeant in hebdomadis, in quibus Eremitarum obligationibus satisficit.

6. Si autem aliquis Novitius mendax inventus fuerit circa sua gravia propalanda impedimenta, ante professionem expellatur; at si post professionem detegatur, graviter puniatur; dummodo professio nulla non sit.

DE FILIIS NOBILIVM , VEL
PAUPERVM QUI OFFE-
RUNTUR.

CAPVT LIX.

*I quis forte de Nobilibus offert
filium suum Deo in Monasterio,
si ipse puer minori atate sit, pa-
rentes eius faciant petitionem,
quam supra diximus, & cum oblatione ipsam
petitionem, & manum Pueri involuant in
palla Altaris, & sic eum offerant. De re-
bus autem suis, aut in presenti petitione pro-
mittant sub iurejurando, quia nunquam per
se, nunquam per suspectam personam, nec quo-
libet modo ei aliquando aliquid dent, aut tri-
buant occasionem habendi, vel certè si hoc fa-
cere noluerint, & aliquid offerre voluerint in
eleemosynam Monasterio pro mercede sua,
faciant ex rebus, quas dare volunt Monaste-
rio donationem, reservato sibi (si ita volue-
rint) usu fructu ; atq; ita omnia obstruan-
tur, ut nulla suspicio remaneat puero, per
quam deceptus perire possit (quod absit) quod
experimento didicimus : Similiter autem, &*

pauperes faciant. Qui verò ex toto nihil habent, simpliciter petitiones faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram testibus.

Constitutio.

CUM dictam sit suprà, solum maiores viginti annorum in nostra Congregatione recipi posse, non est, quod hic de impuberibus, minoribusvè tractemus.

DE SACERDOTIBUS, QUI VOLUERINT IN MONASTERIO HABITARE.

CAPUT LX.

 I quis de ordine Sacerdotum Monasterio se suscipi rogaverit; non ei quidem citius assentiatur. Tamen si omnino perstiterit in hac supplicatione, sciat se omnem Regule disciplinam servaturum, nec aliquid ei relaxabitur, ut sit, sicut scriptum est. Amice ad quid venisti? concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut missas canere, si tamen iusserit ei Abbas, sin alias, nulla-

tenus aliqua presumat. Sciens se discipline Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus det, si fortè ordinationis, aut alicujus rei causa fuerit in Monasterio, illum locum attendat, quando ingressus est Monasterium, non illum, qui ei pro reverentia Sacerdoti concessus est. Clericorum autem si quis eodem desiderio Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur, & ipse tamen si promittat de observatione Regule, vel propria stabilitate.

Constitutio.

I.

Sacerdotes qui animo perseverandi in nostram Congregationem venient, simul atque habitum Eremiticum susceperint, super omnes Clericos, sub tamen omnes Sacerdotes, non solum Professos, sed etiam Novitios collocantur. At Clerici cum Præsbyteri effecti fuerint, supra dictos Sacerdotes locum recuperabunt.

2. Novitii Sacerdotes non fungantur officio hebdomadarii in Choro, nec in

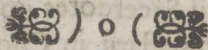

Altari Conventualem missam celebrare: & ad minus trium annorum spatio omnes functiones, quas faciunt Clerici Professi, exerceant, nec in aliis, quam Clericorum obedientiis miscantur.

3. At Clerici cujuscunq̄ue gradus, licet Diaconi existant, post habitus susceptionem, nulli prius recepto Novitio præcedant, sed donec Sacerdotes fiant, inferiorem locum retineant.

4. Sacerdotes illi, qui ex devotionis, vel alterius rei causa Eremos nostras invisunt, dum ibi commorantur, si Episcopi aut Prælati sint, in omni loco præcedant Priores. Reliqui verò Præsbyteri, qui aliqua dignitate Ecclesiasticâ, scientiâ, vel nobilitate pollent, superioribus utiq̄ue cedere solent, reliquis omnibus præire.

4. Idipsum in Religiosis viris hospitibus observari solet. Demum hæc hospitum & insignium personarum promotio, absolutè ex Superioris arbitrio pendet.

DE MONACHIS PEREGRINIS
QUALITER SUSCIPIANTUR.

CAPUT LXI.

SI quis Monachus Peregrinus de longinquis Provinciis supervenerit; si pro hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consuetudine loci, quam invenerit, & non fortè superfluitate sua perturbet Monasterium, sed simpliciter contentus est quod invenerit, suscipiatur, quanto tempore cupit. Si qua sanè rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut ostendit, tractet Abbas prudenter, ne fortè eum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si verò postea voluerit stabilitatem suam firmare, non renuatur talis voluntas, & maximè quia tempore hospitalitatis, potuit ejus vita dignosci. Quod si superfluus, aut vitiosus inventus fuerit tempore hospitalitatis, non solum non debet sociari corpori Monasterii, verum etiam dicitur ei honeste, ut discedat, ne ejus miseria

etiam alii bitientur. Quod si non fuerit talis, qui mereatur projici, non solum si peccaverit suscipiatur, Congregationi sociandus, verum etiam suadeatur, ut stet, ut ejus exemplo alii erudiantur, & quia in omni loco, uni Domino servitur, uni Regi militatur. Quem si etiam talem prospexerit Abbas, liceat eum aliquantulum in superiori constituere loco, non solum autem Monachorum, sed etiam de suprascriptis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum stabilire potest Abbas in majori, quam ingreditur loco, si ejus talem prospexerit esse vitam. Caveat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monasterio, Monachum ad habitandum suscipiat sine consensu Abbatis ejus, aut Litteris comendatitiis, quia scriptum est, quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

Constitutio.

Quomodo alterius Ordinis Religiosi apud nos recipiantur dictum est supra. Illi verò, qui ad nostras Eremos visuri accedunt, maximam charitate excipiantur, ac tractentur, tum quia Peregrini,

ni, tùm quia Religiosi sunt: sed ultrà tri-
duum commorari non permittantur, ne
ipsi in hospitio otio delitescant, & Do-
mus expensis gravetur.

DE SACERDOTIBUS MO-
NASTERII.

CAPUT LXII.

*Siquis Abbas sibi Prasbyterum,
vel Diaconum ordinari petierit,
de suis eligat, qui dignus sit Sacer-
dotio fungi: ordinatus autem
caveat elationē, aut superbiam, nec quicquam
presumat, nisi quod ei ab Abbate precipitur,
sciens se multo magis disciplina regulari sub-
ditum. Nec occasione Sacerdotii obliviscatur
Regulæ obedientiam, & disciplinam, sed ma-
gis, ac magis in Deum proficiat: locum verò
illum semper attendat, quo ingressus est Mona-
sterium, præter officium Altaris, & si forte ele-
ctio Congregationis, & voluntas Abbatis pro
vita merito eum promovere voluerit, qui
tamen Regulam à Decanis, vel Præpositis
constitutam, sibi servandam sciat. Quod*

si aliter præsumpserit, non ut Sacerdos, sed ut rebellis judicetur, & sæpe admonitus, si non correxerit, etiam Episcopus adhibeatur in testimonium. Quod si nec se emendaverit, clarescentibus culpis, projiciatur de Monasterio, si tamen talis fuerit ejus contumacia, ut subdi, aut obedire regulæ nolit.

Constitutio.

I.

CLericorum ad ordines promotio, solius Capituli Generalis, vel Dietæ est facultas; præmissa diligenti, plenaque à Patribus visitoribus informatione, an promovendus habeat requisita, qui Patres in actu visitationis, una cum loci Priore, exactè considerent num sufficienti scientia, sit instructus, tum mores scrutentur, ac præcipuè an in eo regnet humilitas.

2. Nullus ad Præsbyteratum promoveatur, nisi post professionis quinquennium, licet in hoc, si idonea persona judicabitur, Capitulum Generale dispensare possit.

3. Qui

3. Qui se ipsum promovere fecerit, absque Capituli Generalis licentia, seu Diætæ suivè superioris, disciplina circulari mulctetur, ab ordinibus suspendatur, ac degradetur, maneat scilicet infra omnes alios professos ordinatos. Qui autem absque dictis facultatibus quempiam fecerit promoveri, circulari pariter disciplina, aliisque arbitrio superioris pænis puniatur.

4. Diligenter curabunt superiores, ut Clerici à Capitulo Generali, vel Diæta promoti, suis congruis temporibus ordinentur.

5. Antequam ad sacros ordines Clerici promoveantur, Piores diligenter in Sacramentorum doctrina versari faciant, eosque, qui Sacerdotio initiandi sunt, ut cæremonias, casusvè, qui evenire possunt, Theologiamque moralem addiscant.

6. Quamvis Eremitæ nostri ex Pauli tertii facultate, prædicationis officio fungi possint; nemo tamen sine Capituli Generalis venia in praxim deducat,

7. Fra-

Qui

7. Fratres Laici caveant ne causâ le-
tionis, negligentes ad obedientiam red-
dantur: Ideoque statuitur, ut ex dictis
nullus plusquam duos codices, ultra
officium Beatæ Virginis, doctrinam Chri-
stianam, præsentisque Constitutionis sub
jejuniis in pane, & aqua retinere possit.

DE ORDINE CONGRE- GATIONIS.

CAPUT LXIII.

rdines suos in Monasterio ita
conservent, ut conversionis tem-
pus, & vitæ meritum discernit,
vel ut Abbas constituerit. Qui
Abbas non conturbet gregem sibi commissum,
nec quasi liberâ utens potestate, injustè dispo-
nat aliquid, sed cogitet semper, quod de
omnibus Judiciis, & operibus suis redditurus
est Deo orationem. Ergo secundum ordi-
nes, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi
fratres, sic accedant ad pacem, ad Communio-
nem, ad Psalmum imponendum, in Chororum
standum, ut in omnibus omnino locis etis non
disce-

discernatur in ordine, nec præjudicet, quia Samuel, & Daniel pueri Præsbyteros judicaverunt. Ergo exceptis his (quos, ut diximus) altiori consilio Abbas prætulit, vel degradaverit, certis ex causis, reliqui omnes, ut convertuntur, ita sint, ut V. g. qui secunda diei horâ venerit, in Monasterio Juniorem se noverit esse illo, qui primâ horâ diei venit, cujuslibet ætatis, aut dignitatis sit. Pueris verò per omnia ab omnibus disciplina teneatur.

Constitutio.

I.

CUM ex dignitate, seu antiquitate locorum sæpè prælatio descendere soleat Prælatorum. Sciendum est Sacram Montis Coronæ Eremum, totius Congregationis caput esse; postea Priores infrascriptarum Nationum Novitiorum sequuntur. Ideò illi Prior S. MARIE de Rhua succedit, tertius S. MARIE Coronatæ, quartus Montis Argentini, sicque alii juxta locorum erectionem, ac antiquitatem.

2. Sic

2. Sic supremæ Congregationis Pater, Major dictus omnibus Religionis Prælati quocunq̄ loco, ac tempore præst, qui in prædicta sacra Eremo Montis Coronæ (nisi necessaria negocia aliò evocent) commorari solet.

3. Ibi duo Visitatores ei continuè assistunt, penes quos cum Patre Majore universale totius Congregationis regimen, consistit, & hi Prioribus præbunt omnibus in locis, eorum residentiis exceptis, idest intrà clausuram, in qua etiam præcedent, in actu visitationis.

4. Inter Visitatores qui primus est in electione præbit licet inferior professione fuerit.

5. Quilibet in sua Eremo Prior (licet alii ibi sint Prælati) omnes alios, ut supra dictum est, præcedet, qui tamen cum simul conveniunt, alter alteri juxtà ordinem, ac prioritatem locorum suorum sibi invicem cedunt, post hos Magister Novitiorum collocatur.

6. Quicunq̄ alii Sacerdotes, Clerici, & Conversi, aut oblati fuerint in casu præ-

præcedentiæ, tempus suæ professionis in hac Congregatione non alibi emissæ, observabunt.

7. Priores, ac visitatores hospites, omnibus locorum superioribus non graduatis, ac Vice-Prioribus antecellere consueverunt: hoc autem quoad Mensæ, locum ejusq; benedictionē, ac Ecclesiasticarum functionum procedit, Salva semper Domus administratione, ac familiæ superioritate superiori, ac Vice-Priori supradictis remanente.

8. Primam utriusque chori sedem, nemo, nisi proprii ipsius loci Prælatus occupabit.

Sequitur Regula.

 Uniores ergo, Priores suos honorent, Priores Juniores suos diligant. In ipsa autem appellatione nominum, nulli liceat alium pure appellare nomine, sed Priores juniores suos, fratres nominent. Juniores autem Priores, suos Dominos vocent, quod intelligitur paternæ reverentia, Abbas autem, quia vices

S

Chri.

Christi agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur, non sua assumptione, sed honore, & amore Christi. Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Ubiq; autem sibi obviant fratres, Junior à Priore benedictionem petat, transeunte majore, Junior surgat, & det ei locum sedendi, nec presumat Junior consedere, nisi ei præcipiat Senior suus, ut fiat, quod scriptum est; honore invicem prævenientes. Pueri verò, vel adolescentes in oratorio, vel ad mensam cum disciplina ordines suos consequantur: foris autem, vel ubi custodiam habeant, & disciplinam usq; dum ad intelligibilem aetatem perveniunt.

Constitutio.

I.

EX hoc regulæ textu, omnes Eremitæ addiscant, semper Patri Majori genuflectere quoties cum alloquuntur, vel obviam in Eremito habent, sicque tempore Capituli Præsidenti, quod & ante Priorem loci in Cella tantummodo faciendum est,

est, eodem modo Novitii coram Magistro faciant.

2. At reliquis Sacerdotibus, ac Prælatiſ, caput detegere, & humiliter ſe inclinare ſufficit: Antiquioribus item ſemper inferior ſedens aſſurgat, & capite aperto aliquantulum humiliteretur.

3. Et generaliter non ſolum Novitii, Junioresvè, ſed omnes viciffim ſingulos à Regula præſcriptos mores obſervabunt, uti ſunt inclinationes, apertio capitis, ac alia ſigna civilia, ac reverentiæ.

4. In nominandis, vocandiſque Patribus conſuevit noſtra Congregatio ſic vocare, Pater Major, Pater Præſidens, Pater Prior, ac Sacerdotes ſimplices, Frater Romualdus, &c. & omnes alii ſimpliciter vocentur, oblatis quoque fratres, quæ ſimplicitas ſemper eſt obſervanda.

DE ORDINANDO
ABBATE.

CAPUT LXIV.

IN Abbatis ordinatione illa semper consideratur ratio, ut hic constituitur, quem sibi omnis concursus Congregatio secundum timorem Dei, sive etiam pars, quamvis parva Congregationis saniori consilio elegerit: vita autem merito, & sapientia doctrina eligatur, qui ordinandus est, etiam si ultimus fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congregatio vitiis suis (quod quidem absit) consentientem personam pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Episcopi, ad cuius Diocesim pertinet locus ipse, vel Abbatibus, aut Christianis vicinis claruerint; prohibeant pravorum prevalere consensum, sed domui Dei dignum constituent dispensatorem, scientes pro hoc se recepturos mercedem bonam, si illud castè, & Dei Zelo faciant, sicut è contrario peccatum incursum, si negligent. Ordinatus autem Abbas

sem-

ſemper cogitet quale onus ſuſcepit, & cui
redditurus eſt rationem villicationis ſua,
ſciatq; ſibi oportere prodeſſe magis, quàm præ-
eſſe. Oportet ergo eum eſſe doctum lege divina,
ut ſciat, unde proferat nova, & vetera, ca-
ſtum, ſobrium, miſericordem, & ſemper ſu-
perexaltet miſericordiam iudicio, ut idem
ipſe conſequatur, oderit vitia, diligat fratres.
In ipſa autem correptione prudenter agat, &
ne quid nimis, nedum nimis cupit eradere
eruginem, frangatur vas; ſuamq; fragilita-
tem ſemper ſuſpectam habeat, memineritq; ca-
lamum quaſſatum non conterendum. In qui-
bus non dicimus, ut permittat nutriri
vitia, ſed prudenter, & cum charitate
ea amputet; prout viderit utiq; expedire (ſi-
cut jam diximus) & ſtudeat plus amari,
quàm timeri. Non ſit turbulentus, & anxius,
non ſit nimis obſtinatus, & non ſit Zelotypus,
& nimis ſuſpicioſus, quia nunquam requie-
ſcet. In ipſis imperiis ſuis ſit providus, &
conſideratus, ſive ſecundum Deum, ſive ſe-
cundum ſaeculum ſint. Opera quæ injungit
diſcernat, & temperet, cogitans diſcretio-
nem Sancti JACOB dicentis: ſi greges meos

plus jam ambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hæc ergo aliâq; testimonia discretionis matris virtutum sumens. sic omnia temperet, ut sit, quod & fortes cupiant, & infirmi non refugiant, & præcipue ut præsentem Regulam in omnibus servet: ut cum benè ministraverit, audiat à Domino, quod servus bonus, qui erogavit triticum conservis suis in tempore suo. Amen dico vobis, super omnia bona constituet eum.

Constitutio.

I.

ANte omnia Priorem, doctrinæ Sanctissimi Patris diligentem observatorem esse oportet, ut sibi ipsi consulere, gregique suo præesse sciat.

2. Cum primum ergo novus Prior in suam Eremum devenerit, singulorum Cellas visitet, ut sciat quid cuique concedere, quidvè negare debeat, ac deinde de domo sua ordinanda, ministrisque eligendis providè cogitabit; præmissa igitur admonitione, longâque facta oratio-

ne,

ne, ipse cum aliis, ad quos elatio pertinet, per diem saltem præmeditabuntur, qui digni sint familiæ officiales.

3. Atque tunc convocato de more Capitulo, & absolutis præteritis ab obedientiis suis, diligentes & timoratos rerum agendarum Ministros, solita calculatione constituent.

4. Quorum primus erit Sacrista, secundus Bibliothecarius, tertius Scriba Capituli, quartus Archivista, quintus Cellerarius, sextus Dispensator, septimus Infirmarius, octavus Pistor, nonus Cellæ vinarie custos, decimus fructuum distributor, undecimus Coquus, duodecimus Janitor, tertius decimus Hospitarius, quartus decimus Barbitonsor, quintus decimus Vestiarius, sextus decimus pannarius, decimus septimus ferramentarius, decimus octavus Hortulanus, decimus nonus Sylvarum custos. Facta autem prædicta electione ante Completorii lectionem, omnibus in Capitulo existentibus, eorum ordinatio distinctè legatur, qui omnes, & singuli obedientiam sibi injunctam alacri-

animo, & absque murmuratione amplectantur, & pro viribus adimplere conentur, scientes per obedientiam Deo suo gratos esse futuros. Quæ obedientiarum distributio, non solum cum Prior è Capitulo revertitur, fiat, sed etiam quando completa fuerit Dieta.

5. Si numerus verò fratrum minor fuerit, binas, vel plures obedientias Frater unus idoneus, & sufficiens habere poterit, & è converso ubi numerus abundat, una, in duos, si opus fuerit, dividatur.

6. At si infra annum fortè aliquis, ob suas negligentias, vel defectus suos privandus sit officio, novusque sit constituendus Minister; tunc Prior cum consilio saltem seniorum rem exequatur.

7. Hoc ergo modo, dispositâ Domo, & ordinata familia, curet Prælati sollicitate Pastoris boni more, frequenter suas oves recognoscere, eisdemque salutare pasculum præbere. Quod profecto fiet, si singulis Sabbatis (aut Sabbato impedito) alio die, Capitulum, ut vocant culparum post primam tenuerit, in quo aliqua

qua pia ad fratres exhortatio, ex quadam Sacræ scripturæ auctoritate, vel ex sequenti Dominicæ Evangelio, vel ex Regulæ Sanctæ, Constitutionevè, doctrina desumpta præmittatur. Prior omnino singulis Sabbatis Culparum Capitulum habere teneatur, nisi gravissima urgeat causa, nec quia supradictum spiritualem discursum non paraverit, omittat, dupliciter enim erraret, si totum ob tam levem causam omitteret, qui verò ex Prioribus in hoc negligens fuerit, à Patribus Visitatoribus puniatur.

8 Ac deindè specialiter, quæ in sequenti hebdomada servanda, faciendave sunt, annuncient, veluti festa ex præcepto, jejunia vigiliarum, ac quatuor temporum, si anniversaria dicenda, Communionem faciendam, Communem refectio- nem, observantiarum, officiiq̃ue mutationem cum dubiorum occurrentiis & sic de aliis, quæ accidere solent declaratione.

9. Constituat insuper, & omnia quæ ad regimen, & conservationem Domus,

atque familiæ spectant, nec non generaliter omnes cum fervore hortetur ad observantiam Sanctæ Regulæ, ceremoniasque adimplendas cum efficaci reprehensione defectuum commissorum, & exhortatione ad emendationem, ac Sancti propositi augmentum, &c.

10. Nec obliviscatur unquam generaliter, Sanctam Ecclesiam, Animas defunctorum, Benefactores, tam vivos, quam mortuos, omnesque in necessitate constitutos, & aliqua, quæ sæpè accidunt, fratrum orationibus fideliter commendare.

11. Nec (si hoc dies ipsa requirat) silentium dispensare prætermittat, & mox per suum quisque gradum, culpas, negligentias, transgressiones, & omnia, in quibus se errasse cognoscet, humiliter, ac genuflexus alta & intelligibili voce dicat, idque coram ipso Priore, facie tamen ad Altare versa, & cum brevitate, secreta nihilominus peccata confessioni relinquens.

12. Professi, qui adhuc in Novitiatu cum Novitiis morantur primi erunt, qui

sta-

statim dictâ culpa, omnes pariter foras egredi debent, sequuntur postea Sacerdotes secundum ordinem dignitatis, & Professionis, qui finitâ accusatione se toto corpore solotenus versa facie ad Superiorem prosternant; ac tandiu, sic maneant, quousque ipse signum dederit, quo audito erigant se in genua, donec pænitentiam data, alio signo dimittantur.

13. Superior verò circumstantiis rerum, ac personarum maturè consideratis, unicuique vulnere proprium adhibeat medicamentum, frequentando potius pænitentias illas, quæ animum humiliant, quàm quæ corpus affligunt, poteritque mutare, & alterare, moderari, atque in toto, vel in parte relaxare, taxatas in his Constitutionibus, & alias etiam imponere pænitentias, sicut melius viderit ad animarum salutem conducere.

14. Sit hoc in loco diligens Prior unumquemque admonere, vel corrigere juxtâ demerita eorum, eisque debitam pænitentiam assignet, quam omnes fideliter adimplere sine mora debent.

15. Non

15. Non omittat superior negligentes, vel recusantes ad Capitulum accedere per aliquem vocari, quos, nisi legitimam causam allegauerint, severè puniat.

16. Si reprehensus, vel correctus frater, de conscientia munda se purgare voluerit, semel audiatur; at si post excusationem culpabilis remanet, duplex exinde reportet supplicium, nec quicquam morietur Prælatus, quamvis eodem tempore reus, majorem, aut supremum Tribunal appellet, sed his non obstantibus, quod agendum esse præviderit, securus exequatur.

17. Quod tamen in regularibus pœnitentiis procedit, at si pœnitentia gravis fuerit, ut puta disciplinæ circularis, aut carceris (dummodo non sit pro custodia, aut contumacia, aut ultra dies quindecim) si subditus appellaverit, Prior ad executionem non procedet, donec per se ipsum & per Reum Superiori, cui appellatum denunciatum fuerit, ac per eundem causa cognoscatur.

18. Pri-

18. Priores sicut & alii omnes (id quod nomen Eremitæ significat) adimpleant residentes jugiter in Eremo, rarissimè, nisi extrema cogat necessitas, exeant.

19. Rursus ad conservationem rerum domesticarum patrimonii ipsius loci cum debita diligentia, curent Priores, scripturas, contractus, Instrumenta, Bullas Apostolicas, & quæcunque ad rem faciunt habere, recuperare, & in quodam Archivio, seu arca benè clausa, & custodita servare, nec non & libellum conficiant, in quo contineantur summaria dictarum scripturarum, & Archivistæ custodiâ serventur.

20. Notent præterea, & secum habeant ea acta Capitularia, quæ ad locum suum, & ad communes observantias pertinent. Describantur etiam omnia acta Capituli conventualis cum suis circumstantiis dierum, & annorum.

21. Sit quoque in singulis Eremitis nostris, & alius libellus, in quo nomen, & loci Patriæ, dies ingressus, ac professionis,

cu-

cujusque Eremitæ, præmissis nomine, ac cognomine, quo vocabatur ante habitus susceptionem: item fugitivorum, expulso-
 rum, ac licentiatorum fiat memoria, quo facilius ab omnibus cognoscantur. Sic tandem, & Defunctorum nomina, & obitus dies diligenter notentur, pro quibus statim solitas preces fieri, & ab ipsius loci Priore cum diligentia aliis Societatis Prælati notificari debent, ut & ipsi suis in locis similiter faciant.

22. Sit item, & alius libellus, ubi annuatim registrentur à Capitulo Generali, acta Capitularia cuicunque Priori data & in actu visitationis à Visitatoribus.

23. Nullus Prior potest nova ædificia erigere, nisi loci reditus expensas superent, ita ut ex residuo perfici queant, alias aut elemosynis, aut alio quovis subsidio construantur.

24. Nova non fundentur ædificia, donec quæ cæpta reperiuntur ad debitum finem perducantur, sine Superiorum licentia. Ad novum autem aliquod opus construendum, duo prius obtinenda sunt,
 li-

licentia scilicet Superiorum, Conventualisque Capituli consensus.

25. Non omittant Piores singulis bimestribus, Patres Majorem, ac Visitatores, de eorum familia facere certiores.

DE PRÆPOSITO MONASTERII.

CAPUT LXV.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpositi scandala gravia in Monasteriis oriantur, dum sunt aliqui maligno spiritu superbie inflati, qui existimantes se secundos Abbates, assumptes sibi tyrannidem scandala nutriunt, & dissensiones in Congregatione faciunt, & maxime in illis locis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpositus ordinatur. Quod quam sit absurdum facile advertitur, quia ab ipso initio ordinationis materia ei datur superbiendi, dum ei suggeritur à cogitationibus suis exutum se à potestate Abbatis sui, qui ab ipsis est ordinatus, à quibus & Abbas.

Hinc

Hinc suscitantur invidia, rixæ, detractio-
 nes, amulationes, dissensiones, & inordina-
 tiones, & dum contraria sibi invicem Abbas,
 Præpositusque sentiunt, & ipsorum necesse est
 sub hac dissensione animas periclitari: & hi
 qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus,
 eunt in perditionem cujus periculi malum
 illos respicit in capite, qui talibus in ordina-
 tione se fecerunt autores. Ideoq; nos prævi-
 demus expedire propter pacis, charitatisq;
 custodiam in Abbatis pendere arbitrio ordi-
 nationem Monasterii sui, & si potest fieri, per
 Decanos ordinetur (ut antea disposuimus)
 omnis utilitas Monasterii, prout Abbas di-
 sposuerit, & dum pluribus committitur,
 unus non superbiat. Quod si aut locus ex-
 petit, aut Congregatio petierit, rationabiliter
 cum humilitate, & Abbas judicaverit expe-
 dire. Quemcunq; elegerit Abbas cum con-
 silio fratrum timentium Deum, ordinet sibi
 Præpositum. Qui tamen Præpositus illa
 agat cum reverentia, qua ab Abbate suo ei
 injuncta fuerint, nihil contra Abbatis volun-
 tatem, aut ordinationem faciens, quia quan-
 tum

tum Prælatus est cæteris, tantum eum oportet sollicitè observare præcepta regula.

Constitutio.

I.

Quem Pater Sanctus Præpositum hoc loco appellat, nos Superiorem simpliciter dicimus, qui solum in absentia Prioris vices gerit, ac gubernat locum, ac familiam.

2. Hunc quoties Prior ab Eremitio discedit, puta cum ad Generale Capitulum, vel ad aliud quodcumque agendum se confert, nominatim fratribus notificare debet: quo omnes subditi sciant, cui obedire seu ad quem in suis indigentis recurrere oporteat.

3. Hanc eandem Superioris denominationem potest, imò debet facere Prior ante obitum suum, si mori contigerit: attamen si vel ab ipso loco discedens, vel moriens Prior, id facere neglexerit, tunc antiquior professione Sacerdos, seu potius primus dignitate (si adsit) ipso Jure Superior intelligatur.

4. Libera tamen erit Priori nominandi facultas, nullâ antiquitatis, vel dignitatis habitâ ratione, sed solum habilitatis, atque sufficientiæ, sive meriti qualitate consideratâ.

5. Superior itaque eandem auctoritatem in Spiritualibus, ac temporalibus habebit, quam ipse Prior habebat, eique omnes de familia, tanquam verò Priori, obediant, sequè subditos subjectosve demonstrent.

6. Dicta Superioris auctoritas tamdiù durabit, quamdiù verus Prior domum revertatur, vel alius in ejus locum subrogetur. Hic enim Eremum ingrediente, omnis dicti Superioris potestas, ac auctoritas cessare intelligitur.

7. Qui quidem Superiores non solum extinctâ, seu amissa auctoritate, sed etiam ea durante, prorsus suo Priori subditi remaneant, potestque Prior, vel verbo, vel per litteras eundem revocare, amovere, atque mutare, prout sibi visum fuerit, atque libuerit, nec ultra illi aliqua Superioritas, aut præcedentia erit, & in casu

con-

contraventionis, vel inobedientiæ ab eodem corrigatur, & castigetur.

8. Neminem in sui locum potest Superior substituere, sed eo Domo exeunte, antiquior professione vicem gerat, nisi Prior aliter ordinaverit.

9. Non potest Superior durante Capitulo gravi, & urgente necessitate cessante, foras fratres mittere, & sublata est illi omnis facultas quidquam innovandi, ita ut nullo modo fabricare, nec vendere, seu emere, aut permutare, alterare aut destruere, aut similia facere possit, nisi eadem negotia Prior discedens, vel moriens fieri jusserit, quamobrem sicut ipse Superior semper, & ubique suo Priori obedire tenetur; ita & Prior, quoties eundem nominat, debet in scriptis, aut saltem verbo coram testibus omnia, quæ fieri desiderat, aut sunt necessaria, ordinata eidem relinquere.

10. Quia Superior Abbatix S. Salvatoris Montis accuti, per Capitulum Generale ad biennium, sicut & reliqui Prælati eligitur, non obstante hujusmodi electio-

ne tam ipse Superior, quam sua familia
semper, & in omnibus sine exceptione
Priori Montis Coronæ subsit, eique per-
petuo obedire teneatur. Quin & Prior
Montis Coronæ tanquam proprius Præla-
tus prædictæ Abatiæ debet, non solum,
quando opus est, sed etiam sæpè ex offi-
cio suo debito eandem Domum, cum Su-
periore, & familia illic comorante visitare,
corrigerè, atque instruere. Nec non qua-
cunq̄ ibidem necessaria, agenda vè sunt,
disponere & ordinare, cujus dispositioni,
& ordinationi omnes quotquot ibi sunt,
tanquam verè subditi obediant. Non ta-
men poterit dictus Prior, dictum Superio-
rem uti à Capitulo Generali electum mu-
tare, sed urgente necessitate id faciendi ad
Patres Majores, ac Visitatores recurratur,
qui iusta stante causa mutare possunt. Sed
correctio, ac pæna dicti Superioris pro-
prio Priori relinquitur (uti Sancta regula
jubet) & si in hoc Prior negligens fuerit,
Pater Major, & Visitatores, tam in actu
Visitationis, quam extra severe puniant,
quod si accidat in discessu Prioris Montis

Coronæ, aut in morte, Superiorem in Eremo relinquat, hic præcedet, & Superiori Abbatia imperabit.

DE OSTIARIIS MONASTERII.

CAPUT LXVI.

Ad portam Monasterii ponatur frater sapiens, qui sciat accipere responsum, & reddere, cujus maturitas eum non sinat vagari. Qui portarius cellam debet habere juxta portam, ut venientes semper præsentem inveniant, à quo responsum accipiant, & mox, ut aliquis pulsaverit, aut pauper clamaverit, Deo gratias respondeat, aut benedicat, & cum omni mansuetudine timoris Diei, reddant responsum festinanter cum fervore charitatis. Qui Portarius si indiget solatio, juniorem fratrem accipiat.

Constitutio.

I.

His, quæ de ostiario hic admonet. Pater Sanctus, vix aliquid addi potest

test, sufficiet ergo si is, cui tale munus datur hanc piissimam doctrinam opere compleat.

2. Sit nihilomnino ostiarius sollicitus, ne quis molestiam inferat Eremitis absque causa, expediendo eos, qui nihil negotii habent, quod tamen sine scandalo fiat, & denique qui cum Superiore, vel Cellario negotium non habent, si ex vicino loco fuerint, re sacra audita discedant, ne per Eremum ambulantes, loci quietem perturbent. In his verò, qui è longinquo veniunt, regula observetur, & statim ipsis ingredientibus, & Priori, & Hospitario nunciatur.

3. Maneat semper ostium clausum, nec contrarium fiat sine necessitate; quoties autem adverterit ostiarius, non per ostium, sed transilità sepe, vel aliundè aliquem esse ingressum, modestè eum reprehendat, atque foras ejiciat, quo aliis sit exemplo.

4. Armatus in Eremitio nemo introeat, sed admonitus in Domo Dei armatum incedere non licere, statim in ipso ingressu
arma

arma deponat, quæ diligenter Janitor custodiat.

5. Præmoneantur quoque alienigenæ, locis consuetudinem nescientes, ut cum silentio procedant, & ab omni clamore, sive strepitu abstineant.

6. Nunquam permittat ostiarius iumenta aliena per Eremum errare, imò nec introire præter domestica, eorumque hospitem, qui aliquantulum moræ in loco contrahere desiderant, quæ tamen iumenta non sunt permittenda vagari.

Sequitur Regula.

Monasterium autem (si possit fieri) ita debet construi, ut omnia necessaria, id est aqua, molendinum, hortus, pistrinum, vel artes diverse intra Monasterium exerceantur, ut non sit necessitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem regulam sæpius volumus in Congregatione legi, ne quis fratrum se de ignorantia excuset.

 Constitutio.

I.

At tentâ utilitate, quæ ex molendino nostris locis solet provenire, laudabile valde est, prout Regula jubet, ut secundum hodiernum morem in unaquaq; nostra Eremo quamprimum poterit, construatur.

2. Licet Hortuli singulis privatis Cellis adhæreant, nihilominus & hortum communem sufficientis latitudinis in Eremo esse oportet, propter olerum frequentem usum, ac necessitatem, cujus cura committenda est, qui agriculturam noverit, qui suis sciat temporibus colere, quiq; diligens sit in colligendis seminibus, ac fructibus in communi penu conservandis; & quidquid ad tale exercitium necessarium, ac opportunum fuerit, diligenter adimpleat.

3. Fornus, sine quo nostra Eremus stare non potest, idoneum habeat pistorem, qui furnariam artem exercere valeat, quiq; sollicitus existat in pane conficiendo, conservando, per Cellulas Eremitarum

rum

rum distribuendo, & quæ ad panificium spectant, ut sunt varia Instrumenta, atque linteamina, bene instructa, mundaque teneat.

4. Adfit & in singulis Eremitis nostris Tonstrina Tonsoris in loco remotiori, sitque tale ædificium, quale ars illa requirit, nempe dealbatum, ac perpolitum, atque instrumentis ad illam artem exercendam necessariis benè munitum, cujus cura fratri talem artem callentem committatur, qui officium suum omni diligentia, charitate, & munditia adimplere curabit.

5. Tertia quoque hebdomada Sacerdotes, ac Clericos forficibus tondeat, aut novacula eradat (relicto more monastico) capillorum circulo in modum Coronæ. Reliquos autem fratres, tam conversos, quam oblatos, servato eodem termino, toto capite radat, sive tondat; & qui hanc temporis taxationem præterit sine licentia Superioris, privetur vino. Omnes Eremitæ barbam deferant, sicut Apostolica concessione permiffum est, omnes au-

tem, propter frequentem Sacrae Communionis usum, pilos circa oris labia superfluos, sæpius forcipe abscindere curent.

6. Dies verò tonsuræ exercitio deputati, in quadragesimis erunt omnes non festi, & in quibus non fit abstinentia in pane, & aqua, silentio tamen servato; reliquis anni temporibus tondeatur quando-cunq̃ solvitur silentium, dummodo non impediatur divinum officium.

7. Extra hos dies: non licebit, nisi aliquo necessitatis casu, operari, & tunc de Superioris licentia, sine qua neminem radere, aut tondere poterit, qui ex nostra Congregatione non fuerit.

8. Idem Barbitonsor debet lixivium facere, ignemq̃ lavatorio caldario supponere ad Eremitarum commoditatem, qui voluerint indumenta lavare, qui si nequiverit hæc omnia per se implere, detur focus: cura tamen ista agendi ad se præcipuè spectet, & lavatorium semper mundatum teneat.

DE FRATRIBUS IN VIA
DIRECTIS.

CAPUT LXVII.

Dirigendi fratres in via omnium fratrum, vel Abbatis orationi se commendent, semper ad orationem ultimam operis Dei, commemoratio omnium absentium fiat. Reverentes autem de via fratres ipso die, quo redeunt, per omnes horas Canonicas, dum expletur opus Dei, prostrati solo oratorii ab omnibus petant orationem propter excessus, ne quid fortè subreperit in via visus, & auditus male rei, aut otiosi sermonis. Nec presumat quisquam aliis referre quæcunq; extrà Monasterium viderit, aut audierit, quia plurima destructio est. Quod si præsumpserit, vindicta Regulari subiaceat: similiter, & qui præsumpserit Claustra Monasterii egredi, vel quocunq; ire, vel quidpiam (quamvis parum) sine Abbatis jussione facere.

Con-

Constitutio,

I.

Quanta cautela Religiosis è Monasterio egredientibus utendum sit, quantoque in periculo versentur, ex hoc Regulæ capitulo facilè colligitur. Quapropter sollicitè est observandum ne nostri Eremitæ nunquam soli incedant nec longè, nec propè, quod tam de Superioribus quibuscunq̃ue, quàm de subditis intelligatur, qui autem secus fecerit, in medio Refectorii in pane, & aqua jejuret.

2. Socius itineris sit, & ipse Eremita, vel oblatus: verùm si non longè, & inter cognitos vicinos ire debet, nec possit Eremita haberi, tunc vel famulus, vel aliquis domesticus, de licentia tamen Superioris suppleat.

3. Ex quacunq̃; ergò causa foras egreditur Eremita, ante omnia benedictionem à suo Priore humiliter petat, quod regrediens antequam Cellam intret. Et si longius est profecturus, petat etiam litteras testimoniales.

4. Egre-

4. Egredientes, & toto tempore itineris, officium pro itinerantibus singulis diebus de mane recitabunt, in fine Breviarii positum, cujus loco, conversi, ac ignari dicant *Pater noster, & Ave Maria.*

5. Non se itineribus festivis diebus, ac Dominicis exponant Eremitæ, nisi urgenti obediendiâ, aut necessitate, & festinent insuper, quod habent in mandatis citius, quam possunt exequi, se se expedientes ad desideratam protinus quietem reversuri, & si non longè proficiscuntur, si fieri potest de serò Eremum repetant.

6. Itinerantes, sæcularium domos, maximeque divitum, publicaque hospitia, & Cauponas fugiant; sed potius ad Monasteria Regularium accedant.

7. Ipse autem Prior, cunctaque ejus familia domi manens pro absentibus itinerantibus (tanquam in continuo corporis, & animæ periculo constitutis) assidue orare meminerint.

8. Itinerantes, quæ fiunt Domi extra non referant, nec Domum reversi aliis, quæ

quæ in itinere viderunt, aut intellexerunt, nisi conferant ad ædificationem.

9 Et quamvis ad Jejunia regularia, neque abstinentiam, neque ad privatam psalmodiam minimè obligentur iterantes, attamen in eo, quod possunt, non deficere curent, quia Regulares Solitarii, tanquam speculū populo positi sunt, ideò tam verbo, quàm opere cunctis videntibus virtutis exempla exhibeant.

10. Superiores cum omni charitate itinerantibus, maximè si debiles, ac senes sint, ultra viaticum, jumenta, aliaque opportuna dare non recusent. E contra hospites charitativè recepti, non multa magna, ac delicata requirant, sed paucis contenti, quod sibi servitutis, vel alimenti offertur, tanquam à Deo missum, cum humilitate, & gratiarum actione suscipiant, seipsos per omnia paupertati, simplicitatiq̄ Eremiticæ conformantes.

SI FRATRI IMPOSSIBILIA
INJUNGUNTUR.

CAPUT LXVIII.

SI cui fratri aliqua fortè gravia, aut
impossibilia injunguntur, suscipiat
quidem jubentis Imperium, cum
omni mansuetudine, & obedientia. Quod si
omnino virium suarum mensuram viderit
pondus excedere, impossibilitatis suae causas ei,
qui sibi praest patienter, & opportunè sug-
gerat, non superbiendo, aut resistendo, vel
contradicendo. Quod si post suggestionem
suam, in sua sententia Prioris imperium per-
duraverit, sciat Junior ità sibi expedire, &
ex charitate confidens de adjutorio Dei, obe-
diat.

Constitutio.

I.

Neminem latere putamus contrà Su-
periorum mandata nullam admitti
solere excusationem multoq; minus (per-
severante in sententia Prælati) quidpiam
replicare licere. Omnes ergo Eremitas
ad-

adhortamur, ut simpliciter, patienterque opus sibi injunctum suscipiant & unusquisque illud pro viribus) Dei adjutorium invocando) adimplere conetur ; nunquam verò obedienti deerit Deus.

2. Sancta regula minimè prohibet subdito suam rationabilem excusationem proponere, humiliter tamen, ac modestè, quando supra vires se gravatum putat, sed firmo permanente Superiore, replicationem denegat.

3. Ut ergo totum cum fructu, meritoque obedientiæ eveniat, adhortantur nostri Eremitæ, ut simpliciter, ac patienter onus sibi impositum acceptare, juxtaque suas vires curabit implere Dei adjutorio, qui nunquam vero obedienti deest.

4. Caveant autem Prælati ne subditorum humeris gravia onera imponant, quæ nec digito suo movere volunt ; Ideoque qui indiscretè suos gravabunt subditos, quos fratres, imò filios reputare debent, sicque omni charitate, ac benignitate illos tractare, à visitoribus in actu visita-

tio-

tionis, aut à Capitulo Generali, aut Dieta
severè puniantur.

QUOD IN MONASTERIO
NON PRÆSUMAT ALTER AL-
TERRUM DEFEN-
DERE.

CAPUT LXIX.

Summoperè præcavendum est, ne qua-
vis occasione præsumat alius alium
defendere Monachum in Monaste-
rio, aut quasi tueri, etiamsi qualibet consan-
guinitatis propinguitate iungantur, nec quo-
libet modo id à Monachis præsumatur, quia
exindè gravissima occasio scandalorum oriri
potest. Quod si quis hac transgressus fue-
rit, arctius coërceatur.

Constitutio.

I.

Defensio, quam hic Sanctus Pater justè
reprobat non est illa, quâ aliquis hu-
milibus, rationalibusvè rationibus, ac sup-
plicationibus penã evitare curat, fratrem-
ve ab ea liberare: quia cū hæc rationabilis

U

exi.

existat, nullo modo potest scandalum gignere: sed illa est, qua quis impugnativè, & contentiosè sese, aliumvè à panis, aliisvè sibi contrariis contra mentem Superioris, ac Jus eximere tentat, aut contra Prælatum murmurationibus, ac detractio- nibus, insurgendo, injustum, durum, cru- delemvè nominabit, Reum verò è contra Innocentem declarando.

2. Ex his enim multa possent in Re- ligione scandala, ac perturbationes oriri, solent namque protervi, cum aliquos sibi fautores, defensoresque agnoscunt, ne- quiores fieri: Prælati namque animum despondent, fiuntque pusillanimes, & sic tandem à Justitia ministranda cum igna- via desistunt. Studeat itaque unusquisq; fratrem suum, quem amat, cum in cor- rectione constitutum videt, ad humilita- tem, & subjectionem, obedientiam, emen- dationemque hortari, & si vexari, & DEO permittente tribulari cognoscet, debet ad patientiam inducere, & conformari divi- næ voluntati.

3. Ad

3. Ad hoc , ut tale vitium in nobis non reperiatur, ſecundum culpæ qualitatē huiusmodi falſi defenſores, aut potius murmuratores ſeverè puniantur, qui tūm contra Prælatum, fratremque eodem tempore lingua detrectant.

4. Qui ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres Superiores, falſas infamias contra aliquem mittunt, ſi choriſtæ ſunt, per biennium careant voce activa, & paſſiva, Converſi per bimeſtre carcere mancipientur, & ſi tempore Capituli, vel Dietæ veritas non poſſit dignoſci, Patri Viſitatori, vel cui Capitulum Generale iudicabit, cauſa committatur, ut non præſumat quiſquam paſſim cedere, aut excommuni-
care.

UT NON PRÆSUMAT
 QUISQUAM PASSIM CÆDE-
 RE VEL EXCOMMUNI-
 CARE,

CAPUT LXX.

*Etetur in Monasterio omnis præ-
 sumptionis occasio, ordinamus,
 atque constituimus, ut nulli liceat
 quemquam fratrum suorum ex-
 commuicare, aut cedere, nisi cui potestas ab
 Abbate data fuerit. Peccantes autem co-
 ram omnibus arguantur. Infantibus verò
 usq; ad decimum quintum etatis annum,
 disciplinæ diligentia sit, & custodia adhibea-
 tur ab omnibus, sed & hoc cum omni men-
 sura, & ratione; nam in fortiori etate, qui
 præsumpserit aliquatenus sine præcepto Ab-
 batis, vel in ipsos Infantes sine discretione,
 exarserit, disciplina regulari subjaceat,
 quia scriptum est. Quod tibi non vis fieri,
 alteri ne feceris.*

Constitutio.

I.

Excommunicare actus est Jurisdictionis, illique soli possunt, qui ordinariam, vel delegatam habent Jurisdictionem, uti sunt Piores in propriis locis, Visitatores in actu solum Visitationis, & Major ubique, & in omnes Eremitas.

2 Qui autem, suadente Diabolo, fratrem percusserit, ultra excommunicationem, quam incurrit, carcerali pœna, ac Jejuniis, pane & aqua ad Superioris arbitrium puniantur, qui qualitatem, gravitatemque percussione considerabit. Qui verò maledicis, turpibusque, aut iniuriosis solummodo verbis in fratrem suum usus fuerit, dicat suam culpam in Capitulo, ac semel in pane, & aqua jejuset, quodsi minas addiderit, ita ut se velle percutere ostenderit, gravius puniatur. Tandem omnes pacis quocunque modo perturbatores, statim graviter à Superioribus corrigantur.

UT OBEDIENTES SINT SIBI
FRATRES INVICEM.
CAPUT LXXI.

bedientia bonum non solum Ab-
bati exhibendum est, sed etiam
sibi invicem obediant fratres,
scientes per hanc obedientia viam
se ituros ad Deum. Premisso ergo Abbatis,
aut Praepositorum, qui ab eo constituuntur,
imperio, cui non permittimus privata impe-
ria praeponi, de cetero omnes Juniores Prio-
ribus suis omni charitate, & sollicitudine
obediant. Quod si quis contentiosus reperi-
tur, corripitur. Si quis autem frater pro
quavis minima causa ab Abbate, vel à quo-
cunq; Priore suo corripitur quolibet modo, vel
si leviter senserit animum Prioris cujus-
cunq; contra se iratum, vel commotum,
(quamvis modicè) mox sine mora tamdiu
prostratus in terram ante pedes ejus jaceat,
satisfaciens usq; dum benedictione sanetur
illa commotio. Quod si quis contempserit
facere, aut corporali vindicta subiaceat, aut
si contumax fuerit, de Monasterio expellatur.

TU S U Con-

Constitutio.

I.

Qui Prælatum, & Superiorem suum honorat, Deum honorat, & qui eum contemnit, Deum spernit, qui dixit Prælati qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Ideò Eremitis erga suos Prælatos, obediētes, ac humiles esse oportet.

2. Si quis verò (quod adfit) cum Prælato suo contenderit, vel parum reverenter secum se habuerit, semel in pane, & aqua jejunet, & culpam suam coram omnibus dicat. Qui contra Prælatum suum quomocunq̄ conspiraverit, ultrà prædictam culpam, disciplina circulari plectatur.

DE ZELO BONO QUEM
DEBENT MONACHI HABERE.

CAPUT LXXII.

Sicut est zelus amaritudinis malus, qui separat à Deo, & ducit ad Infernum, ita est Zelus bonus, qui separat à vitiis, & ducit ad Deum, & ad vitam

tam eternam. Hunc ergo zelum ferventissimo amore exercent Monachi, idest honore se invicem praveniant, infirmitates suas sive corporum, sive animarum, patientissime tolerant, obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi utile judicat sequatur, sed quod magis alii charitate fraternitatis casto impendant amore, Deum timeant, Abbatem suum sincera & humili charitate diligant. Christo nihil praponant, qui nos pariter perducatur ad vitam eternam, Amen.

Constitutio.

I.

AD bonum, ad sanctum zelum, ad quem Sanctus Pater hortatur, non solum interiori homine, rectè cum Deo ambulare spectat, sed etiam in exteriori, nihil vitiosum, quod proximum offendere valeat, ostendere, imò semper piè vivendi exempla præbere.

2. Sint ergo nostri Eremitæ in incessu graves oculis depressis, verecundi ac humiles, submissa loquantur voce, omnibus subjaceant, suis præcipuè Superioribus, in quorum præsentia, non nisi interrogatos, obmutescere consultius foret.

3. In

3. In omnibus suis actibus modesti, beneque compositi, paupertatis amatores, vestes potius rursaritas, quàm immundas gestent, & sicut ipsi semper mundi, ac nitidi esse debent, ita cellam perpolitam, seclusa omni prorsus affectatione, curiositatevè, omni tempore habere debent.

DE EO QUOD NON OMNIS
OBSERVATIO JUSTITIÆ IN HAC
REGULA SIT CON-
STITUTA.

CAPUT LXXIII.

Regulam hanc descripsimus, ut eam observantes in Monasteriis aliquatenus, vel honestatem morum, aut initium conversationis, nos demonstramus habere; ceterum ad perfectionem conversationis, qui pervenire festinant, sunt doctrina Sanctorum Patrum, quarum observatio perducit hominem ad celsitudinem perfectionis. Quæ enim pagina, aut quis sermo divina auctoritatis veteris, ac novi Testamenti, non est rectissima norma vitæ humana, aut quis liber Sanctorum Catholicorum

rum Patrum hoc non resonat, ut recto cursu perveniamus ad Creatorem nostrum? Necnon & Collationes Patrum, & instituta vitæ eorum, sed & regula Sancti Patris nostri Basilii, quid aliud sunt, nisi benè viventium, & obedientium Monachorum exempla, & instrumenta virtutum? Nobis autem desidiosis, & malè viventibus, atq; negligentibus rubor confusionis est. Quisquis ergo ad Patriam Cælestem festinas, hanc minimam inchoationis regulam descriptam, (admonente Christo) persice, & tunc demum ad majora, quæ supra commemoravimus, doctrina, virtutumq; culmina (Deo protegente) pervenies. Facientibus hac, Regna patebunt superna.

Constitutio.

I.

Quemadmodum Sanctissimus Pater in Regula non omnimodam perfectionis doctrinam, sed initium tantum aliquod Religiosæ disciplinæ contineri fateatur; ita omnes sciant, quod licet non pauca constitutio Regulæ adjungat, tam in strictiori modo vivendi, quàm in sæculi fuga, omniq; peccandi occasione, non

tamen in ea exactè vitæ Eremiticæ rigor describitur.

2. Ideò omnes Eremitæ perfectionem anhelantes, non Regulæ Sanctissimæ documentis, ac istarum constitutionum, contenti ordinibus, ad altiora perfectionis fastigia ascendere contendant, quod facilius assequentur, si Sanctorum Patrum, ac præcipuè Sancti Patris nostri Romualdi, suorumque ferventium discipulorum mores, ac virtutes, vitæque austeritatem, pro virili imitari sollicitè studuerint: primum autem in istarum constitutionum omnimoda observantia, à qua nemo excluditur, assuescant.

3. Caveant Superiores ne sint faciles, ac proni in suis subditis sub formali obedientiæ præcepto, (quod ad peccatū mortale obligat,) præcipiendo: quamvis ipso uti tam verbo, quam scripto possent, quando ipsi opportunum, necessariumve judicabunt. In transgressionibus autem Regulæ, Constitutionum, Actorum Capitularium, Ordinum licet scriptorum Visitatorum, nulla incurritur culpa, sed in
illis

illis solum, quæ contra tria vota, aut contra stabilitatem fiunt. Peccabunt autem huiusmodi Transgressores ex negligentia, vel inordinato affectu venialiter, ex contemptu verò, mortaliter.

4. Tenentur tamen culpam in capitulo dicere, ac pænitentias à Regula, ac constitutionibus taxatas, aut à Capitulis taxandas, quando illæ à Superioribus injunguntur, exequi, quas omnes iidem Superiores pænitentias, prout alibi dictum est, mutare, minuere, vel in totum relaxare poterunt.

5. Caveant, ne nimia eorum benignitas, ac clementia, aut in delinquentes corrigendo morositas, vel incuria, regularem destruant observantiam. Et quia DEO districtam reddent rationem, ne quis ignorantiam allegare valeat, Regulam, ac Constitutionem, quæ hoc volumine continentur, singulis diebus per justas portiunculas ante Completorii Lektionem legenda statuitur.

PRIMÆ PARTIS FINIS.

SE-

SECUNDA PARS
 CONSTITUTIONUM
 CONGREGATIONIS ERE-
 MITARUM CAMALDULENSIUM
 MONTIS CORONÆ.

DE LOCO, ET TEMPORE
 CELEBRANDI CAPITULUM
 GENERALE.

CAPUT I.

I.

Congregatio, suis mediantibus
 Capitulis, quæ Sedis Apostolicæ
 Privilegio Celebrat, Zizanias,
 (quæ fortè in agro Religionis
 pullularunt) evellere solet, ac addita Reli-
 giosæ pietatis munditia, bonum semen ad
 messem crescere: statutum ergo est, ut sin-
 gulis quoque bienniis Generale Capitu-
 lum legitimè celebretur eo ordine, & mo-
 do inferius dicendis.

Ce-

Celebratur autem in Sacra Eremo Montis Coronæ semper Dominica tertia post Pascha Resurrectionis : sed si aliqua necessitas urgeat. Diffinitores in ipso Capitulo, & infra annum PP. Major, ac Visitatores, protrahere, minuerevè tempus, prout ipsis melius expedire videbitur, poterunt.

2. Cum Capitulum singulis bienniis celebrari debeat, anno intermedio, eodem loco, ac tempore celebrabitur Dieta, in qua intervenient P. Major, duo Visitatores Generales, Procurator Generalis, aliique duo particulares Visitatores, pro visitanda sacra Eremo Montis Coronæ electi, qui hac lege, ac circumspetione eligendi sunt, ut in Dieta non plus, quàm duo pro unaquaque natione reperiantur. Dietæ autem eademmet erit auctoritas, ac potestas, quæ Capituli Generalis, iis exceptis, quæ in his Constitutionibus eidem Capitulo reservantur. Et licet in ipsa non fiat Generalis Prælatorum electio, tamen per mortem, vel per renunciationem vacantibus, aut quavis alia causa po-
te-

terit providere, à Visitatoribus, aut aliunde cerciorata : Prælatos mutare , ac suspendere , non autem, nisi prius formato processu, deponere poterit, ac subrogare valebit. Necessarias, sibiq̄ue visas Fratrum mutationes faciet, Clericos promovebit, omnibus Religionis negotiis providebit, generalibus ordinationibus, ac in re gravi harum Constitutionum declarationibus semper exceptis.

3. Initium, progressus, finisque Dietæ iidemmet erunt, qui Capitulo Generali præscribuntur, iis pariter, quæ ipsi Dietæ impropria sunt, Capituloq̄ue generali propria, exceptis omissis & officii, ac Missæ solemnitate.

QUI AD CAPITULUM VENIRE ; ET QUID SECUM DEFERRE DEBEANT.

CAPUT II.

I.

AD Capituli celebrationem omnes Congregationis Prælati venire, & assistere debent, scilicet, P. Major, Visita-

to-

tores, Procurator Generalis, Prioreshque cuncti conventuales, quorum nemo, si suo loco, & tempore, non accedat, excusabitur, nisi ab infirmitate, gravique necessitate se impeditum probet, alias per annum privationi vocis activæ, & passivæ subiaceat.

2. Ab hujusmodi obligatione Poloni Piores excipiuntur, qui licet semper intervenire Capitulo possint, non nisi quarto quoque anno tenentur, ut supra, qui accedentes, ad evitandas expensas sese associabunt, & in casu necessitatis, unum tantummodo ducant socium, cujus quidem nomen prius Patribus Superioribus significabunt, ac ab eisdem responsum expectabunt.

3. Præter dictos, nemo ad locum Capituli, vel Diætæ temerè accedat, nisi ab eodem Capitulo, Diætâ, vel Patre Maggiore, ac Visitatoribus vocatus fuerit, vel licentiam obtinuerit. Qui contra fecerit per mensem carceri mancipetur; gravissima tamen necessitate urgente, excepta, quæ

quæ an talis fuerit, nec ne ipsi Capituli, vel Dietæ Diffinitores judicabunt.

4. Prædicti omnes Patres, qui ad Capitulum accedere debent, justam, imò superabundantem viatici pecuniarum provisionem, tam accedendi, quam recedendi secum deferant, ne ea deficiente, alios gravare cogantur.

5. Priores nullo modo, dati, vel expensi benè calculatum exemplar cum indice debitorum, deferre omittant, quod exemplar cum libro originali, duo Patres à Priore deputati concordabunt, & subscribent, singulis partitis distinctè dispositis, ac in fine cujuscunque paginæ illius summa notetur.

6. In iisdem transumptis, provisiones domesticæ describantur, quas cum dicti Deputati Patres viderint, fideliter manu propria subscribant. Quæ transumpta, si Priores legitimè impediti ad Capitulum deferre non valuerint, ea cum literis suæ Domus, statum, necessitatemq; continentibus per fidelem latorem transmittant.

7. Qui verò dicta exemplaria non tulerit, aut miserit, per annum Prælatura privetur. Qui verò pecuniam Eremo suo à Capitulo Generali taxatam, vel cui ab eodem commissum fuerit, non satisfecerit, in electione Diffinitorum, nec activè, nec passivè admittatur, & maxime si Patri Procuratori Generali, tam pro sua assignatione, quàm pro aliis rebus Romæ solvendis non satisfecerit, suspensionis pœnam ipso facto incurrat, nisi infra annum non satisfecerit, & Priores Teutonici, ac Poloni, si per annum cum dimidio in iisdem defecerint, eandem pœnâ incurrant. Quæ suspensio eo usque protrahatur, quousque plenariè satisfecerint; quod si usque ad Capitulum Generale contumaces fuerint, voce activa, ac passiva priventur, nec ipsi inter vocales numerentur; idem in illis observandum, qui quinquennia ad Capitulum pro Eremo Montis Coronæ deferre tenentur.

8. Universi tandem, ac singuli, qui ad Capituli celebrationem venire coguntur, feriâ sextâ dictam Dominicam tertiam præ-

præcedente in loco futuræ celebrationis adesse tenentur, sin autem omnes dicta die non adfuerint, dummodo duæ ex tribus partibus, congregandorum Patrum præfentes sint, celebretur Capitulum, nec propter eorum absentiam, invalida, sed legitima, & canonica censeatur.

MODUS INCHOANDI CAPITULUM.

CAPUT III.

I.

USitata à majoribus nostris introducendi Capitulum forma sic se habet, ut scilicet sabbatho præcedente Dominicam, unus ex congregatis Prælati, cui injunxerit Major, celebret manè missam pro congregatione, cum oratione de Spiritu Sancto, pro bono initio, & successu futuri Capituli orans.

2. Finitâ nonâ, & oratione ordinaria peractâ, parvula campanula Capituli inchoandi signum spatio unius Miserere, cum decem ictibus in fine pulsetur (qui modus significandi Capitulum, quoties

signum fieri oportuerit , observandus est) quo signo dato , omnes qui tunc in ipsa Eremo præsentés inveniuntur fratres (inclusis exceptis) ad Capitulum Culparum , vel alium locum per Majorem ad hoc deputatum , simul conveniant , ubi omnibus genibus flexis manentibus, Pater Major Psalmum 66. Deus misereatur nostri, &c. Intonabit, cæteris usque in finem Psalmi prosequentibus alternatim. Deindè Kyrie eleison , Pater noster. Et ne nos. Vers. Salvos fac servos tuos. Et Mitte nobis Domine, &c. Et nihil proficiat inimicus in nobis ; & Emitte Spiritum tuum, & creabuntur. & Post partum virgo inviolata, &c. & Domine exaudi orationem meam, & Dominus vobiscum cum suis responsis. Oratio ejusdem Dominicæ, Oratio : Deus qui corda fidelium, & Oratio : Omnipotens sempiternè Deus, qui facis mirabilia magna solus, &c. pro congregatione , quâ finita per Majorem dicitur Antiphona : Sancta Maria cum Beatissimis Patribus nostris Benedicto, & Romualdo , & omnibus Sanctis, inter-

cedat ad Dominum DEUM nostrum,
Amen.

3. Quibus expletis omnibus sedentibus, & in silentio attentè audientibus P. Major suavoriam habebit oratiunculam, quæ tota ad bonum successum, ac felicem exitum Generalis Capituli & Communionem, tendere debet, exhortando omnes ad confessionem ad eundem finem crastina die faciendam in missa Conventuali. Ordinabit insuper, quatenus Sacerdotes sequenti mane, omnes cum devotione, & fervorem sacram facere debeant, cum oratione Spiritus Sancti, quæ omnia cum devota, ac jugi cunctorum oratione ad prædictum finem, prosperitatis scilicet, atque felicitis successus Generalis Capituli fieri debent. Dominica verò die P. Major, solemniter majorem Missam dictâ Tertia, celebrabit, in qua omnes fratres, ac etiam vocales illos, qui fortè celebrare nequiverint, communicabit.

DE ELECTIONIBUS IN
COMMUNI IN CAPITULO GE-
NERALI FACIENDIS.

CAPUT IV.

I.

OMnes superiorum electiones juxta Concilii Tridentini formam faciendæ sunt, per secreta suffragia, ac Decreti Clementis VIII. Cuncti Electores, antequam ad electionem deveniant, se meliores electuros juxta suarum conscientiarum dictamen curabunt, legendæque etiam sunt Constitutiones de qualitatibus, ac requisitis eligendorum.

2. Usus Congregationis antiquus in electionibus cum calculis nigris, & albis servetur, nigra enim affirmant, negant alba, nec quisquam electus intelligatur, nisi majorẽ partem supra medietatem obtineat, quod si duo, vel plures in calculis concurrant, ultra medietatem pro eadem Prælatura, officiovè, uterq; concurrens iterum suffragiis exponatur calculorum, quiq; majorem favorabilium votorum partem habuerit, ele-

IN
E-
electus intelligatur; at si iterum pariformes in favorabilibus supra medietatem fuerint, præferatur, ac electus, Prior in professione intelligatur.

3. Quando aliquis pro aliqua Prælatu-
tura, aut officio proponitur, si in Diffinitorio fuerit, exeat, ac longè expectet, ita ut tractatus Patrum Diffinitorum audire minimè valeat, nec revertatur, donec vocetur. Idem pariter observandum, cum de aliquo negotio agendum erit, in quo ex Diffinitoribus aliquis, vel ipsemet Præsiciens, jus ac interesse haberet, foras enim exire debent.

4. Qui per se, vel alios directè vel indirectè, vocem, aut suffragia ad aliquod officium consequendum procurabit, ultra alias pœnas, censurasque contra illos, qui simili modo officia ambiunt, ex Decreto Clementis VIII., privationis officiorum ipso facto, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia, pœnam incurrant, dispensatione soli summo Pontifici reservatâ, quæ pœnæ ad complices, & ad scientes, & non revelantes extenduntur.

5. Notandum tamen, non idcirco prohiberi Eremitis in simul agere, tractare de qualitate, & habilitate, meritis, vel demeritis, respectibus, ac convenientiis eligendorum, quæ justè alio, alium digniorem, melioremvè præmonstrare solent; adhortando, persuadendoque modestè, charitativè, ac Religiosè, ad digniorem electionem, dummodo fiat sine precibus, donis, promissivè; hæc quippe sunt subornationes, ac practicæ, de quibus summorum Pontificum Decreta, Constitutionesque intelliguntur.

6. Si quis demum à Prælati, aut Principibus sæcularibus, aut alia quacunque persona extra Congregationem commendatitias, favorabilesque Epistolas ad aliquod officium obtinendum, ad Capitulum directas procuraverit, voce activa, ac passiva per biennium privetur.

7. Qui autem in aliqua electione, malignum habuerit tractatum, infra quindecim dies, ultra consuetam abstinentiam, ter in aqua, & pane jejuset, ac ter se intorto flagello privatim, in cella scilicet,
di-

diverberet, ac genibus flexis ter Psalmos
Pœnitentiales cum Litanis recitabit.

DE PRÆLATURARUM RE-
NUNCIATIONE, PATRUMQUE
VOCALIU ABSOLU-
TIONE.

CAPUT V.

I.

Ipsa die Dominica post Nonam, finita
ordinaria oratione, detur Capituli si-
gnum, & omnes Prælati ad sonum cam-
panulæ in Definitorium conveniant, ubi
congregati, primum fiat similis dici vo-
calis oratio, cum suis Versibus & Oratio-
nibus.

2. Deinde Pater Major Prælatos mo-
neat, ut solito more unusquisque præla-
turam deponat, qui omnes illicò (præter
Patres Visitatores) culpam suorum defe-
ctuum in administratione admissorum,
genuflexi humiliter dicant, & Prælaturæ
in manum Majoris renuciantes, in terram
se prosternant. Tunc verò ipse Major

acceptatis singulorum renunciationibus, nomine, ac Vice, Capituli, imposita pro negligentis cuique aliqua pœnitentia, pronunciet omnes tam præsentes, quàm absentes, qui fortè venire non potuerunt, absolutos à Prælaturis, officiisque suis, sicut alios ab aliis officiis, & obedientiis. Quamvis absentes in eorum guberniis, tanquam à Capitulo Generali deputati, usque ad adventum successorum, aut per literas remotionem, interim eorum locis fungentes.

3. Et ut electiones Capituli stabiliores; firmiores, ac validiores sint, imo etiam ad quietem, ac tranquillitatem Patrum vocalium, Pater Major eos absoluat, & dispenset, ut sequitur: Omnes Patres vocales genuflectant, & unus dicat Confiteor DEO alta, alii verò demissa voce, & Pater Major Misereatur, &c. & Indulgentiã, &c. postea absolvat, dicens Ego N. quantum se extendunt privilegia nostra, absolvo vos ab omni censura excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & quacunq; aliã sententiã, ac pœna, & dispensato vobiscum

biscum super omni irregularitate in quantum possum, & indigetis ad canonicas, legitimasque electiones faciendas; exceptis tamen illis censuris, sententiis, pænis, ac irregularitatibus contractis ob defectus concernentes electiones in præsentî Capitulo faciendas, ac deductis ad forum fori, ac pronuncio, & declaro vos legitimos vocales.

4. Quo factò ipse Major genuflexus culpam dicat, & Majoratui renunciât, quam renunciationem PP. Visitatores nomine, ac Vice, Capituli accipientes, injuncta prius pænitentia salutari, absolutum ipsum pronuncient. Ipsi autem Visitatores suo deinde loco, & tempore sui officii, ratione reddita, renunciabunt.

5. Deinde antequam ad electionem deveniatur, vocalium singuli sigillatim jurabunt, se, quos in conscientia meliores judicabunt, electuros, secundum formam infra-scriptam.

Ego N. juro, me in hoc Capitulo meliores, ac magis idoneos electurum, secundum meæ conscientiæ dictamen, servatâ

vatâ tamen dispositione Constitutionum. Et hoc solum juramentum pro omnibus electionibus in hoc Capitulo futuris satis erit.

DE PATRUM DIFFINITO-
RUM, AC PATRIS PRÆSIDEN-
TIS ELECTIONE.

CAPUT VI.

I.

EX omnibus Patribus vocalibus in Capitulo præsentibus, Patres Diffinitores eligantur, dummodo in proximè præterito Capitulo, Diffinitores non extiterint, qui non sunt eligibiles.

2. Sex item eligantur Diffinitores, duo scilicet pro unaquaque natione, id est Ecclesiastica, Veneta, & Neapolitana, & quando Patres Poloni accedunt, si quatuor fuerint eligibiles, duo autem eligantur, sicut de aliis Nationibus dictum est, ita ut in hujusmodi casu octo existant, at si pauciores quatuor fuerint eligibiles, unus solummodo eligatur, & sint septem, quod si unus tantum capax fuerit, pos-

possit illum Capitulum inter Diffinitores cooptare, at non cogatur, ut electio sit libera. Nulla natio plusquam duos habere potest Diffinitores, nullaque Civitas, aut Territorium, non nisi unum Diffinitorem habebit, quilibet autem illius intelligatur Nationis, in qua professionem emisit.

3. Omnes singillatim calculis exponantur, incipiendo à Patribus Visitatoribus, sequanturque Patres vocales, secundum professionis ordinem, uniuscujusque suffragiis tùm nigris, tùm albis semper adnotatis.

4. Patrum vocalium omnium completis scrutiniis, inspiciatur, quot ex ipsis favorabilia habuerint, & si isti solum sex, vel octo respectivè fuerint, ut supra, omnes Diffinitores erunt canonicè electi: At si pauciores sex fuerint, aut septē, aut octo respectivè, iterum fiat scrutinium pro tot Diffinitoribus, quot prædicto numero deerunt. Et si plures dicto numero electi fuerint, qui suffragia pauciora habuerint,

rint, excludantur, ac pro non electis habeantur.

5. Similiter intelligatur, quando plures ejusdem Civitatis, aut Territorii electi fuerint, is enim electus intelligatur, qui majorem favorabilium calculorum quantitatem obtinuerit.

6. Insuper quia dictum est, in nulla natione plures duobus Diffinitoribus dari posse, si in primo scrutinio tres: pluresvè in una Natione electi inveniuntur, qui supra duos pauciora favorabilia suffragia, seu vota habuerint, pro non electis habeantur, ac novo scrutinio, vel calculo illarum Nationum vocales, quæ nullum, vel unum solum electum habuerit diffinitorem, exponantur.

7. Sex, septem, aut octo Diffinitoribus respectivo modo, ac formâ supradicta, electis, cæteris inde egressis, ipsi solummodo in Diffinitorio remanebunt, & prius Patres Visitatores, tam Generales, quàm particulares, Visitaciones per ipsos conscriptas benè clausas, sigillisquem unitas, diffinitorio consignabunt.

8. Vo-

8. Vocalibus omnibus è Diffinitorio egressis: Patres Diffinitores per vota secreta de ipsis unum in Patrem Præsidentem eligent, qui Caput Diffinitorii erit, quiq̃ue cum reliquis Diffinitoribus totius Congregationis supremam auctoritatem, potestatemq̃ue habebunt.

DE SCRIBÆ, VICARII CAPITULI, AC OFFICIALIUM
ELECTIONE.

CAPUT VII.

I.

REbus prædicto modo dispositis, procedant Patres ad electionem Ministrorum, quo debito ordine omnia, durante Capitulo, disponantur ac peragantur. Imprimis igitur eligatur Scriba Capituli, qui statim electus, juxta tenorem Privilegiorum nostrorum, ad ea, quæ ad expeditionem ejusdem Capituli spectant, qui tamen unus erit ex Diffinitoribus, publici Notarii auctoritatem habebit. Cujus munus erit, totam Capituli seriem, & quæcunque in diffinitorio tractabuntur, dif-

diffinita que fuerint, si essentialiter notanda sunt, in libro Actorum Capitularium diligenter, ordinateque; describere, eaque; post conclusionem Capituli, presentibus Fratribus, & audientibus, publice legere, iis exceptis, quae Patribus visa fuerint, reticenda. Epistolas quoque Capitulo directas leget, quibus ex sententia Patrum respondebit. Adnotabit insuper scriba, quae ratione dictarum Epistolarum tractanda erunt, quam notulam Patri Praesidenti porrigat, quae ipsi suo loco, ac tempore proponet, & post Diffinitionem, ipse in supra dicto libro registrabit.

2. Secundo, ex his, qui extra Capitulum domi sunt Patres, eligatur Vicarius Generalis in spiritualibus, & temporalibus, qui in ipso loco Vicem-Prioris gerat, disponens omnia, quae ad ipsius domus familiaeque directionem pertinebunt, (iis exceptis) quae Patres Diffinitores sibi reservare voluerint.

3. Sequitur Depositarii electio, cui traduntur omnes pecuniae, quas Priores secum detulerant, necnon quae apud Vi-

fi

fitatores inveniuntur, quas omnes sub clave custodire, & in fine Capituli de illis rationem reddere tenebitur.

4. Deinde duo fiant Computistæ, qui libros, ac rationes eorum omnium, qui locorum, seu alias bonorum Religionis administrationem gesserunt, diligenter per modum computi examinent, data & accepta ponderent, defectus notent, & tandem ex his in scriptis redactum rationium cum plena facti relatione, Patribus Diffinitoribus tradant. Alius item eligatur, qui Computistarum computa examinet.

5. Referant quoque ea, quæ ipsis visum fuerit correctione, præmonitione, vel alio remedio, egere, ut ipsi Patres opportune providere valeant.

6. Fiet postea ostiarius Capituli, qui Conversus, prudens, ac Idoneus esse omnium iudicio censeatur; oportet namque eum audire, fideliterque audita referre eorum, qui vel ingredi ad Patres desiderant, vel Patrum responsa foras expectant sibi per eundem reportari; eos, qui

vocandi sunt, statim vocare, Capituli signum, horis competentibus dare, & quæcunque alia Patrum commissa, omni solertia executioni mandare.

7. Ac similiter constituendi veniunt tam primæ, quàm secundæ Mensarum Lectores, ac ministri ipsarum, scilicet Refectorarius, ac duo, vel tres Fratres. Qui dictis inserviant Mensis.

8. Post hæc adnotabit idem scriba, omnium Electorum nomina, tam Diffinitorum, quàm officialium prædictorum, incipiendo à Dignioribus usque ad infimum, eorumquè descriptionem statim dabit P. Præsidenti, qui eam in Refectorio ante Cænæ benedictionem ejusdem Dominicæ coram omnibus fratribus clara voce leget, atque exhortatiunculam in fine adjiciet, ut fratres omnes durante Capitulo pro felici rerum eventu majori cura, ac diligentia, quàm antea Regulari, ac Eremiticæ observantiæ intendant, ac orationibus toto animo jugiter invigilent.

DE ORDINE SERVANDO
IN NEGOTIIS PER PATRES DIFFINITORES TRACTANDIS.

CAPUT VIII.

I.

Patres ipsi Diffinitores singulis noctibus cum aliis ad Matutinum in Ecclesia, diebus verò festivis, etiam ad Vesperas conveniant, cæteras verò diurnas horas separatim, vel alternatim persolvant, ac legitimo cessante impedimento rem sacram quotidie faciant. Ac dum prima in Choro feriâ secundâ cantatur, P. Præfidens missam cum Oratione Spiritus Sancti celebret, & sic omnibus diebus, servato professionis ordine, unus ex Diffinitoribus cum eadem oratione celebrabit, eadem hora, & qui fortè ex ipsis Diffinitoribus celebrare non poterit, interveniat.

2. Qua missa peractâ, signoque ab Ostiario dato, omnes in diffinitorium se conferant, ubi ipsis congregatis, dicto se-

creto Pater noster. P. Præsides dicat: Et ne nos inducas, &c. ψ . Emitte Spiritum tuum, &c. ψ . Domine exaudi, &c. ψ . Dominus vobiscum, Oratio, Actiones nostras, & sic fiat quoties Diffinitorium intrant.

3. Antequam negotia propria Religionis Patres aggrediantur, charitas urget, ut prius illi, si qui sunt foris, expediantur, qui alicujus negotii resolutionem, vel responsum expectant.

4. Postea Epistolæ tam è nostris locis, quam aliunde Capitulo directis, perlegantur, & scriba tam illas, quæ provisionem requirunt, quàm responsionem, adnotabit. Ad tollendam tamen omnem suspicionis causam, Eremitæ ad Capitulum generale scribentes, debent retrò Epistolas, nomen Eremitæ, in quo scribunt, addeunt, apponere v. g. Ruha, Mons Anconæ, &c. & antequam scriba eam aperiat, si Prior loci, undè venit Epistola, in Diffinitorio erit, foras exeat, donec legatur.

5. Lectis Epistolis, vocentur Visitatores, qui cujuscunque loci debito ordine

visitationem legant, sedulò invigilantes, attenteq; audientes Patres observantesq; punctualiter si quid aliqua novâ provisione indigeat, & si quis est in Diffinitorio, qui in ipsa recitatione Visitationum comprehendatur, vel quocunque modo ad ipsum pertinere dignoscatur, foras egrediatur, idem faciat P. Præsident, ejusque locum interim primus Diffinitor habeat, quibus expeditis comburantur Visitationū notulæ, & ea, quæ amplius apparere non debent; Patresque Visitatores genuflexi culpam dicant, officio renunciantes, quos P. Præsident pænitentia injuncta, absolutos pronuntiabit.

6. Et item si qui sunt in loco, qui aliqua de causa visitati non fuerint, vocentur, & visitentur: sic etiam si qui puniendi de suis defectibus, vel corrigendi, si præsentes fuerint, puniantur, & corrigantur, & si absentes, debitâ pænitentia eis taxentur, ac suo tempore, ac loco executioni mandentur.

7. Anni præteriti Diffinitiones, ac sta-

tuta perlegantur, & qui ea non fuerint exequuti, puniantur.

8. Accerseantur insuper Priores præteriti, qui in Diffinitorio non sint, ac diligenter interrogentur de statu, necessitate, & prosperitate locorum, personarum, & aliarum rerum, quæ ad rem faciant, & qui corrigendi sunt, corrigantur, & nunquam correctio prætermittatur, & qui in gubernio suo defecerint, etiam puniantur, etiam si Diffinitores forent, nec cuiquam hac in re parcat, sed cunctis puniendis iudicium fiat cum æquitate.

9. P. Præsidens rem de qua agitur, proponat, & consequenter per suos gradus incipiens à digniori, usque ad infimum, ab unoquoque Diffinitore requirat, quid sentiat, & ultimo loco quid ipse super re proposita sentit, verbis exprimat, quo tractatu sic expedito, fiat per suffragia solitum scrutinium, at si duo Patres Diffinitores concordent quidpiam ad bonum regimen Congregationis spectans, proponere possint, ac valeant, ac scrutinio exponatur, etiam si P, Præsidens noluerit.

10. Si

10. Si autem in Capitulo Generali aliquid proponatur, & approbetur, quod prius à Capitulo Conventuali exclusum fuerit, nullum sit, nisi exclusio Capituli conventualis, ipsi Capitulo Generali fuerit manifestata.

11. Quodcumque materiae graves, difficilesque pertractandae erunt, ad primam sessionem, vel etiam ad sequentem diem, resolutiones protrahantur, ut maturius examinentur, maximè verò in actis Capitularibus communem observantiam concernentibus, à quibus semper abstineant, nisi necessitas urgeat.

12. Declarantes tamen ordinationes, actusque Capitulares, qui ad communem observantiam non spectant, statim parere obligationem, donec revocentur. Alii verò actus Capitulares, qui ad communem observantiam spectant, statim pariter obligent (nisi constitutionibus aut actis Capitularibus confirmatis, adferentur) sed ut vim legis habeant, necesse est, ut à sequenti Capitulo confirmentur, quod si non fiat, pro nullis, ac revocatis sine ulla

ulla prorsus declaratione , habeantur, idem pariter observandum in dictarum novarum ordinationum revocatione.

13. Quisquis autem in dicendo quid sentit, studeat brevitati, ea tantum quæ ad rem faciunt, exprimens, frivolis, aut impertinentibus omissis. Quidquid enim hic peragitur, substantiale erit, alias nullo modo hic pertractetur, nulla sint verba ingrata, ac aspera inter Diffinitores, nec voce, aut signo aliquo, sancta charitas vel leviter offendatur. Nemo suam sententiam pertinaciter defendat, sed plurius opinioni facile consentiat. Omnis quippe murmuratio longè absit, nec quisquam signo aliquo prodat se graviter ferre, quod contra suum votum quidpiam sit definitum, sed quilibet hilariter sustineat, & qui contra fecerit, puniatur.

14. Caveat item quilibet, nec eorum aliquando verbum proferat, neq; signum faciat, quo animus ejus circa futurum scrutinium aliis pateat, sed clausa manu suffragium tenens, cautè in vasculum immittat, ita ut videat nemo.

15. Sit

15. Sit insuper omnino prohibitum pro re aliqua ibi diffinienda, sive alicujus propria existat, peculiarem tractatum (practica vulgo appellant) secreto habere, sed sola veritas, & Justitia præ oculis est ab omnibus unanimiter habenda; prudenter unusquisque consideret damnum, quod sibi, animæque suæ, necnon proximo afferret, si votum, seu suffragium iniquo animo, contra Jus, & æquitatem, foras emitteret. Quamobrem semper in rebus terminandis, omni affectione, passionevè depositâ, Deus timendus est, ejusque tantum gloria, animarumque salus, atque communis utilitas sincero oculo respicienda.

16. Cum autem quæ in Diffinitorio tractantur quasi sub sigillo secreta retinenda, præsertim ea, quæ revelata mutuum odium, magnaque scandala suscitare valent inter Eremitas, ideo in virtute S. Obediendiæ ac sub formali præcepto decretum est, ne quis alicui referre, seu revelare audeat, eique specialiter, de quo in absentia actum est, rem in Capitulo

tractatam, seu secreto diffinitam, vel factam, ex qua revelatione discordia, odium, vel scandalum quoquo modo oriri queat. Si quis contra fecerit, è Diffinitorio ejiciatur. Nec liceat cuiquam, Diffinitores de rebus, quæ in Capitulo fiunt interrogare.

17. Post hæc accedant Computistæ, qui summarie exponant errores, & defectus in libris rationum repertos, expensarumque excessus, & omnia, quæ alicujus momenti esse videantur. Quibus auditis Diffinitores corrigant, emendent, ac puniant eos, qui malè administraverint, secundum quod illis justum esse videbitur, futurisque saltem admonendo provideant.

18. Si casus evenerit, ut decimæ, vel aliæ impositiones à sede Apostolica, vel ab ipso Capitulo pro aliquo Congregationis negotio, imponantur, tunc omnes Eremites, secundum singulorum facultatem, in solutione istiusmodi oneris, pro rata contribuere oportebit, & antequam istæ taxæ fiant, omnes Capituli vocales audiantur.

19. Ac-

19. Accuratè tandem considerent Patres omnia, quæ vel per Constitutiones, vel etiam per acta Capitularia, Capitulo reservata constant, ut ante Capituli finem debitè expediantur, cum infra annum resolvi, vel diffiniri minimè possint.

20. Ultimo loco duo scrutatores Clerici, timentes Deum eligantur, qui fideliter in Prælatorum electionibus se gerant.

DE ELECTIONE PATRIS MAJORIS ALIORUMQUE PRÆ- LATORUM.

CAPUT IX.

I.

His igitur feliciter expeditis ipsâ die, in qua electio Prælatorum fieri debet, mane dum Prima in choro cantatur, Missa de Spiritu Sancto cum commemoratione Sanctorum Patrum nostrorum Benedicti, & Romualdi celebrabitur, cui interveniant etiam Patres Diffinitores, qui fortè illa die celebrare non valuerunt, duo
Cle-

Clerici Scrutatores cum Ostiario Capituli, qui saltem communicent.

2. Absoluta missa Patres Diffinitores, Diffinitorium ingrediantur, ubi recitatis orationibus ut in sabbatho, ac Dominica præcedentibus, ad electionem Prælatorum deveniant, ac primo constitutio de eorum qualitatibus, & conditionibus, prout in Capitulo proximè sequenti, ac caput secundum Sanctæ Regulæ cum sua constitutione in fine perlegantur.

3. In Prælatorum electionibus in Capitulo faciendis, solummodo Patres diffinitores activam vocem habebunt, passivam verò, qui ab eisdem fuerint nominati: In quorum nominationibus, præcedentiæ, non dignitatum, ac locorum ratio est habenda: Incipiendo ab ipso P. Majore, postea sequuntur Visitatores, Procurator Generalis, ac Priores successivè juxta eorum gradus, quæ denominationes sic fiant.

4. Vocatis Clericis Scrutatoribus, P. Præsidiens in virtute S. Obedientiæ illis præcipiat, ut suum officium fideliter agant, nec cuiquam unquam ex iis, quæ

in Scrutinio dicta, factavè sunt, revelent: Jamque præparatis in sufficienti numero papiraceis schedulis ejusdem formæ, ac magnitudinis, quilibet ex Diffinitoribus in una dictarum schedularum, secretè nomen illius Patris, quem proponere, denominareque voluerit, in electione facienda, describat in formam. Ego N. nomine in Majorem N. exprimendo nomen Prælaturæ, Patrem N., & unusquisque benè complicatus, ita ut nullo modo quidpiam appareat, dignoscivè possit, in Pixidem Scrutatorum propria manu dimittant.

5. Scrutatores verò illis acceptis, è Diffinitorio exeuntes, in cellulam ad hoc sibi assignatum, se conferant, ubi sub silentio nomina eorum, qui nominati sunt, & Prælaturæ currentis in modum brevissimi memorialis scribant atq; in Diffinitorium revertentes, sic Patribus deferant, sunt nominati ad Prælaturam N. Pater N., & N. nomina tamen, ac numerum eligentium, omninò reticentes, relinquentes schedulam, seu memoriale hujusmodi in mensa Diffinitorii.

6. Et

6. Et nequis in errorem incidat, decretum est nemini licere se ipsum in electione nominare sub gravissima pœna à reliquis Diffinitoribus taxanda. Ideò scrutatores cognoscentes in schedula hoc crimen, illicò reliquis Diffinitoribus, eandem schedulam ostendentes, manifestabunt, sub pœna unius disciplinæ circularis.

7. Scrutatoribus foras egressis, fiat de unoquoque electio specialis per scrutinium : ac primò Diffinitores nominatos scrutandos esse, tum eos, qui foris sunt, secundum professionis gradum, & qui ultra medietatem plura favorabilia suffragia obtinet in scrutinio, illam, de qua agitur Prælatura, obtinebit : at si nemo plura vota supra medietatem obtinuerit, tunc denovo denominatio fiat, ac nominati scrutinio subjiciantur, ut supra, quod toties fiat, donec ex nominatis majori calculorum parte, unus eligatur.

8. Si quis ad Prælaturam electus recipere renuat, justis deductis causis, audietur, at si Patres in provisis steterint, eorum dispositioni acquiescat,

9. Uno-

9. Unoquoq; electo Prælato, P. Præsidentis, suo aliorumq; Diffinitorū nomine, denuo eos eligant in hanc formam: Ego N, nomine meo, & omnium istorum Patrum Diffinitorum eligo, ac pronuncio Patrem N. in Majorem nostræ Congregationis, idem in aliis Prælatis, secundum eorum ordinem faciet. Et si Præsidentis electus fuerit, Primus Diffinitor ut supra eliget. Nec ullo modo talis electio omittatur, quia secundum Doctores in ipsa electionis essentia consistit, particularesque electiones factæ per suffragia à PP. Diffinitoribus sunt veluti præambula ad eorum voluntatem investigandam, & cognoscendum, quemnam ipsi intendant eorum vice, ac nomine ad Prælaturas nominari, ac eligi.

DE ALIQUIBUS REQUISITIS
PRÆLATIS NECES-
SARIIS.

CAPUT X.

I.

Nemo in Majorem eligi potest, qui per Quinquennium in hac Congregatione professus non fuerit, & nisi Prior, seu Visitator extiterit, magnæ necessitatis casu excepto: Nullus Major ultra quadriennium in Officio perdurabit.

2. Visitatores biennio durabunt, nec eligi valent, nisi post quartum annum professionis, casu pariter necessitatis excepto.

3. Tam Major, quam Visitatores, eorum officio durante, non possunt esse Priores locales.

4. Major, & Visitatores, diversæ erunt Nationis.

5. Procurator in urbe non erit ejusdem Nationis cum P. Majore.

6. Nemo in Priorem eligi potest, nisi post quartum professionis annum in hac
Con-

Congregatione, necessitatis casu excepto, tunc enim Capitulum dispensare poterit, casusque qualitatem judicare: sicuti quando in necessitate ante Quinquennium in P. Majore, & Quadriennium in Visitatore.

7. Nemo in eadem Eremitico Prior ultra quadriennium maneat, quod etiam in Procuratore Generali in urbe intelligatur.

8. Nullus ultra sexennium Prælatura fungatur, pro qua quodcumque officium habens vocem in Capitulo intelligatur; post quod sexennium per biennium continuum à quacumque Prælatura vacabit, ita ut minor vacantia ad rem non faciat, neque numeretur. Annus autem hic ab uno ad aliud Capitulum intelligitur. Quando verò duo, vel tres, deessent menses, à Capitulo generali, aut Dieta, vel etiam infra annum à Tribunali dispensari poterit.

9. Omnis Natio tot ad minus Priores habeat, quot habet Eremiticos, excepta Viennensi Eremitico: cujus Prior à quaque natione assumi potest.

Z

10. No-

10. Nostræ Congregationis Nationes, una est status Ecclesiastici, altera Lombardiæ, seu Domini Veneti; Tertia Regni Neapolis, Quarta Poloniæ, Viennaëque simul.

11. Qui fugitivus, aut Apostata ultra mensem extiterit, non potest in Prælatum eligi, nisi post triennium Capitulum dispenset, ut suo loco dicendum est.

12. Qui librum Rationum suæ Eremitæ ad Capitulum non tulerit, eo anno non est in Priorem eligibilis, sicuti qui ex ordinaria indispositione communi vita vivere non potest, non poterit in Priorem eligi.

13. Moneantur tandem Electores, tam in Diffinitorum, Priorum, aliorumque Prælatorum electione, suæ minimè satisfacere obligationi, si quem bonum judicant, eligant, sed tenentur eligere, quos in conscientia judicant meliores, alias mortaliter peccant, etiam si non jurassent, se meliores electuros.

**DE LOCORUM REFOR-
MATIONE ET FAMILIIS CON-
STITUENDIS.****CAPUT XI.****I.**

Post Prælatorum electiones, confe-
quens est, & familias locorum ordi-
nare, atque fratres suis locis, prout neces-
sitas, seu opportunitas exigit, deputare;
sed præcipuè cavendum est ne sine causa,
sineque maxima necessitate fratres à loco
ad locum transferantur, & præcipuè ij,
qui ibidem quieti manent. Quæ quidem
indiscreta, nimisque frequens Eremita-
rum mutatio nunquam laudanda est, quia
multa mala parit, neque audiendi sunt
quidam instabiles, qui quotidie velut
aves volatiles per omnes Eremos transuo-
lare cupiunt, sed potius ad stabilitatem
suadendi sunt, imo cogendi.

2. Si alicui ratione mutationis aliusque
negotii itinerandum erit, dimissorias Epi-
stolas à Patre Priore secum deferat, alias
non nisi per noctem in nostris locis admit-

tatur, nisi talis, tantæque qualitatis effet Pater, ut nullam suspicionis umbram admitteret.

3. Considerent insuper Diffinitores in familiis constituendis, & cujusque loci vivendi facultates, & habitandi commoditates, ne siquidem locus plus æquo gravetur, fratresque necessitates patiantur. Sic autem hæc familiæ collocatio fiat, ut æqualitas servetur, nemini que gravamen inferatur, (scriptum est enim) quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. Accipiant tamen omnes Priores cum patientia eos, qui sibi consignati sunt fratres, nisi aliquid rationi obstet, nec est quod quisque ignoret, quæ à Superioribus (consilio habito) sunt, à Domino fieri, sicque saluti consuli animarum.

DE CONCLUSIONE ET
PUBLICATIONE CAPITULI.

CAPUT XII.

I.

Pertractatis omnibus, quæ ad dispositionem Capituli pertinent, eligantur Patres Visitatores pro loco residentie P. Majoris & Visitorum, qui eum visitabunt ante Capitulum Generale, aut Dictam.

2. Tum omnia acta Capitularia per scribam legantur, cæteris attente audientibus, quæ emendentur, & corrigantur addendo, vel minuendo, secundum quod visum fuerit Diffinitoribus, & specialiter signentur ea, quæ Patres publicari nolumus.

3. Postea Diffinitores triduum sibi reservent, quò ipsi, seu major eorum pars, in eodem loco inventi, possint suam auctoritatem, ubi opus fuerit, exercere, nihil tamen ex his, quæ facta sunt, revocari possint: & si quis eorum terminos lo-

ci egressus fuerit, auctoritatem amittat. In quo triduo PP. Diffinitores, omnibus Prælatiſ præcedent, atque etiam Patri Majori in Diffinitorio, extra quod ipſe Pater Major Diffinitoribus præcedet.

4. Rebus à Capitulo decretis reviſiſ, omnia deſcribantur in libro Actorum Capitularium diſtinctè, & ordinatè legibiliq; caractere per eundem ſcribam, ſeu per alium, dummodo ipſe ſe propria manu ſubſcribat. Cræſtina verò die, Miſſa cum oratione, Deus, qui nos à ſeculi vanitate, &c. & poſt Nonam, oratione ordinaria completâ, ad ſonum campanulæ omnes Eremitæ in Capitulo culparum congregentur.

5. Ubi cunctiſ ſedentibus, Pater Præſidens brevi quodam ſermone, omnes hortari ad veram promptamq; obedientiam debet. Crucem item quemq; ſuam amplectendam, libenterq; portandam inſtruere, quo ceſſante, aſſurgat ſcriba, ac ſtans ante Altare, alta, & intelligibili voce, diſtinctèq; omnia geſta, decretaq; Patrum, præter ea, quæ tacita eſſe voluerunt, omni-

omnibus audientibus, publicè uti Notarius, perlegat.

6. Publicatione tali finita, suum locum Pater Major accipiet, ac statim intonabit. Te DEUM Laudamus, quo decantato, & si quid habet dicendum, dicat in confirmationem earum rerum in Capitulo factarum, ad omnimodam observantiam, omnes adhortando, tam Prælati, quàm subditi, denunciando, ut infra triduum se expediant, suumque iter arripiant ad locum obedientiæ. Item prohibeat, ne qui sine consensu, & licentia Prioris ejusdem loci quidpiam inde secum deportet.

7. Debet unusquisque Prior, acta, seu decreta, quæ ad suum locum, & ad communem observantiam pertinent, copia desumpta, secum deferre, ac in libro suæ Eremiticæ (denunciata prius suis Eremitis, ac familiæ) describere, & qui rescribere, accipere vè neglexerit, vel ipsemet Prior, vel in ejus absentia primus dignitate, aut professione illius loci, ac familiæ, qui præsens fuerit, semel in pane, & aqua jejunet, &

septem psalmos pœnitentiales cum Litanis, & orationibus genu flexus dicat.

8. Demum per Depositarium, Crumena cum pecuniis Prioribus restituantur, unjcuique scilicet crumena illius loci, cujus est Prior, sciente Patre Præsidente, qui ad hoc, ut optima methodo, perfecta que pace pertranseat, assistentem denominabit: quia sicut Priores omnes, qui ad Capitulum accesserunt, tam pro accessu, quam pro recessu, viaticum detulerunt, ita omnes pecuniam habere debent sufficientem ad designatum locum, & ut hoc ordinate accidat illis, qui ob vacantiam, seu aliam causam, vel respectum, sine Prælatūra restant, congregentur crumena illorum locorum, pro quibus novæ Prælatūra constitutæ sunt, quæ scilicet non erant de corpore Capituli, talibus enim tradi debet viaticum à loco, ubi de familia degunt, quod etiam de Majori, ac Visitatoribus intelligendum est, & si aliqua crumena insufficientis esset, tunc Eremus, à qua Crumena ipsa sumpta est, suppleat, &

Et si crumena ipsa sumpta est, suppleat, &

si superabundet, eidem Eremo restitatur
superfluum.

DE AUCTORITATE PA-
TRUM MAJORIS ET VISITA-
TORUM.

CAPUT XIII.

I.

INfra annum Pater Major cū Visitatori-
bus, commune, ac supremum Tribunal
constituunt Religionis. Et in omnibus
Eremis, seu Congregationis locis, eandem
auctoritatem habent, quam suo tempore
Generale Capitulum habere solet, ex-
ceptis iis, quæ in istis Constitutionibus, vel
per alias diffinitiones, declarationesvè ei-
dem Capitulo expressè reservatæ fuerunt.

2. Solus Pater Major de rebus loco-
rum (neque ubi ipse deget) disponere non
potest in Priorum præjudicium, nec in ali-
quo circa loci regimen se intromittere,
neque in Sabbathis fratrum culpas audi-
re, potest nihilominus Generales, aut par-
ticulares, debitas correctiones Prioribus,
ac subditis simul, ac cuilibet eorum face-

re, quotiescunq̄ue necessarium iudicaveri sicuti minuere, ac remittere p̄nitentias infra annum à Prælati, aut constitutionibus taxatis (si humiliter p̄nitentes petant) prout ad salutem animarum expedire iudicaverit: & idem in actu Visitationis, & non aliis temporibus, Visitatores poterunt.

3. Idem P. Major curabit, ut Capituli Generalis ordinationes, boniq̄ue mores, ac antiquæ Religionis consuetudines exacte observentur, quod etiam Priores in eorum residentiis, præstabunt, alias eorum conscientia graventur.

4. Pater Major cum Visitoribus omni loco, ac tempore quocunq̄ue, fratrem etiam Prælatum ad eorum libitum corrigere, punirevè possunt, ac loca, personasvè, ubi, ac quandocunq̄ue voluerint visitare: Item fratres de loco ad locum mutare, ac quicquid utile personis, lociq̄ue futurum iudicaverit efficere. Quæ tamen mutationes raro, vel nunquam fiant, nisi animarum periculum immineat, aut necessitas cogat.

5. Si aliquis Prælati, (quod absit) convictus fuerit divinorum, aut S. Ecclesiæ præceptorum, Regulæ aut Constitutionū, aut ordinum, ac Diffinitionum Capituli Generalis, aut S. obedientiæ contemptor, deponatur, si Religiosorum morum corruptor, aut ita negligens esse comprobetur, ut evidenter grave scandalum, damnum, aut ruinam Congregationi, locovē; cui ipse præest, evenire posse dignoscatur, bis, aut ter intra terminos à P. Majore assignatos, admoneatur, ut sistat, seque corrigat, & non correptus deponatur: Et si Pater Major deponendus foret, idem prorsus secum observent Visitatores.

6. Quocunq̄ue depositionis casu, aut novi Majoris electionis, per mortē, aliamvè causam, Visitatores alios quatuor Prælatos convocare debent, ut omnes simul ad depositionem, aut electionem canonicè eodem prorsus modo, ac formâ, quâ in Capitulo Generali Major eligitur, procedant, & eo tempore, quo Major deerit, Visitatores in administratione suppleant.

7. Sed

5. Si

7 Sed in depositione, aut electione unius Visitatoris alteriusvè Prælati, satis sunt quinque; ita ut in electione unius Prioris Pater Major, ac Visitatores, duos ex illa Natione Prælatos, ubi talis electio facienda est, convocabunt; Ita ut quinque sint Electores: sed pro electione, aut depositione unius Visitatoris, P Major, Visitator, tresq; alii Prælati interveniunt, & sic quinque simul ad electionem, depositionemq; procedant.

8. Quæcunq; momenti dubia Pater Major cum visitatoribus, tum in actu Visitationis, tum extra, circa cultum Divinum, ac cæremonias, etiam si ex Constitutionibus, seu quibuscunq; Patrum declarationibus, descendant, ac orientur, declarare utiq; poterit. Dubia verò parvi momenti solus Pater Major, atq; etiam Visitatores; declarabit (sed isti solùm in actu Visitationis) pariter & Priores levia dubia, quæ evenire possunt, poterunt declarare, non tamè magni momenti, quamvis tam Pater Major, quam Visitatores, & Priores, an dubia magni sint momenti vel levia, interpretari possint, eorumq; de-
cla-

clarationi omnes acquiescere debent, qui si absurde declararunt, Capituli Generalis iudicio subiaceant.

9. Intra annum omnia negotia, & actus Congregationis occurrentes, ad P. Majorem deferantur, cui cum PP. Visitatoribus eorum expeditio incumbit, quibus etiam in actu Visitationis Priores negotia gravia occurrentia, communicabunt.

10. Debent singulis annis, gravi cessante necessitate de consensu P. Majoris totam in Italia Congregationem visitare: Et quia Poloniae, ac Germaniae, annualis visitatio non est possibilis, sed quoties possibilitas urget, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Patre Majore, ac Visitatoribus provideatur, ut singulis quoque annis etiam dicta loca visitentur? Et si quis à Visitatoribus Generalibus se gravatum senserit, ad Patrem Majorem, aut Dietam, appellent, & si à delegatis, ad Tribunal.

11. Cum ipsi Visitatores de ordine, & consensu P. Majoris, Congregationis Eremos visitabunt, eandem, quam cum iplo majore simul habere consueverunt au-

toritatem, retinebunt, sed locum, ubi ipsi resident, visitare minime poterunt. Et si inter visitandum aliquid arduum, difficile occurrit, Majorem pro ipsius casus decisione consulant, ac si possibile sit, & casus dilationem patiatur, ante resolutionem, ejus sententiam expectent.

12. Ad suum libitum poterit P. Major quotiescunque voluerit cum Visitatoribus visitare Congregationem, sed non omittat singulis trienniis, aut quadrienniis; poterit pariter pro tempore Major, si locum aliquem particularem voluerit visitare, ad suum beneplacitum duos Visitatores ducere.

13. Visitatores nullo modo in domesticis negotiis locorum, quos visitant, se ingerant, neque absque Majoris consensu poterunt, alicujus Prioratus renunciationem recipere, imo talis renunciatio ab ipsis puniatur.

14. Visitatorum auctoritas inter utrosque communis est, ita ut alter sine altero suam Jurisdictionem nullibi exerceat, nisi per Majorem aliquem locum

cum

cum visitandi, aut aliquid aliud faciendi, commissum fuerit, quo casu, Visitator delegatus cum sacerdote assignato in socium à P. Majore, plenam (nisi limitata ei, fuerit) habeat auctoritatem, quam P. Major, aliusque Visitator simul habent.

15. In Visitationibus antiquum sty- lum modumve Congregationis retineant, incipiendo à Prælatis, aut Superioribus, ac successive à primis in professione. Ac in visitandis officinis, Cellulisque tam Prioris, quam cujuscunque fratris, semper dictus P. Major interfit. Nullo modo libros rationum videre omittant, ut præcipue certiorare Dietam possint.

16. Antequam Visitatores ad visitan- dum proficiscantur, simul cum P. Majore, duos Visitatores eligant, qui eorum du- rante absentia, valeant cum Patre Majore esse, ac negotia plenâ auctoritate expedi- re. Et quia primi in dignitate hucusque eligi obtinuit consuetudo, aut professio- ne antiquiores domi existentes, ideò im- posterum idem observetur, nisi justis de- causis, & maturâ consideratione aliter fa-
cien.

ciendum iudicatum foret : qui Vice-Visitatores ad regressum duorum Visitarorum Generalium, auctoritatem deperdant.

17. Iidem Visitatores (ultra Eremos, ac loca) visitabunt Beneficia tam curata, quam non curata, & in eis, quæ viderint necessaria providere ; quorum ordinationes ac decreta in actu Visitationis facta in speciali libro adnotentur, quorum transumpta ad Capitulum Generale portabunt: quæ ordinationes semper observari debent, donec à Capitulo Generali, aut subsequenter Visitatoribus, revocata fuerint : ac iidemmet Visitatores, & alii pro tempore existentes, de eorum observantia inquirent.

18. Visitatores ad visitandum locum residentie P. Majoris, ac Visitarorum, electi, non illuc accedant, neque suavutantur auctoritate, nisi post Pascha, & sic ante Dietam proportionabiliter, nisi à P. Majore vocati antea fuerint.

DE RECEPTIONE NOVO-
RUM LOCORUM.

CAPUT XIV.

I.

SI Congregationi novus offeratur locus, recipiendus erit, nisi Eremitico instituto repugnet, nec loca tam oblata, quam recepta repudiari possunt, nisi majori calculorum majoris partis vocalium, ad Generale Capitulum adventorum. Nova etiam loca procurare licebit, quando ob multitudinem fratrum loca non essent capacia.

2. Recipiendi autem facultas, penes Capitulum Generale erit: hoc tamen addito, ne locus recipi aliquo modo valeat, in quo duodecim Eremitæ ali sustentariq; nequeant, juxta Decretum Gregorii XV. Multæ accipiendis in locis circumstantiæ considerandæ sunt, imprimisque situs, Regio, & loci solitudo, ut scilicet Eremitico instituto conveniant, adaptarivè valeant: ac præcipuè eorum prospectus ad meridiem, & orientem vergat, nequa-

A a quam

quam autem ad septentrionem. Sylvas habeat densas, ac latas, & aquam in abundantia, multum juvabit, si situs etiã devotionem redolet, & inter fideles, ac devotos consistit. Sed si hæ omnes conditiones non adsint, præcipuæ tamen, ac necessariae non desint.

CONCLUSIO ET CONFIRMATIO
CONSTITUTIONUM,
CAPUT XV.

I.

PRæsentibus Constitutionibus, ordinatis, ad earum majus robur, ac firmitatem communi consensu PP. Diffinitores cum Patribus Vocalibus præcipiunt, ut omnes Constitutiones in hoc libro descriptæ perpetuæ sint, ac fideliter, inviolabiliterque, unâ cum Regula S. Patris Benedicti, ab omnibus Eremitis Nostræ Congregationis præsentibus, & futuris perpetuo serventur.

2. Quæ Constitutiones, nunquam in totum, vel in partem, revocari, mutari, aut alterari poterunt, nisi à duobus Capit-

tulis Generalibus continuis revocatæ, mutata, aut alteratæ omnium suffragiis, aut à tribus continuis Capitulis majori parte votorum. Sed ordinationes Capitulares, idest actus Capitulares, qui à Capituli Generalis Diffinitoribus ad communem observantiã fiunt, postquam semel legitime facti fuerint, ac modo supradictò confirmati, non poterunt revocari, aut cassari, nisi per duo sequentia Capitula, ut jam dictum est Cap. V.

FORMA INDUENDI NOVITIUS.

CAPUT XVI.

I.

AD habitum post probationem quadragenariam approbatus Novitius, si fieri potest die festo per Superioris manus, habitus ei tradatur in missa Conventuali, qui Novitius post offertorium per Magistrum ante Altare præsentabitur, edoctus prius quid dicendum, faciendumvè ei incumbat, indutusque Tunicella subtus antea, gestans Coronam Clericalem,

lem, si Clericus fuerit, cui genuflexo, manibusque junctis, Sacerdos conversus dicat. Quid postulat Charitas vestra? Cui ipse alta voce respondere debet. Misericordiam DEI, & habitum vestrae Sanctae Religionis Eremiticae Regularis, humiliter peto.

Et Sacerdos subdat. Planè ne exploratum habetis fili, maturaque consideratione perspectam formam, ac seriem vitae nostrae, prout in Regula, & Constitutionibus continetur? quam sit ardua, & austera, ne fortè succumbentibus vobis, perseverantia interdicatur.

Novitius respondet. Reverende Pater optime perpensi, ac rite consideravi omnia, & quamvis cognoscam vires meas tanto negotio impares esse; nihilominus de gratia Omnipotentis Dei confido, speroque auxilio ipsius, vestrum omnium orationibus me pervenire posse ad culmen huius nostrae Sanctae vitae, atque permanentem usque ad mortem, quemadmodum fecerunt Praedecessores mei, qui perseveraverunt usque in finem. Quapropter rogo

rogo vos amore Dei, quatenus habitum Sanctum vestrum mihi concedere non gravemini. Deprecantes Dominum Deum, ut ipse pro sua pietate, & misericordia gratiam mihi impartiri dignetur, quam meam bonam voluntatem prosequi, ac bonum desiderium meum perficere queam.

Tunc demum concludat Sacerdos, dicens. Fiat vobis, sicut credidistis, & petiistis, & gratia Dei maneat semper vobiscum in auxilium vestrum. Deinde incipiat Psalmum 50. Miserere, ac prosequatur, cum Magistro ex una parte, & Chorus ex altera, usque in finem cum Gloria Patri, &c. postea Kyrie eleison. Pater noster. Et ne nos. *ψ*. Salvum fac servum tuum Domine. *ψ*. Ostende ei Domine misericordiam tuam. *ψ*. Esto ei Domine Turris fortitudinis. *ψ*. Nihil proficiat inimicus in eo. *ψ*. Mitte ei Domine auxilium de Sancto. *ψ*. Domine exaudi orationem meam. *ψ*. Dominus vobiscum, cum suis Responsoris à Choro faciendis.

Quibus absolutis Sacerdos conversus ad Altare precatur, hoc modo DEUS indulgentiæ Pater, qui severitatem tuæ districtiōnis temperans indulxisti, ne filius portet iniquitatem Patris, & qui mira dispensatione etiam malis benè utens, tuæ dignationis gratiam per eos frequenter operaris, quæsumus clementiam tuam, ut huic famulo tuo non obsistat, quod habitum Sanctæ Religionis hujus Eremiticæ per nos tanta, ac tali re indignos accipit, sed Ministerium, quod per nos exterius exhibetur, tu interius per donum Sancti Spiritus exequaris. Per Dominū nostrum, &c.

DEUS, qui per coæternum Filium tuum cuncta creāsti, quique mundum peccatis invenerat, &c. Quibus finitis Sacerdos, ac Magister genuflexi usque ad finem dicant Hymnum: Veni Creator Spiritus, &c. Et Chorus respondeat alternatim. Postea Sacerdos expoliet Novitium, dicens: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, levando ei tunc omnia secularia indumenta, & nostro induendo habitu, dicat: Induat te Dominus novum ho-

hominem, &c. Et Chorus repetat semper eadem verba. Postea Sacerdos sequentes subdat Orationes : Domine JESU CHRISTE, &c. Cum duabus aliis, ut in originali latino. Postea aspergatur Novitius aquâ benedicta, dicendo : Asperges me, &c.

Ac imponatur ei nomen alicujus Sancti, aut certè alicujus nostri Eremitæ memorabilis Defuncti, quo nomine quantum commodè fieri poterit, nullus alius in Congregatione appelletur. Tandem adhibeat Sacerdos aliquam brevem adhortationem, quâ Novitius toto conatu ad perseverantiam, iterque perfectionis viriliter capiendum efficaciter accendatur, & in fine benedicat eum dicendo : Benedictio DEI Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti descendat super Te, & maneat semper tecum, Amen.

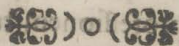
Post hæc deducat eum Magister in locum suum, ac spolia, & omnia, quæ illius sunt in communi poënu deportentur, ubi usque ad professionem tutè asserventur.

FORMA PROFITENDI NO-
STRORUM EREMITARUM.

CAPUT XVII.

I.

Completo tempore probationis No-
viti, eoque ad profitendum per Ca-
pitulum admissio, confessione quoque Ge-
nerali peracta, die, quo professionem
emissurus est, celebret missam Conventu-
alem Superior & ante offertorium, con-
verso Celebrante ad fratres, Novitius jam
presentatus coram Altari stans Capite
nudo legat alta, & intelligibili voce pro-
fessionem suam ab ipsomet prius scriptam
in libro professionum, aut alio nomine, &
rogatu ipsius, nesciente ipso scribere, cujus
professionis forma communis erit tam
Sacerdotibus, & Clericis, quam & Laicis,
ac & illis, qui alterius Congregatio-
nis professi extitissent.

FOR-

FORMA PROFESSIONIS.

EGO N. promitto stabilitatem meam in hac Congregatione Eremitarum Camaldulensium, morumque meorum conversionem, & obedientiam, paupertatem, & castitatem, secundum Regulam S. Patris Nostri BENEDICTI, & Constitutionis dictæ Congregationis, Altissimo DEO, omnibusque Sanctis, ac specialiter eis, quorum Reliquiæ in hac Ecclesia habentur, ac legitimis Superioribus ejusdem Congregationis Die Mense & Anno Quam ut supra lectam profitemens, Altari imponat in cornu Epistolæ, signetque eam propria manu, & si scribere nesciat, signet in medio signo Crucis, quæ duo Testes subscribant, Deferens dictum libellum super Altare, quem depositum Sacrista, Sacratio reponat, atque custodiat.

Professus Altari deosculato, ante illud revertatur, ubi genu flexus, manibusque junctis, voce aliquanto alta dicat. Patres mei orate pro me. Et tunc Sacer-

dos precetur in hunc modum. Oremus fratres charissimi, ut quod ore frater iste professus est, opere feliciter compleat, auxiliante Domino Nostro JESU Christo, &c. Surgens inde Professus, elevans manus in principio, ac jungens in fine. Genu flexus ter dicat: Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea. Choro idem repetente, & Professus subdet. Gloria Patri, &c. Et Chorus respondebit: Sicut erat, &c. Postea Sacerdos benedicat novum cingulum in pelui à Sacrista præparatum, hanc Orationem dicens, id est: Domine DEUS bonarum virtutum dator, &c. ut in originali.

Aqua benedicta novum cingulum, simulque Professum asperget, & incensabit: & levando cingulum vetus dicat: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, ac novo cum præcingens, subdat. Induat, & præcingat te Dominus novum hominem, qui secundum DEUM creatus est in justitia, & Sanctitate veritatis: Choro idem repetente,

tunc

tum Sacerdos, Kyrie eleison, &c. Pater noster, &c. Et ne nos, &c. Salvum fac servum tuum, &c. Ostende ei Domine misericordiam tuam, &c. Esto ei Domine Turris fortitudinis, &c. Nihil proficiat inimicus in eo, &c. Mitte ei Domine auxilium de Sancto, &c. Domine exaudi orationem meam, &c. Dominus vobiscum, &c. cum responsis à Choro faciendis, & subdat sequentes orationes, scilicet, Omnipotens sempiternus DEUS, &c. ut in originali.

2. Orationibus Completis, Sacerdos intonabit Te DEUM Laudamus, &c. quem uterque Chorus alternatim aliquali pausa interposita decantabit. Interim noviter professus, se super pannum nigrum in dextrum Latus collocet, Capite cervicali superposito, & altero simili panno longè distentus operiatur, & ad cuius caput, & pedes duæ candelæ trium unciarum ponderis accendantur, se totum interim offerens DEO, & illum deprecans pro toto mundo. Et Completo per Chorum Te DEUM. Sacerdos stans Versus professum di-

dicat, surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus, levato oportorio nigro, surget professus, ac coram Alteri se collocabit, super primum gradum genuflexus, Sacerdos illum benedicat, dicens Benedictio DEI Patris omnipotentis, &c. ac breviter eum hortetur ad promissorum observantiam, & fervidam usque in finem perseverantiam. Tandem, ut cognoscat se per emissionem professionis esse effectum membrum Congregationis, ipsum Sacerdos osculetur osculo pacis, & idem omnes tam Sacerdotes, quam alii professi faciant secundum gradum, ac eorum professionem, deprecantes à Domino perseverantiam his verbis. Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum ex hoc nunc, & usque in sæculum, illo respondente. Orate pro me, His completis, Professus ad suum locum pergat, & Sacerdos completa missa revertatur in Sacrarium.

Forma professionis, & secunda Constit. Partis

F I N I S.

CLE-

CLEMENS PAPA IX.

Um autem sicut eadem ex-
positio subungebat, præ-
fati exponentes Constitu-
tiones hujusmodi, quo fir-
mius subsistant, & serven-
tur exactius, Apostolicæ
Confirmationis robore communiri sum-
moperè desiderent: Nos specialem ipsis
exponentibus gratiam facere volentes, &
eorum singulares personas à quibusvis
excommunicationis, suspensionis, & in-
terdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis,
censuris, & pœnis à jure vel ab homine
quavis occasione, vel causa latis, si quibus
quomodolibet innodatæ existunt ad effe-
ctum præsentium duntaxat consequen-
dum, harum serie absolventes, & absolu-
tas fore censentes, supplicationibus ea-
rum nomine Nobis super hoc humiliter
porrectis inclinati, de memoratorum Car-
dinalium consilio, omnes, & singulas
Constitutiones præinsertas auctoritate
Apostolica tenore præsentium confirma-
mus,

mus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentis litteras, omnesque, & singulas Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscunq; Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Montis Coronæ, ejusque Eremorum, & Domorum Regularium quarumvis etiam juramento, Confirmatione Apo-
sto-

stolica, vel quavis firmitate alia roboratis
statutis, & consuetudinibus, Privilegiis
quoque indultis, & literis Apostolicis in
contrarium præmissorum quomodolibet
concessis, confirmatis, & innovatis.
Quibus omnibus, & singulis, illorum
tenores præsentibus pro plenè, & suffi-
cienter expressis, & insertis habentes,
illis alias in suo robore permanuris ad
præmissorum effectum hac vice dunta-
xat, specialiter, & expresse derogamus,
cæterisque contrariis, quibuscunq̃;
Volumus autem, ut earundem præsen-
tium literarum transumptis, seu etiam im-
pressis manu alicujus Notarii publici sub-
scriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica
dignitate constitutæ munitis, eadem pror-
sus fides in judicio, & extra adhibeatur,
quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si fo-
rent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Ro-
mæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo
Piscatoris die vigesima septima Septem-
bris, 1669. Pontificatus Nostri año tertio.

I. G. Slusius.

PAU-

PAULUS EPISCO-
PUS SERVUS SERVO-
RUM DEI.

Ab perpetuam rei memoriam.

Ationi congruit, & con-
venit honestati, ut ea, quæ
de Romani Pontificis gra-
tia processerunt, licet ejus
superveniente obitu literæ
Apostolicæ confectæ non fuerint super
illis, suum consequantur effectum.

Dudum felicitatis recordationis Clemen-
ti Papæ VII. prædecessori nostro, pro
parte dilectorum Filiorum Majoris, Visi-
tatorum, Priorum, & Fratrum Societatis
Eremitarum Sancti ROMUALDI Camaldu-
lensis ordinis, exposito: Quod olim post-
quam piæ memoriæ Leo Papa X. etiam
prædecessor noster quondam Paulo venco-
to, & quibusdam aliis in literis tunc ex-
pressis Eremitis sacri Eremiti dicti ordinis
Aretinæ diocesis expresse professis, ardo-
re majoris observantiæ, & perfectionis
vitæ

vitæ Eremiticæ ferventibus inter alia, quod in quibusvis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina, Monasteria Eremitoria, & religiosa loca erigere: Et postquam erecta forent omnibus, & singulis indultis, & privilegiis quomodolibet à sede Apostolica Eremitis sacri Eremiti hujusmodi, ac congregationi ejusdem Eremiti, & S. Michaelis de Murano concessis, gaudere, & habitum ejusdem religionis aliis exhibere possent, per suas in forma brevis literas licentiam concesserat: & ipse Paulus cum uno Socio Eremita, vigore concessionis hujusmodi, ad id electo, ad locum Criptarum nuncupatum Castri Massatii Exin, Diœcesis, qui tunc membrum Eremitarum sacri Eremiti prædicti erat, accesserat, & ad eosdem Paulum, & socium, diversæ multarum partium tam ecclesiasticæ, & religiosæ, quàm seculares personæ, indies ad eosdem venientes, cum eodẽ Paulo, & Socio se conjunxerant. Et præfatis Paulo, & Socio, & successivè receptis personis, nulla loca Eremitica, partim verè diruta, & partim ædificari capta, quæ post-

modum ipsi restauraverant, & quasi de novo ædificaverant, tam à sede Apostolica, quàm à diversis Christi fidelibus Ecclesiasticis, & secularibus personis donata, & concessa fuerant. Vidensq; ipse Paulus se tot personis, ac locis quotidie multiplicari, ad olim Congregationis sacri Eremitæ, S. Michaelis de Murano Vicarium Generalem, tunc verò Generalem nuncupatum, & Visitatores accesserat, eisdemque seriem facti explicaverat, velleque tam ipse, quàm cæteri Socii Eremitæ hujusmodi sub eorum obedientia & visitatione vivere, declaraverat. Olim Vicarius tunc Generalis prædictus habens, ut assererat, à Congregatione hujusmodi omnimodam auctoritatem, sinceritatem animi dicti Pauli cognoscens, præfata Eremitoria, videlicet quinq; Criptarum, Massatii, S. Jeronimi de Pascilupo, Criptæ S. BENEDICTI in Monte Conaro, S. Leonardi de Volabrio, ac S. Mariæ de Spiritu S. Exin. Eugubina, Anconitana, Firmana, & Larina diocesi. à Sede prædicta, aliisque Christi fidelibus præfatis eisdem, Paulo, & Sociis, ut præfero

fertur, concessa, & Eremitas in illis tunc
comorantes in eorum Congregationē re-
ceperat, ipsosq; Paulum, & Socios receptos
Eremitas, eorumq; Eremitoria, & religiosa
loca hujusmodi in societate Eremitarum
S. Romualdi per majorem, & olim Corre-
ctores, tunc autem Visitatores, Capitulum,
& Eremitarum hujusmodi singulorū Prio-
res, perpetuis futuris temporibus regen-
dam, & gubernandam erexerat: & eisdem
Paulo, & Eremitis præfatæ Societatis
condendi, & celebrandi Generalia Capitu-
la ejusdem Societatis, & in eis Priores,
Rectores, & alios Ministros eligendi, &
pro ejusdem Societatis conservatiōe, &
augmento Missas, & alia divina officia in
eorum Capitulis celebrandi, Capitula Ge-
neralia ejusdem Societatis, & pro ejus ob-
servantia quæcunque statuta, ordinatio-
nes, & Constitutiones edendi, & pro
tempore edita corrigendi, reformandi, &
mutandi: quæ si contra substantialia Re-
gulæ S. BENEDICTI non essent, à præ-
dicto tunc Vicario, & Visitoribus, aut
præfatæ Congregationis Capitulis déro-

gari, aut innovari sine dictorum Eremitarum consensu non possent, ac alia loca quæcunque, & personas quascunque in eadem Societate receptandi. Necnon quod ejusdem Societatis Superior ex tunc major nuncupandus, per ejusdem Congregationis Capitulum de Anno in Annum eligendus, loca, & personas de Triennio in Triennium. & frequentius, si sibi videretur, visitare deberet, licentiam concesserat. Et omnia & singula privilegia, gratias, & immunitates Eremitis concessa, & quomodolibet concedenda, S. Eremitæ Camaldulensi quantocius præfatæ Congregationis, eidem Societati Eremitarum S. ROMUALDI loca, & personas communia esse, dummodo receptio, & admissio hujusmodi per Capitulum Generale Congregationis Sacri Eremitæ, & S. Michaelis de Murano prædictis approbaretur, voluerat, & præfati Eremitæ vigore concessionis hujusmodi in eorum Capitulo congregati nonnullas constitutiones, ordinationes, & statuta super tribus substantialibus, & forsan aliis emittendis

votis, & regularibus institutis Regulæ S. BENEDICTI, & divinis officiis celebrandis, ac aliis felicem dictæ Societatis, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus, gubernationem & directionem, ac honestè, & religiosè vivendi modum concernentia, ordinaverant. Ac postmodum Præsidents & Definitores Capituli Generalis Congregationis S. Eremitæ, & S. Michaelis prædicti, per eorum speciales literas, dicta quinque Eremitoria, & Societatem hujusmodi, ab eorum congregatione penitus separaverant, & dissolutam, & separatam esse declaraverant, nullumque sibi eligendi Superiorem, necnon Eremitoria, ac illorum personas hujusmodi visitandi facultatem reservaverant. Quodque præfati Eremitæ ad eorum Superioris hujusmodi electionem, prout eis visum foret, procedere possent, ac in iis, quæ Eremitoria, & illorum personas prædicta concernebant, ac quicquid eidem Societati visum foret, à Sede Apostolica petere possent, ac voluerant, præfatus Clemens prædecessor dicta omnia, & dissolutionem

huiusmodi approbaverat, & confirmaverat, eisque unum dictæ Societatis Majorum, & Correctores, nunc autem Visitatores nuncupatos locorum, Priores, & alios Officiales, prout eis expedire videretur, per seipso Annis singulis eligendi; qui eo ipso, quo electi forent, confirmati esse censerentur, indulserat. Et successive cum ipsi pro dictæ Societatis commodiori gubernatione aliquas ex prædictis Constitutionibus, Ordinationibus, & Capitulis eis diligentius, & maturius examinatis cassassent, & aliquas de novo ordinassent, & amotis quibusdam superfluis, in meliorem formam reformassent; Idem Clemens prædecessor illas etiam approbaverat, & confirmaverat, prout in diversis instrumentis, & scripturis Vicarii Generalis, ac Visitorum, Præsidentis, & Diffinitorum prædictorum, ac ipsorum Leonis, & Clementis, Prædecessorum, diversis litteris dicebatur, plenius contineri. Ac pro parte eorundem, Majoris, Visitorum, Priorum, Fratrum, & Eremitarum, eidem Clementi Prædecessori humiliter supplica-

cato, ut ex prædictis, & aliis eis concessis,
& concedendis locis, unam tantum Societatem Eremitarum Sancti ROMUALDI erigere, & instituere præmissis, & aliis infrascriptis pro illorum subsistentia firmiter robur Apostolicæ firmitatis adjicere, ac alias in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaretur. Præfatus Clemens prædecessor, qui ad ea, per quæ status religiosarum personarum florere, ipsæque personæ acceptius divinis beneplacitis se coaptare possent, solertiæ suæ curas libenter dirigebat; volens Majorem, Visitatores, Priores, Officiales, ac Eremitas Societatis hujusmodi, amplioris Apostolici favoris præsidio complecti. Ac eos, & eorum singulos, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pænis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existebant, ad effectum infrascriptorum duntaxat consequendum absolvens, & absolutos fore censens, hujusmodi supplicationibus inclinatus; sub

Datis videlicet Tertio Nonas Septembris Pontificatus sui Anno Sexto, autoritate Apostolica, ex prædictis, & quibuscunq̄ue aliis eis tunc, & pro tempore dictæ Societati ubique terrarum concessis, & concedendis, ac per eos recipiendis, & retinendis Eremitoriis, & religiosis locis unam tantum omnium, & singulorum fratrum in eisdem Eremitoriis, & religiosis locis pro tempore degentium Societatem Eremitarum Sancti ROMUALDI nuncupandam per Majorem Superiorem nuncupatum, Visitatores, Capitulum, Priores, ac alios Officiales, juxta ipsius Societatis statuta, & ordinationes, regendam, & gubernandam: Ita quòd omnes, & singuli dictæ Societatis Fratres præsentis, & futuri, quamvis in diversis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina pro tempore manerent, unum tamen corpus, & unica Societas Eremitarum Sancti ROMUALDI Camaldulensis ordinis perpetuis futuris temporibus existerent, & facerent, cum facultate celebrandi Generalia, Provincialia, & alia Capitula ejusdem Societatis,

&

& in eis Superiorem Majorem, Priores, Rectores; & alios Ministros eligendi, & pro ejusdem Societatis conservatione, & augmento, Missas, & alia divina Officia in eorum Capitulis celebrandi, aliaque omnia, & singula, quæ ad similes Societates pertinebant, & pro tempore pertinerent, faciendi, erexit, & instituit. Nec non separationem, dissolutionem, concessionem, & indulta, ac facultates eis quomodolibet concessa, ac constitutiones, & statuta per Capitulum dictæ erectæ Societatis edita, ut præfertur, reformata, ac omnia, & singula privilegia, indulta, & gratias per sedem eandem dictæ Societati, vel per alium facultatem habentem, etiam vivæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessa, & concessas, auctoritate prædictâ approbavit, confirmavit, stabilivit, ac robur Apostolicæ confirmationis habere decrevit, supplens omnes, & singulos tam juris, quàm facti, defectus: si qui forsân intervenerant in eisdem. Et pro potiori cautela Majoris, Visitatorum, Priorum, Officialium, & aliorum Fratrum

præfata Societatis, illas, & illa Quinque
Eremitoria prædicta, eidem Majori, Vifi-
tatoribus, Prioribus, & Fratibus eorum
erectæ Societatis pro tempore existi-
bus, de novo perpetuo concessit, & assignavit.
Quòdque omnes, & singuli dictæ
Societatis erectæ, Eremitæ ordinem præ-
dictum in ipsa Societate professi, tunc præ-
sentes, & futuri, in Capitulo Generali pro
tempore celebrandi, in eo vocem habentes,
pro felici dictæ Societatis statu, & suc-
cessu, alia statuta, Constitutiones, ordi-
nationes, ac omnia, & singula, quæ in spi-
ritualibus, & temporalibus ipsius Socie-
tatis, ac ejus regularis disciplinæ statum,
observantiam, indemnitatem, & circa di-
vini officii, & Missarum directionem, &
ordinationem, ac ceremonias, absque
ipsius regulæ in substantia, vel in effectu
variatione, interpretatione, vel declara-
tione quoquomodo concernere possent,
instituendi, ordinandi, interpretandi, de-
clarandi, & alia de novo faciendi: & sic in-
stituta, ordinata, interpretata, declarata,
& de novo facta, in toto, vel in parte,
pro.

prout rerum, & temporum qualitas exigeret, tollendi, & alterandi, ac in melius commutandi: Nec non pro honestate, & qualitate vitæ Eremiticæ hujusmodi, barbam deferendi, plenam, & liberam eis concessit facultatem. Ac hujusmodi Societatem, omnesque, & singulos Superiores Eremitas, oblatos, novitios, familiares, servitores, & personas dictæ Societatis, tunc & pro tempore existentes, ac ipsius Monasteria, Heremitoria religiosa, & alia loca quæcunque, ac mobilia, & immobilia bona, tunc præsentia, & futura, ad præfatam Societatem quomodolibet pro tempore pertinentia, & in posterum eidem de novo erectæ Societati, quodocunque, seu quomodolibet uniri, vel incorporari, seu subijci in perpetuum, vel ad tempus contingeret, à quorumcunque legatorum etiam de latere, necnon Nunciorum dictæ sedis, ac quorumvis Officialium Romanæ Curie, & Patriarcharum, Archi-Episcoporum, Episcoporum, Electorum, & Inquisitorum hereticæ pravitatis, quacunque etiam Apo-
sto.

stolica auctoritate, ac aliorum quoruncunque Judicum ordinariorum, & non ordinariorum quavis auctoritate, & potestate fungentium ditione, auctoritate, superioritate, potestate, dominio, visitatione, reformatione, & correctione: Ita quod contra dictam de novo erectam societatem, vel ejus singulares personas, necnon Monasteria, Eremitoria, & loca, & personas, ac familiäres cum eis degentes, ratione delicti, excessus, seu contractus, aut rei, de qua ageretur ubicunque, iniretur contractus, committeretur delictum, aut res ipsa consisteret, excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quasvis sententias, nisi de speciali sedis prædictæ commissione, quomodolibet directè vel indirectè proferre, seu promulgare non possent.

(a) Necnon ab omnibus, & singulis Decimis, Collectis, Exactionibus, Gabellis, Talleis, Dativis, Datis, Tractis, subsidiis charitativis, Impositionibus ordinaris, & extraordinariis Collegiis, Parochianis, uni-

(a) Exemptio à decimis; Collectis, &c.

universitatibus, Monasteriis, fabricis, & aliis quibusvis personis, quacunque auctoritate, & ex quavis causà, & consideratione, etiam pro expeditione contra Infideles, aut fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de urbe, aut aliis imminentibus necessitatibus sedis prædictæ, auctoritate ejusdem sedis, vel quavis alia impositis, & imponendis, sub quacunque verborum vi, & forma etiam sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, exempti, & exempta censerentur, nisi de indulto, & societate hujusmodi specialis, & expressa mentio in litteris Apostolicis fieret: Et tunc non veram Decimam, sed mediam auri unciam Camera Apostolicæ solvendo, pro omnibus eorum locis, ac Eremitoriis, bonis, & personis, liberationem consequerentur; prorsus exemit, & totaliter liberavit: eaq; omnia, & eorum quodlibet in jus, & proprietatem Beati Petri, & sedis prædictæ, ac sub eorum, & dictæ sedis protectione suscepit. Et si legati, & subdelegati ordinarii, aut aliæ personæ prædictæ, contra exemptionem, & liberationem hujusmodi

di

di quicquam attentare quoquomodo præsumerent, ac litterarum desuper conficiendarum vigore requisiti, per ipsius de novo erectæ Societatis Prælatos, Eremitas, vel Procuratores eorum infra Tres dies à die requisitionis hujusmodi computandos non desisterent, excommunicationis sententiæ ipso facto nolcerent se subiectos: Et si fortè aliter factum foret, eo ipso esset irritum, & inane, nulliusque roboris; vel momenti: (b) Præterea ipsis, vel religiosos eorum ordinis ad primam tonsuram, & quatuor minores ordines promovendi, ad sacros verò, etiamsi tempus à Canonibus statutum non attingerent, per quemlibet Catholicum Episcopum in eorum locis, & alibi, ubicunque eis commodum foret, absque licentia Diocesani etiam extra tempora, diebus tamen dominicis, vel festivis, eos promoveri faciendi, ac illos eis liberè conferendi; eundemque Episcopum, pro consecrationibus

(b) Eremitæ Camaldulenses possunt ordinari à quocunque Episco, etiam si ætatem sufficientem non habeant; etiam extrà tempora, & sine Diæcesani licentia.

bus Altarium , seu ecclesiarum , ac pro
oleo sancto, & quolibet ecclesiastico sa-
cramento, adeundi, & de licentia eorum
Capituli Generalis, seu provincialis, (c) Je-
rusalē, & alia loca sancta visitandi, & inibi
habitandi, ac loca, & eleæmosynas etiam
ab Infidelibus recipiendi, licentiam, & fa-
cultatē concessit. (d) Et insuper pro con-
servatione puritatis eorum solitudinis, ne
mulieres ad eorum Eremitoria etiam san-
cti Hieronymi de Pascilupo Eugubin.
Dioec. tunc præsentia, & futura, intra vi-
delicet per eos præfixos, seu præfigendos
terminos, præter illos tantum dies quos
ipsi statuerent, dummodo non ultra tres
dies in quolibet Anno accedere quomo-
dolibet sub excommunicationis pæna au-
derent, vel præsumerent, Cellularum ta-
men ipsorū ingressu semper prohibito re-

ma-

(c) Possunt Hierusalem, & alia sancta loca visitare,
& ibi habitare, ac loca, & eleæmosynas, etiam ab
Infidelibus recipere.

(d) Non possunt mulieres sub pæna excommuni-
cationis lætæ sententiæ, eorum Ecclesias, intrare, nisi
diebus statutis.

manente, inhibuit, (e) Demum pro commoditate, & utilitate, Eremitiorum, & locorum hujusmodi tunc præsentium, & futurorum, de licentia eorum Capituli Generalis, seu provincialis, eis, & cuilibet eorum, ac pro tempore existentibus quæcunque immobilia ad eos, eorumque ecclesias, Eremitoria, Altaria, & loca hujusmodi pro tempore spectantia, & pertinentia in emphiteosim perpetuam, vel ad tempus sub aliquo annuo Canone, sive censu, quibusvis personis in evidentem ecclesiarum, Monasteriorum, & regularium locorum hujusmodi utilitatem concedere, illaque pro aliis immobilibus utilioribus permutare, seu vendere, & alienare, & precium inde proveniens, in aliis immobilibus bonis eorum ecclesiis, Eremitoriis, & regularibus locis utilioribus, ac aliis juxta tenorem litterarum recolendæ memoriæ Pauli Papæ II. similiter prædecessoris nostri de rebus ecclesiasticis non alienandis editarum: Ita quod Piores, qui

(e) Possunt bona Immobilia in emphiteosim perpetuam, vel ad tempus, concedere, &c.

pro tempore essent locorum hujusmodi
Judices, ad hoc ut immobilia bona hujus-
modi in emphitheosim, vel censum, aut
aliàs danda, & permutanda, seu venden-
da, & alienanda coram eisdem Judicibus
specificarentur, eligere possent, converte-
re, & cæteris Eremitoriis eorum societa-
tis, prout eis commodius visum foret, pro
ejusdem societatis conservatione applica-
re valerent: & quæcunque bona, etiam
feudalia, ac emphitheutica, etiam eccle-
siastica eidem societati, tam inter vivos,
quàm causa mortis, seu testamento, vel
codicillo, dari, concedi, & relinqui liberè
possent. Ita quod ipsa Societas ad eadem
onera; ad quæ donator, seu testator, hu-
jusmodi occasione bonorum eorundem,
tenebatur: & quæcunque alia, quæ ipse
donator, seu testator etiam imponeret;
omnino tenerentur: etiam si ad certum
numerum generationum aut nominatio-
num eadem bona concessa essent, ipsa So-
cietas, non perpetuo, sed per Triginta
annos, pro qualibet generatione, seu no-
minatione, hujusmodi bona eadem tene-

re possent : & finitis ipsis Annis bona prædicta ad eorum directos dominos devolventur , & absque eorum consensu tenere non valerent, statuit, & ordinavit. Ulterius ipsis, de licentia Capituli Generalis, seu Provincialis dictæ Societatis, curam animarum Monasterii Sancti Salvatoris de Monte Acuto, & Parochialium Sancti Michaëlis Archangeli; ac Prioratus Sancti Salvatoris de Fanno Perusina, Tuderina, & Fanesis diœcesis ecclesiarum eidem Societati perpetuo Canonica unitarum abdicare, & de consensu illorum Parochianorum, in loco dictis Parochianis accommodo alias Ecclesias, quibus cura Parochianorum præfatorum applicaretur, construi facere, seu alteri parochiali, quæ parochianis hujusmodi accommoda foret, etiam de consensu illius Rectoris, cui pro hujusmodi cura exercenda, quod inter eos conventum esset, solverent, ac illas jurisdictioni ordinarii loci subjicere, ac loca quæcunque etiam per ecclesiasticas, & religiosas personas eis concedenda

recipere, & eorum usui applicare. (f) Nec non loca, sive Eremitoria pro tempore recepta perficere, & alia de novo cum ecclesiis, oratoriis, humili campanili, Cellulis, & officinis necessariis construere, seu construi, & jam constructa pro convenientiori eorum mansione demoliri facere, & ea ad aliorum locorum constructorum, sive de novo construendorum usum convertere facultas recipiendi quoscunq; religiosos, (g) Ac pro dicti ordinis propagatione, omnes, & singulos religiosos quorumcunque, etiam Mendicantium ordinum, & Congregationum, ac Monasteriorum ad Eremitoria prefata, tanquam ad arctiorem vitam, convolare, & sub Societate, & eorum habitu altissimo famulari eligentes, Superiorum suorum licentia petita, licet non obtenta, absque aliqua contradictione, vel obstaculo recipere, ipsique sic recepti, & in eadem

Cc 2

dem

(f) Facultas construendi nova loca, & Eremitoria, &c.

(g) Religiosi cujuscunque ordinis possunt ad hanc Eremiticam Religionem convolare, petita, licet non obtenta licentia suorum Superiorum.

dem Societate, sive ordine professi, ad omnia officia, & dignitates Societatis eorundem Eremitarum promoveri, & assumi liberè, & licitè, valerent; indulgit. Postremo Majori, ac omnibus, & singulis Visitatoribus, Provincialibus, Prioribus, & aliis Officialibus, ac fratribus sive Eremitis præfatis; ut ipsi, & omnes, & singuli, ac Commissi, Oblati, Novitii, servitores, (h) familiares, Benefactores, & aliæ personæ, ac etiam Oratoria, ecclesiæ, Monasteria, Eremitoria, & loca, & quæcunque bona, & cætera alia ejusdem Societatis pro tempore pertinentia, omnibus, & singulis indulgentiis, peccatorum remissionibus, gratiis, concessionibus, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præminentibus, prærogativis, libertatibus, favoribus, licentiis, & indultis Apostolicis, vel aliter qualiacunq̄ essent, quibus omnes, & singuli ordines, Congregationes, Societates, & Monasteria, sub ap-

(h) Etiam familiares, & Benefactores, &c. gaudent Indulgentiis omnibus; peccatorum remissionibus, gratiis, &c. quibus gaudent cæteri alii ordines cujuscunque Religionis.

probatis regulis degentes, seu militantes, ac degentia, seu militantia, eorumque Superiores, Generales, Provinciales, & Particulares Monachi, seu religiosi, Commissi, Oblati, Novitii, Familiares, Servitores, Benefactores, & aliæ personæ, eorumque Ecclesiæ, Oratoria, & alia quæcunque bona; quæ omnia, ac si nominatim exprimerentur, dictus Clemens prædecessor haberi voluit pro sufficienter expressis, conjunctim, vel divisim, eis, & cuilibet ipsorum in genere, vel in specie, etiam vivæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessis, seu concedendis, tam in spiritualibus, quàm temporalibus, & tam in communi, quàm particulari, seu aliàs quomodolibet utebantur, potiebantur, & gaudebant, seu uti, potiri, & gaudere possent, quomodolibet in futurum absq; ulla differentia, tam in communi, quàm particulari, vel aliàs quomodolibet uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possent, & valerent, in perpetuum, ac etiam de novo concessit pariter, & indulxit, & in eis locum habere voluit; ac si eisdem omnia,

nia, & singula præmissa directè, & expressè concessa fuissent : exceptis, quæ essent contra eorum Constitutiones approbatas, ac Ordinationes Capitulares factas, & pro tempore faciendas, ac ut dum privilegiorum, concessionum, exemptionum, immunitatum, facultatum, gratiarum & indultorum eorum, & cujuslibet dictorum ordinum Congregationum, Societatum, & Monasteriorum originales literæ, seu transumpta autentica ex illis prout in favorem dictæ Societatis, ejusq; Superiorum, Eremitarum, Commissorum Oblatorum, Novitiorum, familiarum, servitorum, Benefactorum, & personarum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Eremitiorum, locorum bonorum, & aliorum cæterorum ejusdem Societatis ostenderentur : vel exhiberentur, eadem fides indubia adhiberetur, tam in judicio quàm extra, & aliis locis, quibus opus foret : ac si pro, & in favorem eorum Societatis, Ecclesiarum, Eremitiorum, & Monasteriorum, fratrum, & personarum, ac bonorum prædictorum, & prædictarum à
fede

fede prædicta emanassent, ac eis, & cui-
libet ipsorum fuissent immediatè con-
cessæ, mandavit. Necnon quod litera-
rum desuper conficiendarum transumptis
manu Notarii publici subscriptis, & sigillo
alicujus Prælati Ecclesiastici munitis ubiq;
staretur, prout originalibus literis staretur,
& plena fides in iudicio, & extra adhibe-
retur; quæ eisdem desuper conficiendis
literis daretur, si essent exhibitæ, vel osten-
sæ: Quodque literæ ipsæ desuper confi-
ciendæ, cum confectæ forent, ac in eis con-
tentâ quæcunq; sub quibusvis revoca-
tionibus, modificationibus, limitationi-
bus, suspensionibus quarumcunq; lite-
rarum, gratiarum, & dispositionum, per
ipsum Clementem prædecessorem, & Se-
dem prædictam etiam motu proprio, &
ex certâ scientia, seu ad Imperatoris, Re-
gum, & Ducum instantiam concessis &
concedendis, nullatenus comprehende-
rentur, sed semper ab illis excepta essent,
& esse censerentur. Et quoties revocata
modificata, limitata, suspensa, aut alte-
rata forent; toties in eo statu, in quo

ante revocationem, modificationem, limitationem, & suspensionem hujusmodi repositæ, restitutæ, & reintegratæ, ac si opus foret de novo concessæ essent, & esse censerentur: Et quotiescunque per aliquem, aut plures actus, contra ea, aut ipsorum aliqua, à quoquam cujuscunque dignitatis, status, gradus, & conditionis foret, ex negligentia, vel ignorantia illorum, quibus ea concedebantur, aut aliquavis causa scienter, vel ignoranter attemptari, vel attemptata observari contingeret, nullum tamen propterea exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, gratiis, indultis, & privilegiis hujusmodi præjudicium generaretur; sed ea omnia, & singula in suo robore, & firmitate permanerent, easdem litteras, absque aliorum instrumentorum, litterarum prædictarum productione, & ostensione ad probandum plenè omnia, & singula superius enarrata, & specificata in judicio, & extra ubique sufficere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri. Et si forte contingeret aliquod

du-

dubium in dictis per ipsum Clementem prædecessorem confirmatis, aut litteris suis super præmissis conficiendis hujusmodi, aut aliquo eorum pro tempore emergi, data verborum ambiguitate, & jurisperitorum interpretatione, dictæ Societatis de novo erectæ, ac illius locorum particularium, & personarum favorem interpretari debere, sicque per quoscunq; Judices ordinarios, & extraordinarios, ac delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sententiari, judicari, & diffiniri debere, sublata eis, & eorum cuilibet, quacunq; alia judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, irritum quoque, inane, quicquid secus fieri, sive attemptari contingeret, decrevit. Ac voluit, & concessit universis, & singulis Patriarchis, Archi-Episcopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis in dignitate ecclesiastica constitutis personis, ac quarumcunq; Metropolitanarum, & Cathedralium ecclesiarum Canonicis, necnon præfatorum Patriarcharum, ac Archi-Episcoporum, &

Episcoporum in Spiritualibus Vicariis, & Officialibus Generalibus dari in mandatis, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios litteras desuper conficiendas hujusmodi cum confectæ forent, ac in eis contenta quæcunq; solemniter publicantes, ipsisque Eremitis, seu fratribus, ac personis prædictis præmissis efficacis defensionis præsidio assistere, ac facere eosdē Eremitas, ac alias personas omnibus præmissis pacificè frui, & gaudere non permittentibus ipsos, seu ipsas super his per quoscunque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari. Contra dictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia oportuna juris remedia, appellatione postposita, compesci, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas iteratis vicibus aggravandi; Invocato etiam ad id, si opus foret, auxilio brachii secularis. Non obstantibus præmissis, ac Clementis, per quam inter alia voluerat, quòd potentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annum

num valorem secundum communem
extimationem, tam beneficii uniendi,
quàm illius, cui unio fieri peteretur, alio-
quin unio non valeret: Et semper in unio-
nibus commissio fieret ad partes, vocatis,
quorum interesset. Necnon Pauli præ-
decessorum prædictorum, ac similis me-
moræ Innocentii IV. contra exemptos
edita, quæ incipit Volentes: Necnon qui-
bus cavetur, quòd nullus extra suam Civi-
tatem, vel Dioc. nisi incertis exceptis
casibus, & in illis ultra unam Dietam à
fine suæ Dioc. ad iudicium evocetur; seu
ne Iudices à sede prædicta deputati extra
Civitatem, vel Dioc. in quibus deputati
forent, contra quoscunq̃ procedere,
aut alii, vel aliis vices suas committere
præsumerent, Bonifacii VIII. Roman.
Pontificum etiam prædecessorum nostro-
rum, & de duabus dietis in Concilio Ge-
nerali edita, dummodo non ultra Tres
dietas aliquis dictarum litterarum desu-
per conficiendarum auct. non trahere-
tur, & quibusvis aliis Apostolicis, nec-
non Provincialibus, & sinodalibus Con-
ciliis

ciliis editis, generalibus, & specialibus
 Constitutionibus, & ordinationibus, ac
 prædictarum Ecclesiarum, Monasterio-
 rum etiam Sancti Antonii de Sancto An-
 tonio, Ordinis Sancti Augustini Vien-
 Diac & religiosorum locorum, ac ordi-
 num quorumcunque etiam Calmaldulen-
 hujusmodi, & aliorum etiam Mendican-
 tium, & non mendicantium statutis, &
 consuetudinibus etiam illis, in quibus ca-
 vebatur; ut mulieres ad dictum Eremi-
 torium Sancti Hieronymi de Pascilupo sub
 excommunicationis latæ sententiæ pæna
 nunquam accederent, juramento, confir-
 matione Apostolica, vel quavis firmitate
 alia roborato, privilegiis quoque, & in-
 dultis, ac litteris Apostolicis Calmaldulen-
 aliisque Ordinibus Mendicantium, &
 non mendicantium, & Militiarum Eccle-
 siis, Monasteriis, & Sancti Antonii hujus-
 modi, necnon Universitatibus, Congrega-
 tionibus, Societatibus, Communitatibus,
 Collegiis, & cæteris aliis personis, & locis
 per eundem Clementem prædecessorem,
 & sedem prædictam, sub quibusvis verbo-
 rum

rum formis, & clausulis etiam derogatori-
arum derogatoriis, aliisq; efficacioribus,
& insolitis, illis præsertim, quibus inter alia
caveri dicebatur expressè, quod nulli fra-
tres, seu Monachi, de dictis etiã Mendican-
tium ordinibus, ad alium ordinem etiam
strictiorem transeuntes, per Superiores
Priores, & alios fratres ordinum, aut So-
cietatum, ad quos si transferint, etiam de
licentia eorundem Superiorum petita, &
obtenta, recipi, & admitti possent; aliàs
recipientes, & recepti excommunicatio-
nis sententiam incurrerent, ipsique sic, vel
alio modo recepti, ad aliquod Officium,
seu Prælaturam ejusdem ordinis, in quo
recipiebantur, eligi non possint, absque
Apostolicæ sedis speciali, & expressa li-
centia, per ipsius sedis patentes litteras
concedenda, facientes plenam, ac certam,
& determinatam de statuto, & ordinatio-
ne hujusmodi expressam, & individua
mentionem. Quibus omnibus etiam si
pro eorum sufficienti derogatione de il-
lis, eorumque tenoribus specialis, speci-
fica, expressa, & individua mentio, seu
quæ-

quævis, alia expressio habenda, vel aliqua alia exquisita forma servanda foret, dictus Clemens prædecessor eorum omnium tenores, & formas illorum concessionum, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro expressis habens, illis aliàs in suo robore permansuris, ea vice duntaxat auctorit. prædicta specialiter, & expressè derogavit, cæterisque contrariis quibuscunque. Ne autem de absolutione, erectione, institutione, approbatione, confirmatione, suppletionem, concessione, assignatione, exemptione, liberatione, susceptione, inhibitione, statuto, ordinatione, indulto, voluntate, mandato, decreto, & derogatione prædictis, pro eo, quod super illis dicti Clementis prædecessoris ejus superveniente obitu litteræ confectæ non fuerunt, valeat quomodo libet hæsitari, ipsique Major, Visitatores, Priores, Officiales, & fratres illorum frustrantur effectu, volumus, & similiter Apostolica auctor. decernimus, quod absolutio, erectio, institutio, approbatio, confirmatio, suppletio, concessio, assignatio

natio, exemptio, liberatio, susceptio, inhibitio, statutum, ordinatio, indultum, voluntas, mandatum, decretum, & derogatio Clementis prædecessoris hujusmodi perinde à Die Tertio Nono Septembris, suum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Clementis prædecessoris litteræ sub ejus diei Dat. confectæ fuissent, prout superius enarratur. Quodque præsentis litteræ ad probandum plenè abolutionem, creationem, institutionem, approbationem, confirmationem, supplementationem, concessionem, assignationem, exemptionem, liberationem, susceptionem, inhibitionem, statutum, ordinationem, indultum, voluntatem, mandatum, decretum, & derogationem Clementis, prædecessoris hujusmodi ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur. Quo circa universis, & singulis venerabilibus fratribus nostris, Patriarchis, Archi-Episcopis, Episcopis, & Dilectis filiis Abbatibus, ac aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, necnon Metropolitan. & aliarum Eccle-

Ecclesiarum Canonicis , ac eorundem Patriarcharum , Archi - Episcoporum , Episcoporum , Vicariis in Spiritualibus , & Officialibus Generalibus per Apostolica scripta mandamus ; quatenus ipsi , vel duo , aut unus eorum per se , vel per alium , seu alios , præsentis litteras , & in eis contenta quæcunque , ubi , & quando opus fuerit , ac quoties , pro parte Majoris , Visitatorum , Priorum , Officialium , & Fratrum , Prædictorum , seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti , solenniter publicantes , eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes , faciant auctoritate nostra præsentis litteras , & in eis contenta hujusmodi firmiter observari , ac singulos , quos eadem præsentis litteræ concernunt , illis pacificè gaudere ; non permittentes eos desuper per quoscunque quomodolibet indebitè molestari , perturbari , aut inquietari : Contradictores quoslibet , & rebelles per censuram Ecclesiasticam , & alia opportuna juris remedia , appellatione postposita , compescendo , ac legitimis su-

per

per his habendis servatis processibus, cen-
suras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus
aggravando: Invocato etiã ad hoc, si opus
fuerit, auxilio brachii secularis, juxta vo-
luntatem, & concessionem Clementis præ-
decessoris hujusmodi. Non obstantibus
omnibus supradictis; Aut si aliquibus,
communiter, vel divisim, adicta sit sede
indultum, quod interdicti suspendi, vel
excommunicari non possint per litteras
Apostolicas, non facientes plenam, & ex-
pressam, ac de verbo ad verbum de indul-
to hujusmodi mentionem. Nulli ergo
omnino hominum liceat hanc paginam
nostræ voluntatis, decreti, & mandati
infringere, vel ei ausu temerario con-
traire. Si quis autem hoc attemptare
præsumpserit, Indignationem Omnipotentis
Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli
Apostolorum ejus se noverit incursum.
Datum Romæ apud S. Petrum Anno In-
carnationis Dominicæ Millesimo quin-
gentesimo trigesimo quarto, Tertio Nonæ
Novembris. Pontificatûs nostri Anno
Primo.

Confirmatio Indultorum, seu Privilegiorum, ac Indulgentiarum; necnon Statuti, sive Decreti Capituli Generalis, ac extensio Constitutionis fel. rec. Clementis Papæ VIII. quæ incipit Ambitiosam ad Eremitas Camaldulenses Montis Coronæ.

CLEMENS PAPA NONUS

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

EX injuncto Nobis divinitus, meritis licet imparibus, Apostolicæ servitutis officio, ad ea libenter intendimus, per quæ felici Congregationum quarumlibet, præsertim Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ successui, & Religiosorum in ea Altissimo famulantium quieti, spiritualique consolationi providetur, ac ut Privilegia, Indulta, & Indulgentiæ per Romanos Pontifices Prædecessores No-
stros

stros eis concessa, eò firmiùs illibata per-
 sistant, quo sapius fuerunt Apostolica au-
 thoritate munita Nostræ confirmationis
 robur, prout in Domino conspicimus, sa-
 lubriter expedire : Cum sicut accepimus
 Camaldulensis Ordo in summa puritatis,
 & devotionis perfectione, cum bonæ fa-
 mæ, & virtutum odore ad ædificationem
 militantis Ecclesiæ, cooperante Domino,
 per longam annorum seriem, ac exem-
 plari Religiosorum suorum vita, & san-
 ctimonia semper floruerit, & floreat, ni-
 hilominus, postquam fel. rec. Urbanus
 Papa VIII. Prædecessor Noster Eremum
 Camaldulensem Hetruriæ, sive Provinciæ
 Aretinæ, ac Congregationem Montis Co-
 ronæ Ordinis Camaldulensis Perusina, seu
 nullius Dicecesis, earumq; respectivè Ere-
 mos Monasteria, membra, & alia regula-
 ria loca ab eis quomodolibet dependen-
 tia, invicem perpetuò univerat, incorpo-
 raverat, ac in unam solummodo Congre-
 gationem Eremitarum Camaldulensium
 nuncupandam erexerat, & instituerat, ita
 ut Camaldulensis Hetruriæ Eremus totius

Congregationis esset caput , ac ulterius unionem , & incorporationem , aliàs de Camaldulensi Eremo in Montibus propè Taurinensem Civitatem sita , unâ cum omnibus aliis Eremitis , & locis , ab ea dependentibus , sive ad illam quomodolibet spectantibus , supradictæ Congregationi Montis Coronæ factas approbaverat , & confirmaverat , inter dilectos filios Eremitas Camaldulenses Nationis Hetruriæ Sacræ Eremiti nuncupatos , ex una , ac illos Nationum Status Nostri Ecclesiastici , Dominii Veneti , Regni Neapolis , Poloniæ , & Germaniæ , qui olim sub Congregatione Sacræ Eremitæ Montis Coronæ comprehendebantur , ex altera , ac illos Pedemontanæ Nationis , ex reliqua partibus variæ lites , & dissensiones exortæ fuerint , Nos ob peculiarem , quem erga hunc Eremitarum Ordinem gerimus , affectum , considerantes , nullum aptius remedium adhiberi potuisse , ad consequendam animorum quietem , & firmiorem charitatem , quam dictas Nationes separare , & reducere ad formam regiminis , quo gubernabantur ,
ante

ante illarum unionem, ut præfertur, factam: propterea, dictas unionem, & incorporationem dictæ Eremi Camaldulensis Hetruriæ, sive Provinciæ Aretinæ prædictæ, ac Congregationis Montis Coronæ, earumque respectivæ Eremorum, & aliorum Regularium locorum, adinvicem, sic ut præfertur, à prædicto Urbano Prædecessore unitorum, necnon aliam unionem, sive incorporationem prædictæ Eremi Camaldulensis in Taurini Montibus, ut præfertur, sitæ, una cum eis dependentibus, & annexis ad prædictam Congregationem Montis Coronæ, ab eodem Urbano Prædecessore, etiam ut præfertur, confirmatam, revocavimus, dissolvimus, & annullavimus, juribusque, & effectu penitus, & omninò evacuavimus, ac Nationes prædictas ab invicem separavimus, easque ad formam regiminis, quo, antea dictas uniones respectivè gubernabantur, reduximus, prout in Nostris litteris, in forma Brevis sub Datum 24. Octobris anno Domini 1667. Pontificatus Nostri anno primo, plenius continetur, subinde Nos Consti-

tutionem à præmemorato Urbano Prædecessore Nostro, super translatione Eremitarum, de una Provincia, sive Natione ad alteram Provinciam, seu Nationem, juxta formam, ab eodem Urbano Prædecessore præscriptam, revocavimus, cassavimus, ac similiter annullavimus, prout in aliis Nostri litteris in eadem forma Brevis, desuper sub Datum Romæ, 23. Martii anni ejusdem Domini 1668. Pontificatus Nostri, similiter anno primo, expeditis, uberiùs etiam continetur. Et cum sicut etiam accipimus, in Capitulo Generali habito, de præsentis anni pro majori Regularis disciplinæ observantia, sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, fuerit statutum, sive decretum, quod si aliquis ex Eremitis prædictis, sive sit ipsius Congregationis Montis Coronæ Major, sive sint Visitatores, aut Procurator Generalis, aut quilibet alius, quacunque alia dignitate suffultus, quascunque Prælaturas, Dignitates, & officia quæcunque, aut quascunque alias bonorum gratias, mediante quorumcunque Principum, tam
 Eccle-

Ecclesiasticorum etiam S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu Prælatorum, etiam de gremio, dictæ Congregationis de Monte Corona existentium, quàm secularium favore, à Sede Apostolica directè, vel indirectè, absque consensu Capituli Generalis impetraverit, literæ pro consequenda dicta Prælatura, sive dignitate, munere, aut officio, aut quacunq̃ue alia honorum gratia, etiam si literæ Apostolicæ fuerint, dummodo in eisdem literis Apostolicis, de prædicto statuto, sive decreto expressa, & specifica mentio facta non fuisset, nullius essent roboris, vel momenti, Nos qui certè scimus, & ex evidentia facti conspiciamus, quod non benè colitur pacis Auctor, nisi in pacis tempore, & ambitio est vitiorum mater, sanctitatis tinea, ac cordis excæatrix. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, dictæque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam ex voto Congregationis, sub die 19. Julii præsentis, anni habitæ, dilectorum Filiorum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis, &

consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, cui hoc negotium discutiendum commiseramus. prædictos Eremitas Montis Coronæ amplioris gratiæ favore prosequi volentes, prædictarumque, & aliarum litterarum, etiam in simili forma Brevis, si quæ sint, superinde confectarum tenores, etiam veriores præsentibus pro expressis habentes, statutum, sive decretum prædictum, necnon omnia, & singula Indulta, Privilegia, & Indulgentias, hæcenus à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri, eidem Congregationi Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ concessa, ac revocationes, dissolutiones, & separationes Eremitarum Hetruriæ, & Congregationis Montis Coronæ, ac Eremitarum Camaldulensium, propè Taurinum, sic ab invicem per Nos factas, & revocationem statuti Urbani Prædecessoris Nostri hujusmodi super translatione Eremitarum prædictorum, aliæque per Nos gesta, & ordinata pro majori, & firmiori subsistentia, Apostolica auctoritate approbamus, & confirmamus.

firmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos, tam juris, quàm facti, solennitatumque etiam substantialium defectus, si qui forsan quomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus, necnon Constitutionem, aliàs à san. mem. Clemente Papa Octavo, similiter Prædecessore Nostro, quæ incipiat, *Ambitiosam*, contra Camaldulenses Monachos, officia, & dignitates ambientes editam, pro majori supradicti statuti, sive decreti corroboratione, ad eosdem Eremitas Camaldulenses Montis Coronæ extendimus, illamque omnes comprehendere, ac eosdem ad ejusdem Constitutionis observantiam, strictè obligatos esse, cum earundem poenarum in dicta Constitutione contra transgressores comminatarum incurfu declaramus, ac eisdem Eremitis Camaldulensibus Congregationis Montis Coronæ itinerantibus, sive genuflexis, aut aliàs devotè Coronam Domini recitantibus, centum dierum Indulgentiam ultra aliàs Indulgentias, jam pro dictis Coronis recitantibus concessas,

de novo pariter, dicta auctoritate concedimus, & largimur. Præsentes quoque ex eo quod in præmissis, quicumque interesse habentes, seu habere prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, vel auditi fuerint, nullo unquam tempore, quovis quæsito colore; vel ingenio, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aliove quomodolibet, quantumvis magno, & substantiali, ac excogitabili, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam vocari ad viam, & terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque, quodcumque juris facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu simili concessio in iudicio, vel extra illud, uti, seu se juvari posse, neque sub quibuscumque similium gratiarum revocationibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Sedem prædictam, quibusvis de causis, etiam necessariis quomodolibet

faciendis comprehendi, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum, etiam sub Datum posteriori per Majorem dictorum Eremitarum pro tempore existentem, quodocunque eligenda concessas, semperque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Eremitis in omnibus, & per omnia perpetuo suffragari, ac omnibus illis, ad quos spectat, inviolabiliter, & inconcussè observari, sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & cuilibet eorum quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & diffiniri debere, irritum quoque & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. *Quocirca Dilectis Filiis Nostris,*
nunc

nunc, & pro tempore existentibus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & Vice-Cancellario, ac Causarum Curix Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per præsentés committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentés has nostras litteras, & in eis contenta, quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dilectorum filiorum Majoris, ac aliorum Superiorum dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, vel alicujus ex eis fuerint requisiti, solenniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant, confirmationem prædictam, ab omnibus, quos illa concernit inviolabiliter observari ipsosque Majorem, & Superiores, ac Religiosos dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, ac præmissis omnibus, & singulis pacificè frui & gaudere non permittentes, eos de super per quoscunque quomodolibet molestari, contradictores, quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas, alia-

alia
appo
gitin
sent
itera
Trid
si op
Nor
nifac
de u
Diet
earu
Civi
non
tion
dicta
Con
mita
tudi
liten
soni
fion
& fo
gato
cior

aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, servata forma Concilii Tridentini aggravando, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis; Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris Nostri, de una, & Concilii Generalis de duabus Dietis: Dummodò quis ultra tres Dietas, earundem vigore præsentium extra suam Civitatem, vel Diocœsim, ad iudicium non trahatur, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus, ac primo dictæ Congregationis etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis locis, & personis, etiam speciali mentione, & expressione dignis, sub quibuscunq̃ue tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus.

busque & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu pari quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbū, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenore huiusmodi, etiam veriores, ac Datum etiam præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice duntaxat, harum serie, latissimè & plenissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunq̃ue, Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die 15. Octobris 1669. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Loco Annuli Piscatoris

F. Murolo. Secret.

foris. G. ab Hinnesdael.

PAU-

PAULUS PAPA II.

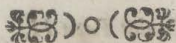
Ad Perpetuam Rei Memoriam.

Ambitiosæ cupiditati illorum præcipuè, qui divinis, & humanis affectati damnatione postposita, immobilia & pretiosa mobilia Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ, Monasteria, & pia loca reguntur, illustranturque, & eorum Ministri sibi alimoniam vendicant prophanis usibus applicare, aut cum maximo illorum, ac Divini cultus detrimento exquisitis mediis usurpare, præsumunt, occurrere cupientes, omnium rerum, & bonorum Eccl. alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum dominium transfertur, concessionem, hypothecam, locationem, & conductionem ultra triennium, necnon in feudationem, & contractum emphyteuticum, præterquam in casibus à jure permissis, ac de rebus, & bonis in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & nunc cum Ecclesiarum evidenti
uti-

utilitate, ac de fructibus, & bonis, quæ servando servari non possunt, pro instantis temporis exigentia hac perpetuò valitura Constitut. præsentis fieri prohibemus. Prædecessorum N. Constitutionibus, prohibitionibus, & decretis aliis super hoc editis, quæ tenore præsentium innovamus, in suo nihilominus robore permansuris. Si quis autem contra hujus nostræ prohibitionis seriem, de bonis, & rebus eisdem quicquam alienare præsumpserit, alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conductio, & infeudatio hujusmodi nullius omnino sint roboris, vel momenti. Et tam qui alienat, quàm is, qui alienatas res, & bona prædicta receperit, sententiam excommunicationis incurrant, alienanti verò bona Eccl. Monasteriorum locorumq; piorum quorumlibet inconsulto Rom. Pontif. aut contra præsentis Constit. tenorem, si Pontificali, vel Abbatiali præfulgeat dignitate, ingressus Eccl. sit penitus interdictus. Et si per sex menses immediate sequentes sub interdicto hujusmodi animo (quod absit) perseveraverit indurato, lapsis

lapsis mensibus eisdem, à regimine, & administratione suæ Eccl. vel Monasterii, cui præsidet in spiritualibus, sit eo ipso suspensus. Inferiores vero Prælati, Comendarii, & aliarum Eccl. Rectores, beneficia, vel administrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, dignitatibus, personatibus, administrationibus, officiis, Canonicatibus, præbendis, aliisque Eccl. cum cura, & sine cura secularibus, & regularibus beneficiis, quorum res bona alienarunt duntaxat, ipso facto privati existant, illaque absque declaratione aliqua vacare censeantur, possitque per locorum ordinarios, vel alios, ad quos eorum collatio pertinet, personis idoneis (illis exceptis, quæ propterea privatæ fuerint) liberè de jure conferri: nisi alias dispositioni Apostolicæ Sedis sint specialiter, aut generaliter reservata. Nihilominus alienatæ res, & bona hujusmodi ad Eccl. Monasteria, & loca pia, ad quæ ante alienationem hujusmodi pertinebant, libere revertantur, Nulli ergo, &c. Datum Romæ Anno Incarnat. Domini 1468, Kalend. Martii.

INDEX
PRIMÆ ET SECUN-
DÆ PARTIS CONSTITU-
TIONUM.

Primus numerus significat pagi-
nam, secun: num: marg:

A

A *Bbas: istud nomen Abbatis non est
in usu in Congregatione nostra, sed
Prioris & Majoris. pag. 32. n. 1*

*Pralati debent observare doctrinam S. Be-
nedicti in descriptione Abbatis. pag. 27.
Regule Cap. 2.*

*Acceptare: Locum novum, qualem, à quibus
& quomodo debet acceptare. pag. 369. n. 1.
vide loca nova.*

*Accusator: Nisi probet aut convincitur qua-
lem penam subire debet. pag. 135. n. 5.*

*Denunciationes in visitationibus subscribi
debent. ibid.*

Aqua

INDEX.

- Aqua benedicta à quo debet benedici diebus
Dominicis.* pag. 92. n. 11. à quibus
datur, & quomodo Eremita stare in Cho-
ro debeant dum asperguntur. pag. 90. n. 5.
- Accendere lucernas in Choro & Candelas in
Eccl. quis debeat.* pag. 76. n. 7.
- Acceptator personarum, quomodo punia-
tur.* pag. 158. n. 2.
- Adoratio Crucis, & quo ordine.* pag. 112.
n. 21.
- Acrumina & fructus non possum colligi sine
licentia.* pag. 188. n. 20.
- Alienatio quid in illa observari debet.*
pag. 36. n. 3.
- Animalia clamosa & latrabilia exceptis ca-
nibus prohibentur.* pag. 54. n. 5.
- Antiphona quomodo, & à quibus dicuntur.*
pag. 74. n. 4. 5.
- Anniversaria quot. pro quibus & quando ab-
solvantur, & si possunt transferri. p. 170.
n. 14. in illis quot Candelæ tempore missæ,
laudum & in medio Eccl. ad tumbam ac-
cenduntur.* pag. 171. n. 15.
- Anni Pralaturæ, vide Pralaturæ, Major &
Visitator & Prior.*

INDEX.

- Anni Professionis, vide Professio, Major Vi-
stator, & Prior.*
- Apostata & Fugitivus debet quæri à Supe-
riore. pag. 136. n. 1. quando revertitur
qualem pœnam incurrat. pag. 137. n. 1.
quid debet observari in recipiendo. ibid.
potest dispensari ad pralaturas & quo-
modo. pag. 137. n. 2. Qui sine licentia
vadit Romam aut ab Eremitio ad Eremitium,
qualem incurrit pœnam. pag. 138. n. 4.*
- Appellatio facta, & in quo casu suspendit pœ-
nam. pag. 284. n. 16. 17.*
- Arbores prohibentur scindi etiam à Priore
& quomodo. pag. 15. n. 2. vide Sylva.*
- Archivium pro conservatione scripturarum
& Bullarum in qualibet Eremitio. p. 285. n. 19*
- Arma relinquuntur ad portam Eremitii. pag.
294. n. 4. vide porta.*
- Ars aliqua non debet exerceri ab Eremitis
sine licentia. pag. 242. n. 1.*
- Artifices quibus debent consignari illorum
opera. ibid.*
- Absolutio percussoris Clerici, ad quem spectat
si est publica. pag. 43. n. 9. Excommu-
nicatorum, pag. 293. n. 1. vide Cen-
sura,*

INDEX.

*sura, Generalis quoties fit in anno & quomodo. pag. 204. n. 2, 3. Non absol-
vuntur qui accipiunt sacras reliquias sine
prævia restitutione. pag. 149. n. 3.
Aspersio quando fit. pag. 90. n. 5, vide aqua
Benedicta. Abstinencia quomodo fit. pag.
182. n. 5. Cum fructibus in æstate quan-
do transfertur. ibid. qualibet septimana
fieri debet. ibid. Abstinencia assignata pro
pœna quomodo debet fieri. pag. 183. n. 6.
In Quadragesimis quando & quomodo fiat.
pag. 184. n. 9. quando dispensatur. ibid.
Conversis conceditur vinum & fructus.
ibid. Actus Capitulares fiunt. pag. 343.
n. 11. spectantantes ad communem obser-
vantiam statim obligant. ibid. Qui ha-
beant vim legis, & quando pro revocatis
habentur. ibid. Definitores annotent quos
nolunt publicare. pag. 357. n. 2. spectant-
tes ad quamlibet Eremum quis teneatur
portare descriptos. pag. 359. n. 7. spe-
ctantes ad communem observantiam quo-
modo possunt annullari. pag. 370. n. 2.
Ave Maria datur signum illius post Comple-
torium & quom. in nocte post laudes in die*

INDEX.

- post nonam aut vesp̄as. pag. 98. n. 6.
 Intervals & tractus illius & quando di-
 citur flexis genibus pag. 99. n. 8. Datur
 signum simile mortuo Eremita pag. 169.
 n. 12. Advocatus eligitur à Conventuali
 Capitulo. pag. 36. n. 3.
 Autoritas Dieta. vide Dieta: Majoris cum
 visitoribus. pag. 361. n. 1. Solius Ma-
 joris circa correctionem. ibid. Cum visi-
 tatoribus in dubiis. pag. 364. n. 8. In
 negotiis gravibus. ibid. In Conducendis
 visitoribus pro visitatione particulari.
 pag. 366. n. 12. In limitanda visitato-
 rum auctoritate aut in assignatione socii vi-
 sitatori uno. pag. 366. n. 14. In eligendis
 visitoribus. pag. 367. n. 16.

B

- Balneum quando à quibus à quot medicorum
 Consilio conceditur. pag. 167. n. 8. Cui
 conceditur adeundi balneum debet illi dari
 socius & pecunia. ibid.
 Ballotatio. Qui procurat ballotationem aut
 votum pro se vel pro aliis pro obtinendo
 aliquo officio qualem p̄nam subeat vide
 offi-

INDEX.

- officium Calculus Candidus negat, niger affirmat.* pag. 326. n. 2. Quando sunt vota paria quid faciendum. *ibid.* nulla ratione debet perveniri ad Cognitionem calculus pag. 344. n. 14. Practicario secreta de negotiis Capituli Generalis, prohibetur. pag. 345. n. 15. Ordo ballotandi pro Prælati in Diffinitorio. pag. 350. n. 7. Quando iterato fit ballotatio & nominatio. *ibid.* vide *Definitorium.*
- Banditi Debitores aut Contumaces non debent recipi in nostris locis à Prioribus.* pag. 229. n. 7.
- Barbam debent alere nostri Eremita & quis usus crinium circa os.* pag. 297. n. 5.
- Barbitonsorium quale & quibus rebus instruitur.* *ibid.*
- Barbitonsor qualis eligi debet.* *ibid.* Omnia tertia septimana vadat aut tondeat & quomodo. *ibid.* Qui transit hoc tempus sine licentia privatur vino. *ibid.* Quales dies deputati ad tonsuram extra hos non potest radi sine licentia. pag. 298. n. 6.
- Benedictio rerum necessariarum renovatur omni anno.* pag. 155. n. 8.

INDEX.

- Benedictio mensa.* pag. 178. n. 4.
Bibere quomodo & qualis mensura potus.
 pag. 192. n. 1. 2.
Bireti duo Conceduntur. pag. 239. n. 14.
non utitur solus biretus. pag. 238. n. 13.
Bestia non vadant per Eremum & intrent
illam ad quem spectat. pag. 295. n. 6.
Breviarium monasticum debet observari in
toto. pag. 68. n. 1.
Bursa quando Consignantur depositario tem-
pore Capituli Generalis. pag. 336. n. 3.
quando redduntur Prioribus. p. 360. n. 8.

C

- Calepodia de ligno dantur cooperta.* pag. 288.
 n. 13. *discooperta possunt portare Re-*
clusi. pag. 26 n. 10.
Campana Nostrarum Eremorum quot &
quales. pag. 10. n. 1. *vide Missa.*
Candela quando debent accendi super Alta-
re. pag. 80. n. 1. 2. *quis accendit.* pag. 81.
 n. 2. *In festis primæ Class. & secundæ in qui-*
bus celebrat superior quot accenduntur &
cujus ponderis, item in Missis Conventua-
libus in festis duplicibus & semiduplici-
bus

INDEX.

bus in Vigilia Pentec. & in Dominica Palmarum. pag. 94. n. 15. *Cujus ponderis sunt qua portantur ab Eremitis in processionibus.* pag. 111. n. 18. *in triangulo Altaris, in adoratione Crucis, in hastili Sabb. Sancto, in die Purificationis.* ibid. *Alba esse debent excepto.* pag. 112. n. 20. *In anniversariis & exequiis ad Catalectum.* pag. 170. n. 14. *Canes permittuntur pro Custodia.* p. 54. n. 5. *Capecalia Eremitarum qualia debent esse.* pag. 119. n. 4. *Capitulum triplex fit in Congregatione, Generale, Conventuale & Culparum.* p. 34. n. 1. *Capitulum Conventuale: quale sit signum pro Capitulo, Conventuali.* pag. 35. n. 2. *quis habeat vocem in illo.* ibidem. *ad quem spectat proponere negotia tractanda.* ibidem. *ad qua negotia adunatur.* pag. 36. n. 3. *Revelare tractata in Capitulo prohibetur & qua pena.* pag. 37. n. 4. *facit Officiales Domus quando & quomodo.* pag. 279. n. 2. 3. *Concedit licentiam fabricandi nova.* pag. 286. n. 24.

INDEX.

Capitulum Culparum de quibus defectibus dicitur culpa. pag. 209. n. 1. 282. n. 11. fit in sabb. aut alio die. pag. 280. n. 7. Quo ordine. pag. 282. n. 8. 9. 10. quomodo dicuntur Culpa. idid. quo ordine. ibid. vocantur negligentes. pag. 284 n. 15. illuc congregantur omnes Eremita ad initium Capituli Generalis. pag. 323. n. 2. & ad audiendam lectionem Actuum cap. pag. 358. n. 4. 5.

Capitulum Generale Determinat dies quibus mulieres intrant Ecclesiam. pag. 19. n. 10. ubinam Celebretur & qui cibi dantur feria Quarta. 182. n. 4. in fine datur absolutio generalis quo ordine & forma. pag. 204. n. 2. 3. In qua etate dispensat cum Novitiis. p. 243. n. 1. Cum quali advertentia recipit Religiosos alterius Ordinis. pag. 245. n. 3. Dispensat pro susceptione Ordinis Presbyteratus ante 5. annos Professionis. pag. 268. n. 2. Quid faciat in occasione litterarum infamantium. pag. 307. n. 4. Quo tempore Celebretur, quam ob causam, ubi & quando potest tempus celebrandi prolongari aut abbreviari. pag.

INDEX.

317. n. 1. Qui tenentur venire ad Capitulum. pag. 199. n. 1. Qualis pana in ab-
 sentes. pag. 319. n. 1. Priores de Polonia
 saltem quarto anno veniunt & cum quo.
 pag. 320. n. 2. Non potest venire non Pra-
 latus nisi vocetur, & qualis pana. ibidem.
 Cum quali quantitate pecunie vixit Prior.
 pag. 321. n. 4. ferat secum Computum
 suae Eremitae. pag. ibid. n. 5. 6. Absens te-
 netur mittere, alias incurrit penam. pag.
 322. n. 7. Quo die debet inveniri in loco
 qui vadit. pag. 191. n. 8. Forma intro-
 ductionis Capituli. pag. 322. n. 1. Quando
 datur primum signum & quomodo, qui
 convenient & quo, fit Ora. pag. 323.
 n. 2. Quis facit Exhortationem, quo fine
 & quis disponit. pag. ibid. n. 3. Quo-
 modo fiant electiones & sua requisita.
 pag. ibid. n. 1. 2. vide electionem. Quid
 observatur cum litteris scriptis ad Ca-
 pitulum. pag. 340. n. 4. Qua annihilan-
 tur praeteriti Capituli. pag. 343. n. 10.
 Dispensat cum annis professionis pro ele-
 ctione Majoris, Visitatoris & Prioris in
 quo casu. pag. 353. n. 6. Acceptat nova loca
 cum

INDEX.

- cum quali advertentia.* pag. 369. n. 1. 2.
vide Definitor, Definitorum.
- Caput** quando profunde inclinatur. pag. 107.
 n. 8. Quando in Choro & in Ecclesia tenetur coopertum, discoopertum & mediocoopertum. pag. 108. n. 11, 12. Non tenentur infirmi. pag. 109. n. 13. Quando detegitur & inclinatur coram aliis. p. 275. n. 2. 3. *supra* nunquam portatur solum biretum. pag. 238. n. 13.
- Carceres.** Cum in carceratis non licet loqui. pag. 129. n. 1. Quando incarcerantur Apostata aut fugitivi. pag. 136. n. 1. pag. 138. n. 3. qui vadit Romam sine licentia. *ibid.* n. 4. qui vadit de Eremo ad Eremum. *ibid.* qui vadit ad P. Majorem ob recursum. p. 139. n. 5. *vide* Apostata fugitivo, pena, proprietas, percussio.
- Carnes** prohibentur manducari cujuscunq; generis & qua coquuntur cum carne & iusculacarnis. p. 190. n. 1. cum Consilio Medici facile conceditur esus. *ibid.* secularibus non conceduntur intra Cruces Eremi. pag. 191. n. 2. manducans qua punitur penam Pralatus à quo punitur. pag. 191. n. 3.
- Casus

INDEX.

Casus reservatos bene norint Eremita, expo-
siti ad Confessiones excipiendas sacula-
rium, pag. 43. n. 7. Casus reservare potest
Prior, pag. 43. n. 9. Publica percussio
Clerici reservata Priori, ibidem. Cella
quantum distat à Cella, ab Ecclesia, ab Offi-
cinis. p. 26. n. 4. non potest intrari ex-
cepto, pag. 18. n. 7. In vestibulo loqui li-
cet, pag. 18. n. 8. qui intrat aut permittit
intrare quam pœnam subit, ibid. Seque-
stratis in Cella non licet loqui, pag. 129.
n. 1. Visitur bis in anno, pag. 154. n. 5.
Omnes Cella habent communem clavem
excepto, pag. 155. n. 6. in die non claudi-
tur, pag. 155. n. 7. de una ad aliam nihil
transportatur, pag. 156. n. 10. tenetur
munda, pag. ibid. Visitur à visitatoribus
sente Priore. pag. 367. n. 15.

Cellerarias qualis eligitur à Capitulo Gene-
rali aut Conventuali, pag. 142. n. 2.
quales libros tenetur habere, ibid. n. 3.
Sacerdos debet esse 5. annorum professus.
pag. 142. n. 2. Quale Officium illius, pag.
143. n. 4. 5. totum facit cum consensu
Prioris, reddit computum quolibet Mense.

quis

INDEX.

- quis Coadjutor Cellerarii. p. 146. n. 9. 10.
 Conservat pecuniam. pag. 153. n. 1. si
 commiserit fraudem. pag. 154. n. 3. visi-
 tat Cellas cum Priore, ibid. n. 5. partialis
 punitur. pag. 158. n. 2. facit provisionem
 pannorum quando. pag. 235. n. 1. 2.
 Cera, vide Candele.
 Ceremonia in choro quomodo fiunt & debent
 observari. pag. 68. n. 1. 2. 3.
 Cerei accenduntur ante Altare majus, ad ele-
 vationem extinguuntur, post communio-
 nem, in aliis Capellis unus solus. p. 94. n. 16.
 Cereus Paschalis cujus ponderis, quando debet
 ardere & quo die extinguitur. pag. 111.
 n. 19.
 Clericus, illius publica percussio reservatur
 Priori. pag. 43. n. 9. recitat psalterium
 cum Requiem in fine psalmi toties quoties
 fit Anniversarium. pag. 170. n. 14. Quot
 psalteria absolvit pro quolibet defuncto
 Eremita. pag. 172. n. 17. Ordinatus
 Presbyter quem locum recuperat p. 263.
 n. 1. Diaconus receptus ad habitum non
 precedit Novitium antecederet suscep-
 tum. pag. 264. n. 3. ad quem spectat pro-
 motio

INDEX.

motio Clerici ad Ordines & à quo exami-
natur. pag. 268. n. 1. post quinque annos
Professionis promovetur ad sacerdotium
& quando cum his annis dispensatur. ibid.
n. 2. Qui ordinat sine licentia quam penam
incurrit. pag. 269. n. 3. quali scientia
debet instrui. pag. ibid. n. 5. unum psal-
terium absolvit qualibet septimana. pag.
102. n. 1. vide Eremita hebdomadarius.
Chorus constituitur in illo sine sustentamen-
to excepta infirmitate & senectute pag.
106. n. 6. in Choro respiciat alter alterum
quando genus flexi manent. ibidem. Confor-
mitas Observatur. pag. 109. n. 14. finito
officio nemo recedit de choro ante superio-
rem excepto &. pag. 110. n. 15. nullus
chorum intrat sine pallio. pag. ibid. n. 16.
Hospites seculares & Religiosi non intro-
ducuntur in chorum sine scitu Superioris
ibid. summum silentium in choro, & pana
in fractores. pag. 224. n. 1. in choro quis
corrigit. pag. 225. n. 2.
Cibi quomodo disponuntur per totum annum.
pag. 181. n. 1. pag. 182. n. 4. 5. 8. 9. pag.
185. 186. 187. 188. quales in vigilia
Na-

INDEX.

Nativit. Domini & sabbato sancto. pag. 185. n. 10. feria 6. quando occurrit festum Nativitatis Domini, & S. Romualdi. pag. 185. n. 12. quales cum butiro & quales cum oleo. pag. ibid. n. 15. quales parantur in Cella. pag. ibid. n. 16. relicta cibaria omni die exponuntur in armariolo. pag. ibid. n. 19. tempore Capituli Generalis ubi dantur cibi. pag. 182. n. 4. tempore rogationum. pag. ibid. n. 4.

Cilicium potest portari cum licentia Confessorii à Professo, à Novitio cum licentia sui Magistri. p. 120. n. 2. Cingulus choristarum & Conversorum. pag. 238. n. 12.

Colatio fit in Cella ad quam portantur fructus & vinum diebus refectorii, quando jejunatur. pag. 182. n. 3. fit cum fructibus aut pane. pag. 188. n. 21. tempore hyemis potest fieri post Completorum & Orationem. pag. 194. n. 2. Culpa quomodo debeat considerari à Superiore in Capitulo. pag. 121. n. 2. quales Culpa sunt leves, quales graves & earum penitentia. pag. 123. n. 2. graviore. pag. 126. n. 1. 2. quomodo se gerant Superiores cum talibus. pag. ibid.

INDEX.

ibid. n. 3. Culpæ graviores quas penas habeant, pag. 127 n. 4 Culpæ secreta, secretè puniuntur pag. 128. n. 6. Culpæ gravissima & earum pena, pag. 133. n. 1. 2. in Capitulo dicitur culpa de transgressionibus & defectibus manifestis, pag. 210. n. 1. pag. 282. n. 11. Cum quo Ordine & observantia dicuntur, pag. ibid. n. 12. Communio debet fieri omni die Dominico excepto. pag. 43. n. 19. in Adventu & in Quadragesima nunquam omittitur, ibid. In Cena Domini fit ab omnibus quo ordine pag. 44. n. 11 pro Communione extraordinaria licentia petitur à Superiore. pag. ibid. n. 12. tempore Communionis, duo Cerei ardeant ante majus altare in Capellis unus. pag. 94. n. 16. Computisti quatuor Capituli & eorum officium, pag. 337. n. 4. referunt Definitorio defectus repertos, pag. 346. n. 17. Completa qua hora absolvitur, & cum qualè advertentia datur signum illius, pag. 98. n. 6. signum illius & quando abbreviatur, ibid. post lectionem ante Completorium datur signum parva Campana. pag.

INDEX.

98. n. 7. vide signum. Concurrentia voto-
rum in electione quomodo terminatur. pag.
333. n. 4. 5. 6. 7. Confessio intra novem
dies quilibet confiteri tenetur. p. 41. n. 2.
qui transit tempus sine licentia, quam pœ-
nam sustinet, pag. 41. n. 2. Generalem
Confessionem coram quo possunt facere
Novitii. pag. 256. n. 1. ante susceptionem
habitus cui possunt confiteri generaliter
Novitii. pag. 249. n. 12. ante professio-
nem. 256. n. 1. Confessarii exponuntur
à Priore, sine illius licentia potest mutari
pag. 41. n. 3. Eremita hospites cui pos-
sunt confiteri. ibid. pag. 42. n. 6. Novus
Sacerdos non exponitur sine prævio exa-
mine & approbatione pag. 42. n. 4. in ne-
cessitate potest Prior exponere novum Sa-
cerdotem usq; ad visitationem. ibid. Depu-
tati pro secularibus approbatur à Diece-
siano. p. 43. n. 7. Confessarii possunt absol-
vere ab iis à quibus & Prior excepto, &c.
pag. ibid. n. 9. Sed non reliquiarum ac-
ceptores absq; prævia restitutione. pag.

149. n. 3.

Con-

INDEX.

- Conformitas in Ceremoniis*, pag. 109 n. 14. in
vestimentis & in omnibus, pag. 110. n. 15.
- Conjuratio contra Superiorem punitur di-*
sciplinâ Circulari. pag. 311. n. 2.
- Conservator eligitur à Capitulo Conventua-*
li. pag. 36. n. 3.
- Consuetudines antiquas Religionis curet ob-*
servari P. Major. pag. 362. n. 3.
- Contradictor Superiori punitur p. 311. n. 2.*
- Contumaces aule.* pag. 229. n. 7.
- Conversatio cum hospitibus prohibetur.* pag.
 54. n. 6.
- Coperta quales, & quot conceduntur* pag.
 119. n. 3.
- Copiam rationum portat Prior ad Capitulum*
Generale. pag. 321. n. 6. Quando mit-
tuntur. ibid.
- Conversus tenetur ire ad Matutinum, &*
septies laudare Deum per diem. pag. 87.
 n. 1. 3. recitat 82. Pater & Ave Maria
cum quali divisione. pag. 87. n. 2. diebus
ferialibus debet adesse Prima & Completo-
rio, festivis verò & vesperis ac officio de-
functorum. pag. 87. n. 2. Quis prima
Missâ inservit & pulsat pro illa. pag. 89.
 ff 2 n. 2.

INDEX.

- n. 2. Quot Pater noster & Ave Maria dicit pro quolibet Anniversario. pag. 170.
- n. 14. quot pro subditis aut Prelatis defunctis debet dicere. pag. 172. n. 17. facit abstinentiam solitam cum fructibus & vino. pag. 184. n. 9. tarde accedens ad officium & recedens ante finem accipit veniam. pag. 200. n. 2. quot libros potest habere. pag. 270. n. 7.
- Caseus quantum datur casei qualibet septimana. pag. 187. n. 18.
- Correctio diversa juvenum ac senum. p. 121.
- n. 2. in Choro ad quem spectat. pag. 207.
- n. 2. quomodo ibi fiat Correctio. pag. 208.
- n. 3. in definitorio nunquam omittitur Correctio Prelatorum. p. 342. n. 8. vide Major, Visitator, Prior, Superior, Error.
- Calcei Prohibiti Eremitis pag. 237. n. 11.
- Constitutiones leguntur ante lectionem Capituli cum Regula. pag. 316. n. 5. observari debent. pag. 370. n. 1. Quomodo possunt revocari, mutari, & alterari. p. ibid. n. 2.
- Cruces ponuntur grandiores, distantes à porta Eremiti. pag. 19. n. 9. vide mulieres. Quomodo fiat adoratio Crucis à celebrante.

INDEX.

- te, & ab aliis Eremitis. pag. 112. n. 21.
Coquus durat per annum in suo officio ejus cura & obligatio. pag. 161. n. 1. 2. 3 4 datur illi socius. pag. 162. n. 5 Colligit ex omnibus hortis pro usu culina. pag. 188. n. 20.
Coquere in cella non licet præter fructus & acrumina. pag. 186. n. 16.
Crepitas vel Calceos quales portant Eremitæ. pag. 238. n. 13.
Curam animarum non exercent Eremitæ. pag. 17. n. 6.
Custos sylvarum. pag. 151. n. 7. vide sylva.

D

- Debiles quomodo tractantur ratione lecti. pag. 119. n. 5. præter viaticum datur venticulum. pag. 302. n. 10 debitores non recipiuntur in locis nostris. pag. 229. n. 7.
Decima, vide Taxa.
Depositarius, in ejus manu deponitur pecunia Priorum & Visitatorum, eligitur à Definitorio. pag. 336. n. 3. quando reddit depositam pecuniam Prelatis. p. 360. n. 8.
Depositio, Prelati infra annum ob quam fit causam & quo ordine. pag. 363. n. 5. 6.
Ff 3 7. 8.

INDEX.

7. 8. *definitores quid debeant legere.* pag. 341. n. 7. *Dieta quando fit ubi & quomodo, & qui conveniunt, quam habet auctoritatem.* pag. 318. n. 2. *qui eo vadit incurrit penam.* pag. 320. n. 3.
- Defensio, qualis prohibetur aliorum & propria.** pag. 305. n. 1. *de injusta & inordinata quid nascitur.* pag. 306. n. 2. *qui defendit iniquiter quomodo castigatur.* pag. 307. n. 3. *defensio rei.* pag. 134. n. 4.
- Definitor quando debet exire de Definitorio, vide definitor, quis elegitur pro definitore.** pag. 332. n. 1. *eliguntur octo qualiter & quomodo.* pag. *ibid.* n. 2. *ab omnibus vocalibus dantur vota.* pag. 333. n. 3. *quis putatur obtinere.* pag. *ibid.* n. 4. 5.
- Definitores eligunt scribam Capituli.** pag. 335. n. 1. *Vicarium Domus & alios Officiales.* pag. 336. n. 2. *tenentur venire ad matutinum, diebus festivis ad vespervas & Celebrare omni die aut audire Missam.* p. 339. n. 1.
- Primus Definitor quando tenet locum Presidentis.** pag. 341. n. 7. *interrogantur Priores & corriguntur.* pag. 342. n. 8. *in Consultationibus quae observantur.* pag.

INDEX.

- pag. 344. num. 13. in virtute S. Obedientia prohibitum est revelare tractata. pag. 345. num. 16. corriguntur mali administratores. pag. 346. n. 17. Celebrant aut communicant in die Electionis Prelatorum. pag. 347. n. 1. leguntur ante electionem. pag. 348. n. 2. quid observatur in nominatione Prelaturarum. pag. ibid. n. 3. quomodo scribantur chartula. pag. 349. n. 1. reservatur authoritas tribus diebus & quis eam perdat. pag. 357. n. 3. qualem precedentiam habent his tribus diebus. pag. ibid. vide Capitulum Generale Presidens. pag. 335. n. 8.
- Diffinitor egreditur de Definitorio quando de illo vota dantur aut tractatur de illius interesse. pag. 327. n. 3. Quando conveniunt omnes vocales. pag. 329. n. 1. Quilibet Prelatus renunciat Prelatura. pag. ibid. n. 2. remanent solum octo definitores. pag. 334. n. 7.
- Disciplina quoties, quando, & quamdiu peragitur. pag. 219. n. 1.
- Dispensatio silentii quoties & quando fit. pag. 51. n. 3. vide silentium.

INDEX.

- Dispensator datur pro adiutorio Cellerarii
quis debet eligi, suum onus. p. 146 n. 9.
non sit partialis. pag. 158. n. 2.*
- Donatio. vide hereditas legata. p. 36 n. 3.*
- Dona non possunt dari & accipi ab Eremitis
exceptis fructibus. pag. 230 n. 1.*
- Dormire, ubi & quomodo dormiunt Eremita.
pag. 118 n. 1. qua hora noctis vadunt dor-
mitum ibid. Dormitio in die quanto tem-
pore quomodo & quando fiat. pag. 215. n. 1.
datur signum dormitionis. pag. ibid. n. 2.
eo tempore quilibet manet in Cella. p. ibid.
n. 3. finis dormitionis. pag. 216. n. 4.
quando jejunatur qualis finis dormitionis.
ibid post matutinum non licet dormire sine
licentia. p. ibid n. 5. ubi sunt nostra hospitia
non licet dormire extra illa. pag. 222. n. 1.*
- Dubium quale declarat P. Major. p. 364. n. 8.*
- Discere litteras possunt Eremita. pag. 269.
n. 5. vide lectio.*

E

- Edificia nova quando & cum quali fiunt li-
centia. pag. 286. n. 23, 24.*
- Eleemosyna qualis, quando, & à quo fit pro
mor-*

INDEX.

*mortuo Eremita. pag. 173 n. 18. Reli-
 cta à novitiis convertuntur in usum Eccl.
 alias & c. pag. 259. n. 3. 4.*
Electio, officialium Eremit. pag. 278. n. 2. 3. 4.
vide officiales. Superiorum quomodo fiat.
*pag. 326. n. 1. iuramentum fit pro Ele-
 ctione meliorum legitur Const. de qualita-
 te eligendorum. pag. ibid. n. 1. fit cum cal-
 culis albis, & nigris. pag. ibid. n. 2. quid
 fiat in paritate votorum. pag. ibid. n. 2.*
*quales practicationes prohibentur in Ele-
 ctione vide practici officiales electi à defini-
 toribus, vide definitor, ante electionem
 quid observatur tempore Capituli. pag.
 347. n. 1. quid legatur pag. 348. n. 2.*
*Præcedentia in electionibus & nomina-
 tionibus. pag. ibid. n. 3 Nova Electio &
 Nominatio quando. pag. 350. n. 7. quis
 electus recusat officium. pag. ibid. n. 8.*
Anni professionis pro electione Majoris.
pag. 352. n. 1. Visitatorum. pag. ibidem.
*Priorum. pag. ibid. n. 6. de qua natione
 eligendus est Pater Procurator Generalis.*
pag. ibid. n. 5. Qualitates eligendorum.
pag. ibid. illorum numerus. pag. ibidem.

INDEX.

Electores qui jurant supra electionem meliorum. p. 326. n. 1. quando & quali forma pag. 331. n. 5. possunt tractare de qualitate eligendorum. pag. 205. n. 5. vide definitio Electio.

Eremus quantum distat à civitate & locis. p. 14. n. 1. intra sylvas. pag. 15. n. 2. Clausura muro. p. 16. n. 3. clausura non mutatur sine licentia. ibid. non intrant mulieres, vide mulier, Eremus Montis Coronae Vocatur Sacra & Caput totius Congregationis. pag. 271. n. 1. ex Eremita asportari res prohibentur à quo & quando. p. 359. n. 6. acceptare Eremum, vide locus novus. Eremita, modus illius vivendi. pag. 7. votum solemne facit. pag. 8. ubi habitat. pag. 15. n. 2. non egreditur sine licentia. pag. 16. n. 3. non se ingerit negotiis secularium & parentum. pag. ibid. n. 5. non frequenter Ecclesias secularium nec exercet curam animarum. pag. 17. n. 6. adeundo Cellas aliorum quid facit. pag. 18. n. 8. Cui confitetur in Eremita & in itinere. pag. 41. n. 3. 6. renunciat privilegiis. pag. 49. n. 3. quando, ubi, & de quo loquitur, vide silen-

INDEX.

silentium, non loquitur cum Novitiis sine
licentia, nec conversatur cum illis. p. 54.
n. 6. dicit aut audit quolibet die Missam.
pag. 89. n. 2. 3. absolvit nocte & die Offi-
cium in Choro licet solus in Eremito rema-
neat & quomodo. pag. 103. n. 1. tempore
Officii non egreditur de choro, excepto.
pag. 104. n. 2. Quomodo debet intrare
Eoccl. chorum & Refectorium. pag. 110.
n. 16. Quomodo, & ubi dormiat, habeat
curam rerum uti sacrarum. p. 151. n. 8.
non facit majorem austeritatem sine licen-
tia. pag. 195. n. 5. Qualis est in loquendo,
in ambulando & in omni actione sua, ac in
cella. p. 312. n. 2. 3. Quando peccat venia-
liter aut mortaliter transgrediendo Regu-
lam. p. 315. n. 3. obligatus est ad dicendam
culpam & faciendam pœnitentia. p. 316.
n. 4. qualis sit error in choro, à quo, qualis,
& quomodo corrigatur. pag. 206. n. 1. 2.
Exercitium Corporale fit omni die una hora
excepto, &c. pag. 212. n. 1. in qua hora,
quali loco, qua oratio dicitur ante & post
exercitium. pag. 211. n. 2. Novitii sepa-
ratim cum suo Magistro excepto, &c. pag.
213.

INDEX.

213. n. 3. Culparum Capitulum & panis
confectio impedit exercitium pag. ibid.
n. 4. quale exercitium fit in Cella. pag. ibid.
n. 6. negligentes ad exercitium. pag. ibid.
n. 4. Excusatio auditur una vice, quando
licita. ibid.
- Exequia, illarum ordo. pag. 170. n. 13.
Anniversaria. pag. 171. n. 15. 16. vide
moriuus, datur signum Campana minori
cum 20. ictibus. pag. 213. n. 5.
Æstas, tempus illius quale intelligitur. pag.
52. n. 5.
- Evangelium in nocte cum quali Ceremonia
cantatur à Superiore. p. 78. n. 1. in Missa
quando incensatur Evangelium. p. 91. n. 8.
- Excommunicatio, quis potest excommunica-
re. pag. 309. n. 1. à reservata Priori non
absolvit Confessarius. pag. 43. n. 9. cum
quo ordine absolvitur à Priore & Forma.
pag. 203. n. 1. ultra Excommunicationem,
quali panapunitur percussor Fratris. pag.
309. n. 2.

F

- Fabricari quando potest. pag. 286. n. 23, 24.
vide Ædificia nova.

INDEX.

- Familia Abbatia Montis Corona cui subest.*
 pag. 291. n. 10. *Visitatur à Priore, ibid.*
pro Eremitis ordinatur à definitoribus, pag.
 355. n. 1. *cum quali advertentia, p. 356.*
 n. 3. *pro familia fratres destinatos reci-*
piunt Priores. ibidem.
- Ferire ad mortem culpa gravissima, ejus pæ-*
na. pag. 133. n. 1. 2.
- Ferramentarius, ejus officium, pag. 150. n. 6.*
- Festum Natalis Domini, aut S. Romualdi non*
dispensat jejunium Regulare. pag. 185.
 n. 12. *de precepto non admittit dispensa-*
tionem silentii nisi necessitate cogente, pag.
 52. n. 4. *in quali celebrat officium supe-*
rior. pag. 81. n. 2. Observantur festa
Diæcesis & Religionis. pag. 185. n. 11.
- Forma induendi Novitios. vide Novitius*
Professio.
- Forma victus observetur nec mutatur sine*
licentia. pag. 195. n. 4.
- Fumus, sua necessitas, quis faciat panes.*
 pag. 296. n. 3.
- Fugitivus. p. 136. n. 1. vide Apostata.*

Fru-

INDEX.

Fructus, acrumina quando distribuuntur pag.
187. n. 17. Colligi sine licentia non possunt.
pag. 188. n. 20. dantur & recipiuntur
inter Eremitas. pag. 230. n. 1.

G

Genuflexio, in quibus hymnis & versibus fit
in choro. pag. 107. n. 9. fit coram Majore
& presidente. pag. 274. n. 1. coram Prio-
re solum in Cella. ibidem. Novitii coram
Magistro. ibidem. ad signum Ave Maria
excepto. pag. 99. n. 8. ad Elevationem SS.
Sacramenti in omni loco. pag. 93. n. 13.
ob quos errores in choro. pag. 206. n. 1.
Gloria in Excelsis. pag. 92. n. 9.
Gubernium universale totius Religionis spe-
ctat ad Majorem cum Visitatoribus pag.
272. n. 13.
Galeros albos possunt habere Eremitae. pag.
238. n. 13.

H

Habitationes Eremitica quales. pag. 23. n. 3.
vide Eremitus locus novus.
Habitare simul in Cella prohibitum p. 118 n. 1
Hebdo-

INDEX.

Hebdomadarius Sacerdos suum Officium in choro & in dicenda Missa. pag. 74. n. 4. quis facit Officium pro impedito. pag. 77. n. 8. quando incipit hebdomadam, qua finita in sabbatho facit prostrationem. pag. ibid. n. 9. stando dicit Orationem pag. 107. vide Missa.

Hebdomadarius Clericus suum officium, & que legit ad horas. pag. 74. n. 5. cum quo dicit Invitatorium in medio Chori & quando. ibid. inservit Missa in festis solennibus. pag. 75. n. 6. quando & quo ordine accipit & dat pacem. ibid. que observat & dicit. pag. 92. n. 10. ubi est solum unus Clericus quis supplet & in quibus. pag. 75. n. 6. Quando impeditus quis succedit. pag. 77. n. 8. Quando incipit & finit & in sabbato facit prostrationem. pag. ibid. n. 9.

*Hebdomadarius Conversus, sua diligentia & munus. pag. 76. n. 7. portat Crucem in processionibus. ibid. impeditus mittit alium alias & c. ibid. inservit Missa Conventuali excepto & c. ibid. adjuvat Clericum in ministrando turibulo & Sacerdotem in Sacra-
rio,*

INDEX.

- crario, quando. *ibid.* ad Matutinum & primam vocat absentes. pag. 200. n. 1.
- Herba non possunt accipi ex omnibus horis. pag. 188. n. 20.
- Hæreditas à quo acceptatur & eidem renunciatur. pag. 36. n. 3.
- Hora prandii & Cena Eremitarum. p. 194. n. 1. 3.
- Hora Canonica, ingrediendo Ecclesiam ad legendas horas Canonicas quid faciendum. pag. 66. n. 5. quando inclinatio fit & statio. pag. 68. n. 1. 2. Quomodo dicitur Prima. pag. 88. n. 1. quâ hora & quomodo pulsatur *ibid.* Tertia. pag. 95. n. 1. Sexta. pag. 96. n. 2. Nona. pag. *ibid.* n. 4. Vespera. pag. 97. n. 5. Completorium. pag. 98. n. 6. vide Officium Divinum & signum.
- Horologium, ejus curam & directionem habet sacrista. pag. 148. n. 2. adsit in omnibus Eremitis. pag. 211. n. 2.
- Hortus Communis & qualis hortulanus. pag. 296. n. 2.
- Hospitia & austerias ac Domos secularium fugiant Eremita. pag. 301. n. 6. vide iter.

INDEX.

- Humilitas, quam necessaria.* pag. 55. *illius gradus* pag. 56. *debent observari.* p. 63.
n. 1. humilis sit Eremita cum suis Superioribus. pag. 311 n. 1.
Hospitale, sua positio situs & qualitas. p. 227.
n. 1. lecti quales. pag. *ibid.*
Hospitum exceptor suum officium tam sacerdotis quam conversi pag. 228 n. 2. 3. 4.
Hospites, cum illis prohibita Conversatio. pag. 16. n. 5. *quomodo recipiuntur.* pag. 227. n. 1. *lavantur illorum pedes* p. 229. n. 5. *qui non recipiuntur.* pag. *ibid.* n. 7.
Cum personis honoratis potest manducare
Prelatus. pag. 240. n. 1. *qualis datur illis*
precedentia. pag. 264. n. 4. *non detineantur ultra tres dies.* pag. 266. n. 1. *vicini non detinentur si &c.* pag. 294. n. 2. *deponunt arma ad portam.* pag. *ibid.* n. 4. *tempore Capituli expediuntur sine mora.* pag. 340. n. 3.

I

Incarcerati, vide Carcer, sequestratus, Pana.

Gg

In-

INDEX.

- Incensare quis debeat & quo ordine.* pag. 91. n. 8.
- Inclinationes profunda in choro quando sunt.* pag. 275. n. 2. 3.
- Incorrigibilitas, culpa gravissima & qua observantur cum incorrigibili.* pag. 133. n. 1. 2.
- Indulgentia plenaria dicendo Angelus Domini cum oratione Gratiam tuam, quando datur signum pro Ave Maria.* p. 99. n. 8.
- Indulgentia pro Exaudiat concessa ab Urbano octavo.* pag. 115. n. 3.
- Infirmus potest se sustentare in Choro.* p. 106. n. 6. non tenetur ad observantiam aliquorum in Choro. pag. 109. n. 13. dispensatur cum austeritate lecti. pag. 119. n. 5. non parcitur expensis pro curando infirmo. pag. 165. n. 3. visitatur à Medico Ordinario. pag. ibid. n. 4. ubi non possit curari. pag. 166. n. 5. visitatur ab Eremitis in valetudinario secundum beneplacitum & quando in Cella. pag. ibid. n. 7. quando conceditur balneum, quomodo, cum quali provisione & socio. pag. 167. n. 8.
- Manducat carnes ubi & quando.* p. 168. n. 9.

INDEX.

- n. 9. 10. Superior procurat remedia Spiritualia. pag. 169. n. 11.
- Inquisitio delinquentis quomodo facienda. pag. 134 n. 4.
- Instrumenta bonorum operum qualia. pag. 38.
- adjungitur Confessio & Communio. pag. 40.
- n. 1. ad quid principaliter servant. pag. 45. n. 14.
- Intimationes factæ Novitiis notantur à scriba. pag. 245. n. 4.
- Intonare Psalmos, Cantica, Hymnos ad quem spectat in Choro. pag. 83. n. 1. Salve Regina. pag. 84. n. 3.
- Inventarium debet fieri rerum ad Obedientiam spectantium & quare. p. 151. n. 8.
- Jejunium, qui jejunat in Æstate totum datur illi pro prandio. pag. 132. n. 3. quomodo fit jejunium feria quarta in uestate. pag. ibid. n. 4 in Rogationibus ibidem. feria sexta, vide Abstinencia à 13. Septembris usq; ad Pascha. pag. 183. n. 7. à 13 Septembris ad festum S. Martini & à Nativitate usq; ad Quadragesimam quæ observantur. pag. ibid. n. 8. in una & altera Quadragesima. pag. 184. n. 9. in vigilia

INDEX.

- Nativitatis & Sabbato Sancto.* pag. 185.
n. 10. Jejunia devotionis. pag. *ibid.* *n. 11.*
feriâ sexta nunquam dispensatur. p. *ibid.*
n. 12. in festis S. Romualdi & Natalis Do-
mini nunquam dispensatur jejunium. *ibid.*
Juvenes noviter exeuntes de Novitiatu quo-
modo & à quo debent gubernari & custo-
diri. pag. 139 *n. 1.*
Juvenes non sunt apti ad vitam Eremiti-
cam. *ibid.*
Juramentum eligendi meliores in Prala-
tos. pag. 331. *n. 5. vide Electio, Definitor.*
Itinerantes qua tenentur Observare, vide
pecunia vestis.
Iter faciens cui potest Confiteri. pag. 42. *n. 6.*
in necessitate potest cum socio dormire.
pag. 118 n. 1 eundo ad aliam Eremum
quæ potest secum portare. pag. 156. *n. 10.*
expedit pecuniam solum pro itinere. pag.
157. n. 11 perveniens ad locum sibi de-
stinatum restituit residuum pecunie. pag.
ibid n 12. ad quales obligatur Oratio-
nes. pag 68. *n. 1. ultra 50. miliaria non*
vadit sine licentia. pag. 2-3 *n. 2. non va-*
dit solus sub pana unius abstinentie. p. 301.
n. 1.

INDEX.

n. 1. qualis suus socius. *ibid.* in exitu & reversu quid facit. pag. *ibid.* n. 3. dicit Itinerarium. pag. 301. n. 4. non vadit Die Festo. pag. *ibid.* n. 5. non referat in Eremito quæ viderit. pag. *ibid.* n. 8. non tenetur ad Jejunium Regulare. pag. 302. n. 9. datur ei pecunia equi & alia necessaria pag. *ibid.* n. 10. paucis debet esse contentus in hospitiiis. *ibid.* portat secum litteras dimissoriales à Priore alias, &c. pag. 355. n. 2.

K

Kyrie eleison semper incipit à parte Prioris in Choro excepto &c. pag. 84. n. 2.

L

Laicus sua Obligatio, vide *Conversus*, *Hebdomadarius*, *Eremita*.

Lavari debent pedes hospitium à quo. pag. 229. n. 5.

Lavatorium quis tenetur preparare. pag. 298. n. 8.

Laudes in Matutino quomodo Celebrantur. p. 80. n. 1. vide *Matutinum*.

Ligna quando dantur Eremitis. p. 145. n. 7.

INDEX.

*ligna aut arbores non excinduntur circa
Eremum. pag. 15. n. 2. vide sylva.*
*Litteræ non mittuntur nec recipiuntur si-
ne licentia. pag. 230. n. 1. 2. aperie-
litteras Majoris aut Visitatorum quæ
pena. pag. ibid. n. 3. P. Major & Vi-
sitatores non aperiunt inter se. ibidem.
nec Eremita alterius, nec Superior in ab-
sentia Prioris. pag. 232. num. 5. litteræ
omnes portantur ad P. Majorem. p. 233.
n. 6. quale sigillum. pag. ibid. n. 7. litteræ
de statu Eremitæ scribuntur quolibet Mense
à Prioribus ad P. Majorem. p. 287. n. 25.
litteræ infamantes scriptæ Capitulum aut
Dietam Castigantur. pag. 307. n. 4. lit-
teras favoris pro Electione qui procurat
quomodo punitur. pag. 328. n. 6. Quales
litteræ leguntur in Capitulo. pag. 340. n. 4.
in directione litterarum ad Capitulum quæ
observantur. ibidem. litteræ testimoniales
quando portantur. pag. 300. n. 3. Dimisso-
riales à Priore quando. pag. 355. n. 2.
Lectiones ad Matutinum quis legit & quo-
modo. pag. 70. n. 3. In festis solennibus
quis legit Homilias. pag. 73. n. 2.
Lector.*

INDEX.

- Lector stat capite toto aut medio aperto secundum tempus. pag. 108. n. 11.
- Lectio ad primam & secundam mensam ad quem spectat in Refectorio pag. 177. n. 2.
- Prophetia Sabbato Sancto & in vigilia Pentec. pag. 112. n. 21. Completa lectio. pag. 197. n. 1. absentes à lectione. pag. 198. n. 3.
- Lectio ad panem. pag. 213. n. 4.
- Lectio Theologiae Moralis & Conferentia bis in hebdomada & quali hora. pag. 217. n. 1. defectum lectoris quis supplet. ibid.
- Lectio Regulae & Constitutionum quolibet die fit ante Completorium. pag. 316. n. 5.
- Lector primae & secundae Mensae tempore Capituli Generalis. pag. 338. n. 7.
- Lectores Chori, vide lectio.
- Lectus qualis est, qualis saccus & coopertus. pag. 119. n. 2. 3. cum infirmis dispensatur. pag. ibid. n. 5. lecti in hospitali qualis. pag. 120. n. 6.
- Libraria Communis. pag. 149. n. 4. quales libri non conservantur in illa. ibid. vide libri.

INDEX.

- Libri prohibiti & suspensi non conservantur.**
ibid. non exportantur nisi tres libri &
quomodo pag. 146. n. 10. Quot & quales
potest habere *Conversus*. pag 170 n. 7.
libri quos tenet *Prior* & qua in illis no-
tantur pag. 285. n. 19. 20. Quales de-
beant esse in qualibet *Eremo* pag. ibid. n.
21. 22. liber *Professionis* à quo conserva-
tur. pag. 378. n. 2. *librum* *computi* sua
Eremiti qui non desert ad *Capituli* *Generale*.
pag. 354. n. 12.
- Licentia abeundi longius, vide Major, iter.**
- Lites debent Caveri procurando Composi-
tiones,** pag. 143. n. 4.
- Lucerna parantur in Choro pro nocte.** pag.
148. n. 2.
- Locus, loci in quibus non admittitur dispensa-
tio silentii,** pag. 51 n. 2. de uno ad alium
locum qua portantur. pag. 156. n. 10.
vide iter, vestes, non graventur familia de-
bitis. pag. 356. n. 3. pag. 359. n. 6. quis
non se ingerit in loci administrationem.
pag. 361. n. 2. pag. 366 n. 13.
- Locus novus Oblatus qualis sit, à quo, & quo-
modo acceptatur.** p. 369. n. 1. Quando pos-
sunt

INDEX.

*sunt acquiri loca nova. p. ibid. n. 2. qualis
fiat respectus in acceptatione loci. ibidem.*

M

*Magistro Novitii consitentur excepto, &c.
pag. 42. n. 5. Recitat cum illis Officium
B. V. Mariae. pag. 105. n. 3. Corrigit in
Choro pag. 207. n. 2. Eligitur à Capitulo
Generali. pag. 253. n. 1. suum Officium,
diligentia, & instructiones. pag. 253. n. 2.
visitat Cellas & Culpas audit omni die post
completorium. pag. ibid. n. 3. 4. à quo po-
test suspendi. pag. 154 n. 5.*

*Major, Supremus Prelatus Congregationis.
pag. 319. n. 1. In quibus Festis dicit Offi-
cium & Celebrat Missam Conventualem.
p. 79. n. 2. Quibus diebus dat absolutionem
Generalem pag. 203. n. 2. 3. dat licentiam
eundi ultra 50. Miliaria. pag. 223. n. 2.
non aperit litteras ad Visitatores. pag. 231.
n. 3. non habet mensam particularem.
pag. 240. n. 1. residet in Eremito Montis
Corona, & cum Visitoribus gubernat
universaliter Congregationem. pag. 272.
n. 2. facit exhortationem in principio Ca-*

INDEX.

pituli Generalis, Celebrat Missam Conventualem. pag. 325. n. 3. Ordinatur ut Prælati faciant prelaturæ renuntiationem, acceptat & imponit penitentiam, declarat omnes liberos esse. pag. 329. n. 2. dat absolutionem Omnibus Vocalibus. pag. 330. n. 3. renunciat Majoratui in manibus visitatorum. pag. 331. n. 4. requisita eligendi Majoris. pag. 352. n. 1. durat 4 annos. pag. ibid. Non potest simul agere Prioratum. pag. ibid. n. 3. nec eiusdem Nationis cum visitatoribus. pag. ibid. n. 4. ante 5 annos Professionis potest eligi cum dispensa. pag. ibid. n. 6. sua præcedentia. pag. 357. n. 3. Autoritas Majoris cum visitatoribus. pag. 361. n. 1. 2. Corrigit omnes, relaxat penitentias. pag. ibid. n. 2. Cum visitatoribus visitat, punit, & mutat. pag. 362. n. 4. sua depositio & que requisita. pag. 363. n. 5. Qualia dubia declarat cum visitatoribus & qualia solus. p. 364. n. 8. cum qualibus visitatoribus expedit negotia. pag. 365. n. 9. iudicat causam gravaminis à visitatoribus. pag. ibid. n. 11. communicantur ei res difficiles visitationis.

INDEX.

- nis. ibid. quando visitat & ubi. pag. 366.*
n. 12. pro visitatione particulari quem se-
cum potest ducere. ibid. quando & cum quo
eligit visitatores. pag. 367. n. 16. potest
vocare visitatores sua residentia ante
Pascha. pag. 368 n. 18. vide Prior, Supe-
rior.
- Manducatur solus Eremita & quare. pag. 240.*
n. 1. Quando manducant simul in Refecto-
rio pag. 177. n. 2. quis legit ad mensam.
pag. ibid. n. 2. signa Refectorii. pag. ibid.
n. 3. Quando fit abstinencia. pag. 178. n. 5.
tempore Jejunii, quomodo die Dominico
manducatur. pag. 133. n. 7. Hora prandii
& cena in Æstate. pag. 194. n. 1. hyeme
in Dominica qua hora potest canari, &
diebus aliis colationem facere. pag. ibid.
n. 2. intra prandium & canam non licet
manducare & bibere. pag. ibid. n. 2. hora
prandii, diebus jejunii. pag. 195. n. 3.
Superiores non manducant cum hospitibus
excepto, &c. pag. 240. n. 1.
- Matutinum qua hora absolvitur, sua signa*
& intervalla. pag. 65. n. 2. 3. 14. quo-
mo-

INDEX.

- modo Celebratur. pag. 68. n. 1. 2. 3. 4. in
 signo Matutini quæ observanda. pag. 66.
 n. 5. qui non vadit ad Matutinum quam
 penam incurrit. pag. 200. n. 3. Laudes
 quomodo dicuntur, vide Horæ Canonicae &
 officium Divinum.
- Medicus eligitur à Capitulo Conventuali.
 pag. 165. n. 4. non potest adiri sine licen-
 tia. ibidem.
- Medicinas sumere in domibus secularium
 prohibitum pag. 166. n. 5. vide Infirmus.
- Mensa particularis prohibita Priori & Ma-
 jori, vide Major manducare, Superior.
pag. 240 n. 1.
- Missa Conventualis à quo dicitur. pag. 74.
 n. 4. in solennitatibus. pag. 79. n. 2. post
 Primam. pag. 89. n. 2. quæ nunquam in-
 termittitur & quare. pag. 89. n. 2. Cele-
 bratur frequenter. pag. *ibid.* n. 3. quo
 tempore. pag. 90 n. 4. hebdomadarius quo
 tempore debet inveniri ante Altare. pag.
ibid. n. 5. aspergit aquâ benedictâ, Com-
 municat & renovat particulas. *ibidem.*
 Quando Cantatur Missa. pag. 91. n. 6.
 qualia Ornamenta sacerdotalia. pag. *ibid.*
n. 7.

INDEX.

- n. 7. unus ministrat. *ibid.* in quali Missa,
 incensatur Altare. pag. *ibid.* n. 8. Gloria in
 Excelsis quando. pag. 92. n. 9. ad Missas
 privatas in festis ad Altare majus qualia
 dantur signa. pag. 93. n. 12. ad Missam
 Primam & Conventualem. pag. *ibidem.*
 n. 12. ad Sanctus & Elevationem hostie,
 pag. *ibid.* n. 13. in solennitatibus. *ibidem.*
 pro vocandis Sacerdotibus & ministris
 qua signa. pag. 94. n. 14. qua Candela
 accenduntur, vide cerei, in anniversariis
 obligantur Sacerdotes ad dicendam unam
 Missam. pag. 171. n. 15. pro quolibet
 defuncto de nostris. pag. 172. n. 17.
 Missa ante Electionem Pralatorum. pag.
 347. n. 1.
 Minari non licet & qualis pena. p. 309. n. 2.
 Minister Missae, vide Missa.
 Minister hospitii, vide hospitium.
 Minister fratrum datur mansuetus. p. 158.
 n. 1. Non partialis. pag. *ibid.* n. 2. quo-
 modo se gerat cum senibus. pag. 174. n. 1.
 Minister prima & secunda mense tempore,
 Capituli eligitur à definatoribus. pag. 338.
 num. 7.

INDEX.

- Molendinum in locis nostris fieri debet.* pag. 296. n. 1.
- Monialium Monasteria adire, & in Ecclesiis earum celebrare quomodo prohibitum.* pag. 20. n. 11.
- Monachorum quatuor genera.* pag. 14.
- Murmuratores graviter puniuntur.* pag. 307. n. 3.
- Mortuo infirmo sonatur Ave Maria, datur trinum signum qualiter & quando.* pag. 169. n. 12. *quando portatur in Ecclesiam & illius funeralia.* pag. 170. n. 13. *pro Defuncto Eremita ad que Obligantur Sacerdos & Clericus.* pag. 172. n. 16. 17. *ad que Conversi.* pag. *ibid.* n. 17. *Elemosyna datur à quo, quomodo & quo tempore.* pag. 173. n. 18.
- Mutandæ Conceduntur.* pag. 237. n. 11.
- Mutatio fratrum fit ex necessitate* p. 355. n. 1.
- Mutati portant litteras dimissoriales à Priori.* pag. *ibid.* n. 2. *vide iter.*
- Mulieres non intrant nostras Eremos nec transeunt Cruces sub pena Excommun.* pag. 20. n. 11. *Exceptis tribus diebus.* pag. 19. n. 10. *pena in permittentem tran-*

INDEX.

*transire Cruces. pag. 20. n. 11. non potest
teneri Cura Mulierum nec earum Con-
fessiones excipi, si non & nec loqui cum
illis sine socio. ibidem.*

N

- Nationis cujus esse intelligitur Eremita.
pag. 332. n. 2. diversæ Nationis debent esse
P. Major & inter se quilibet Visitator. pag.
352. n. 4. Procurator Generalis alterius
Nationis à P. Majore. pag. ibid num. 5.
Quot Pralatos potest habere qualibet Na-
tio. pag. 353. n. 9. Quales Nationes nostræ
Congregationis. pag. 354. n. 10.*
- Negligentes in Choro corriguntur. pag. 200.
n. 1. 2. 3. pro manuali Exercitio vocan-
tur. pag. 213. n. 4. ad Capitulum Culpa-
rum. pag. 284. n. 15.*
- Negotia Religionis quo ordine tractantur in
Capitulo Generali. pag. 335. n. 1. 2. vide
Capitulum Generale, Definitor, definito-
rium, Negotia gravia intra annum ad
quem referuntur. pag. 365. n. 9.*
- Nomen, quomodo vocantur Eremitæ inter
seipso. pag. 275. n. 4. Superiores quo-
modo nominantur. pag. 32. n. 1.*
- No-*

INDEX.

- Nominatio Prælatorum in Electione.* pag. 348. n. 4.
- Nona quando datur signum.* pag. 96. n. 4.
- Novitius Confitetur P. Magistro excepto, &c.*
 p. 42. n. 5. non loquitur nec conversatur
 cum Professis sine licentia. p. 54. n. 6. Offi-
 cium in Choro peragit cum aliis. p. 103.
 n. 1. extra chorum cum Magistro. p. 165.
 n. 3. post professionem manet uno anno in
 Novitiatu nec habet vocem in Capitulo.
 pag. 116. n. 1. post Noviciatum à quo in-
 struitur. pag. 116. n. 1. à quo in Choro &
 alibi corrigitur. pag. 207. n. 2. facit ex-
 ercitiu separatiu cum Magistro. p. 213.
 n. 3. non facit disciplinam extraordina-
 riam, nec portat Cilicium sine licentia
 Magistri pag. 219 n. 1. 2. in receptione
 Novitii qua considerantur, sua atas, cum
 qua, qualiter dispensatur. pag. 243. n. 1.
 qua inquisitio debet fieri. pag. 244. n. 2.
 pag. 246. n. 5. de alia Religione à solo Ca-
 pitulo Generali potest recipi pag. 245. n. 3.
 qualis sit protestatio & quando. pag. 245.
 n. 4. pro Clericatu suscipitur cum suffi-
 cienti intelligentia. pag. 246. n. 5. à quo
 exa^o

INDEX.

examinatur tam Clericus, quam Conver-
 sus. pag. *ibid.* n. 6. quis proponit in Capi-
 tulo. pag. 247. n. 7. à quo potest dimitti.
 pag. *ibid.* n. 8. manet in proprio habitu
 40. dies. pag. 248. n. 9. non datur illi ha-
 bitus sine licentia patris Majoris & Visita-
 torum. pag. *ibid.* ante habitum facit Ge-
 neralem Confessionem. pag. 249. n. 12. an-
 te professionem Confessio unius anni. pag.
 256. n. 1. post susceptionem habitus quid
 facit cum vestimentis suis & pecunia.
 pag. 258. n. 1. non licet petere aliquid ab
 eo sub pana circularis disciplina. pag. 259.
 n. 2. relicta à Novitio convertuntur in
 usum Ecclesie. pag. *ibid.* n. 3. inventus
 mendax ante professionem ejicitur de Re-
 ligione. pag. 260 n. 6. precedentia No-
 vitii Sacerdotis. pag. 263. n. 2. 3 genu-
 flectitur coram P. Magistro, pag. 274.
 num. 1.

Novitii dicunt primo culpam in Capitulo &
 quomodo. pag. 282 n. 12 forma vestien-
 di. pag. 371. n. 1. die professionis commu-
 nicat. pag. 376 n. 1. forma Professionis.
 pag. 377. n. 1. res Novitiorum reponun-

H b

tur

INDEX.

tur apud Cellerarium & servantur in dispensa usq; ad Professionem. pag. 256. n. 1.

O

Obedientia primus gradus, obedire sine mora. pag. 45. Cap. V. quomodo sit obediendum. ibid Reg. ab illa pendet Conservatio disciplina Regularis. pag. 47. n. 1 Major obedientia observantia & quare. pag. 48. n. 2. qua fieri possunt sine obedientia & consensu Superioris. ibid. per votum obedientia cui privilegio renunciatur. pag. 49. n. 3. Superiori utrum obediendum. pag. 311. num. 1. Præceptum obedientia quando obligat sub peccato mortali pag.

315. n. 3.

Obedientia Domus quo numero & ordine fiunt pag. 278. n. 2. 3. 4. cum promptitudine suscipiuntur quando leguntur in Capitulo. pag. 279. n. 4. duæ possunt dari uni & una dividi. pag. 280. n. 5.

Oblatus non tenetur ad jejunia Regularia sed solum ad Ecclesiastica. pag. 195. n. 6. atas in receptione. pag. 243. n. 1. quomodo & ubi recipitur & à quo instruitur. pag.

249.

INDEX.

249. n. 13. post annum à quo potest dimit-
 ti & ob quam causam. pag. 250. n. 15.
 potest exire quando vult, post septennium
 potest recipi pro Converso. pag. ibid. n. 16.
 qua promittit in ingressu. pag. 251. n. 17.
 Qui dimittuntur aut per se egrediuntur
 non recipiuntur. ibidem.
- Obligaciones perpetua Missarum quomodo
 recipiuntur. pag. 259. n. 5.
- Obligatio Divini Officii, vide Officium Di-
 vinum.
- Officiales Domus quando & quomodo eligun-
 tur. pag. 278. n. 2. 3. 4. illorum numerus
 & Ordo. pag. 279. n. 4. publicatur illo-
 rum Electio in Capitulo Culparum quando.
 ibid. vide Obedientia. Unus potest habere
 duas Obedientias. pag. 280. n. 5. Eligun-
 tur post Capitulum Generale & Dietam.
pag. 279. n. 4.
- Officiales eliguntur à Definitoribus, vide De-
 finitor.
- Officinas intrate nemo potest excepto. pag. 18.
 n. 8. pena, ibid. visitantur à visitatori-
 bus. pag. 367. n. 16.
- Officium Divinum quis incipit, vide hebdo-

INDEX.

- madarius Sacerdos, quis intonat Psalmos Cantica & hymnos. pag. 83. n. 1. quis intonat Salve Regina. pag. 84. n. 3. non licet exire ab Officio nisi in necessitate. pag. 104. n. 2. non sustentantur nisi, &c. pag. 106. n. 6. Observantur Cerimonia. ibid. qui venit tarde quid facere tenetur. pag. 200. n. 2.*
- Obligatio Officii Divini, vide hora. pag. 221. n. 1. Canonica, Matutinum, Prima*
- Officium B. V. Mariæ dicitur in Choro quando. pag. 165. n. 3. quibus diebus, ibidem.*
- Officium defunctorum dicitur semel in hebdomada in Choro excepto, &c. pag. 105. n. 5. hoc officio & Anniversariis satis fit Obligationi in Quadragesima. ibidem.*
- Oleum S. datur infirmo suo tempore. pag. 169. n. 11.*
- Oratio mentalis quando, & quanto fit tempore p. 113. n. 1. Quale signum illius & finis. pag. 114. n. 2. 3. ad qualem Orationem Obligati Eremitæ. pag. 221. n. 1.*
- Oratio in principio Capituli Conventualis. pag. 35. n. 2. Generalis. pag. 323. n. 2. in*

INDEX.

in principio Definitorii. pag. 326. n. 2.
*Ordines, qui promovetur ad Ordines debet
 examinari, quo tempore.* pag. 268. n. 1.
anni professionis pro susceptione sacerdotii.
*ibid. qui Ordinari facit se & alios sine
 licentia punitur.* pag. 209. n. 3.
*Ordinationes & decreta visitatorum ubi in-
 scribantur & earum vigor* pag. 368. n.
 17. *vide Actus Capitulares, Ordinationes
 Capituli antecedentis legunt Definitores.*

pag. 341. n. 7.
Ostiarium Capituli, sua qualitas & officium.
 pag. 337. n. 6. pag. 339. n. 2. *audit Mis-
 sam quæ celebratur ante Electionem Præ-
 latorum.* pag. 347. n. 1.
*Octava S. ROMUALDI quando celebratur,
 & ubi in utraq; festivitate.* p. 185, n. 11.

P

Pacis Osculum quando & quomodo datur.
 pag. 75. n. 6. pag. 92. n. 10.
Panis qualitas & modus distribuendi. p. 189.
 n. 1. *signum pro pane faciendo.* pag. 213.
 n. 5. *pistoris cura & Officium.* pag. 296.
 num. 3.

INDEX.

- Panni à quo providentur & quando.** pag. 235. n. 1. 2. quis pannos scindit. pag. 239 num. 17.
- Paulus Justinianus dilatat nostram Religionem.** pag. 10.
- Pocula de vitro prohibentur.** pag. 144. num. 6.
- Pallium quomodo portatur.** pag. 237. n. 9. sine illo non licet intrare Chorum & Refectorium. pag. 110. n. 16. portatur per Eremum. pag. 237. n. 8. forma illius & materia. pag. 237. n. 7.
- Pecunia non potest conservari ab Eremita excepto Priore & Cellerario** pag. 153. n. 1. quomodo accipitur pro itinere & cui restituitur reliquum viatici. pag. 157. n. 11. n. 12. Prior non potest dare licentiam petendi pecuniam à parentibus & amicis. pag. 231. n. 2.
- Pecunia Novitiorum quomodo conservatur.** pag. 258. n. 1. vide Novitius, quantitas pecunie euntis ad Capitulum. p. 321. n. 4. qui non desert ad Capitulum aut non solvit taxatam pecuniam pro sua Eremita. p. 322. n. 7.

INDEX.

- n. 7. tempore Capituli Generalis deponitur
in manu depositarii electi. pag. 336. n. 3.
- Pena qualis est gravis. pag. 123. n. 2. pag.
124. n. 3. quo modo intelligitur, graviter
puniatur. ibid. Culpa gravior. p. 127. n. 4.
- Pena Carceris quando non infert infamiam.
ibid. pena peccati contra Castitatem. pag.
128. n. 5.
- Panitentia secreta pro culpa secreta. p. ibid.
n. 6. Culpe gravissima quando reservan-
tur Definitoribus. pag. 133. n. 2. Mur-
muratores puniuntur, vide Murmurator.
Qui coquit in Cella pulmenta. pag. 186. n.
16. qui manducat carnes. pag. 191. n. 3.
qui loquitur in Choro. pag. 225. n. 2. qui
non lavat pedes hospitibus. p. 229. n. 5. qui
aliquid petit à Novitiis. p. 259. n. 2. 3. 4.
qui facit se ordinare aut alios sine licentia.
pag. 269. n. 3. quales panitentia frequen-
tantur in Capitulo. pag. 283. n. 13.
- Panitentia suspenditur per appellationem.
pag. 284. n. 16. 17. qui transit tempus
tonsurae. pag. 297. n. 5. qui vadit sine so-
cio. pag. 380. n. 1. qui scribit falsas infamias.
pag. 307. n. 4. punitur qui percu-

INDEX.

- tit, minatur & injuria afficit. pag. 309.
 n. 2. qui conjurat contra Pralatum &
 contradicit illi. pag. 311. n. 2. qui non
 vadit ad Capitulum Generale. pag. 319.
 n. 1. qui vadit ad Capitulum aut Dietam
 sine licentia pag. 320. n. 3. qui non portat
 aut non mittit Computum sua Domus. pag.
 322. n. 7. qui non portat secum pecuniam
 taxatam ad Capitulum. ibid. qui facit fa-
 ctiones. pag. 327. n. 4. qui procurat litte-
 ras pag. 328. n. 6. Desinitores qui reve-
 lant tractata. pag. 345. n. 16. qui non
 desert acta Capituli ad suam Eremum.
 pag. 359. n. 7.
- P**anitentia taxata in Regula & Constitutio-
 nibus possunt moderari. pag. 316. n. 4.
 pag. 361. n. 2. cum quali advertentia.
 pag. 316. n. 5.
- P**ercutere Pralatum pena gravissima. pag.
 133. n. 1. 3. quomodo punitur percussor.
 pag. 133. n. 2. pag. 309. n. 2.
- P**itancia quando datur. pag. 181. n. 1. pag.
 182. n. 5. 7. 8. 9. sua quantitas & pon-
 dus. pag. 186. n. 14. cum oleo dari potest
 pro butiro sed non in contrarium. p. ibid.
 n. 15.

INDEX.

- n. 15. Casei sex uncia dantur & quando.
pag. 187. n. 18. Cibi cocti reponuntur in
armariolo eodem die. pag. *ibid.* n. 19.
- Portinarius sua diligentia & cura. pag. 294.
n. 2. portam tenet clausam. pag. *ibid.* n. 3.
deponi facit arma & custodit illa. pag. *ibid.*
n. 4. in quibus pramonet extraneos pag.
195 n. 5. quomodo Curam gerit calevactu-
ræ hospitem. pag. *ibid.* n. 6.
- Portinarius Capituli Generalis, vide ostiarius.
- Prædicatio prohibita, & sua pæna, à quo
dispensatur delinquens. pag. 327. n. 4.
qualis non est prohibita. pag. 228. n. 5.
Circa negotia Capituli. pag. 345. n. 15.
vide, Officium.
- Præcedentia locorum nostrorum. pag. 271.
n. 1. Majoris pag. 272. n. 2. visitorum
ex occasione visitationis. pag. *ibid.* n. 3. in-
tra visitatores. pag. *ibid.* n. 4. inter Prio-
rem suæ Eremitæ & Magistri. pag. *ibid.* n. 5.
inter Sacerdotes, Clericos, Conversos &
Oblatos. pag. *ibid.* n. 6. inter Priores &
Visitatores hospites. pag. 273. n. 7. Præ-
sidentis, in nominatione & electione
Prelatorum. pag. *ibid.* n. 8. inter Defini-
tores

INDEX.

- tores & P. Majorem. pag. 348. n. 3. inter
Novitios & Sacerdotes, vide Novitius, vi-
de hospites.
- Præceptum S. Obedientia quomodo obligat
sub peccato mortali. pag. 315. n. 3. tale
præceptum pro Definitoribus non revelan-
di. pag. 345. n. 16. Scrutatorum. pag.
348. n. 4.
- Prædicare potest Eremita cum licentia Capi-
tuli Generalis. pag. 269. n. 6.
- Prelati, Prelaturas in definitorio. pag. 326.
n. 2. quo ordine nominantur in Electioni-
bus. pag. 348. n. 3. 4. post sex annos va-
cant annis duobus & non sufficit unus. pag.
353. n. 8. vide Prior, Superior, Pra-
latura.
- Prelatura non confertur illi qui non valet
ducere vitam communem. pag. 354. n. 12.
quare aliquis deponitur. pag. 363. n. 5.
pro depositione aut electione P. Majoris
quot debent congregari & qui. pag. 364.
n. 7. duo Visitatores. pag. 364. n. 8. duo
Prelati. ibid. qui renunciat tempore Visi-
tationis punitur. pag. 366. n. 14.
- Præsidenti tempore Capituli fit reverentia
cum

INDEX.

- cum genuflexione. pag. 271. n. 1. eligitur à definatoribus. pag. 335. n. 8. publicat in Refectorio Ministros electos in definatorio. pag. 338. n. 7. Quando celebrat Missam de Spiritu S. pag. 339. n. 1. quando egreditur de Definatorio. pag. 340. n. 5. proponit negotia. pag. 342. n. 9. Confirmat electionem Prælatorum, si vero ipse eligatur in Prælatum, confirmat primus Definitor. pag. 351. n. 9. facit exhortationem antequam prælegantur electi ad Mensam. pag. 358. n. 5.*
- Primæ quando datur signum. pag. 88. n. 1. qualis versus dicitur ad sonum Primæ. pag. 54. n. 7.*
- Prior non potest scindere ligna intra Clausuram sine licentia. pag. 16. n. 2. non mittat fratres extra Eremum neque ipse exeat sine necessitate. pag. 17. n. 6. qualis debeat esse. pag. 32. n. 2. exponit Confessarios. pag. 41. n. 4. potest reservare Casus quomodo. pag. 43. n. 9. habet curam fratrum finito Noviciatu aut alteri demandat. pag. 116. n. 1. quando potest tenere pecuniam. pag. 153. n. 1. que concedit sub-*

INDEX.

subditis & quæ non. pag. 154. n. 4. *visi-*
tat Cellas bis in annos cum quo. pag. *ibid.*
n. 5. Cura & visitatio infirmorum. pag.
 166. n. 6. pag. 168. n. 9. 10. *Moribun-*
dorum. pag. 169. n. 11. *senum.* pag. 174.
n. 1. in quo Casu potest dare licentiam eun-
di ultra quinquaginta miliaria. pag. 223.
n. 2. non recipit banditos, debitores &
Contumaces. pag. 229. n. 7. *non potest da-*
re licentiam subditis petendi pecuniam
à quibus. pag. 231. n. 2. *debet legere lit-*
teras subditorum. pag. *ibid.* n. 3. 4. *provi-*
det vestimenta. pag. 235. n. 1. 2. *non ha-*
bet mensam particularem nec manducat
cum hospitibus excepto, &c. pag. 240. n. 1.
mittit ad ordines subditos suo tempore
eosq; instruit. pag. 269. n. 4. 5.

Præcedentia sua in Eremo & alibi. pag. 272.
 n. 3. 4. 5. 7. *suscipiens gubernationem*
quid faciat. pag. 278. n. 2. 3 *potest re-*
moveere negligentes. pag. 280. n. 6. *quan-*
do tenet Capitulum culparum quæ disponit,
commendat & dispensat. pag. 281. n. 7.
 8. 9. 11. 14. 16. *quas penitentias frequen-*
tat, potest illas mutare & alterare. pag.

INDEX.

283. n. 13. scribit de morte subditi ad alia
 loca. pag. 285. n. 21. quando facit novas
 fabricas. pag. 286. n. 23. 24. singulis duo-
 bus mensibus scribit superioribus de statu
 sua Eremiti. pag. 287. n. 25. quando nomi-
 nat superiorem Domus & qualem. pag.
 290. n. 4. relinquit in scriptis faciendam.
 pag. 291. n. 9. Mittit Computum expen-
 sarum Domus & pecuniam ad Capitulum
 Generale. pag. 321. n. 4. 5. 6. 7. à quo
 corrigitur & punitur. pag. 361. n. 2. 4.
 ob quas causas potest deponi. pag. 363. n. 5.
 quæ dubia potest declarare. pag. 364. n. 8.
 in visitatione confert cum visitoribus de
 gravibus negotiis. pag. 363. n. 6. vide
 Superior de Monte Corona, Prælatus, Prie-
 latura.

Prior Sacra Eremiti subjectam habet fami-
 liam Abbatia illam visitat & corrigit.

pag. 291. n. 10.

Privilegia Obtenta in favorem Eremita
 post Professionem nulla sunt. p. 49 n. 3.

Processiones quales fiunt & quæ observantur
 in illis. pag. 110. n. 17. 18. portantur
 candela in manibus. pag. 111. n. 18.

Pro-

INDEX.

- Processus quales & quando mittuntur Superioribus.* pag. 134. n. 4.
- Procurator secularis à quo eligitur.* pag. 36. num. 3.
- Procurator Generalis quando eligitur.* pag. 348. n. 3. non sit ejusdem Nationis cum P. Majore. pag. 352. n. 5. durat 4. annos. pag. 353. n. 7.
- Professus novus manet uno anno in noviciatu.* pag. 116. n. 1. vide Novitius.
- Professi cui debent confiteri, vide Confessio, Confessarius.*
- Professio quando & quo ordine admittitur ad illam.* Novitius. pag. 256. n. 1. subscribit in presentia testium. pag. ibid. ante disponit de suis rebus. pag. 258. n. 1. quando punitur novus Professus repertus mendax. pag. 260. n. 6. Anni professionis requiruntur pro electione Pralatorum, vide Major, Prior, Visitator ante professionem facit Generalem Confessionem & communicat ipso die. pag. 376. n. 1. forma Professionis & quæ observantur in illa. ibidem.
- Prophetia cum quo ordine leguntur.* pag. 212. num. 21.
- Pro-

INDEX.

Promotio ad Ordines spectat ad Capitulum aut Dietam pag. 268. n. 1. vide Ordo.

Proprietas omnino prohibetur nec ullo modo pecunia potest conservari. pag. 153. n. 1. non potest aliquid teneri absconditum. pag. 154. num. 5.

Pena proprietarii. pag. 153. n. 1. 2. 3.

Prostratio in Choro ob errores factos quando fit. pag. 206. n. 1.

Psalterium recitatur omni septimana privatim. pag. 112. n. 1.

Publicatio & Conclusio Capituli Generalis. pag. 358. n. 4. 5.

Q

Quadragesima quomodo debet observari à monachis. pag. 219. n. 1. multo magis ab Eremitis. pag. 220. n. 1. 2.

R

Reclusio post quinque annos Professionis conceditur, qualibus & à quo pag. 22. n. 1. 2.

Recluserum observantia. pag. 25. n. 7. 8. 9. eorum Cella. pag. 23. n. 3. à quo tempore carent voce activa, Reclusi perpetui non habent activam nec passivam. p. 26. n. 10. infir-

INDEX.

- infirmi non visitantur sine licentia.* pag. 166. n. 7. 10.
- Recreatio Eremitarum quando fit.* pag. 51. n. 7. pag. 179. n. 6. *quæ observatur.* pag. 179. n. 7. 8. *non pulsantur instrumenta mutuata à secularibus nec eorum Domus visitantur.* pag. *ibid.* n. 6. 8. *vindemia uno die.* pag. 180. n. 9.
- Refectorium commune quibus diebus fit.* pag. 177. n. 2. *signa pro faciendo refectorio.* pag. *ibid.* n. 3. *si his diebus jejunatur vesperti portantur fructus & vinum ad Cellas.* *ibidem.*
- Regula & Constitutiones observentur.* pag. 370. n. 1. *leguntur quolibet die vesperti ante Completorium.* pag. 316. n. 5. *vide Constitutiones.*
- Religiosi alterius Religionis recipiuntur solum à Capitulo Generali.* pag. 245. n. 3. *hospites quomodo tractantur.* p. 264. n. 5.
- Reliquia Sanctorum quando ab Eremita monstratur quæ debent observari.* pag. 92. n. 11. *ablatio earum non absolvitur nisi restituat acceptas.* pag. 149. n. 3.
- Reus & ejus defensio.* pag. 134. n. 4.
- Re-

INDEX.

- Residentia P. Majoris & Visitorum.* pag. 272. n. 2. 3.
- Responsoria quomodo dicuntur in Choro* pag. 104. n. 1.
- Renunciatio Pralatura qualiter & quo fit Ordine* pag. 329. n. 2. non acceptatur in visitatione sine consensu P. Majoris. pag. 366. n. 13. vide Pralatura.
- Revelare tractata in Capitulo Conventuali quando non licet & pana* pag. 37. n. 4. quando à Definitoribus. pag. 345. n. 16.
- Reverentia inferiorum versus Superiores & alios.* pag. 274. n. 1. 2. 3. 4.
- Res novitiorum deponuntur in manu Cellarii & conservantur in dispensa ad Professionem.* pag. 258. n. 1.
- Rogationum jejunium quale.* pag. 182. n. 4.
- S. Romualdus Institutor Ord. Camaldulensis quanto tempore in Eremito vixit & quæ reliquit discipulis suis.* pag. 8. ubi fundavit & stabilivit. pag. 9. Vigilia festi S. Romualdi. pag. 185. n. 11.

INDEX.

S

Sacerdotes extranei quomodo tractandi. pag. 264. n. 4.

Sacerdos habet duos dies liberos celebrandi pro sua intentione in hebdomada excepto, &c. pag. 259. n. 5. *Hebdomadarius & suum officium.* pag. 74. n. 4. vide *hebdomadarius, Sacerdos, Novitius & sua precedentia in Choro.* pag. 263 n. 1, 2. *tribus annis peragit obedientias Clerici.* pag. *ibid.* n. 2. *dicit Missam cum oratione de Spiritu S. in loco Capituli.* pag. 325. n. 3.

Sacramentum SS. Eucharistia conservatur decenter. pag. 44. n. 13. *quando renovatur.* *ibidem.*

Sacrista debet considerare tempus Completorii. p. 90. n. 5. *illius cura & officium.* pag. 147. n. 1. 2. 3. *adjuvatur à Novitiis & datur illi socius.* pag. 148. n. 2. pag. 211. n. 2 *vocat absentes à choro de die.* p. 200. n. 1. *Conservat librum Professionis.* pag. 376. n. 1.

Scapulare cujus materia & forma. pag. 236. n. 4. *quot conceduntur.* pag. 138. n. 14.

Scriba

INDEX.

- Scriba Capituli Conventualis notat determinationes in libro actorum. pag. 35. n. 2. & intimationes Novitiorum. pag. 245. n. 4. à quo eligitur. pag. 278. n. 2. 4.
- Scriba Capituli Generalis à quo eligitur, ejus Officium & autoritas. pag. 232. n. 1. pag. 335. n. 1.
- Scribit determinationes Capituli. pag. 358. n. 4. legit tabulam ubi & quomodo. pag. ibid. n. 5.
- Scrutatores duo eliguntur & quales. p. 347. n. 20. audiunt Missam, quando Celebratur ante electionem Pralatorum. pag. 339. n. 1. accipiunt preceptum. p. 348. n. 4. eorum officium. pag. 347. n. 5. obligatio illorum sub pœna disciplinæ circularis. p. 350. n. 6.
- Saculares non admittuntur ad commune Consortium excepto, &c. pag. 16. n. 5. non frequentantur illorum Ecclesia. pag. 17. n. 6. non introducuntur in Cellas. pag. 18. n. 7.
- Sedere quando debent in Choro. p. 108. n. 10.
- Sedent Eremitæ bibentes. pag. 103. n. 2.
- Sedes Prioris à nullo occupatur absente illo à choro. pag. 273. n. 8.

INDEX.

- Signa Missæ privatæ ad Majus Altare festis diebus, tum Missæ Primæ & Conventualis.* pag. 93. n. 12.
- Signum ad Sanctus & elevationem.* pag. *ibid.* n. 13. quando celebrat Superior in solennitatibus. *ibid.* quando vocantur Sacerdotes ad celebrandum & ministri ad inseruiendum. pag. 94. n. 14.
- Signa Mensæ Communis.* pag. 177. n. 3. profaciendo pane & Exercitio manuali pag. 213. n. 5. Dormitionis. pag. 216. n. 4.
- Signa mortui.* pag. 169. n. 12. Capituli Culparum & Coventualis. pag. 35. n. 2. Capituli Generalis. pag. 323. n. 2.
- Signum post lectionem ante Completorium.* pag. 98. num 7.
- Signa Matutini.* pag. 65. n. 2. 3. 4. Prima. pag. 88. n. 1. Tertia. pag. 95. n. 1. Sexta. pag. 96. n. 3. Nonæ pag. *ibid.* n. 4. Vesperarum. pag. 97. n. 5. Completorii pag. 98. n. 6. pro Ave Maria. pag. 99. n. 8.
- Senes quomodo tractantur ratione austeritatis lecti* pag. 119. n. 5. à coquo cum licentia Superioris pag. 161. n. 3. quomodo infirmi & annorum 60. eximuntur à facien-

INDEX.

- cienda abstinencia pag. 174. n. 1. quomodo tractantur à Priore. *ibidem.*
- Sylvæ quomodo custodiuntur. pag. 15. n. 2. in circuitu Eremiti non excinduntur arbores. *ibid.* pena Prioris excidentis sine Capitulo Conventuali. *ibid.* quales sylvas debent habere loca nostra. pag. 369. n. 2. advertentia ne extirpentur. pag. 145. n. 7. Custos silvarum sua cura & diligentia. pag. 151. n. 7.
- Sepultura, quæ observantur in ea. pag. 171. n. 15. vide mortuus.
- Sequestratis in Cella prohibetur loqui. pag. 129. n. 1.
- Sexta quo tempore datur signum. p. 96. n. 3. vide signum.
- Sigillum Congregationis aut particulare Eremiti. pag. 233. n. 7.
- Silentii documenta in Regula. pag. 49. Cap. VI. in quibus locis & viis non licet loqui. pag. 51. n. 2, 3. quando & quomodo dispensatur. pag. 51. n. 3, 4. prohibitus omnis importunus strepitus, quo loco & tempore. pag. 53. n. 5. quo transgreditur silentium per unum Miserere quare privatur. *ibid.*

INDEX.

- non alloquitur cui impositum silentium,*
 pag. 129. n. 1. nec post Completorium.
 pag. 198. n. 2.
- Silentium sumum in Ecclesia & Choro.* pag.
 224. n. 1. 2.
- Singularitas vivendi non laudatur.* pag.
 195. n. 5.
- Solitudo vera quæ requirat.* pag. 16. n. 5.
- Solennitas primæ Classis & secundæ in qua
 Superior Missam celebrat.* pag. 81. n. 2.
- Spoliari non licet nec ob calorem nec ob itinera.*
 pag. 118. n. 1.
- Stola quomodo & quando uti solet Eremita.*
 pag. 92. n. 11.
- Strepitus importunus prohibitus.* p. 53. n. 5.
- Suffragia mortuorum quomodo celebrantur.*
 p. 170. n. 13. 14. 17. 18. p. 291. n. 9.
- Superior quid facit in Capitulo Domus.* pag.
 35. n. 2. suum officium in Choro tempore
 Matutini, pag. 78. n. 1. in quibus solenni-
 tatibus dicit officium & celebrat Missam.
 pag. 79. n. 2. Intonat Magnificat & Be-
 nedictus in officio Regulari & Salve Re-
 gina. pag. 83. n. 1. incensat Altare quan-
 do. pag. 91. n. 8. quomodo stat dicendo Pa-
 ter

INDEX.

ter noster, & dando Benedictiones. p. 107.
n. 7. potest dispensare cum coopertione me-
dii Capitis & quando. pag. 109. n. 13.
dispensat cum austeritate lecti. pag. 119.
n. 5. quomodo procedit in causis contra
delinquentes. pag. 134. n. 3. 4. 5. quarit
Apostatas & fugitivos. pag. 136. n. 1.
non fit partialis. pag. 198. n. 2. fit facilis
in concedendo esu carniū infirmis. pag.
168. n. 9. dispensat secum & cum aliis
in modo vivendi. pag. 195. n. 5. pag. 194.
n. 2. quid facit quando aliquis tarde venit
aut deest in Choro pag. 207. n. 2. Corrigit
errores in Choro & quomodo. pag. ibid.
n. 2. 3. procurat ut suo tempore pulsetur
pro officio Divino. pag. 210. n. 1. non dor-
mit extra hospitia ubi inveniuntur. pag.
222. n. 1. qua subministrat itineranti-
bis. pag. 221. n. 1. non gravet subditos
indiscrete. pag. 316. n. 4. qui conjurant
contra Superiorem. 311. n. 2. Electiones
Superiorum quomodo fiunt vide Electio.
Superiorem Domus quando nominat Prior.
pag. 289. n. 23. quando non nominat quis
intelligitur esse Superior. pag. ibid. n. 3.
cum

INDEX.

- cum quali advertentia debet eligi. pag. 298. n. 4. sua autoritas in temporalibus & spiritualibus. p. ibid. n. 5. 6. subjectus Prior. pag. ibid. n. 7. non potest alium substituere. pag. 291. n. 9. sine necessitate non mittit fratres extra Eremum. ibid. Tempore Capituli Generalis nec fabricat nec vendit. ibidem.*
- Superior Abbatia Montis Coronæ Subjectus Priori dictæ Eremi. pag. 291. n. 10. non potest mutari à dicto Priore sed reprehendi & castigari. pag. ibid. n. 9.*

T

- Taxatam pecuniam qui non solvit pro sua Eremo. pag. 322. n. 7. facta à sede Apostolica, aut à Capitulo Generali, quomodo providetur. pag. 346. n. 18.*
- Tempus Capituli Generalis. pag. 317. n. 1. Dieta. pag. 318. n. 2. Prælatorum & aliorum qui debent exire de loco Capituli Generalis. pag. 359. n. 6.*
- Tunica de qua materia & quando dantur. pag. 236. n. 6. quot permittuntur & quales. pag. 238. n. 14.*
- Tuni-*

INDEX.

- Tunicella de qua materia & quando dantur.*
 pag. 236. n. 4. quot permittuntur. pag.
 238. n. 14.
- Transgressiones Regula, Constitutionum, Acto-
 rum Capituli, Ordinationum, Visitatorum,
 quando sunt peccatum & cuius generis.*
 pag. 315. n. 3.
- Tricesima celebratur pro quolibet defuncto in
 quo moritur.* pag. 172. n. 16.

V

- Vascula Cerevisia & vini.* pag. 192. n. 1. 2.
- Venia accipitur in medio Choro, à quo & quan-
 do.* pag. 77. n. 9. quando à *Conversis.* pag.
 200. n. 2. quando in propria sede chorali
 dum errat quis in choro. pag. 206. n. 1.
- Vesperarum quando datur signum.* pag. 97.
 n. 5. quale in festo duplici, quale in Nativi-
 tate Domini & in festo S. Romualdi. *ibid.*
- Versus, Pone Domine dicitur ad signum Pri-
 ma.* pag. 54. n. 7.
- Valetudinarium quale ubi & quas commodi-
 tates habere debet.* pag. 164. n. 2. lecto-
 rum pro infirmis series. *ibid.* quando in illo
 permittuntur edi carnes. p. 168. n. 9. 10.

INDE.

- Vasa exponuntur lavata. pag. 161. n. 3. pag.
287. n. 19. portantur à coquo. pag. ibid.
- Verba injuriosa puniuntur. pag. 309. n. 2.
vide silentium.
- Via Eremiti in quibus non licet loqui p. 51. n. 2.
- Vestimenta non scinduntur sine licentia. pag.
48. n. 2. dormiunt Eremita vestiti & soli.
pag. 118 n. 1. n. possunt exuere vestimen-
ta. ibidem. qualia portantur ab illis qui
alibi debent manere. pag. 156. n. 10 qui
facit contrarium non recipiendo subscri-
ptionem rerum acceptarum à Priore. ibid.
de qua materia dantur, qualia duplican-
tur, earum cognomina & mensura. pag.
235. 236. 237. 238. receptis novis resti-
tuuntur vetera. pag. 238. n. 14 à quo
providentur & quo tempore p. 235. n. 1.
- Vestimenta Oblatorum qualia. p. 239. n. 15.
non possunt dari aliis ad portandum. ibid.
scindens vestimenta quæ debet observa-
re. ibid. n. 17.
- Vestire Novitios quomodo debeat Superior.
pag. 371. n. 1.
- Vestimentis Sacerdotalibus qualibus Eremitæ
utuntur. pag. 92. n. 7.
- Vis

INDEX.

Vitra ad bibendum prohibita Eremitis. pag.
 144. num. 6.

Viatores Eremita quibus possunt confiteri.
 pag. 42. n. 6. in necessitate potest cum so-
 cio in una Camera quiescere. pag. 118. n. 1.
 eundo ad aliam Eremitum pro familia qua
 debet secum portare. pag. 156. n. 10. ex-
 pendit pecuniam solum pro viatico. pag.
 157. n. 11. rediens statim restituit resi-
 duum pecunia. pag. ibid. n. 12. ad quales
 orationes obligatur. pag. 221. n. 1. ultra
 30. miliaria non vadit sine licentia. pag.
 223 n. 2. non vadit solus sub pana absti-
 nentia pag. 300. n. 1. qualis suus socius.
 pag. ibid. n. 2. exeundo & rediendo qua
 facit. pag. ibid. n. 3. dicit itinerarium.
 pag. 301. n. 4. non peragat iter die festo
 & curet cito reverti. pag. ibid. n. 5. non
 deferat in Domo visa & audita in itinere.
 pag. 302. n. 9. non tenetur ad jejunia
 regularia, verum ad qua. ibid. dantur ne-
 cessaria pro itinere. pag. ibid. n. 10. con-
 tentus sit panis in hospitiiis. ibid. deferat
 secum litteras dimissoriales a Priore.
 pag. 198. num. 2.

INDEX.

- Vicarius Domus tempore Capituli, sua electio
Cura & autoritas. pag. 336. n. 2.*
- Vice-Prior, vide Superior Eremiti.*
- Vice-Visitatores eorum autoritas & tempus,
pag. 367. n. 16.*
- Vigiliae quae à nostris observantur ex devotio-
ne. pag. 185. n. 11.*
- Vigilia S. Romualdi qualis. ibidem.*
- Vinum semper bibendum aqua dilutum pag.
193. num. 2. tenendo vasculum ambabus
manibus. ibidem.*
- Visitatio, praecedentia Visitorum in visitatio-
ne. pag. 272. n. 3. quando referuntur Vi-
sitationes interessatus exit foras de Defini-
torio. pag. 340 num. 5. qui non est visi-
tatus, visitatur tempore Capituli pag.
341. n. 6. quomodo dividuntur visitatio-
nes. pag. 365. n. 11.*
- Visitare semper potest P. Major & pro visita-
tione particulari quem secum ducit. pag.
ibid. n. 10. observatur antiquus modus,
vide Visitor.*
- Visitatores non aperiunt litteras P. Majoris.
pag. 231. n. 3. Examinant Clericos. pag.
268. n. 2. resident in Sacra Eremito cum
P. Ma-*

INDEX.

P. Majore & gubernant universaliter.
 pag. 272. n. 3. precedentia inter Priores
 & Visitatores, & quando sunt hospites in
 Eremito pag. ibid. n. 3. 4. 7. quando renun-
 ciant suo Officio. pag. 329. n. 4. pag. 340.
 n. 5. quando consignant visitationes sigil-
 latas. pag. 334. n. 7. pag. 340. n. 5. du-
 rant in suo officio duos solum annos nec an-
 te quartum annum Professionis eliguntur.
 pag. 352. n. 2. sunt diversa inter se Na-
 tionis. pag. ibid. n. 4. Cujus Nationis debet
 esse quilibet Visitator. ibid. Eodem tempore
 non possunt esse Priores. pag. ibid. n. 3.
 Electio Visitorum residentie P. Majoris
 & visitorum & quando visitantur. pag.
 355. n. 1. non vadant ad residentiam ante
 Pascha nisi vocati. pag. 368. n. 18. quas
 penitentias in visitatione possunt minuere
 & relaxare. pag. 361. n. 2. 7. declarant
 dubia cum P. Majore, & soli in visitatio-
 ne p. 364. n. 8. expediunt negotia gravia
 cum illo. pag. 365. n. 9. quomodo divi-
 duntur pro visitatione. pag. ibid. n. 10.
 cum quo P. Major expedit negotia. ibid.

INDEX.

- Visitatorum autoritas in visitatione.* pag. *ibid.*
n. 11. non se ingerunt in administrationes
nec acceptant Praslatura renunciationem
in visitatione. pag. 366. n. 13. autoritas
illorum communis, & quando unus solus
mittitur cum sacerdote. pag. *ibid.* n. 14.
Quando eliguntur visitatores p. 367. n. 16
Visitant etiam beneficia Curata & non Cura-
ta. pag. 368. n. 17. portant ad Capitu-
lum decreta facta in visitatione & se-
quentes visitatores informant de obser-
vantia illorum. *ibidem.*
Visitare Infirmos quilibet potest quolibet die
secundum placitum suum. pag. 166. n. 7.
Vocales Capituli Conventualis qui sint. p. 35.
n. 2. *Generalis.* pag. 319. n. 1. de qualibet
Natione. pag. 353. n. 9.
Vota, id est Calculi, vide Electio & Calcul-
latio.

Z

- Zelum debent habere Eremita,* pag. 322. n. 1.
Zoccoli.

FINIS.

ibid.

iones

onem

ritas

solus

n. 14.

n. 16

Cura-

pitu-

by se-

bfer-

idem.

et die

n. 7.

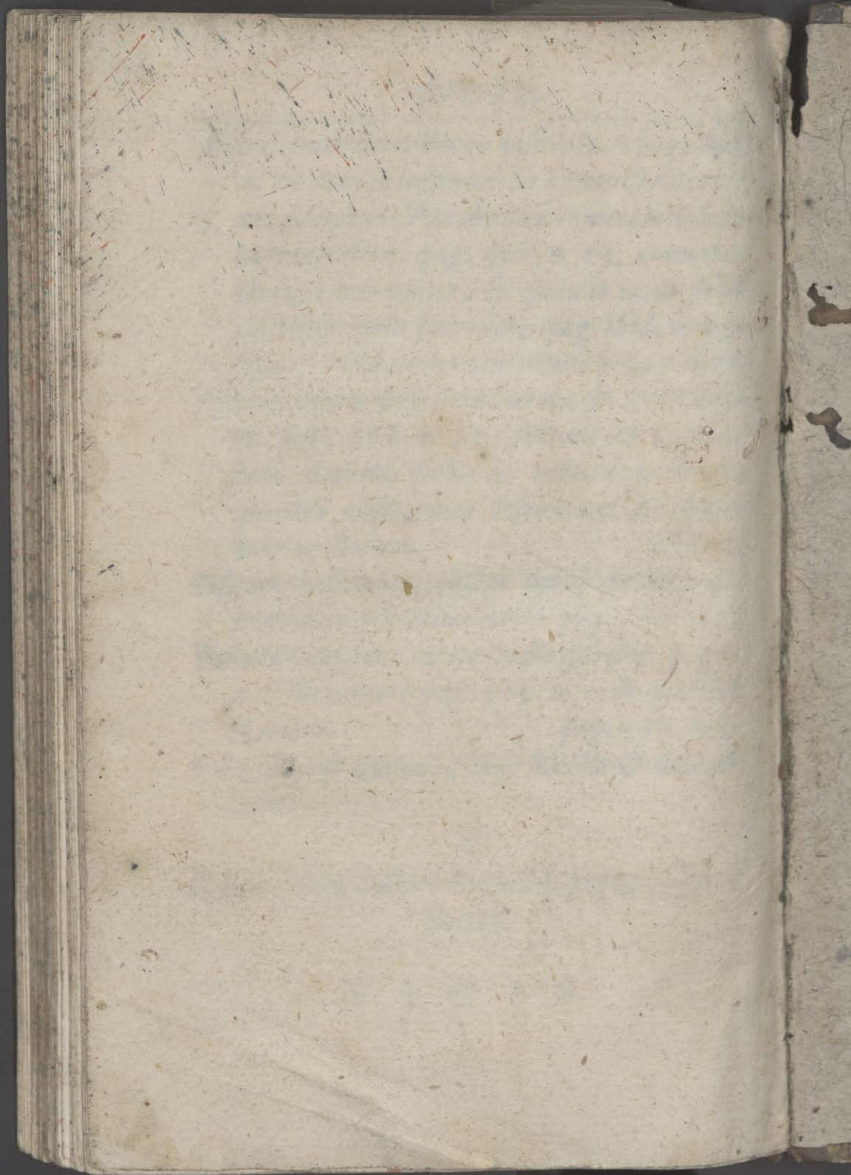
. 35.

libet

n. 9.

scut-

n. 1.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0030723

